

Vlaanderen
is kansrijk opgroeien

JAARVERSLAG
GESCHILLENCOMMISSIE
GROEIPAKKET
2025

Opgroeien

opgroeien.be

Inhoud

Voorwoord.....	7
Vooraf: de gezinnen aan het woord.....	10
De Vlaamse Ombudsdienst over de Geschillencommissie Groeipakket.....	12
Deel I – Doel Geschillencommissie Groeipakket: - Betwistingen ten gronde onderzoeken en oplossen - Signaalfunctie van de Geschillencommissie; (beleids)aanbevelingen formuleren	13
1. Situering	13
2. Concrete (beleids)aanbevelingen	15
Deel II – De Geschillencommissie Groeipakket: een laagdrempelige beroepsprocedure bij een onafhankelijke en onpartijdige commissie om de burger te helpen en te beschermen als er een betwisting is over het Groeipakket	37
1. Waarvoor kan je terecht bij de Geschillencommissie Groeipakket?	38
1.1. Wat doet de Geschillencommissie?	38
1.2. Wat valt er onder de bevoegdheid van de Geschillencommissie?	38
2. Voordelen en meerwaarde van de beroepsprocedure bij de Geschillencommissie.....	39
2.1. Laagdrempelige toegang en eenvoudige procedure	39
2.2. De Geschillencommissie oordeelt onafhankelijk en onpartijdig	40
2.3. Discretie	41
2.4. Snelle doorlooptijd	41
2.5. Eenvormige jurisprudentie	41
2.6. Rechtsbron voor de rechtzoekende	42
3. Samenstelling van de Geschillencommissie.....	42
4. Hoe verloopt de procedure bij de Geschillencommissie	43
4.1. Hoe dien je een verzoek in bij de Geschillencommissie?	43
4.2. Binnen welke termijn moet je het verzoek indienen?	44
4.3. Hoe verloopt de behandeling van het verzoek?	44
Deel III – De Geschillencommissie in cijfers: 2025	46
1. Aantal ingediende verzoeken	47
2. Via welk kanaal kwamen de verzoeken binnen?	47
3. Doorlooptijd	48
4. Aantal zittingen van de Geschillencommissie	49

5.	Aantal bezoekers op de hoorzittingen	50
6.	Beslissing Geschillencommissie: gegrond of ongegrond	50
Deel IV – Thematisch overzicht.....		51
1.	Gezinsnotie in het Groeipakket: het feitelijk gezin	52
2.	Verbod op terugvordering bij een fout van de uitbetalingsactor tenzij de burger er zich rekenschap kon van geven dat de betaling niet verschuldigd was	75
3.	De schooltoeslag	115
4.	Kadastraal inkomen vreemd gebruik	130
5.	Student - schoolverlater	132
6.	Sociale toeslag	144
7.	Wezentoeslag	156
8.	Kleutertoeslag	159
9.	Begunstigdenkern	160
10.	Domicilie of feitelijk verblijf van het kind in Vlaanderen	171
11.	Groeipakket voor een kind met niet-Belgische nationaliteit	174
12.	Groeipakket voor een kind dat verblijft in het buitenland	177
13.	Startbedrag geboorte voor een kind dat geboren is in het buitenland	190
14.	Tewerkstelling op de eerste dag van de maand in Europese context	193
15.	Afzien van terugvordering	194
16.	Startbedrag geboorte	204
17.	Zorgtoeslag	205
Deel V – De rechtspraak van de arbeidsrechtbank en het arbeidshof in 2025 over beslissingen van de Geschillencommissie.....		207
1.	Feitelijk gezin	207
2.	Verblijf in het buitenland (Israël) - fraude	208
3.	Bilaterale overeenkomst met Turkije	209
4.	Bevoegdheid van de Geschillencommissie	209

5.	Overmacht	210
6.	Verblijf in het buitenland – medische redenen	211

VOORWOORD

Mevrouw de Minister,

Tijdens het zevende jaar van het bestaan van de Geschillencommissie passeerden weer vele problematieken de revue.

Nieuwe problematieken maar ook problemen waarover de Geschillencommissie zich al jaren geleden heeft uitgesproken.

Veel geschillen betreffen het al dan niet vormen van een feitelijk gezin.

Ex-partners zoeken vaak naar een creatieve oplossing waarbij ze het belang van de kinderen vooropstellen.

Het begrip “feitelijk gezin” wordt binnen het Groeipakket vrij ruim gedefinieerd. Ex-partners die de beste bedoelingen voorhebben voor hun kinderen ontlopen op deze manier soms voordelen van het Groeipakket.

Wanneer er dan af en toe ook nog de stempel van “fraude” mee gepaard gaat, leidt dit tot grote frustraties.

Bij wedersamengestelde gezinnen komt het alsmear vaker voor dat elke partner zelf de kosten draagt voor de eigen kinderen. Het samenvoegen van de inkomsten voor de al dan niet toekenning van de schooltoelage of de sociale toeslag voelt dan ook niet altijd rechtvaardig aan.

Een uitgebreid onderzoek naar de hedendaagse inhoud van het begrip “gezin”, waarbij alle takken van de sociale zekerheid worden betrokken, zou zeker een toegevoegde waarde betekenen om onze regelgeving nauwer te laten aansluiten bij de sociale realiteit van vandaag.

De huidige gezinsvormen vertonen immers een grote verscheidenheid aan grijze schakeringen, ver weg van het zwart-wit model dat in regelgevende teksten is opgenomen.

Het is belangrijk dat de Geschillencommissie in het bezit wordt gesteld van volledige en grondige controleverslagen van de gezinsinspecteurs. Het gebeurde dat de mening van de Geschillencommissie niet door de arbeidsrechtbank werd gevolgd omdat het controleverslag gaten vertoonde en onvolledig werd geacht.

Anderzijds moet de vraag gesteld worden of het gebruik van ANPR-camera's in het kader van het onderzoek naar de rechten van het Groeipakket wettelijk gerechtvaardigd is.

Het arbeidshof besliste dat de Vlaamse kinderbijslag deel uitmaakt van de sociale zekerheid. Daarmee zijn ook de laatste twijfels hierover weggenomen.

De regelgeving van het Groeipakket is vaak een erg rigide systeem wat het voordeel biedt om via elektronische fluxen uit gegevensbanken vlot automatische rechten toe te kennen.

De keerzijde van de medaille is dat situaties die niet in deze elektronische fluxen worden opgenomen uit de boot vallen, ook al brengen gezinnen ander overtuigend bewijsmateriaal aan dat niet in de betrokken gegevensbanken is opgenomen.

Zo kunnen bijvoorbeeld gewettigde afwezigheidsdagen die niet tijdig door de scholen in een gegevensbank werden ingebracht, nadien niet meer in rekening komen omdat de regelgeving enkel de officiële registratiegegevens van het Departement Onderwijs aanvaardt.

Sociale zekerheid omvat een sociale realiteit die zich niet laat opsluiten in rigide regels en gelimiteerde gegevensbanken.

Ik wil daarom pleiten voor ruimte voor de menselijke toets en het gezond verstand.

Dit zal veel terechte frustraties bij gezinnen kunnen verminderen.

De Geschillencommissie is een denktank waarin heel veel knowhow inzake het Groeipakket samenvloeit.

Ik wil dan ook al de betrokkenen van harte danken voor hun niet aflatende inzet om van de werking van de Geschillencommissie een succes te maken: de afgevaardigden van de uitbetalingsactoren die heel wat juridische en onmisbare praktische ervaring aanleveren, het secretariaat dat al de dossiers minutieus en haarfijn voorbereidt en de vertegenwoordigers van Opgroeien die een brug kunnen vormen om weerkerende problematieken via regelgeving of administratieve richtlijnen op te lossen.

Dit laatste kan de werkdruk op de Geschillencommissie doen afnemen zodat er voldoende tijd en ruimte overblijft om nieuwe problematieken grondig te behandelen.

Ik wens u, Mevrouw de Minister, nog heel veel leesgenot toe in deze bloemlezing over de geschillen met betrekking tot het Groeipakket.

Dit laat u tevens toe om de vinger aan de pols te houden over hoe de gezinnen het Groeipakket in de praktijk ervaren.

Ik sta ook te uwer beschikking om desgewenst bijkomende toelichting te verstrekken.

Herman Verlinden

Voorzitter van de Geschillencommissie Groeipakket

26 februari 2026

VOORAF: DE GEZINNEN AAN HET WOORD

Hierna enkele reacties van burgers die een beroep deden op de Geschillencommissie in 2025:

"Een ouder: Ik wil graag nog eens mijn dank betuigen om gehoord te worden.

Kan ik er van uit gaan dat de uitbetalingsactor niet in beroep gaat. Ik durf zelf geen contact op te nemen met hen. Daarom dat ik het u even wil vragen.

Antwoord secretariaat Geschillencommissie: Wij namen contact op met de uitbetalingsactor die ons bevestigde dat zij niet in beroep gaan dus zij volgen de beslissing van de Geschillencommissie.

*Antwoord ouder: Dank u wel. Een grote last valt van mijn schouders."
(ref. GC/24/A0339)*

"Een ouder: Just to let you know, I received your letter and I see that the trial has been scheduled, so I hope it all goes as expected.

Thank you for everything from the bottom of my heart."

(ref. GC/25/A0165)

"Een ouder: *"Hartelijk dank voor uw bericht en voor de opvolging van mijn dossier.*

Ik ben u dankbaar dat u de uitbetalingsactor heeft gecontacteerd om na te gaan of een herziening van mijn recht op de sociale toeslag mogelijk is. Ik zal hun antwoord met aandacht afwachten.

Mocht deze reactie geen bevredigende oplossing bieden, dan zal ik niet nalaten opnieuw contact op te nemen met de Geschillencommissie om de activering van mijn verzoek te vragen.

Dank u voor uw begrip en voor de stappen die u onderneemt om deze situatie op te lossen." (ref. GC/25/A0401)

"Secretariaat van de Geschillencommissie: *"Geachte, nadat wij uw klacht kenbaar maakten bij uw uitbetalingsactor, lieten zij ons intussen weten dat zij teruggekomen zijn op hun beslissing."*

antwoord burger: *"Bedankt voor jullie tussenkomst/inspanningen. De hoorzitting mag geannuleerd worden."* (ref. GC/25/A0059)

DE VLAAMSE OMBUDSDIENST OVER DE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

De Vlaamse Ombudsdienst verwees in haar Jaarverslag 2024 naar de werking van de Geschillencommissie Groeipakket als volgt.

- **Jaarverslag 2024 van de Vlaamse ombudsdienst:**

“Complexe gezinssituaties vragen om blijvende alertheid

Recent werd het Jaarverslag 2024 van de Geschillencommissie Groeipakket gepubliceerd. Om een volledig overzicht van het klachtenbeeld rond het groeipakket te hebben wordt het Vlaams Bemiddelingsboek (p. 748-756) best naast het goed gestoffeerde jaarverslag van de Geschillencommissie gelegd (Jaarverslag Geschillencommissie 2024 | Groeipakket). De Vlaamse Ombudsdienst nodigt de regelgever uit om dit document met bijzondere aandacht door te nemen, aangezien hierin een sterk overzicht wordt gegeven van klachtenbeelden waar gezinnen in de praktijk op botsen.

(...) Aan de uitspraken van de Geschillencommissie Groeipakket heeft de beleidsmaker in ieder geval een krachtig handvat om het beleid bij te sturen. Klachten waar er geen bemiddelingsruimte meer is worden vanuit de Vlaamse Ombudsdienst systematisch doorverwezen naar de Geschillencommissie, net om op die manier mee te bouwen aan overzichtelijke jurisprudentie en voeding te geven aan de regelgever.

Uit het Jaarverslag 2024 van de Geschillencommissie blijkt dat een op de drie beslissingen van een uitbataler door de Geschillencommissie wordt herzien. De Vlaamse Ombudsdienst deelt de bezorgdheid van de Geschillencommissie dat terugkerende problemen beter regelgevend moeten worden aangepakt, zodat er meer ruimte ontstaat voor de beoordeling van nieuwe klachtenbeelden.”

DEEL I – DOEL GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET: - BETWISTINGEN TEN GRONDE ONDERZOEKEN EN OPLOSSEN - SIGNAALFUNCTIE VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE; (BELEIDS)AANBEVELINGEN FORMULEREN

1. SITUERING

De Geschillencommissie staat niet alleen in voor de concrete beslechting van de verzoeken van burgers. Zij heeft vanuit die casuïstiek ook een belangrijke opdracht om signalen van bredere problematieken op te pikken en deze te communiceren aan de minister, om zo mee input te geven voor een adequaat toekomstig beleid inzake het Groeipakket.

1. Onpartijdige en onafhankelijke beslissingen nemen over betwistingen tussen burger en uitbetalingsactor

De Geschillencommissie heeft bij het onderzoeken en oplossen van geschillen tussen de burger en de uitbetalingsactor, als taak om vanuit haar onpartijdige en onafhankelijke positie beslissingen te nemen, na beide partijen te hebben gehoord en na grondig onderzoek van de toepasselijke regelgeving, rekening houdende met de letter en de geest van het Groeipakketdecreet. Mede gelet op de beleidskeuze dat het bestuurlijk beroep bij de Geschillencommissie moet worden uitgeput alvorens een jurisdictioneel beroep in te stellen bij de arbeidsrechtbank, heeft de Geschillencommissie steeds betracht geen louter formele tussenetappe te vormen, maar zo wel degelijk een reële meerwaarde te bieden. De Geschillencommissie zorgt op die manier voor richtinggevende jurisprudentie te scheppen voor de sector.¹

Cf. artikel 29 Huishoudelijk reglement van de Geschillencommissie:

“De geschillenbeslechting door de commissie biedt een meerwaarde doordat de commissie, enerzijds voor een snelle toegang tot geschillenbeslechting zorgt maar anderzijds door bij de beoordeling van de voorgelegde bezwaren, steeds naar een werkbare oplossing voor een geschil te zoeken, overeenkomstig de doelstellingen van het voormelde decreet zoals vervat in de tekst van het decreet maar ook in de conceptnota en de memorie van toelichting en door in voorkomend geval voorstellen te doen om de toepassing van het decreet te verbeteren of vastgestelde anomalieën op te lossen.”

¹ Cf. artikel 104 Groeipakketdecreet van 2018 en de memorie van toelichting bij het Groeipakketdecreet van 2018.

2. Diverse realiteiten van gezinnen capteren voor evaluatie en bijsturen regelgeving

Vanuit het gegeven dat de regelgeving nooit alle diverse realiteiten van de gezinnen volledig kan dekken, dient de regelgeving voortdurend geëvalueerd en desgevallend bijgestuurd te worden. Het jaarverslag van de Geschillencommissie biedt hiertoe een gebruiksinstrument aan de hand van een thematisch overzicht van alle zaken waarover de Geschillencommissie het afgelopen jaar een beslissing nam.

3. Signalen en adviezen voor toekomstig beleid

De Geschillencommissie kreeg als taak om signalen, bepaalde disfuncties en incoherenties op te pikken als input voor het beleidsproject borging van de regelgeving.

In haar jaarverslag dient de Geschillencommissie adviezen te formuleren aan de minister om de toepassing van het Groeipakketdecreet te verbeteren en om vastgestelde anomalieën op te lossen.

4. Beleidsreflectie en oplossingen voor brede problematieken

Voor heel wat van de zaken die voor de Geschillencommissie kwamen, reikt de problematiek breder. In die zin biedt het jaarverslag ook een overzicht van vraagstukken die zich waarschijnlijk in de nabije toekomst opnieuw zullen stellen en waarover nieuwe verzoeken bij de Geschillencommissie zullen volgen.

De gesignaleerde problematieken kunnen het voorwerp vormen van beleidsreflectie voor de toekomst, om te evolueren naar de gewenste oplossingen, hetzij via desgevallend een wijziging van de regelgeving, hetzij via passende administratieve onderrichtingen voor de sector.

In haar onderbouwde beslissingen biedt de Geschillencommissie vaak reeds een belangrijke aanzet voor verdere juridische analyse.

In de mate dat er kort op de bal gespeeld wordt via regelgevende oplossingen, kan de werkdruk op de Geschillencommissie onder controle worden gehouden. Immers zodoende moet de Geschillencommissie dezelfde problematieken niet blijven beslechten, zodat er tijd vrijkomt om nieuwe problematieken te onderzoeken.

2. CONCRETE (BELEIDS)AANBEVELINGEN

1. Aanzetten voor beleidsreflectie en verfijning van de regelgeving

1.1. Feitelijk gezin

Net zoals de voorgaande jaren ontving de Geschillencommissie verzoeken over specifieke gezinsorganisaties zoals latrelaties, of onderlinge bijstand om specifieke redenen, waarbij de vraag breder kan gesteld worden of het begrip feitelijk gezin zoals gedefinieerd binnen het Groeipakketdecreet, nog steeds voldoende afgestemd is op de huidige maatschappij en haar diverse samenlevingsvormen. De vraag is ook hoe men hiernaar kijkt in de andere sectoren bij wijze van benchmarking.²

1.1.1. Twee aparte wooneenheden op hetzelfde domicilieadres: toch feitelijke gezinsvorming

In een zaak waarbij de ouders hun woning na hun scheiding zodanig hadden omgebouwd dat het twee aparte wooneenheden zijn zodat de kinderen een vaste slaapkamer hebben maar zij beiden elk apart wonen en hun eigen huishouden vormen, diende de Geschillencommissie vast te stellen dat er toch feitelijke gezinsvorming is voor het Groeipakket omdat er geen aparte huisnummers waren.

Nochtans had de gezinsinspecteur ter plaatse vastgesteld dat zij apart woonden in twee aparte wooneenheden opdat de kinderen zo weinig mogelijk negatieve gevolgen zouden ondervinden van hun scheiding.³ De Geschillencommissie diende evenwel vast te stellen dat de regelgeving ingeval van gezamenlijke domiciliëring (zij het in aparte wooneenheden) voorziet dat de inkomsten van beide ouders worden samengeteld voor de sociale toeslag en de schooltoeslag.

De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat de notie van feitelijk gezin onder druk staat: dit is een duidelijke illustratie waarbij de wetgeving geen oplossing voorziet voor een heldere feitelijke situatie waarbij er de facto geen sprake is van feitelijke gezinsvorming maar de wetgeving niet aangepast is aan de evolutie van de gezinnen en woonvormen.

1.1.2. Wanneer één van beide partners schulden heeft: geen effectieve toets van de financiële draagkracht van het gezin

Wat betreft de beoordeling van de gezamenlijke inkomsten ingeval van feitelijke gezinsvorming, wijst de Geschillencommissie er ook op dat er een bijzondere situatie ontstaat wanneer er sprake is van

² Zie ook beslissing GC nr. 2024/012 d.d. 9 februari 2024; beslissing GC nr. 2024/098 d.d. 23 augustus 2024.

³ Zie beslissing GC nr. 2025/090 d.d. 14 augustus 2025.

loonbeslag. In een zaak bij de Geschillencommissie had de moeder een relatie met een partner met een grote schuldenproblematiek.⁴ Om die reden stond de moeder de facto financieel voor hen beiden in. Hierbij stelde de Geschillencommissie vast dat voor het bepalen van de financiële draagkracht van het gezin, rekening gehouden wordt met de ‘theoretische’ gezamenlijke inkomsten. In casu had de partner weliswaar een inkomen maar ingevolge het loonbeslag beschikte hij niet over effectieve middelen om financieel bij te dragen tot het huishouden terwijl dit wel het uitgangspunt van de regelgeving is bij het in aanmerking nemen van de gezamenlijke inkomsten. De Geschillencommissie wil er toch op wijzen dat in dergelijke situaties het eigenlijk beschikbaar inkomen van een persoon niet effectief getoetst wordt terwijl de sociale toeslag zou moeten kunnen toekomen aan degenen die er werkelijk nood aan hebben.

Voorts valt het de Geschillencommissie op dat partners die te maken hebben met een schuldenproblematiek van één van beiden, doorgaans de feitelijke gezinsvorming niet ontkennen maar zij zich louter niet samen domiciliëren om niet betrokken te raken bij de schulden van de partner.⁵

1.1.3. Intrafamiliaal geweld

In een zaak waarbij sprake was van een toxische relatie tussen de ouders met tussenkomsten van de politie vanwege intrafamiliaal geweld drong zich de conclusie van feitelijke gezinsvorming op maar speelt er ook een moraliteitsvraag wanneer het gaat om de niet-gewenste aanwezigheid van een partner in een toxische relatie waarbij sprake is van intrafamiliaal geweld.⁶

1.1.4. Mantelzorg

In een zaak bij de Geschillencommissie ontving één van de kinderen omwille van zijn medische aandoeningen ondersteuning via een PAB-budget. Dit budget liet de moeder onder meer toe om een assistent of helper in te schakelen voor haar zoon. In casu trad de partner van de moeder op als assistent/helper via het platform HELPPER NV.⁷

De Geschillencommissie stelde evenwel vast dat de regelgeving inzake het Groeipakket enkel officieel geregistreerde mantelzorg voorziet ter weerlegging van de feitelijke gezinsvorming. Hierbij kan de vraag gesteld worden of parallelle initiatieven ook in aanmerking kunnen komen.

⁴ Zie beslissing GC nr. 2025/068 d.d. 13 juni 2025.

⁵ Zie beslissing GC nr. 2025/031 d.d. 13 juni 2025.

⁶ Zie beslissing GC nr. 2025/139 d.d. 12 december 2025.

⁷ Zie beslissing GC nr. 2025/071 d.d. 27 juni 2025.

1.2. Discrepantie in de regelgeving in het geval van stilgeboren kinderen

De Geschillencommissie nam kennis van een schrijnende zaak waarbij de moeder het startbedrag moest terugbetalen voor haar twee stilgeboren kindjes.

De moeder ontving de voorafbetaling van het startbedrag voor de kindjes tijdens haar zwangerschap. De uitbetalingsactor ging over tot een terugvordering ten belope van 2.477 euro omdat de kinderen te vroeg geboren waren, en er geen zwangerschapsduur van 180 dagen was. De moeder dacht dat het een verworven recht was en wees er op dat het menselijke en morele aspect mee in acht zou moeten worden genomen.⁸

De Geschillencommissie diende vast te stellen dat er volgens het Groeipakketdecreet geen recht is op het startbedrag geboorte voor de stilgeboren kinderen aangezien er niet voldaan is aan de voorwaarde van een minimale zwangerschapsduur van 180 dagen. De Geschillencommissie meent dat het gaat om een zeer schrijnend dossier waarbij zij een aantal kritische kanttekeningen wil plaatsen. Vooreerst was in casu de mogelijke terugvordering niet vermeld in de brief betreffende de voorafbetaling van het startbedrag. Maar daarnaast is er het pijnlijke morele aspect: het Groeipakketdecreet blijkt niet afgestemd op het Burgerlijk Wetboek dat wel een erkenning voorziet voor een zwangerschapsduur van minder dan 180 dagen. Het is zeer pijnlijk dat de voorafbetaling kan teruggevorderd worden. Er zou niet mogen teruggevorderd worden als er nog iets misgaat op het einde van de zwangerschap. Het geld zal vaak ook reeds besteed zijn. Bovendien zijn er soms nog meer kosten bij een zwangerschap met complicaties (zoals bijvoorbeeld een tweelingzwangerschap).

Ten slotte stelt de Geschillencommissie zich vragen bij de coherentie van de wetgeving aangezien er bijvoorbeeld geen terugvordering is van de schooltoeslag bij het overlijden van een kind⁹. Het zou wenselijk zijn dat er voor alle aspecten inzake het overlijden van een kind een sluitende regeling is.

1.3. Europese school: geen recht op Groeipakket

De Geschillencommissie stelt vast dat er voor kinderen die onderwijs volgen bij een Europese school in België en niettegenstaande het gelijkgestelde diploma, toch geen recht op Groeipakket is.

⁸ Zie beslissing GC nr. 2025/095 d.d. 5 september 2025.

⁹ Zie Mededeling nr. A/23 d.d. 16 november 2020 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket.

Op de zitting van de Geschillencommissie gaf een moeder aan dat ze het vreemd vindt dat wanneer een kind in het buitenland onderwijs volgt dat erkend is, er wel recht kan zijn op Groeipakket, terwijl voor haar (meerderjarige) dochter die les volgt in België bij de Europese school er geen recht op Groeipakket is, terwijl de reden van de toekenning van het Groeipakket toch is om een kind alle kansen te geven.¹⁰

1.4. De schooltoeslag

1.4.1. Niet-slagen traject via Bednet: volledige terugvordering schooltoeslag

Een kind had het toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden overschreden (deels via het niet-slagen van Bednet). Volgens de moeder kaderen de afwezigheden in de angststoornis van haar zoon, waardoor het hem niet lukt regelmatig aanwezig te zijn op school en waarvoor hij al jaren in behandeling is bij een psycholoog en psychiater. De moeder stelt dat zij door de school niet in kennis werd gesteld dat er problematische afwezigheden voor die periodes werden geregistreerd en dat die afwezigheden hadden kunnen worden geregulariseerd mocht zij daarvan op de hoogte geweest zijn. Verder werd er een periode Bednet geprobeerd, maar dit lukte niet. De moeder zegt dat ze niet wist dat wanneer Bednet niet lukt, hiervoor ook codes van ongewettigde afwezigheid worden gegeven. In deze zaak gaf het CLB aan dat de ouders normaal gecontacteerd worden om te vragen naar de wettiging en het niet duidelijk was waarom in casu deze stappen toen niet gezet zijn. Normaal gezien zou de school volgens de regelgeving actie moeten ondernemen vanaf een afwezigheid van vijf halve dagen maar dat was hier niet gebeurd.¹¹

De Geschillencommissie wil hierbij aanstippen dat de ouders niet op de hoogte bleken te zijn dat een traject als Bednet kan leiden tot ongewettigde afwezigheden en zij hiervoor alert moeten zijn. Ouders blijken er vaak ook niet van op de hoogte te zijn dat ongewettigde afwezigheden slechts gedurende een beperkte periode kunnen rechtgezet worden door de school¹² en realiseren zich pas dat er een probleem is met de afwezigheden op het moment van de terugvordering van de schooltoeslag. Daarom zou het nuttig zijn dat er vanuit de schoolinstellingen zou verwittigd worden wat de mogelijke gevolgen zijn voor het Groeipakket. Ook een nauwgezette opvolging van leerlingen die ongewettigd afwezig zijn, is hierbij essentieel.

¹⁰ Zie beslissing GC nr. 2025/091 d.d. 14 augustus 2025. Zie ook beslissing GC nr. 2025/096 d.d. 5 september 2025.

¹¹ Zie beslissing GC nr. 2025/039 d.d. 4 april 2025.

¹² Zie beslissing GC nr. 2025/038 d.d. 4 april 2025.

1.4.2. Diploma halen via de Examencommissie: geen recht op schooltoeslag

Een moeder ging niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag voor haar zoon die werd uitgeschreven in januari en vervolgens huisonderwijs volgde. De moeder vindt dat haar zoon wel degelijk onderwijs heeft genoten en zijn diploma heeft gehaald via de Examencommissie en er dus geen sprake is van schoolverzuim.

De Geschillencommissie diende vast te stellen dat op grond van het Groeipakketdecreet voor de schooltoeslag een inschrijving in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling vereist is gedurende het volledige schooljaar tot 30 juni van het schooljaar.¹³

De Geschillencommissie oppert hierbij wel dat het enigszins vreemd is dat er enerzijds een alternatieve manier wordt georganiseerd door het departement Onderwijs om het diploma te behalen, maar er anderzijds geen (financiële) ondersteuning is voor jongeren die hun diploma behalen via de Examencommissie. Het is bijzonder dat het schoolverzuim in het kader van de schooltoeslag gekoppeld is aan de vereiste dat het kind de lessen volgt in door Vlaanderen georganiseerd onderwijs.

Uit de recente jaarverslagen van de Examencommissie blijkt bovendien dat het aantal studenten dat een diploma haalt via de Examencommissie enorm is toegenomen. Vaak zijn er ook goede redenen waarom er voor deze specifieke onderwijsvorm wordt gekozen. De Geschillencommissie stelt vast dat het Groeipakket hier vooralsnog geen antwoord op biedt.

1.4.3. Terugvordering schooltoeslag ten gevolge van het zoeken naar een nieuwe werkplek (duaal leren)

Een moeder ging niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag omwille van een overschrijding van de herinschrijvingstermijn van 21 kalenderdagen.

Zij wees erop dat in het kader van duaal leren er tijdens het schooljaar moest gezocht worden naar een nieuwe werkplek voor haar zoon, waarvoor attesten moesten in orde gemaakt worden. Hierdoor werd de termijn van 21 kalenderdagen overschreden. De moeder vond de terugvordering onrechtvaardig en wees op de inspanningen die geleverd werden om zo snel mogelijk een nieuwe werkplek te vinden. Omdat het aantal dagen om een werkplek te zoeken op was, had Syntra beslist om haar zoon uit te schrijven en pas terug in te schrijven zodra de nieuwe werkplek in orde was.

¹³ Zie beslissing GC nr. 2025/048 d.d. 18 april 2025.

De Geschillencommissie kon begrip opbrengen voor de argumentatie van de moeder maar diende vast te stellen dat de regelgeving geen uitzonderingen voorziet op de pedagogische voorwaarde van de herinschrijvingstermijn van 21 kalenderdagen.¹⁴

Evenwel is de Geschillencommissie van oordeel dat het hier om een zeer spijtige zaak gaat waarbij er de facto geen sprake is van schoolverzuim, maar van de impact van een andere regeling (dual leren) waarop het gezin geen vat heeft. De vraag kan gesteld worden of de termijn van 21 kalenderdagen nuttig is als er ook al vereist is dat er nog een schoolinschrijving is op 30 juni van het schooljaar: is het niet opportuun om enkel over te gaan tot terugvordering als niet de nodige inspanningen zijn gedaan in het kader van het bestrijden van schoolverzuim?

1.4.4. Registratie van aan- en afwezigheden door de scholen – belang voor de schooltoeslag

De Geschillencommissie stelt vast dat de pedagogische voorwaarden van de schooltoeslag verbonden zijn aan de registratie van de aan- en afwezigheden door de scholen.¹⁵ Het kan evenwel gebeuren dat er foutieve of onvolledige registraties gebeuren waarbij het niet steeds eenvoudig zal zijn voor de ouders om tot een rechtzetting van de authentieke bron te komen. In die zin meent de Geschillencommissie dat er voldoende alertheid en bewustzijn inzake de registratie dient te bestaan waarbij er een risico is doordat het recht op de schooltoeslag wordt vastgeknoopt aan de registratie die behoort tot de soevereiniteit van de school inzake het beoordelen en registreren van afwezigheden.

1.5. Terugvordering bij een ouder die het onverschuldigde bedrag zelf niet heeft ontvangen

De Geschillencommissie stelde in vorige jaarverslagen reeds vast dat het binnen de sector gangbaar is om het onverschuldigde Groeipakket tegelijk bij beide ouders (die niet samenwonen) terug te vorderen, d.w.z. ook bij de ouder die het bedrag niet zelf heeft ontvangen. De Geschillencommissie signaleert dat dit voor de ouder die het bedrag zelf niet heeft ontvangen, zeer vreemd overkomt, zeker in situaties waarbij een ouder al jaren geen contact meer heeft gehad met het kind en dus bezwaarlijk kan verantwoordelijk gesteld worden voor terugvorderingen met betrekking tot (het gedrag van) het kind of de informatieverstrekking aan de uitbetalingsactor. Men geeft hierbij ook aan dat een normale gang van zaken zou zijn om minstens eerst terug te vorderen bij de ouder die het onverschuldigde bedrag heeft

¹⁴ Zie beslissing GC nr. 2025/027 d.d. 21 maart 2025.

¹⁵ Zie beslissing GC nr. 2025/065 d.d. 13 juni 2025.

ontvangen. De Geschillencommissie signaleert in haar beslissingen de bepalingen van het burgerlijk recht op basis waarvan principieel dient teruggevorderd te worden bij degene die het bedrag ontvangen heeft.¹⁶

Ook in 2025 maakte deze problematiek opnieuw het voorwerp uit van betwistingen bij de Geschillencommissie.¹⁷ De Geschillencommissie is van oordeel dat de huidige impliciete toestemming te licht is gelet op de zware consequenties om medeschuldenaar te zijn. Indien er niet wordt gekozen voor een expliciete toestemming, moet op zijn minst, gelet op de informatie- en motiveringsverplichting in hoofde van de uitbetalingsactoren, een zeer duidelijke en heldere formulering in de brief opgenomen worden, zodat ouders begrijpen wat er bedoeld wordt en dat ze moeten reageren als ze niet medeschuldenaar willen zijn.

1.6. Jonge werknemers met sociale uitkering: verlies van het Groeipakket

Voor een jongere die na zijn studies halftijds was beginnen werken, werd het Groeipakket teruggevorderd omdat er enkele dagen vergoede tijdelijke werkloosheid waren (collectieve sluiting van de onderneming wegens jaarlijkse vakantie).¹⁸

De Geschillencommissie diende vast te stellen dat het Groeipakketdecreet in een schorsing van het Groeipakket voorziet wanneer de jongere een sociale uitkering ontvangt. Ondanks alle inspanningen die de uitbetalingsactoren aan de dag leggen om via de infobundels voldoende informatie te verschaffen, blijkt uit deze zaak dat de infobrieven nog meer kunnen verduidelijkt worden: zo moet het concreet duidelijk zijn voor de burger (werken met voorbeelden) over welke sociale uitkeringen het dan precies gaat. Het begrip ‘sociale uitkering’ dat in de infobrieven gebruikt wordt, is immers te vaag voor de gewone burger om te vatten waarover het dan precies gaat.

1.7. Begunstigdenkern

1.7.1. Dading tussen de ouders: toch nodig om opnieuw te passeren bij de familierechtbank?

De Geschillencommissie nam kennis van een zaak waarin de ouders in onderling overleg een dading hadden opgesteld maar de uitbetalingsactor de uitvoering van de dading weigerde. Na onderzoek door de Geschillencommissie bleek dat de dading weliswaar dateerde van na het vonnis van de familierechtbank maar gelet op het principe dat de uitbetalingsactor de gerechtelijke uitspraken die haar ter kennis worden

¹⁶ Zie beslissing GC nr. 2024/047 d.d. 3 mei 2024; beslissing GC nr. 2024/106 d.d. 6 september 2024.

¹⁷ Zie beslissing GC nr. 2025/115 d.d. 31 oktober 2025.

¹⁸ Zie beslissing GC nr. 2025/094 d.d. 5 september 2025.

gebracht, uitvoert behoudens wanneer een andersluidende gerechtelijke uitspraak ter kennis wordt gebracht, is de onderlinge dadingsovereenkomst tussen de ouders niet voldoende om het Groeipakket voortaan aan de moeder uit te betalen. De moeder moet zich alsnog wenden tot de rechtbank om een nieuw vonnis te bekomen waarin de rechtbank uitspraak doet over de ontvanger van het Groeipakket.¹⁹

De Geschillencommissie meent dat er een zekere incoherentie in het Groeipakket zit aangezien het de bedoeling van de regelgeving was dat de ouders zelf overeenkomen over de betaling binnen de begunstigdenkern. Door de vroegere zaak van de ouders voor de familierechtbank, is er een lopende uitvoering van het vonnis. Intussen hebben de ouders na familiale bemiddeling wel een dading waarin zij onderling overeenkomen over het Groeipakket maar dit kan niet uitgevoerd worden. Het is vreemd dat de ouders niet meer opnieuw kunnen schakelen naar het principe van de begunstigdenkern waarin de ouders onderling overeenkomen.

1.7.2. Notariële akte: bekrachtiging door de familierechtbank nodig?

Ook wanneer er sprake is van een notariële akte kan er een probleem rijzen voor het Groeipakket. Zo gaf een moeder tijdens de procedure voor de Geschillencommissie aan dat de uitbetalingsactor vroeg om de notariële akte waarover zij beschikte, te laten bekrachtigen door de familierechtbank.²⁰ De moeder wendde zich tot de familierechtbank die evenwel te kennen gaf dat de notariële akte een uitvoerbare titel is en de rechtbank geen verdere uitspraak kon doen. De moeder stelde de vraag wat zij hier nog kan aan bijbrengen om het opgelost te krijgen. De Geschillencommissie stelde vast dat artikel 18 van het Groeipakketdecreet niet compatibel lijkt met het Gerechtelijk Wetboek. De Geschillencommissie meent dat een verfijning van de regelgeving aangewezen lijkt om burgers niet onnodig naar de rechtbank te sturen.

1.8. Pedagogische voorwaarden schooltoeslag kunnen ondermijnd worden ingeval het gezin in aanmerking komt voor een kwijtschelding

De Geschillencommissie stelde in een zaak waarbij de schooltoeslag werd teruggevorderd wegens ongewettigde afwezigheden, vast dat de uitkeringsgerechtigde moeder in aanmerking kwam voor afzien van terugvordering waardoor zij de facto de schooltoeslagen voor de kinderen niet moet terugbetalen. In

¹⁹ Zie beslissing GC nr. 2025/104 d.d. 19 september 2025.

²⁰ Zie beslissing GC nr. 2025/101 d.d. 19 september 2025.

casu gaf de moeder aan dat de ongewettigde afwezigheden van haar kinderen veroorzaakt werden door haar eigen ziekte (leukemie).²¹

De Geschillencommissie vindt het wel belangrijk om aan te stippen dat in dergelijke gevallen voor gezinnen die zich in een behartenswaardige situatie bevinden, het gezin niet gemotiveerd wordt om de kinderen op school te laten aanwezig zijn, wat heel jammer is. De pedagogische voorwaarden van de schooltoeslag worden in die zin ondermijnd door het kwijtscheldingsmechanisme.

1.9. Verdeelsleutel bij plaatsing niet coherent met flexibele trajecten

De Geschillencommissie kreeg te maken met een bijzonder schrijnende situatie waarbij een meisje met ASS drie dagen per week op internaat verbleef op grond van een voorlopige maatregel van de jeugdrechtsbank maar zij op het internaat het slachtoffer werd van ongewenst seksueel gedrag vanwege een ander meisje op de kamer die ze met zes deelden. Ingevolge die feiten was het meisje naar huis teruggekeerd bij haar moeder. Ingeval van plaatsing geldt evenwel een verdeelsleutel 1/3-2/3. De moeder ontving derhalve slechts 1/3 terwijl het meisje het merendeel van de week thuis was.²²

De Geschillencommissie signaleert hierbij dat de verdeelsleutel voor de ouders als onrechtvaardig kan worden gevoeld. De verdeelsleutel is ook niet langer coherent met de huidige flexibele trajecten waarbij men de plaatsing tracht af te bouwen en het kind meer naar huis laat gaan. In die zin kan de actualiteit van de verdeelsleutel in vraag gesteld worden. Bovendien ontstaat er een averechts effect als er zo'n grote financiële impact is. De Geschillencommissie stelt vast dat er onder de federale kinderbijslagregeling nuances waren voor bepaalde maatregelen die niet beschouwd werden als plaatsing (vb. halfinternaat) maar dat deze mogelijks niet onder de loop werden genomen in het kader van het Groeipakket.

2. Automatische rechtentoekenning en gegevensbeheer: waar is nog ruimte voor verbetering?

De automatische rechtentoekenning binnen het Groeipakket is in het algemeen een goede zaak in het voordeel van de burger. Hierna worden een aantal zakenesignaleerd waarbij volgens de

²¹ Zie beslissing GC nr. 2025/063 d.d. 13 juni 2025.

²² Zie beslissing GC nr. 2025/070 d.d. 27 juni 2025.

Geschillencommissie nog ruimte is voor verbetering.

2.1. Meldingsplicht

Vanuit de vaststelling dat burgers vaak aanhalen dat hun situatie niet gewijzigd is en er dus geen wijziging te melden valt, meent de Geschillencommissie dat het belangrijk is om de meldingsplicht in een zo vroeg mogelijke fase in het dossierbeheer duidelijk te vermelden en in de briefwisseling ook systematisch zeer duidelijk te vermelden.

Samenloopregeling Europese ambtenaren

Zo stelt de Geschillencommissie vast dat in het kader van de samenloopregeling voor Europese ambtenaren enkel op het formulier voor de sociale toeslag is voorzien dat de Europees ambtenaar zijn tewerkstelling kan aanvinken. De Geschillencommissie stelt zich de vraag of de betrokkene niet ook op andere momenten kan bevraagd worden (bijvoorbeeld op het moment van het startbedrag geboorte, eerste betaling, ...) zodat de uitbetalingsactor sneller over de nodige informatie beschikt en omvangrijke, deels verjaarde, terugvorderingen voor het gezin kunnen vermeden worden.

Ingevolge de laattijdige vaststelling per toeval dat de moeder voor de Europese Commissie werkt (doordat de moeder het formulier P7 naar de uitbetalingsactor stuurde via het e-mailadres van haar werk) diende de uitbetalingsactor een bedrag van 59.632,90 EUR ten onrechte ontvangen wezenbijslag terug te vorderen, waarbij de schuld voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 oktober 2021 verjaard was en er daardoor nog slechts 30.773,10 EUR kon teruggevorderd worden.²³

2.2. Probleem van bewijslast wanneer er geen vaststellingen van een gezinsinspecteur voorhanden zijn

De Geschillencommissie wijst erop dat er niet altijd vaststellingen van een gezinsinspecteur voorhanden zijn waardoor de bewijslast inzake de al dan niet feitelijke gezinsvorming problematisch kan zijn. Zo was in een betwisting over feitelijke gezinsvorming de vader officieel gedomicilieerd op het adres van de woning die hij renoveert. Na beraad besliste de Geschillencommissie om wel feitelijke gezinsvorming te weerhouden.²⁴ In dit dossier waren er enkel vaststellingen van de politie maar het positioneel onderzoek zal niet steeds specifiek de nodige vaststellingen bevatten om het begrip feitelijke gezinsvorming voor het Groepakket te beoordelen. Daarom wil de Geschillencommissie aanstippen dat het belangrijk is dat er

²³ Zie beslissing GC nr. 2025/034 d.d. 21 maart 2025.

²⁴ Zie beslissing GC nr. 2025/064 d.d. 13 juni 2025.

ook waar mogelijk en nuttig, vaststellingen worden gedaan door een gezinsinspecteur.

2.3. Bewijs van feitelijk verblijf in Vlaanderen: ouders kunnen de dupe zijn bij gebreke aan concrete, op de sociale realiteit afgestemde handvaten voor de uitbetalingsactor

Wat betreft het bewijs van het feitelijk verblijf in Vlaanderen, stelde de Geschillencommissie in het vorige jaarverslag reeds vast dat er hierover enkel administratieve onderrichtingen bestaan in het kader van het afbakenen van de bevoegde deeltentiteit, waarbij de bewijsmiddelen vrij strikt worden opgevat. De Geschillencommissie opperde reeds dat concrete richtlijnen voor de uitbetalingsactor aangaande het bewijs van het feitelijk verblijf in Vlaanderen aangewezen kunnen zijn, waarbij een gezin zeer concrete zaken zoals vaccinatiebewijzen, doktersbezoek, ... zou kunnen voorleggen.²⁵

In 2025 nam de Geschillencommissie kennis van een zaak waarbij de uitbetalingsactor geen Groeipakket toekende (tot de datum van de domiciliëring van het kind) omdat de voorgelegde bewijzen van feitelijk verblijf in Vlaanderen van het kind slechts een momentopname zijn volgens de uitbetalingsactor. De vader legde de volledige opvolging van zijn kind door Kind en Gezin voor, bewijs van vaccins, verblijf in ziekenhuis kind, ... De Geschillencommissie besliste na onderzoek finaal dat de vader wel afdoende bewijzen van het feitelijk verblijf in Vlaanderen voorlegde vanaf de geboorte van het kind.²⁶ Deze zaak liet bij de Geschillencommissie een wrang gevoel na omdat geen enkel element erop wees dat het gezin niet in Vlaanderen zou verbleven hebben met het kind sinds de geboorte. Het is ook vreemd dat de uitbetalingsactor de voorgelegde bewijzen als een momentopname beschouwt.

2.4. Sociale toeslag en leefloon: niet te kort door de bocht bij weigering leefloon

In een zaak waarbij het OCMW beslist had om geen leefloon toe te kennen, bleek dat dit niet altijd te maken heeft met een te hoog inkomen maar er ook een tweede voorwaarde is qua werkbereidheid. Het is daarom niet correct dat de uitbetalingsactor zich baseert op een negatieve beslissing van het OCMW voor wat betreft de inkomstenvoorwaarde in het Groeipakket. Zodoende stelde de Geschillencommissie in een concrete zaak vast dat uit het syntheserapport van het OCMW bleek dat het leefloon werd geweigerd wegens andere dan financiële redenen. De Geschillencommissie besloot dat op grond van de vaststellingen van het OCMW aangetoond werd dat het gezin niet beschikte over in aanmerking te nemen

²⁵ Zie beslissing GC nr. 2024/043 d.d. 19 april 2024.

²⁶ Zie beslissing GC nr. 2025/105 d.d. 19 september 2025.

inkomsten voor de sociale toeslag en het gezinsinkomen derhalve maandelijks telkens het grensbedrag niet had overschreden.²⁷

De Geschillencommissie wil daarom benadrukken dat een uitbetalingsactor geen conclusies kan trekken voor het inkomensonderzoek in het kader van het Groeipakket op basis van een negatieve beslissing over het leefloon.

2.5. Telefonische gesprekken: nood aan structurele oplossingen

De Geschillencommissie stelde de afgelopen jaren reeds meermaals vast dat er betwistingen ontstaan over het al dan niet plaatsvinden van een telefonisch gesprek tussen de burger en de uitbetalingsactor alsook over wat er dan precies gezegd is.

Ook in 2025 ging de discussie in een bepaalde zaak over de inhoud van een telefonisch gesprek. De moeder stelde dat zij telefonisch van de uitbetalingsactor de bevestiging ontving dat ze wel degelijk recht had op het Groeipakket. De uitbetalingsactor stelde evenwel geen bewijs van het telefoongesprek in het dossier terug te vinden maar betwistte ook niet dat het telefoongesprek plaatsvond.²⁸

De Geschillencommissie stelt vast dat het geen gangbare praktijk blijkt te zijn om telefonische gesprekken per e-mail te bevestigen. Dit vormt evenwel een bron van betwistingen en ontevredenheid bij de burger waarbij er ruimte is voor verbetering.

2.6. Nood aan actief optreden van de uitbetalingsactor wanneer ouders te weinig inzicht hebben in de toekenningsprocedure

Een moeder legde in haar verzoek bij de Geschillencommissie uit dat zij niet begrijpt dat ze geen recht heeft op de sociale toeslag omdat op basis van de fiscale aanslagbiljetten van twee jaar geleden (toen zij nog alleenstaande was; cf. zij woonde pas recent samen met haar partner) er rekening wordt gehouden met het toenmalige inkomen van haar partner. Bovendien zijn hun financiën gescheiden, draagt zij volledig de zorg voor haar drie kinderen en komt haar partner niet tussen in de kosten voor de kinderen.²⁹

De Geschillencommissie kon in deze zaak enkel vaststellen dat de uitbetalingsactor de regelgeving correct had toegepast. Het is evenwel een problematiek die vaak terugkomt waarbij duidelijk is dat de ouders vaak niet voldoende inzicht hebben in de automatische toekenningsprocedure voor de sociale toeslag op

²⁷ Zie beslissing GC nr. 2025/100 d.d. 19 september 2025.

²⁸ Zie beslissing GC nr. 2025/107 d.d. 3 oktober 2025.

²⁹ Zie beslissing GC nr. 2025/024 d.d. 7 maart 2025.

basis van historische inkomensgegevens. De Geschillencommissie meent dat het belangrijk blijft dat er voldoende wordt ingezet op informatieverzorging zodat de ouders zich niet hoeven te richten tot de Geschillencommissie voor de nodige toelichting terwijl er geen sprake is van een echt geschil tussen de ouder en de uitbetalingsactor.

Ook in een zaak waarin de moeder de netto- en brutobedragen voor haar inkomen in het kader van de toetsing aan het grensbedrag voor de sociale toeslag verwarde, stelt de Geschillencommissie vast dat dit alles ook niet duidelijk bleek uit de brief van de uitbetalingsactor.³⁰ Deze zaak had kunnen vermeden worden indien de uitbetalingsactor meer transparante info had meegedeeld aan de betrokkene, of een gecorrigeerde beslissing had genomen tijdens de procedure voor de Geschillencommissie.

2.7. Ruimte voor betere motivering van de (terugvorderings)beslissingen van de uitbetalingsactor

Hoewel de Geschillencommissie vaststelt dat er reeds werk werd gemaakt van een betere motivering van de beslissingen van de uitbetalingsactoren, toont de praktijk dat er nog ruimte is voor verbetering.

Zo had een moeder de beslissing van de uitbetalingsactor ontvangen dat er niet kon ingegaan worden op haar aanvraag om af te zien van de terugvordering. De moeder achtte de brief van de uitbetalingsactor onvoldoende gemotiveerd: *“Mijn inkomsten liggen onder het vermelde grensbedrag en als afwijzing terugvordering kreeg ik enkel een ongemotiveerde beslissing. Mijn mail met ingevulde vragenlijst is doorgestuurd op 15 januari om 17u03, Het antwoord van (...) zat in mijn ebox op 16 januari om 9u25. Voor een mail met 15 bijlagen lijkt mij dit niet ernstig om deze met een nietszeggend antwoord zo snel aan de kant te schuiven.”*

Na onderzoek door de Geschillencommissie bleek dat wel voldaan was aan de financiële voorwaarde maar dat de moeder niet in één van de categorieën van behartenswaardigheid kon worden geplaatst. De Geschillencommissie meent dat de uitbetalingsactor de weigeringsbeslissing beter had kunnen motiveren door de categorieën uitdrukkelijk te vermelden en daarbij aan te geven dat er geen elementen worden aangebracht om de moeder in één van de categorieën te kunnen plaatsen (d.w.z. motivering in feite en in rechte). De beslissing mist op dit punt de nodige motivering in de zin van artikel 88, eerste lid Groeipakketdecreet en de Geschillencommissie kon dan ook begrip opbrengen voor het verzoek waarbij de moeder het gevoel had dat haar aanvraag niet grondig werd onderzocht.³¹

Ook in een betwisting over de terugvordering van het startbedrag geboorte, bleek dat de terugvorderingsbeslissing als reden vermeldde dat het kindje niet binnen de twee maanden na de geboorte in België was, terwijl de eigenlijke reden de tewerkstelling van de moeder in Nederland was

³⁰ Zie beslissing GC nr. 2025/141 d.d. 12 december 2025.

³¹ Zie beslissing GC nr. 2025/032 d.d. 21 maart 2025.

waardoor Nederland bij voorrang bevoegd was.³² Dit laatste werd pas duidelijk na onderzoek door de Geschillencommissie.

De Geschillencommissie besluit dat er ruimte is voor een betere motivering van de beslissingen; een loutere stijlformule volstaat niet als motivering. Bovendien zijn dit dossiers die niet tot bij de Geschillencommissie hadden moeten komen indien de uitbetalingsactor de brief correct had gemotiveerd. Ook had de uitbetalingsactor al tijdens de procedure bij de Geschillencommissie kunnen ingaan op de vraag van de moeder naar een betere motivering door reeds voorafgaand aan de zitting van de Geschillencommissie een voldoende gemotiveerde brief te versturen.

2.8. Ruimte voor volledige motivering van de beslissingen van de uitbetalingsactoren

In een zaak bij de Geschillencommissie is bijzonder veel tijd verloren gegaan doordat de uitbetalingsactor de beslissing tot terugvordering van de schooltoeslag niet volledig gemotiveerd had.

Met name had de uitbetalingsactor de schooltoeslag teruggevorderd met als reden de overschrijding van de herinschrijvingstermijn van 21 kalenderdagen. Het ging om een meisje dat geplaatst was omwille van psychische problemen. Na een beslissing van de Geschillencommissie om eerst de authentieke bron recht te zetten, werden de officiële gegevens aangepast: de inschrijving bleef behouden op de oude school tijdens de zoektocht naar een nieuwe school (dual leren). In een nieuwe beslissing stelde de uitbetalingsactor evenwel naderhand dat de schooltoeslag alsnog moest worden teruggevorderd omdat er ook te veel ongewettigde afwezigheden waren. Er was derhalve niet voldaan aan een andere voorwaarde voor de toekenning van de schooltoeslag.³³

De Geschillencommissie meent dat het belangrijk is dat alle niet-voldane pedagogische voorwaarden van bij aanvang in de beslissing van de uitbetalingsactor moeten vermeld worden zodanig dat het duidelijk is aan welke (verschillende) voorwaarden niet voldaan is zodat de betwistingsprocedure efficiënt kan gevoerd worden.

2.9. Belang precieze informatie over aantal toegelaten ongewettigde afwezigheden voor behoud van de schooltoeslag

In een zaak over de terugvordering van de schooltoeslag stelde de Geschillencommissie dat in de informatiebrief over de schooltoeslag niet het precieze aantal toegelaten ongewettigde afwezigheden werd vermeld. In de brief aan de vader betreffende de provisionele toekenning van de schooltoeslag werd

³² Zie beslissing GC nr. 2025/112 d.d. 19 december 2025.

³³ Zie beslissing GC nr. 2025/030 d.d. 21 maart 2025.

vermeld dat de schooltoeslag teruggevorderd wordt ingeval van onvoldoende aanwezigheid tijdens twee opeenvolgende schooljaren. Maar noch de brief noch het infoblad preciseerden het precieze aantal van de toegelaten ongewettigde afwezigheden.³⁴

Gelet op de zware sanctie van de volledige terugvordering van de schooltoeslag meent de Geschillencommissie dat het van groot belang is dat de ouders precies worden geïnformeerd over de pedagogische voorwaarden om de schooltoeslag die hen provisioneel werd toegekend, te kunnen behouden.

2.10. Verschil in gegevensbeheer tussen de sociale toeslag en de schooltoeslag

In een concreet dossier ging de moeder niet akkoord met de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag.

De uitbetalingsactor beging een fout door geen rekening te houden met de samenwoning van de moeder (en dus de gezamenlijke inkomsten) hoewel op basis van het Rijksregister gekend was dat de moeder samen met haar partner gedomicilieerd was. De uitbetalingsactor erkende ook zelf verkeerdelijk de inkomenskern niet opnieuw te hebben aangemaakt.

De moeder legde op de zitting van de Geschillencommissie uit dat zij steeds te goeder trouw was en dat zij op geen enkel moment op de hoogte was dat zij onterecht te veel Groeipakket zou hebben ontvangen. Sinds 2018 was zij samen met haar partner gedomicilieerd en dienden zij ook steeds een gezamenlijke belastingaangifte in. De Geschillencommissie besliste dat er sprake was van een fout in hoofde van de uitbetalingsactor maar maakte verder een onderscheid in haar beoordeling: voor de sociale toeslag die de moeder onterecht had ontvangen, besliste de Geschillencommissie dat de moeder er zich geen rekenschap kon van geven dat ze de sociale toeslag onterecht had ontvangen (wegens de onduidelijke briefwisseling); daarentegen oordeelde de Geschillencommissie dat de moeder er zich wel rekenschap kon van geven dat ze de schooltoeslag onterecht had ontvangen.³⁵

Deze problematiek kwam eveneens aan bod in een andere zaak waarin de moeder reeds sinds 2009 samenwoonde met haar partner maar er verkeerdelijk door de uitbetalingsactor geen rekening werd gehouden met de gezamenlijke inkomsten. De Geschillencommissie stelde hierbij vast dat de brief inzake de sociale toeslag geen concrete samenvatting van de inkomsten die in rekening worden gebracht, bevat (zoals dit wel gebeurt voor de schooltoeslag wat veel duidelijker is voor de gezinnen).³⁶

³⁴ Zie beslissing GC nr. 2025/060 d.d. 30 mei 2025.

³⁵ Zie beslissing GC nr. 2025/006 d.d. 24 januari 2025.

³⁶ Zie beslissing GC nr. 2025/145 d.d. 19 december 2025.

De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat de Centrale Groeipakketapplicatie (CGPA) blijkbaar wel voldoende ontwikkeld is voor de detailberekening van de schooltoeslag maar niet voor de sociale toeslag. Het is ook vreemd hierdoor te moeten vaststellen dat de briefwisseling danig verschilt voor de sociale toeslag en voor de schooltoeslag. Dit kan ook verwarring opwekken bij de burger. Mogelijks is de betreffende module niet voldoende ontwikkeld in de CGPA en verdient dit te worden opgemerkt voor een optimaal dossierbeheer. Het zou goed zijn indien de briefwisseling inzake de sociale toeslag transparanter wordt voor de gezinnen.

3. Reacties en eigen voorstellen van ouders

3.1. Ongenoegen over de stempel van ‘fraudeur’

Het komt regelmatig voor dat ouders bij de Geschillencommissie hun ongenoegen uiten over het feit dat in de briefwisseling zeer sterk wordt benadrukt dat zij fraude pleegden terwijl de betrokkenen hun situatie zelf niet als dusdanig aanvoelen. Ouders geven hierbij vaak aan sterk geschrokken te zijn van dergelijke briefwisseling.

Zo nam de Geschillencommissie kennis van een situatie waarbij de moeder aangaf dat zij steeds gesteld was op haar financiële onafhankelijkheid en eigen woning. Sinds corona vormde ze met de vader een contactbubbel en groeiden ze opnieuw naar elkaar toe. Vanaf dan aanvaardt ze de samenwoning maar niet ervoor. In die situatie gaf de moeder aan er zeer zwaar aan te tillen om in de terugvorderingsbeslissing van de uitbetalingsactor de stempel van ‘fraudeur’ te krijgen. De moeder vond het ook niet kunnen dat zij niet werd gehoord door de uitbetalingsactor.³⁷

3.2. Vraag van een moeder om verdeling van de schooltoeslag (50/50) volgens de sociale realiteit bij gescheiden ouders

Een moeder gaf tijdens de procedure bij de Geschillencommissie aan dat zij het in haar persoonlijke situatie niet eerlijk vindt dat de sociale toeslag bij verdeling in helften (50/50) wordt beoordeeld maar de schooltoeslag niet.

Haar kinderen staan bij de vader gedomicilieerd en zijn inkomsten zijn te hoog om recht te hebben op de schooltoeslag. Aangezien zij voor de helft bijdraagt in de kosten van de kinderen, vindt ze dat zij ook recht zou moeten kunnen hebben op de helft van de schooltoeslag.

³⁷ Zie beslissing GC nr. 2025/002 d.d. 17 januari 2025.

De Geschillencommissie diende in deze te beslissen dat de toepasselijke regelgeving correct werd toegepast aangezien voor de schooltoeslag wordt gekeken naar de gezinssituatie en het inkomen op het domicilieadres van de kinderen.³⁸

De Geschillencommissie vond het wel een interessante opmerking van de moeder waarbij inderdaad de vraag kan gesteld worden of het recht op Groeipakket mag afhangen van het domicilie van de kinderen wanneer de sociale realiteit dezelfde is aangezien de beide ouders het kind opvoeden. Als een verdeling bij helften mogelijk is voor de sociale toeslag, waarom dan ook niet voor de schooltoeslag of het Groeipakket in het algemeen?

3.3. Moeilijk jargon

De Geschillencommissie stelt vast dat het jargon dat gebruikt wordt in het Groeipakket zoals de begrippen ‘feitelijk gezin’, ‘bijslagtrekkendekern’ en ‘begunstigdenkern’, voor veel ouders zeer moeilijk te begrijpen is. Het is nochtans zeer belangrijk dat ouders het jargon voldoende begrijpen om hun rechten te kunnen laten gelden en ook aan hun verplichtingen, zoals de meldingsplicht, te voldoen.

Zo was het in een concrete zaak voor de vader (kind gedomicilieerd bij vader; moeder heeft het gezin verlaten) niet duidelijk aan de hand van de informatie van de uitbetalingsactor dat hij naast een vonnis van de familierechtbank (waarbij hij aangeduid werd als ontvanger) ook nog een aanvraag om toetreding tot de begunstigdenkern moest doen om de sociale toeslag op basis van zijn inkomsten te laten onderzoeken.³⁹

4. Stand van zaken van problematieken die in vorige jaarverslagen reeds gesignaleerd werden door de Geschillencommissie

4.1. Kadastraal inkomen vreemd gebruik

De Geschillencommissie signaleerde in vorige jaarverslagen reeds dat het in aanmerking nemen van het kadastraal inkomen vreemd gebruik voor het gezin (o.m. landbouwersgezinnen) niet steeds tot een correcte uitkomst leidt voor het recht van het gezin op een sociale toeslag of schooltoeslag.

³⁸ Zie beslissing GC nr. 2025/008 d.d. 24 januari 2025.

³⁹ Zie beslissing GC nr. 2025/078 d.d. 1 augustus 2025.

In 2025 kwam deze problematiek opnieuw aan bod bij de Geschillencommissie⁴⁰: de Geschillencommissie diende te oordelen over het in aanmerking nemen van een autostaanplaats in het kader van de bepalingen inzake kadastraal inkomen vreemd gebruik in de Groeipakketregelgeving. De betrokkene ging er niet mee akkoord dat hij een lager bedrag aan schooltoeslag ontvangt doordat zijn autostaanplaats (apart van de (sociale) woning) als kadastraal inkomen vreemd gebruik wordt aanzien. De betrokkene verwijst daarbij naar de federale regelgeving inzake fiscaliteit en een parlementaire vraag die daarover gesteld geweest is, waar het best kan dat in een dergelijk geval een autostaanplaats of garage beschouwd wordt als deel uitmakend van de eigen woning. Het is voor hem dan ook onbegrijpelijk waarom er verschillend geoordeeld wordt, enerzijds op federaal vlak en anderzijds op vlak van de Vlaamse Gemeenschap. De Geschillencommissie diende evenwel vast te stellen dat de autostaanplaats van betrokkene niet voldoet aan de bij artikel 1, 4° BVR Selectieve participatietoelagen bepaalde vrijstelling voor onroerende goederen die als eigen hoofdverblijfplaats worden gebruikt.

De Geschillencommissie formuleert hierbij als bedenking de vraag of het in aanmerking nemen van een garage of autostaanplaats als kadastraal inkomen vreemd gebruik, strookt met de ratio legis van de regelgeving die gericht is op meer begoeden met tweede verblijven in het kader van de sociale toeslag en de schooltoeslag. De Geschillencommissie acht het relevant om te bekijken of de regelgeving op dit punt niet beter dient afgestemd te worden.

In voormelde zaak ging de betrokkene in beroep bij de arbeidsrechtbank. De Arbeidsrechtbank te Leuven verklaarde bij vonnis d.d. 7 januari 2026⁴¹ de vordering van betrokkene, gestoeld op het argument dat een garage fiscaal wordt vrijgesteld, gegrond: het kadastraal inkomen van de garage in casu dient niet als kadastraal inkomen vreemd gebruik te worden beschouwd, overwegende dat de autostaanplaats weliswaar een apart kadastraal inkomen heeft maar door zijn “aard, ligging, oppervlakte en onmiddellijk nut als één geheel met de eigen woning dient te worden beschouwd” en gezien het gezin de autostaanplaats zelf gebruikt en niet verhuurt deze de financiële draagkracht van het gezin ook niet verhoogt.

Het agentschap Opgroeien regie tekende hoger beroep aan tegen voormeld vonnis, gelet op het eerdere vonnis van de Arbeidsrechtbank te Leuven, eveneens ten aanzien van betrokkene, waarbij de rechtbank de betrokkene destijds in dezelfde zaak, in het ongelijk stelde⁴². De Arbeidsrechtbank oordeelde toen dat het kadastraal inkomen van de autostaanplaats een kadastraal inkomen vreemd gebruik is conform de definitie van de bepalingen van artikel 1, 4° BVR Selectieve participatietoelagen.

⁴⁰ Zie beslissing GC nr. 2025/005 d.d. 17 januari 2025.

⁴¹ AR 25/160/A.

⁴² Cf. vonnis d.d. 7 november 2023 van de Arbeidsrechtbank te Leuven, AR 23/347/A.

4.2. Verschilbetalingen met Nederland

Zoals de afgelopen jaren verwijst de Geschillencommissie naar het ongenoegen van heel wat ouders over het gebrek aan transparantie over de verschilbetalingen met Nederland. De communicatie tussen de Vlaamse uitbetalingsactoren en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank zou volgens de ouders ook niet steeds even vlot verlopen en de gezinnen voelen zich hiervan de dupe wanneer er finaal een terugvordering volgt.⁴³

De Geschillencommissie stelt zich hierbij de vraag of er voldoende overlegmomenten zijn met de Nederlandse SVB wat helpend kan zijn voor een betere dienstverlening aan de burger.

5. Mogelijkheden voor efficiëntere en ruimere samenwerking tussen de bevoegde diensten

5.1. Verblijf van een kind in het buitenland – mededeling aan AGODI

De Geschillencommissie stelde de afgelopen jaren meer dan eens vast dat ouders de nodige gegevens betreffende het verblijf van hun kind in het buitenland hadden bezorgd aan AGODI (Agentschap voor Onderwijsdiensten) waarbij zij ervan uitgaan dat er automatische gegevensuitwisseling is tussen AGODI en de uitbetalingsactoren. In die zin gaan de ouders ervan uit dat ze geen aparte melding moeten doen bij de uitbetalingsactor, en menen zij ook dat er geen sprake kan zijn van frauduleus opzet.⁴⁴

Ook in 2025 stelde de Geschillencommissie deze problematiek opnieuw vast in het kader van het verblijf van de kinderen in Egypte zoals naar boven kwam na een controle van een gezinsinspecteur. De uitbetalingsactor ging in dit dossier over tot een terugvordering voor drie kinderen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 april 2023, ten bedrage van in totaal 38.664,16 euro waarvan de terugvordering voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 juli 2021 verjaard was ten bedrage van 21.837,53 euro. De raadsman van het gezin betoogde dat het gezin niets had verborgen en steeds transparant was geweest ten aanzien van de bevoegde instellingen en het bijzonder spijtig is dat de uitbetalingsactor gedurende jaren gewacht heeft om een terugvordering te formuleren, hetgeen niet zou getuigen van behoorlijk bestuur. De raadsman verwees hierbij naar het feit dat AGODI op de hoogte was van het verblijf van de kinderen in Egypte. De Geschillencommissie stelde vast dat de uitbetalingsactor geen fout kon worden

⁴³ Zie infra de beslissingen van de Geschillencommissie over de verschilbetalingen met Nederland.

⁴⁴ Zie beslissing GC nr. 2024/111 d.d. 20 september 2024.

verweten: het onderzoek werd opgestart na een bericht via de Kruispuntbank (afvoering van ambtswege van het gezin).⁴⁵

In een andere zaak werden de ouders geconfronteerd met een belangrijke terugvordering. De ouders, vergezeld van hun zwaar autistische zoon, legden op de zitting van de Geschillencommissie uit welk moeilijk parcours ze met hun kind inmiddels al hadden afgelegd. Het was een heel moeilijk parcours waarbij ze telkens hebben gezocht naar de best mogelijke oplossing voor hun kind. Uiteindelijk werd hen vanuit medische hoek geadviseerd om hun kind in de moedertaal op te voeden, omdat het gelet op zijn autisme, de beste oplossing was voor zijn toekomst, waardoor ze in best vertrouwen hun kind hebben toevertrouwd aan de grootouders in Servië, aanvankelijk voor een korte periode, maar gelet op het feit dat hij bijzondere vorderingen maakte, werd er voorgesteld om de periode in Servië toch te verlengen. De ouders hadden het verblijf aan AGODI en Opgroeien (dienst zorgnoodevaluatie) gemeld en ze gingen ervan uit dat dit zo volstond. Ze hebben nooit de bedoeling gehad om enige fraude te plegen. Tijdens alle schoolvakanties in Servië was de zoon in België en werd er telkens over en weer gereisd om het gezin bij elkaar te houden.⁴⁶

De Geschillencommissie stelde bij deze laatste zaak vast dat het element van het verblijf in het buitenland op zich geen medisch element is dat om privacyredenen niet zou mogen meegedeeld worden: om grote terugvorderingen te vermijden en voor een goed dossierbeheer zou het verblijf in het buitenland moeten doorgegeven worden aan de uitbetalingsactor.

Om dergelijke grote terugvorderingen bij het gezin te vermijden zouden de bij AGODI aanwezige gegevens beschikbaar moeten zijn in het dossier van de uitbetalingsactor. De Geschillencommissie meent dat een automatische gegevensuitwisseling opportuun kan zijn om oplopende onverschuldigde betalingen van het Groeipakket te vermijden alsook in het kader van administratieve lastenverlaging voor de burger.

Nog in het kader van de problematiek van het verblijf van kinderen in het buitenland, stelt de Geschillencommissie zich de vraag of er niet op bepaalde sleutelmomenten in het dossierbeheer actief kan bevraagd worden wat de situatie van verblijf van de kinderen is, of om ook een actieve koppeling met de schoolinschrijving in Vlaanderen te voorzien.

⁴⁵ Zie beslissing GC nr. 2025/010 d.d. 24 januari 2025.

⁴⁶ Zie beslissing GC nr. 2025/055 d.d. 16 mei 2025.

5.2. Wachtlijsten onderwijs: moeder roept overmacht in voor de kleutertoeslag

Een moeder ging er niet mee akkoord dat de uitbetalingsactor de kleutertoeslag voor 3-jarigen niet toekende. De moeder toonde aan dat zij ontzettend veel inspanningen had geleverd om haar dochter in te schrijven in een school in haar thuisregio (Tervuren) vanaf haar 2-jarige leeftijd.

Haar dochter bleef telkens op wachtlijsten staan, waarna ze een verlenging in de kinderopvang heeft moeten aanvragen en waarna ze na verschillende aanmeldingsrondes ook in buurgemeentes is gaan zoeken voor een plaats voor haar dochter. Uiteindelijk kreeg ze in de zomervakantie van 2024 groen licht om haar dochter in te schrijven. Echter door de zomersluiting kon de effectieve inschrijving pas eind augustus plaatsvinden wat te laat was om nog te kunnen genieten van de kleutertoeslag voor 3-jarigen. De moeder staafde dit aan de hand van diverse stukken.

De Geschillencommissie besliste finaal dat de vordering gegrond is, in die zin dat er voor het kind recht is op een kleutertoeslag voor 3-jarigen in het licht van het vonnis d.d. 12 februari 2025 van de arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Gent (rolnr. 24/6236/A) inzake overmacht en gelet op de afdoende bewijzen die werden voorgelegd door de moeder waaruit blijkt dat er geen inschrijving mogelijk was van het kind in een door Vlaanderen erkende, gesubsidieerde of gefinancierde kleuterschool (ten laatste 2 maanden na de derde verjaardag), omwille van moeilijkheden (ondanks veel inspanningen en volledig buiten de eigen wil van de moeder) inzake onder andere het op wachtlijsten blijven staan, het na verschillende aanmeldingsrondes ook in buurgemeentes moeten gaan zoeken voor een inschrijving en het niet effectief kunnen inschrijven door de zomersluiting.⁴⁷

De Geschillencommissie verwonderde er zich hierbij over dat aangezien Onderwijs ook Vlaamse materie is, het vreemd is dat er geen link voorzien is met het Groeipakket wanneer een gezin er door wachtlijsten niet in slaagt om het kind tijdig in te schrijven.

5.3. CLB

In een zaak waarin de zwaar autistische dochter een periode in Pakistan verbleef doordat het kind op wachtlijsten bleef staan, merkt de Geschillencommissie op dat er mogelijks ook een rol kan liggen bij het CLB om gezinnen te informeren over het belang om AGODI en de uitbetalingsactor in te lichten.⁴⁸ De ouders hadden namelijk begrepen dat het CLB de coördinerende rol opnam en dat zij administratief op die manier in orde waren omdat het CLB op de hoogte was. Zij meenden er te mogen van uitgaan, tevens omwille van de taalbarrière, dat het CLB de nodige contacten zou leggen met de andere overheidsdiensten

⁴⁷ Zie beslissing GC nr. 2025/009 d.d. 24 januari 2025.

⁴⁸ Zie beslissing GC nr. 2025/111 d.d. 17 oktober 2025.

opdat hun dossier volledig in orde zou zijn.

5.4. Kwalificatie fraude - hoorrecht

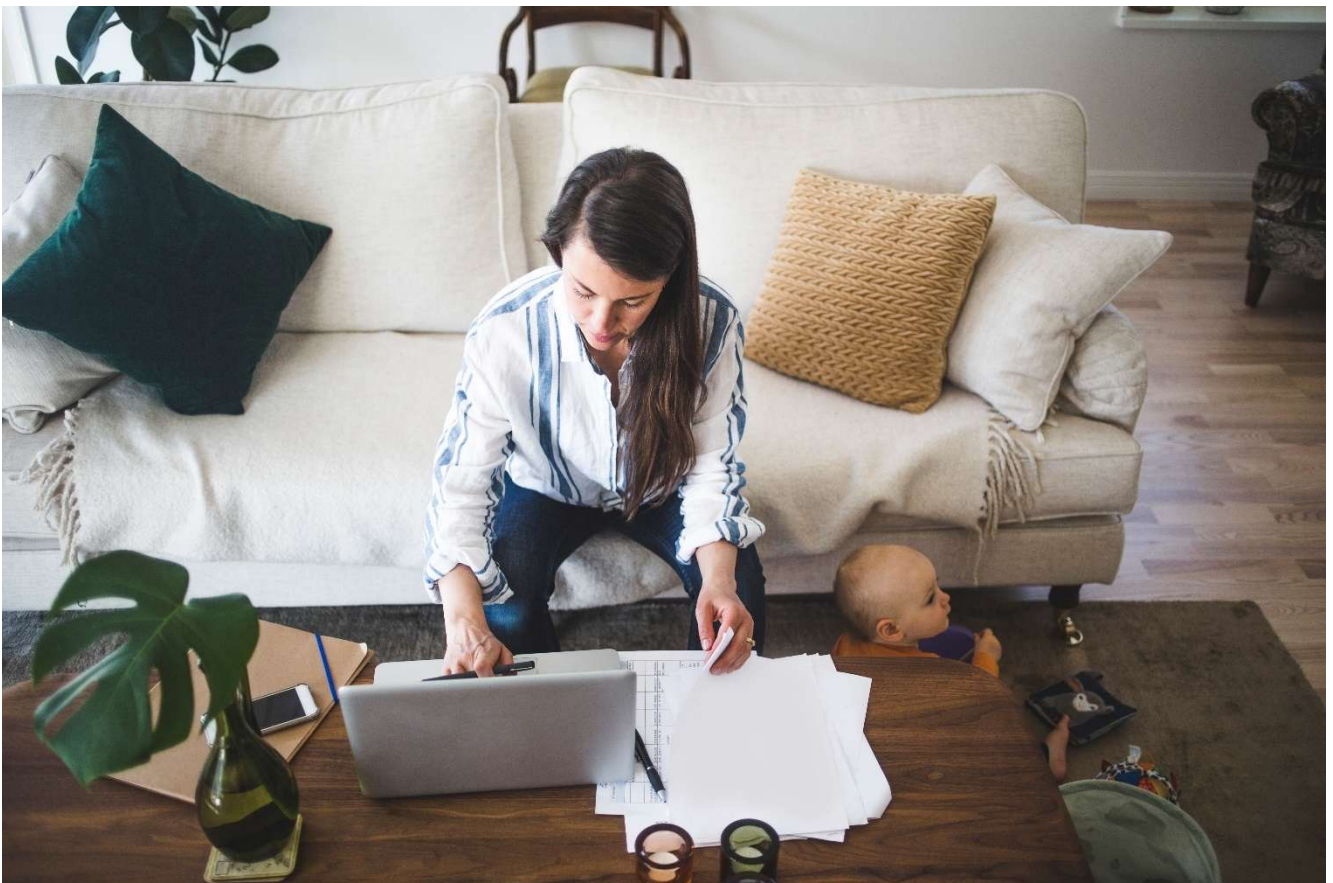
Voor zaken waarin dient te worden beslist of er al dan niet sprake is van frauduleuze intenties meent de Geschillencommissie dat het een meerwaarde zou zijn indien de betrokkene in het kader van het Fraudeplatform (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) zou kunnen worden gehoord, zoals het geval is bij de Geschillencommissie. Zo komen er voor zaken die voordien behandeld zijn op het Fraudeplatform, op de zitting van de Geschillencommissie, soms nog elementen naar boven die een ander licht werpen op de zaak, door de betrokkene te horen.

Daarnaast merkt de Geschillencommissie op dat zij aan de hand van de voorgelegde zaken vaststelt dat er voor het beoordelen van fraude geen duidelijke handvaten in de regelgeving/administratieve onderrichtingen voorhanden zijn.

DEEL II – DE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET: EEN LAAGDREMPelige BEROEPSPROCEDURE BIJ EEN ONAFHANKELIJKE EN ONPARTIJDIGE COMMISSIE OM DE BURGER TE HELPEN EN TE BESCHERMEN ALS ER EEN BETWISTING IS OVER HET GROEIPAKKET

In dit deel wordt uitgelegd:

- Waarvoor je terecht kan bij de Geschillencommissie Groeipakket
- Wat de voordelen en meerwaarde zijn van een beroepsprocedure bij de Geschillencommissie
- Hoe de Geschillencommissie is samengesteld om onafhankelijk en onpartijdig te kunnen oordelen
- Hoe de procedure bij de Geschillencommissie verloopt.

1. WAARVOOR KAN JE TERECHT BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET?

1.1. WAT DOET DE GESCHILLENCOMMISSIE?

De Geschillencommissie heeft een belangrijke opdracht: ervoor zorgen dat burgers geholpen en beschermd worden als zij menen dat er iets misloopt met hun Groeipakket (de Vlaamse gezinsbijslag).⁴⁹

In plaats van meteen naar de arbeidsrechtbank te moeten stappen, kunnen gezinnen via de Geschillencommissie op een eenvoudige en snelle manier een klacht indienen per e-mail. De commissie behandelt de discussie tussen de burger en de uitbetalingsactor en neemt een bindende beslissing waar beide partijen zich aan moeten houden.

De commissie onderzoekt de klacht en zij houdt hierbij rekening met het Groeipakketdecreet, de conceptnota en de memorie van toelichting. Zij streeft er steeds naar een meerwaarde te bieden door hetzij het geschil concreet op te lossen, hetzij voorstellen te doen aan de bevoegde minister om de toepassing van de Groeipakketregelgeving te verbeteren of anomalieën op te lossen.⁵⁰

1.2. WAT VALT ER ONDER DE BEVOEGDHEID VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE?

Ruime algemene bevoegdheid:

De Geschillencommissie heeft een ruime bevoegdheid om te oordelen over alle verzoeken tegen een beslissing van een uitbetalingsactor over het Groeipakket.⁵¹ Een burger die niet akkoord gaat met de brief die hij ontving van zijn uitbetalingsactor (FONS, Infino, KidsLife, MyFamily, Parentia) kan dus hiertegen een beroep indienen bij de Geschillencommissie. Dit is ook mogelijk wanneer de beslissing van de uitbetalingsactor uitblijft.

⁴⁹ Memorie van toelichting van 17 januari 2018 bij het voorontwerp van decreet tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid, nr. 1450 (2017-2018), nr. 1, p. 8 (hierna 'MvT').

⁵⁰ Artikel 114 Groeipakketdecreet. Hierbij wordt ook verwezen naar het overleg dat in 2019 plaatsvond met de bevoegde minister, waaruit bleek dat de Geschillencommissie niet enkel dient te oordelen naar de letter maar ook naar de geest van het Groeipakketdecreet, zodanig dat ongewenste of niet beoogde effecten van het Groeipakketdecreet kunnen worden vastgesteld en desgevallend geremedieerd om de coherente toepassing van het Groeipakketdecreet te verzekeren.

⁵¹ Artikel 104, tweede lid Groeipakketdecreet.

Hiervoor is de Geschillencommissie niet bevoegd, maar zorgt ze voor doorverwijzing als het geschil klacht toch bij haar terechtkomt:

- geschillen over de aanwijzing van de begunstigde die het Groeipakket ontvangt: hiervoor is de familierechtbank bevoegd⁵²;
- geschillen over de zorgtoeslag: hiervoor is de arbeidsrechtbank bevoegd⁵³;
- geschillen over de oude federale kinderbijslagwetgeving (voorafgaand aan 1 januari 2019): hiervoor is de arbeidsrechtbank/familierechtbank bevoegd;
- geschillen over kinderbijslag waarvoor een andere deelentiteit dan Vlaanderen bevoegd is (d.w.z. Wallonië, Brussel, of de Duitstalige Gemeenschap).

2. VOORDELEN EN MEERWAARDE VAN DE BEROEPSPROCEDURE BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE

2.1. LAAGDREMPELIGE TOEGANG EN EENVOUDIGE PROCEDURE

De beroepsprocedure bij de Geschillencommissie wordt bewust gemakkelijk toegankelijk en eenvoudig gehouden.⁵⁴

Een burger die het niet eens is met een beslissing van zijn uitbetalingsactor over het Groeipakket, kan via e-mail een beroepsprocedure opstarten.⁵⁵

Het is niet nodig om een advocaat in te schakelen om het verzoek in te dienen. De procedure verloopt volledig zonder kosten⁵⁶. Burgers die beroep doen op een advocaat, betalen die kosten uiteraard zelf.

⁵² Artikel 104, derde lid Groeipakketdecreet.

⁵³ Artikel 104, vierde lid Groeipakketdecreet.

⁵⁴ MvT., p. 9.

⁵⁵ De opstart van een beroepsprocedure is ook mogelijk per brief (via de post) of afgifte van de brief aan het onthaal van het agentschap Opgroeien.

⁵⁶ Tenzij de Geschillencommissie (uitzonderlijk) zou oordelen dat er sprake is van tergend of roekeloos beroep: dan kunnen de kosten wel aangerekend worden.

2.2. DE GESCHILLENCOMMISSIE OORDEELT ONAFHANKELIJK EN ONPARTIJDIG

De beroepsprocedure bij de Geschillencommissie is een georganiseerd bestuurlijk beroep bij een onafhankelijke commissie. De voorzitter en de leden van de Geschillencommissie doen hun werk onafhankelijk en onpartijdig.⁵⁷

De voorzitter en de leden worden benoemd voor vier jaar, met mogelijkheid tot verlenging.⁵⁸ Om belangenconflicten te voorkomen, mogen zij bepaalde functies niet uitoefenen zolang ze lid zijn van de commissie.⁵⁹

Eén assessor wordt voorgedragen door het agentschap Opgroeien regie. De tweede assessor wordt voorgedragen door de uitbetalingsactoren.⁶⁰ Er wordt altijd voor gezorgd dat de assessor van de uitbetalingsactor waartegen de klacht is gericht, niet in de commissie zetelt.⁶¹

Het secretariaat van de Geschillencommissie deelt aan de verzoeker mee wie er in de commissie zal zetelen zodat de burger nog kan reageren indien hij meent dat een lid niet onpartijdig zou kunnen oordelen (waking).⁶² In 2025 was er **één waking** waarbij een moeder vond dat het aangeduide lid voor FONS/VUTG mogelijks niet meer onpartijdig en onafhankelijk kon oordelen omdat haar dossier voordien reeds werd behandeld door de Klachten- en bemiddelingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG). Voor deze zaak werd aan de vraag van de moeder tegemoetgekomen door een ander lid aan te stellen.

⁵⁷ MvT, p. 97; artikel 105, §6 Groeipakketdecreet.

⁵⁸ Ministerieel besluit d.d. 21 december 2022 tot benoeming van de leden van de commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan en tot vaststelling van het presentiegeld, BS 13.02.2023.

⁵⁹ Artikel 2 BVR Geschillencommissie.

⁶⁰ Artikel 105, §2 Groeipakketdecreet.

⁶¹ Artikel 105, §6 Groeipakketdecreet.

⁶² Artikel 16 BVR Geschillencommissie.

2.3. DISCRETIE

Alle betrokkenen bij de Geschillencommissie, namelijk de voorzitter, de leden en de medewerkers van het secretariaat hebben een discretieplicht in verband met de feiten, daden en inlichtingen waarvan ze kennis genomen hebben tijdens de werkzaamheden van de Geschillencommissie.⁶³

2.4. SNELLE DOORLOOPTIJD

De Geschillencommissie wil ervoor zorgen dat de burger op korte termijn een antwoord krijgt. Zodra het verzoek binnenkomt en ontvankelijk is, verzamelt het secretariaat alle nodige informatie en documenten om een dossier samen te stellen. Hoewel sommige dossiers vrij complex zijn, streeft de commissie ernaar om elk verzoek toch zo snel mogelijk te behandelen: **in 2025** was er een **gemiddelde doorlooptijd van 12 weken**.

2.5. EENVORMIGE JURISPRUDENTIE

Het doel van de Geschillencommissie is niet alleen om geschillen op te lossen, maar ook om consistentie te brengen in de toepassing van het Groeipakketdecreet, zodat dossiers gelijk worden behandeld.

Dit werd duidelijk als opzet bepaald in de memorie van toelichting bij het Groeipakketdecreet:

“(…) Door een bestuurlijk beroep mogelijk te maken bij één Geschillencommissie, wordt de nodige samenhang in de beslissingen van de uitbetalingsactoren gegarandeerd. (...) Door de specifieke samenstelling van de commissie wordt ervoor gezorgd dat er binnen de sector een vorm van jurisprudentie wordt opgebouwd. Dat heeft als meerwaarde dat na verloop van tijd duidelijk wordt hoe een interpretatie over een bepaalde problematiek vorm krijgt, waardoor de uitbetalingsactoren hun dienstverlening daarop kunnen afstellen. Tevens draagt het ook bij tot de afbouw van een overmatige juridisering van geschillen. (...)”⁶⁴

In 2022 werd ook door het Arbeidshof te Antwerpen bevestigd dat het bestuurlijk beroep bij de Geschillencommissie moet uitgeput worden alvorens de burger een jurisdictioneel beroep instelt bij de arbeidsrechtbank. Op die manier kan maximaal eenvormige jurisprudentie gecreëerd worden via de Geschillencommissie om de **dienstverlening aan de burger voor het Vlaamse Groeipakket optimaal te maken en ook beleidsmatig de brug te maken via het jaarverslag van de Geschillencommissie**

⁶³ Artikel 32 huishoudelijk reglement van de Geschillencommissie.

⁶⁴ MvT, p. 9.

aan de minister bevoegd voor Welzijn.

Het Arbeidshof oordeelde: “Voor toeslagen overeenkomstig het Groeipakketdecreet die toegekend werden vanaf 1 januari 2019 moet eerst beroep worden aangetekend bij de geschillencommissie. Zo lang deze commissie zich niet heeft uitgesproken, kan de arbeidsrechtbank geen kennis nemen van het geschil.”⁶⁵

2.6. RECHTSBRON VOOR DE RECHTZOEKENDE

De beslissingen van de Geschillencommissie zijn niet alleen belangrijk voor burgers, maar ook voor professionals, zoals medewerkers van OCMW's, koepel- en belangenorganisaties, advocaten, ... Ze vormen een zeer waardevolle rechtsbron over hoe de regels rond het Groeipakket worden toegepast. Daarom worden alle beslissingen van de Geschillencommissie gepubliceerd (geanonimiseerd) op het kennisportaal www.gpedia.be.

3. SAMENSTELLING VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

De voltallige Geschillencommissie bestaat uit de voorzitter (en plaatsvervangend voorzitter), een bijzitter (en plaatsvervanger) namens Opgroeien regie en een bijzitter (en plaatsvervanger) namens elke uitbetalingsactor. Als de Geschillencommissie zich concreet buigt over een verzoek, bestaat ze uit de voorzitter, een bijzitter namens Opgroeien regie en een bijzitter namens de uitbetalingsactoren.⁶⁶

De Geschillencommissie kan rekenen op de juridische en administratieve ondersteuning van een secretariaat samengesteld uit medewerkers van Opgroeien.⁶⁷

Samenstelling op 31 december 2025:

- Voorzitter: Herman Verlinden (plv. Luk Van Assche)
- Assessor uitbetalingsactoren (volgens beurtrol):
 - FONS: Anja Hellemans (plv. Jürgen Poels)
 - Infino: Ann Himschoot (plv. Lena Van Buynder)

⁶⁵ MvT, p. 97; Arbh. Antwerpen (afd. Antwerpen) (10^e k.) nr. 2021/AA/230, 31 maart 2022, Soc.Kron. 2022, afl. 6, 316.

⁶⁶ Artikel 105, §1 Groeipakketdecreet.

⁶⁷ Artikel 105, §5 en 106 Groeipakketdecreet.

- KidsLife: Maarten Vankeersbilck (plv. Gaëlle Cuvelier)
- MyFamily: Nele De Blauwe (plv. Peter Keustermans)
- Parentia: Renata Sterken (plv. May-li Marchand)
- Assessor Opgroeien regie: Linda Aerts (plv. Ignace Lambert)

4. HOE VERLOOPT DE PROCEDURE BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE

4.1. HOE DIEN JE EEN VERZOEK IN BIJ DE GESCHILLENCOMMISSIE?

Om een beroepsprocedure op te starten bij de Geschillencommissie, volstaat het om een verzoek in te dienen bij het secretariaat van de Geschillencommissie.

Het verzoek kan op drie manieren ingediend worden:

- Bij voorkeur via e-mail op het mailadres: geschillencommissie@opgroeien.be
- Per brief aan:
Opgroeien regie
Geschillencommissie
Hallepoortlaan 27
1060 Brussel
- Afgifte van het verzoek aan het onthaal van het agentschap Opgroeien regie.

Deze contactgegevens en de informatie over de beroepsprocedure moeten altijd vermeld zijn op de beslissing van de uitbetalingsactor.⁶⁸

Meer informatie is ook te vinden op de website van het agentschap Opgroeien.

Belangrijk: het verzoek moet minimaal volgende gegevens bevatten:

- naam en rijksregisternummer van de verzoeker;

⁶⁸ Artikelen 89 en 90 Groeipakketdecreet.

- de reden van het beroep;
- een scan of digitale foto van de beslissing waarmee men niet akkoord gaat (of uitleg over de uitblijvende beslissing).

Indien nodig zal het secretariaat de verzoeker contacteren om ontbrekende informatie op te vragen. Zo wordt ervoor gezorgd dat elk verzoek optimaal behandeld kan worden.

4.2. BINNEN WELKE TERMIJN MOET JE HET VERZOEK INDIENEN?

Er is een strikte beroepstermijn: het verzoek moet ingediend worden binnen de drie maanden na de ontvangst van de beslissing van de uitbetalingsactor.⁶⁹

Als de beroepsmogelijkheden niet vermeld stonden op de brief van de uitbetalingsactor, wordt de beroepstermijn met vier maanden verlengd.

Verzoeken die te laat worden ingediend, zijn onontvankelijk en kunnen dus niet meer verder behandeld worden door de Geschillencommissie.

4.3. HOE VERLOOPT DE BEHANDELING VAN HET VERZOEK?

Eerst wordt onderzocht of het verzoek ontvankelijk is. Dit betekent dat nagegaan wordt of het verzoek tijdig binnen de beroepstermijn werd ingediend en of de Geschillencommissie er bevoegd voor is.

Is het verzoek ontvankelijk dan stelt het secretariaat een volledig dossier samen met alle relevante elementen (administratief en juridisch onderzoek). Het secretariaat vraagt ook het standpunt van de uitbetalingsactor op om zo het dossier te vervolledigen.

De Geschillencommissie komt tweewekelijks samen op vrijdagvoormiddag om de dossiers te beoordelen en uitspraak te doen. De verzoeker en de uitbetalingsactor krijgen beiden de kans om aanwezig te zijn op de hoorzitting.⁷⁰ Het is niet vereist om aanwezig te zijn en de afwezigheid van één van de partijen kan niet nadelig werken.

⁶⁹ Artikel 11, §§ 3, 4 en 5 BVR Geschillencommissie.

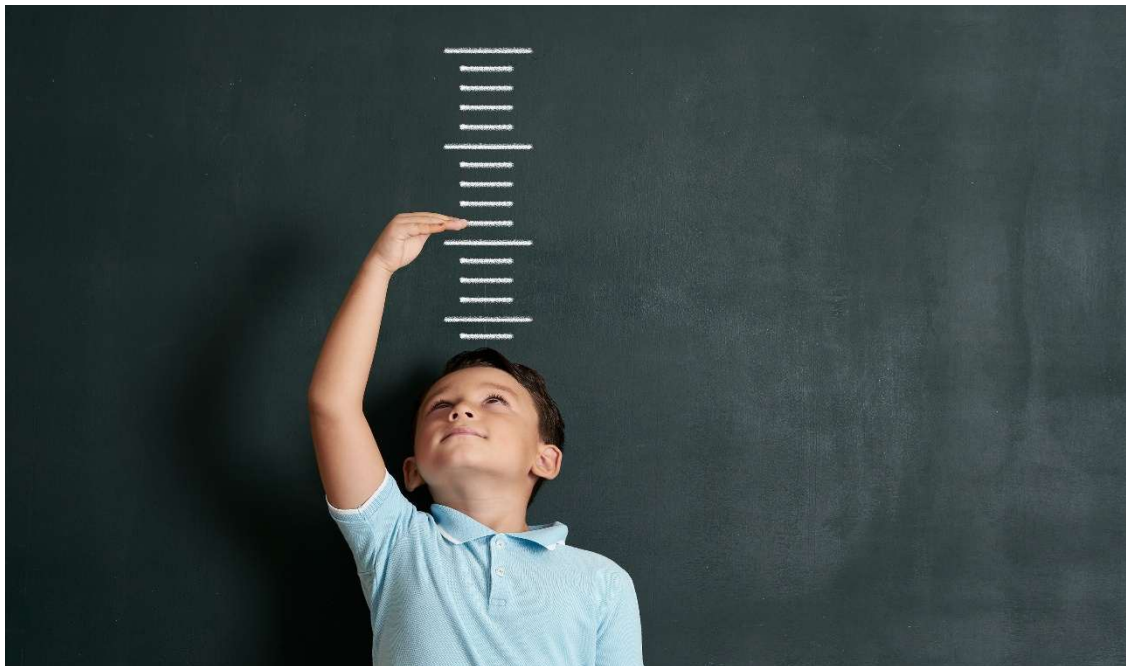
⁷⁰ Artikel 111, tweede lid Groeipakketdecreet.

De uitspraak van de Geschillencommissie wordt binnen de vier weken na de zitting meegedeeld aan de partijen.

DEEL III – DE GESCHILLENCOMMISSIE IN CIJFERS: 2025

In dit deel wordt toegelicht:

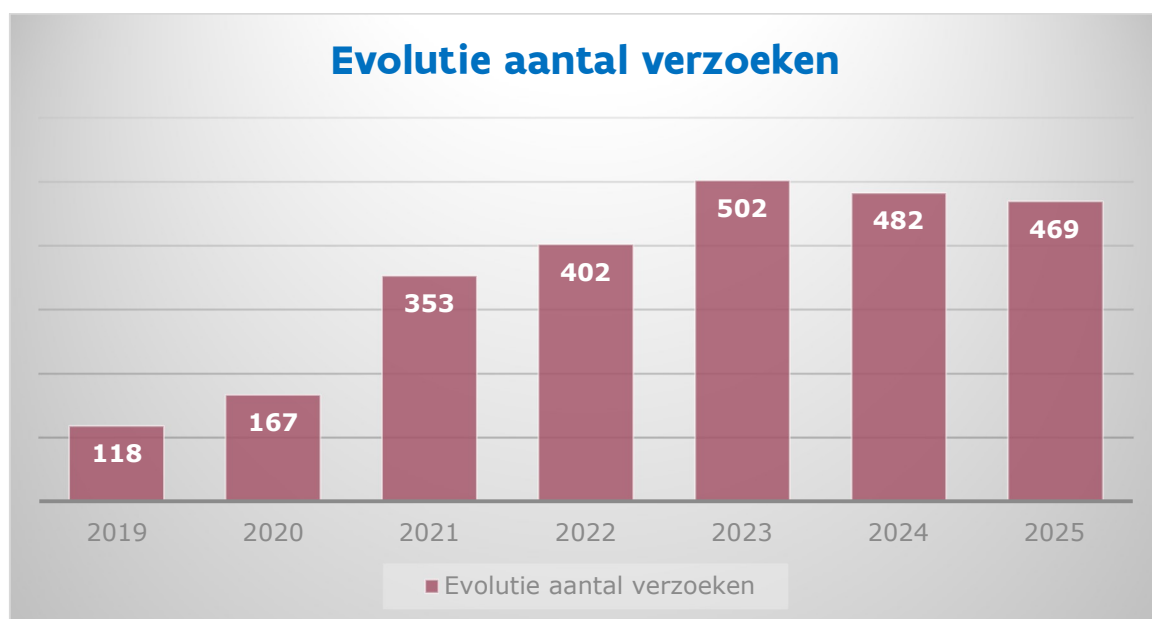
- Hoeveel verzoeken de Geschillencommissie ontving in 2025;
- Via welk kanaal de verzoeken binnenkwamen;
- Wat de doorlooptijd was;
- Hoe vaak de Geschillencommissie zitting hield in 2025;
- Hoeveel beslissingen de Geschillencommissie uitsprak in 2025;
- Hoe vaak de partijen de zitting bijwoonden;
- Het aandeel gegronde/ongegronde uitspraken van de Geschillencommissie;
- Thematisch overzicht van het onderwerp van de verzoeken;
- Een totaaloverzicht van de bestemming van de 469 verzoeken in 2025;
- Hoeveel verzoekers tegen de uitspraak van de Geschillencommissie in beroep gingen bij de arbeidsrechtbank.

1. AANTAL INGEDIENDE VERZOEKEN

In **2025** ontving het secretariaat van de Geschillencommissie in totaal **469 verzoeken** van burgers die het niet eens waren met een beslissing van de uitbetalingsactor.

Hiermee lijkt er zich een status quo te bestendigen in de evolutie van het aantal verzoeken sinds 2019.

2. VIA WELK KANAAL KWAMEN DE VERZOEKEN BINNEN?

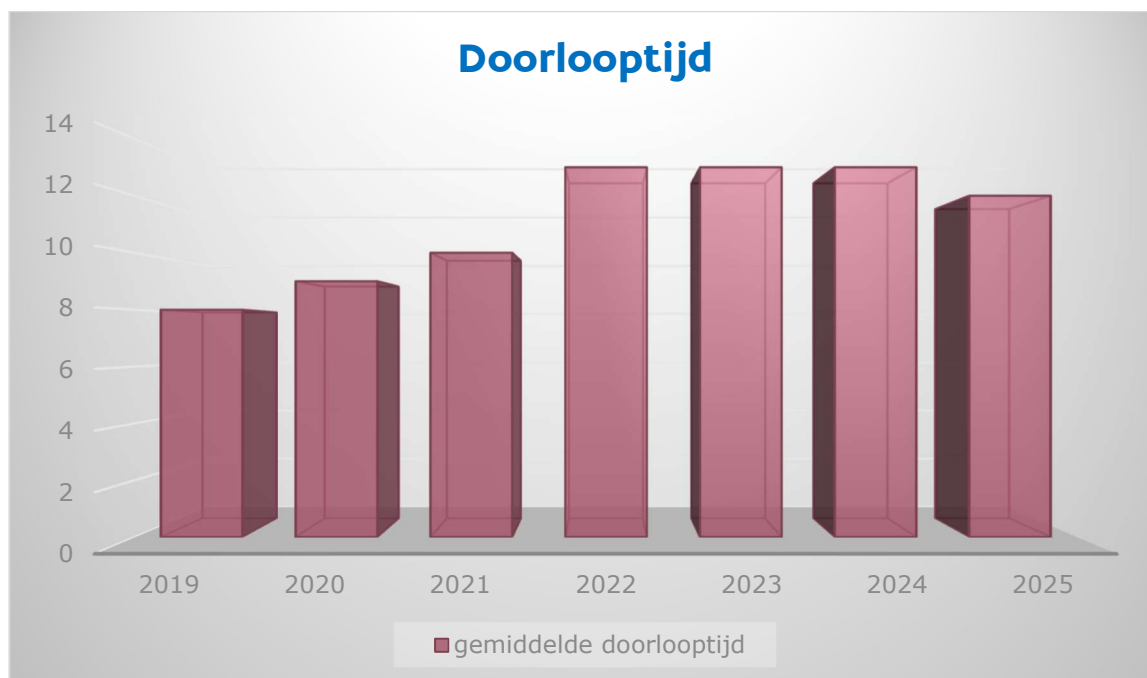
Nagenoeg alle verzoeken werden digitaal ingediend via e-mail.

3. DOORLOOPTIJD

De doorlooptijd meet de tijdsspanne tussen het moment dat een verzoek ontvankelijk werd verklaard tot het moment van de uitspraak door de Geschillencommissie.

In **2025** bedroeg de gemiddelde doorlooptijd **12 weken**.⁷¹

Hierbij moet ermee rekening worden gehouden dat er steeds een minimale doorlooptijd nodig is voor het doorlopen van de volgende stappen:

- volledige dossiersamenstelling door het secretariaat van de Geschillencommissie:
 - eventueel bijkomende (persoons)gegevens opvragen bij de verzoeker;
 - eventueel bijkomende duiding geven (over het verloop van de procedure, over de bij te brengen gegevens of stukken, ...);
 - het standpunt van de uitbetalingsactor met de nodige stukken en motivering opvragen en

⁷¹ Voor deze gemiddelde doorlooptijd werd geen rekening gehouden met verzoeken waarvoor nog niet onmiddellijk een zittingsdatum kon gepland worden omdat de arbeidsrechtbank nog uitspraak diende te doen voor een periode voorafgaand aan 1 januari 2019, en evenmin met verzoeken waarvoor de verzoeker geen genoegdoening kon nemen met het antwoord dat verstrekt werd door de Klachten- en bemiddelingsdienst (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) en daarom alsnog werden geagendeerd op de Geschillencommissie, en evenmin met verzoeken waarin een partij zelf om uitstel vroeg, bijvoorbeeld om aanwezig te kunnen zijn op de hoorzitting.

bijkomend bevragen waar nodig;

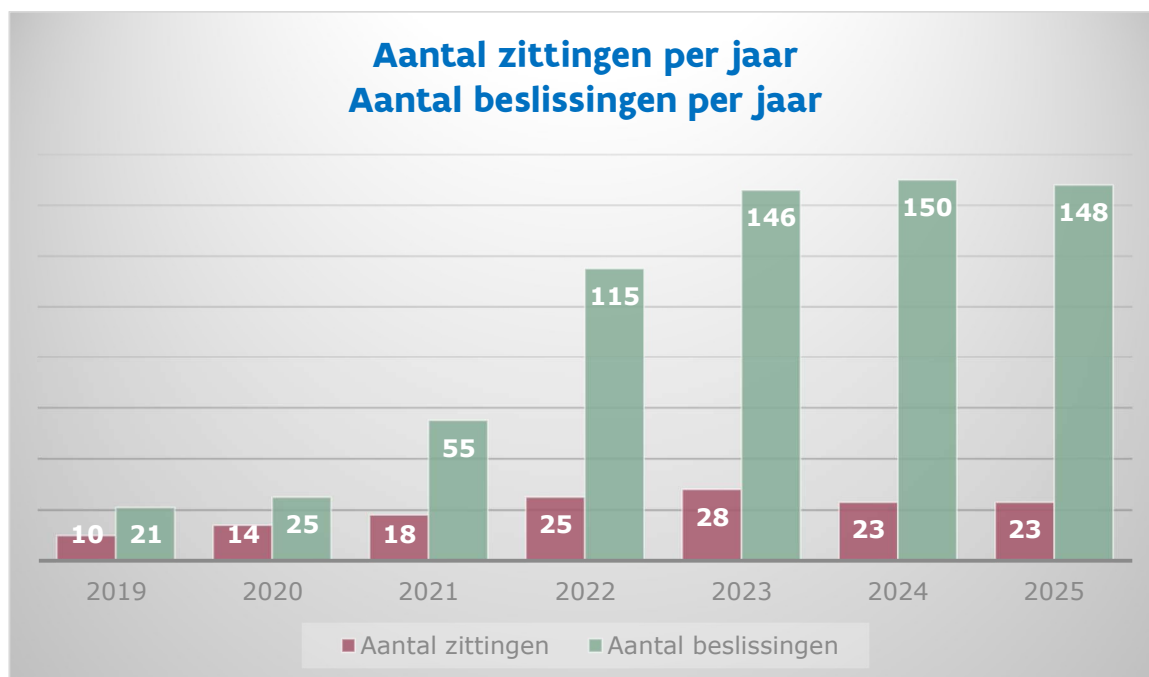
- administratieve en juridische analyse;

- organiseren van een hoorzitting met samenstelling van de zetel;
- beraadslaging van de Geschillencommissie;
- redactie van de eindbeslissing, met toetsing van de grieven van de verzoeker aan de toepasselijke regelgeving en een uitgebreide motivering in feite en in rechte zodat de burger de beslissing kan begrijpen en ook voor de transparantie binnen de sector.⁷²

4. AANTAL ZITTINGEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

In **2025** werden er **23 zittingen** van de Geschillencommissie georganiseerd.

Tijdens die 23 zittingen sprak de Geschillencommissie **148 beslissingen** uit.

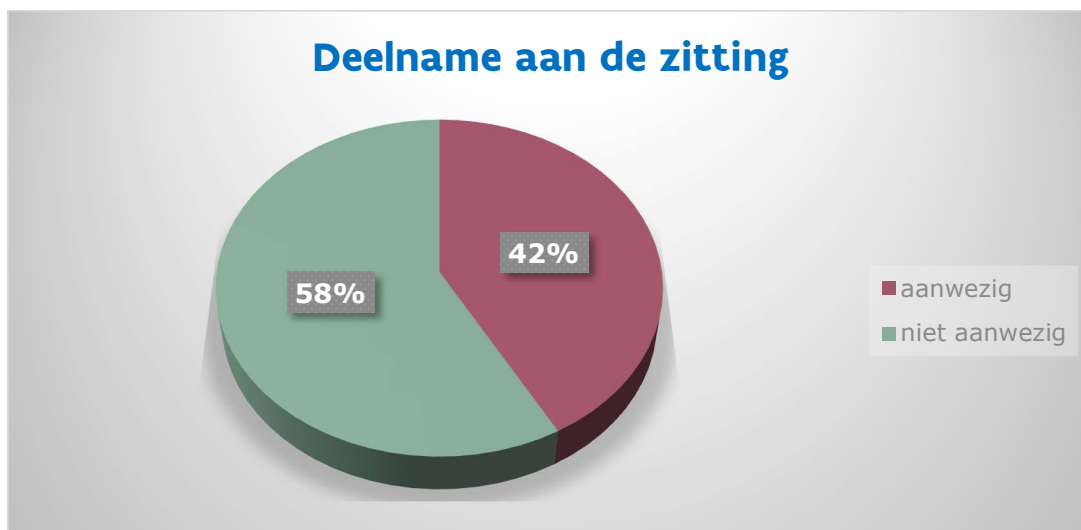

⁷² Artikel 112, §1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet.

5. AANTAL BEZOEKERS OP DE HOORZITTINGEN

In meer dan 4 op de 10 zaken was de verzoeker aanwezig op de zitting van de Geschillencommissie, al dan niet bijgestaan door een raadsman, voogd of vertrouwenspersoon.

De uitbetalingsactor was geen enkele maal aanwezig of vertegenwoordigd.

6. BESLISSING GESCHILLENCOMMISSIE: GEGROND OF ONGEGROND

De Geschillencommissie dient te oordelen of de vordering van de verzoeker gegrond of ongegrond is.

De Geschillencommissie verklaarde iets meer dan **1/3 van de verzoeken** behandeld op een zitting van de Geschillencommissie, **gegrond (18%) of gedeeltelijk gegrond (16%)**, samen 34%.

DEEL IV – THEMATISCH OVERZICHT

In dit deel van het jaarverslag wordt een overzicht gegeven van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2025, gegroepeerd volgens thema aan de hand van een beknopte korte inhoud.

Hierbij dient opgemerkt dat alle beslissingen van de Geschillencommissie steeds zeer volledig en uitvoerig gemotiveerd zijn en de volledige beslissing daarom ter beschikking wordt gesteld via het kennisportaal www.gpedia.be.

1. GEZINSNOTIE IN HET GROEIPAKKET: HET FEITELIJK GEZIN

1. Situering en belang

Voor de toekenning van de sociale toeslag en de schooltoeslag (selectieve participatietoeslag) wordt er in het Groeipakketdecreet rekening gehouden met de financiële draagkracht van het gezin waarin het kind opgroeit.

Het gezinsbegrip dat in het Groeipakketdecreet gehanteerd wordt is de notie 'feitelijk gezin', gedefinieerd als een leefeenheid waarin twee personen die geen bloed- of aanverwanten tot de derde graad zijn, samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier.⁷³

Voor het Groeipakket blijkt samenwonen uit de gemeenschappelijke domiciliëring volgens het Rijksregister (dit kan enkel weerlegd worden door een officieel document van een overheid/overheidsinstelling, gebaseerd op de reële gezinssituatie). Als er geen sprake is van samenwoning volgens het Rijksregister, kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door hetzij een controle van een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket hetzij een vaststelling gemaakt door een andere overheidsdienst (vb. politie) hetzij een gerechtelijke uitspraak of een verklaring van feitelijke gezinsvorming.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2025

Zoals de afgelopen jaren waren er ook in 2025 heel wat burgers die zich richtten tot de Geschillencommissie met een verzoek over feitelijke gezinsvorming.

Beslissing GC nr. 2025/002 d.d. 17 januari 2025: Evolutie van tijdelijke naar permanente samenwoning

Omdat de moeder – ingeschreven als alleenstaande in het Rijksregister – een feitelijk gezin zou vormen met de vader van beide kinderen, is de uitbetalingsactor overgegaan tot terugvordering van een bedrag van 2.604,20 euro (sociale toeslag en schooltoeslagen).

De moeder betwist de samenwoning en de feitelijke gezinsvorming voor de periode vóór maart 2020. Zij stelt dat dit niet van 'de ene op de andere dag' gebeurde, maar dat dit een evolutief gegeven is. Naar aanleiding van de covid-pandemie en de sedert maart 2020 geldende beperkende maatregelen hebben zij

⁷³ Artikel 18 Groeipakketdecreet *juncto* artikelen 2 en 3 BVR Sociale toeslagen; artikel 24 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 3 BVR Selectieve Participatietoeslagen.

een 'contactbubbel' gevormd en zijn zij terug gaan samenwonen op hetzelfde adres. Aanvankelijk was het de bedoeling dat dit slechts tijdelijk was, maar naarmate de covid-pandemie langer duurde en het contact tussen beiden beter werd, werd het samenwonen permanent. De aparte domiciliëring van de vader zou beroepsmatig zijn ingegeven om veiligheidsredenen.

Op basis van de beschikbare elementen oordeelt de Geschillencommissie dat er onvoldoende elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in de periode vóór maart 2020 sprake is van het vormen van een feitelijk gezin in de zin van het Groeipakketdecreet, het BVR Sociale Toeslagen en het BVR Selectieve Participatietoeslagen.

De Geschillencommissie stelt in casu vast dat er slechts een onderzoek door de politie is gebeurd in april 2024, waarbij een huiszoeking gebeurd is op de beide domicilieadressen, waaruit een actuele samenwoning blijkt. Op basis van de vaststellingen is echter niet uit te maken sinds wanneer deze situatie zo zou zijn. Er wordt geen bewijsstuk bijgebracht dat wijst op samenwoning sinds 2016 of sinds 2011. De moeder brengt daarentegen heel wat bewijsstukken bij waaruit blijkt dat zij haar woning alleen aankocht en instond voor alle daaraan verbonden kosten.

Waar de moeder stelt dat zij niet op de hoogte was dat zij extra toeslagen ontving van de uitbetalingsactor omwille van het feit dat zij als alleenstaande gedomicilieerd was in het Rijksregister en dat zij niet wist dat zij wijzigingen diende te melden, meent de Geschillencommissie dat dit niet correct is. De moeder werd immers bij elke brief over de schooltoeslag (die zij jaarlijks ontving sinds 2019) geïnformeerd over de voorwaarden om recht te hebben op deze toeslag en wist of diende te weten dat zij een wijziging in haar gezinssamenstelling diende te melden en dat dit een impact kon hebben op het Groeipakket. De Geschillencommissie meent evenwel dat er geen sprake is van fraude waardoor de terugvordering moet worden beperkt tot drie jaar en er ook geen interesten kunnen worden gevorderd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat onvoldoende bewezen is dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming in de periode vóór maart 2020.

Beslissing GC nr. 2025/011 d.d. 24 januari 2025: Vader komt regelmatig op bezoek voor de kinderen

Nadat de uitbetalingsactor had vastgesteld dat de moeder van 30 mei 2022 tot 27 juli 2023 een feitelijk gezin zou vormen, werd overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag.

De moeder stelt dat zij geen feitelijk gezin gevormd heeft met de vader. Ze laat toe dat hij regelmatig op bezoek komt omdat ze het belangrijk vindt dat er een goede band blijft bestaan tussen de dochter en de vader.

Rekening houdende met het vonnis van de Arbeidsrechtbank in een zaak van de moeder tegen het OCMW besluit de Geschillencommissie dat in toepassing van de bepalingen van artikel 3, § 3 BVR Sociale toeslag de feitelijke gezinsvorming bewezen is voor de periode van 18 januari 2023 tot en met 20 mei 2023 en voor de periode van 17 juni 2023 tot en met 23 juli 2023 doch niet voor de periode voorafgaand aan 18 januari 2023 en voor de periode van 21 mei 2023 tot en met 16 juni 2023.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is wat betreft de feitelijke gezinsvorming.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat bij gebreke aan een gerechtelijke uitspraak waaruit zou blijken dat er geen sprake is van gelijkmatig verdeelde huisvesting, er in toepassing van de bepalingen van artikel 18, 3^e en 5^e lid Groeipakketdecreet en artikel 58, § 1 Groeipakketdecreet tot op heden slechts de helft van de sociale toeslag aan de moeder kan worden toegekend.

Beslissing GC nr. 2025/016 d.d. 7 februari 2025: Ambtshalve inschrijving

Naast het door de uitbetalingsactor zonder enig bewijs en zonder gehoord te worden, beticht worden van frauduleuze praktijken, en eenzijdig over te gaan tot terugvordering van een bedrag van 14.366,96 EUR, en het eenzijdig inhouden van 100 % op de betalingen van het Groeipakket, is er ook geen sprake van feitelijke samenwoning volgens de raadsman van de moeder. Dit zou ook nergens concreet uit blijken. Er werd ook beroep ingesteld tegen de beslissing tot ambtshalve inschrijving van de vader op het adres van de moeder en de procedure is lopende. De raadsman betwist niet dat de vader wel regelmatig zijn kinderen van 16 en 19 jaar op het adres van de moeder bezoekt, in goede verstandhouding. Omwille van de job in de luchtvaart van de moeder waarbij zij vaak een week of langer van huis is, is het ook normaal dat de vader zijn kinderen dan bezoekt. De raadsman betwist het frauduleus oogmerk.

Op basis van de diverse beschikbare elementen (pv's, bevraging van de uitkeringsdiensten, observaties door de politie, huiszoeking, verhoren, buurtbevraging, analyse nutsmaatschappijen, ...) oordeelde de Geschillencommissie dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming in de zin van het BVR Sociale Toeslagen en het BVR Selectieve Participatietoeslagen: er is immers sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is. Er blijkt in casu sprake te zijn van samenwoning op duurzame en regelmatige basis waarbij de wetgeving geenszins vereist dat de samenwoning volledig of dagelijks is. Het gaat in het kader van de Groeipakketreglementering om de begrippen 'feitelijk gezin', 'leefeenheid', 'het vormen van het huishouden'. Het gaat niet over de intensiteit van de amoureuze relatie. Er is evenmin een volledige samenvoeging van financiën of het voorhanden zijn van een gezamenlijke rekening vereist.

De moeder en de vader mochten dan wel een apart domicilieadres hebben tijdens de betwiste periode, als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden

door de vaststellingen van een overheidsdienst waaruit de feitelijke gezinssamenstelling blijkt, zoals in casu het geval is op basis van het onderzoek door de politiediensten (cf. art. 3, §3, 1° BVR Sociale Toeslagen en art. 3, §2, 8° lid, 1° BVR Selectieve Participatietoelagen). De Geschillencommissie ziet geen redenen om de vaststellingen van de politiediensten die onder meer gebaseerd zijn op de verhoren van betrokkenen, vaststellingen ter plaatse, analyse nutsvoorzieningen, buurtbevraging, ... in twijfel te trekken, te meer gelet op het feit dat er een ambtshalve inschrijving van de vader op het adres van de moeder gevolgd is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/001 d.d. 18 april 2025: Hulp en bijstand in het kader van ziekte - schuldenproblematiek

Uit het strafdossier van het Arbeidsauditoraat dat de Sociale Begeleidings- en toezichtsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket ontving, zou blijken dat de moeder reeds enkele jaren zou samenwonen waardoor er geen recht zou zijn op de sociale toeslag voor een bedrag van 6.094,53 euro.

De moeder betwist dit en verwijst naar de huiszoeking door de politie in haar woning waarbij niets zou zijn aangetroffen wat erop zou wijzen dat zij samenwoont met een partner. Zij stelt ten onrechte beschuldigd te zijn van frauduleuze handelingen.

Uit het verhoor blijkt dat de moeder een latrelatie had tot 2016. Zij had een zelfstandige zaak waarin de vermeende partner meewerkte. In 2014 heeft zij ingevolge ziekte haar zaak overgelaten en in 2016 werd de relatie beëindigd maar de vader kwam wel nog hun zoon opzoeken en is haar blijven helpen ingevolge haar ziekte. Zij stelt dat ze niemand anders heeft om haar te helpen. Ze zou niet in aanmerking komen om hulp van derden te krijgen omdat ze één punt te kort kwam. Zij betalen samen het woonkrediet. De moeder stelt dat ze schrik heeft om de vader definitief de deur te wijzen vanwege zijn impulsief karakter en omdat hij haar nog schulden moet terugbetalen.

Op basis van de diverse elementen die blijken uit de vaststellingen van de politie, de politieverhoren, de gegevens van de ANPR-camera's, de financiële verwevenheid van betrokkenen, het buurtonderzoek, de verklaring van de vader dat hij eigenlijk bij de moeder verblijft maar er niet gedomicilieerd is omwille van zijn schuldenproblematiek, de vader er elke nacht is om hulp te bieden aan de moeder, ... meent de Geschillencommissie dat er voldoende elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in de betwiste periode sprake is van feitelijke gezinsvorming in de zin van het Groeipakketdecreet en het BVR Sociale Toeslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/045 d.d. 18 april 2025: Tijdstip waarop de moeder opnieuw als alleenstaande ouder kan beschouwd worden na een nieuwe controle door de gezinsinspecteur

Bij beslissing nr. 2022/047 d.d. 20 mei 2022 had de Geschillencommissie een eerder verzoek van de moeder ongegrond verklaard en geoordeeld dat er sprake was van samenwoning voor de periode van 15 augustus 2019 tot en met 30 september 2021.

Ingevolge de verklaring van de moeder naderhand dat zij opnieuw alleenstaande is, werd er op vraag van de uitbetalingsactor een sociale controle ter plaatse door de gezinsinspecteur uitgevoerd. De gezinsinspecteur besloot dat de moeder vanaf augustus 2023 opnieuw als alleenstaande ouder kan worden beschouwd.

De moeder stelt evenwel dat zij reeds sinds het einde van haar relatie in juni 2021 geen feitelijk gezin meer vormt en verwijst naar een vonnis d.d. 27 november 2024 van de Arbeidsrechtbank. Na voorlegging van dit vonnis aan de sociale inspectie- en begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG), werd gesteld dat de vaststellingen van de gezinsinspecteur het vonnis niet afdoende weerleggen en wordt niet langer betwist dat de moeder reeds vanaf 1 juli 2021 als alleenstaande kan worden beschouwd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **deels ongegrond** is in de mate dat er in toepassing van de bepalingen van artikel 94, 3^e lid Groeipakketdecreet ten vroegste een sociale toeslag kan worden toegekend vanaf 1 oktober 2021 gezien de Geschillencommissie reeds bij beslissing nr. 2022/047 d.d. 20 mei 2022 heeft geoordeeld dat er sprake was van samenwoning voor de periode van 15 augustus 2019 tot en met 30 september 2021, en daarbij de terugvorderingsbeslissing van de uitbetalingsactor d.d. 8 oktober 2021 (betreffende onder meer de sociale toeslag voor de periode van 1 september 2019 tot en met 30 september 2021) heeft bevestigd, en er niet tijdig door de moeder beroep bij de bevoegde Arbeidsrechtbank werd aangetekend.

Beslissing GC nr. 2025/049 d.d. 30 mei 2025: Relatiebreuk – feitelijk verblijf van de vader in de woning van de moeder – frauduleus opzet

De moeder was als alleenstaande ouder in het Rijksregister ingeschreven, met uitzondering van de periode van 8 november 2019 tot 8 maart 2020 tijdens dewelke de vader van de drie jongste kinderen op haar adres was gedomicilieerd.

Uit politieel onderzoek zou zijn gebleken dat zij ook vanaf 8 maart 2020 verder een feitelijk gezin vormden tot en met 29 juli 2024 zodat er in het kader van de toekenning van een sociale toeslag en van de schooltoeslagen steeds rekening had moeten worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten. De uitbetalingsactor is overgegaan tot de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag voor een bedrag van in totaal € 10.675,26. Daarbij werden er tevens intresten gevorderd.

De moeder betwist dat zij tijdens de betwiste periode samenwoonde met de vader; zij stelt dat dit ook nooit door de wijkagent kon worden vastgesteld die zelf nooit in de woning vaststellingen is komen doen, dat zij alle kosten voor de kinderen heeft moeten dragen, dat de politiediensten uiteindelijk na jaren ter plaatse zijn geweest en niets van de vader in haar woning hebben kunnen aantreffen.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit het politioneel onderzoek (cf. tal van tussenkomsten van de politie bij het gezin, o.m. verontrustende opvoedingssituatie) blijkt dat de ouders ook na de domiciliwijziging van de vader verder samenwoonden en een feitelijk gezin vormden, ook wanneer er sprake was van een (al dan niet tijdelijke) relatiebreuk gezien de vader ook verder hoofdzakelijk op het adres van de moeder verbleef in het belang van hun gezamenlijke kinderen. Dit geldt tot het aanvullende onderzoek van de politie waarbij de vader niet in de buurt van de woning van de moeder kon worden gesignaleerd nadat de moeder in juni 2024 aan de buurtinspecteur had meegedeeld dat zij geen relatie meer had met de vader maar hij wel nog te pas en te onpas in haar buurt rondreed, en uiteindelijk op 4 september 2024 bij een huiszoeking bij de moeder geen spullen van de vader in de woning konden worden teruggevonden. De politionele vaststellingen betreffen bijgevolg voor de periode van 8 maart 2020 tot en met juni 2024 een bewijs van feitelijke gezinsvorming in de zin van de bepalingen van artikel 3, § 3, 2° BVR Sociale toeslagen en artikel 3, § 2, 7° lid BVR Selectieve participatietoeslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is. De Geschillencommissie meent verder dat er gerede twijfel is inzake het frauduleus opzet in hoofde van de moeder maar dat er wel sprake is van nalatigheid.

Beslissing GC nr. 2025/042 d.d. 18 april 2025: Summiere vaststellingen feitelijke gezinsvorming

De moeder betwist de samenwoning en de feitelijke gezinsvorming. Zij stelt dat de vader wel regelmatig de kinderen komt bezoeken, maar dat er geen sprake is van een feitelijk gezinsverband, mede gelet op de medische toestand van zijn moeder, waarbij hij woont, en die dement is. De moeder is van oordeel dat de onderzoeken door de politie vrij selectief zijn gebeurd. Zij staat er alleen voor met de kinderen en woont alleen. De vader heeft een levensstijl die zij niet in haar huis wil.

De Geschillencommissie meent dat er onvoldoende is aangetoond dat er sprake is van samenwoning en feitelijke gezinsvorming. Dat zij een koppel vormen staat vast en dat wordt ook niet betwist. De vaststellingen van de politie om aan te tonen of af te leiden dat er eveneens sprake is van feitelijke gezinsvorming zijn echter zeer summier of het betreft vaststellingen waaruit de al dan niet feitelijke gezinsvorming niet kan worden afgeleid.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat onvoldoende bewezen is dat de moeder in de periode van terugvordering een

feitelijk gezin vormde. De uitbetalingsactor is bijgevolg ten onrechte overgegaan tot de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag.

Beslissing GC nr. 2025/018 d.d. 30 mei 2025: Bewijs tijdstip verhuis van de partner naar het adres van de moeder

Nadat uit een controle van de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) zou zijn gebleken dat de moeder en haar partner reeds vanaf 20 juni 2024 opnieuw samenwoonden, heeft de uitbetalingsactor de sociale toeslag teruggevorderd voor de periode van 1 juli 2024 tot en met 31 oktober 2024.

Uit het verslag van de gezinsinspecteur bleek dat er een onderzoek naar de verblijfplaats van de partner werd ingesteld gezien bleek dat deze het via circulaire cheques betaalde Groeipakket niet meer inde.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering en wijst er op dat haar partner op 7 november 2024 naar haar adres zou zijn verhuisd en er voordien geen sprake was van samenwoning.

Uit het verslag van de gezinsinspecteur blijkt dat de partner bij een onaangekondigde controle op zijn toenmalige domicilieadres niet kon worden aangetroffen. Bij bevraging door de gezinsinspecteur van twee burens werd verklaard dat betrokkene reeds vanaf juni 2024 (volgens één van deze burens vanaf 20 juni 2024 gezien betrokkene toen 's nachts een deel van zijn appartement zou hebben leeggehaald) terug bij zijn ex-vrouw (verzoekster) zou wonen.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit het verslag van de gezinsinspecteur blijkt dat de partner wellicht vanaf juni 2024 niet langer op zijn toenmalige adres woonde. De verklaringen van de twee bevroagde burens konden echter niet worden bevestigd bij een controle ter plaatse op het adres van de moeder, alwaar de gezinsinspecteur de aanwezigheid van de partner of van zaken die er op wijzen dat hij er op dat ogenblik (28 oktober 2024), laat staan vanaf juni 2024, reeds woonde, niet kon vaststellen.

De Geschillencommissie meent dan ook dat de samenwoning tijdens de betwiste periode niet bewezen wordt aan de hand van de vaststellingen van de gezinsinspecteur. Bovendien blijken er evenmin vaststellingen te zijn gebeurd op grond waarvan zou kunnen worden besloten dat het tweede criterium *“samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier”* was vervuld, gezien er dienaangaande enkel een verklaring van de eigenaar van het appartement ten aanzien van de gezinsinspecteur voorligt dat de eigenaar eenmalig een som van € 500 van de moeder zou hebben ontvangen als een deel van de huur van de partner.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat er voor de betwiste periode geen feitelijke gezinsvorming wordt bewezen.

Beslissing GC nr. 2025/031 d.d. 13 juni 2025: Verontrustende opvoedingssituatie - financiële verwevenheid - schuldenproblematiek

De moeder ging niet akkoord met de beslissing tot terugvordering van de schooltoeslag en de sociale toeslag ten belope van 16.035,80 euro, meer interesten ten belope van 2.444,92 euro, omdat de moeder een feitelijk gezin zou vormen. De uitbetalingsactor weerhoudt sociale fraude. In het kader van een verontrustende opvoedingssituatie kwam aan het licht dat de ouders in feite samenwonen terwijl ze officieel apart gedomicilieerd staan.

De raadsman van de moeder ontkent ten stelligste dat er zou sprake zijn van samenwoning en feitelijke gezinsvorming. Er is geen gezamenlijke rekening en evenmin gezamenlijke inkomsten. De raadsman brengt diverse getuigenverklaringen aan, onder meer een getuigenverklaring van de zoon die verklaart dat hij een valse verklaring zou hebben neergelegd door te stellen dat zijn ouders domiciliefraude pleegden.

Op basis van de diverse elementen meent de Geschillencommissie dat er wel degelijk sprake is van feitelijke gezinsvorming. De Geschillencommissie stelt vast dat er zeer uitgebreide vaststellingen werden gedaan door de politie die de vorming van een feitelijk gezin kunnen bewijzen, overeenkomstig de toepasselijke regelgeving, waarbij een controle ter plaatse gedaan werd alsook een buurtonderzoek, en beide ouders werden verhoord.

Met name werd hierbij vastgesteld dat de ouders sinds lange tijd een relatie hebben maar de moeder alleen gedomicilieerd is en de vader bij zijn ouders. Hierover verklaarden zij aan de politie dat de vader zich niet domicilieert bij de moeder om niet betrokken te geraken bij de afbetaling van de schulden van de moeder (cf. schuldenproblematiek die voortkomt van de ex-echtgenoot van de moeder), te meer de vader als zelfstandige een goed draaiende zaak heeft en zijn zaak op het adres van zijn ouders staat. Voorts geniet de moeder een invaliditeitsuitkering. De vader blijft op regelmatige basis overnachten bij de moeder, soms evenwel ook bij zijn ouders indien hij 's morgens vroeg moet opstaan. Het werkgerief van de vader en zijn boekhouding bevinden zich op het adres van de moeder. Er is sprake van een financiële verwevenheid tussen beiden aangezien de vader instaat voor de betaling van de huur en een deel van de nutsvoorzieningen van de woning waar de moeder woont.

De Geschillencommissie ziet geen elementen die de vaststellingen van de politiediensten zouden weerleggen en meent dat de bewijsstukken die door de raadsman worden aangebracht geen afbreuk doen aan de conclusie van feitelijke gezinsvorming in de zin van het Groeipakketdecreet. Bovendien dient erop te worden gewezen dat de feitelijke gezinsvorming niet weerlegd kan worden wanneer er samenwoning is, en er gemeenschappelijke kinderen zijn overeenkomstig art. 3, §5, 1° BVR Sociale Toeslagen en art. 3, §2, laatste lid, 1° van het BVR Selectieve Participatietoeslagen, zoals in casu het geval is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/068 d.d. 13 juni 2025: Regelmatig verblijf van de partner van de moeder zonder financiële bijdrage – frauduleus aspect

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslagen. De uitbetalingsactor meent dat de toeslagen verkregen werden door frauduleuze handelingen.

De moeder geeft toe dat zij gedurende een viertal jaar een relatie had maar dat ze ervan uitging dat die situatie niet viel onder de noemer van het vormen van een feitelijk gezin, omdat haar partner enerzijds niet bij haar gedomicilieerd was en anderzijds omdat hij op geen enkele wijze financieel bijdroeg in de gezinskosten. Ze wijst er dan ook op dat ze helemaal niet de intentie had om te frauderen. Voor de maanden oktober en november 2024 stelt de moeder dat de samenwoning reeds beëindigd was.

De raadsman stelt dat nergens wordt aangetoond dat er in hoofde van de moeder sprake is van fraude, met name het 'wetens en willens' afleggen van valse of bewust onvolledige verklaringen met het oogmerk om onterecht sociale uitkeringen te verkrijgen/behouden.

De Geschillencommissie wijst op een e-mail van de moeder aan de uitbetalingsactor waarbij zij aan de uitbetalingsactor inlichtingen verstrekt over haar toenmalige gezins- en inkomenssituatie, vraagt naar de impact ervan voor haar dossier, en de desgevallend te vervullen formaliteiten. De Geschillencommissie meent dat dit een element is dat aantoonde dat de moeder zich bewust is van het belang om bepaalde gegevens te melden die mogelijks een impact hebben op haar kinderbijslagdossier. A contrario heeft de moeder naderhand niet gemeld dat de partner vrijwel permanent bij haar verbleef, aangezien zij – zoals ze verklaarde aan de politie tijdens haar verhoor – niet dacht dit te moeten melden omdat zij ervan uitging dat het zonder impact was omdat hij nagenoeg niet financieel bijdroeg.

Wat betreft de maanden oktober en november 2024 begrijpt de Geschillencommissie uit de politieverhoren dat zij beiden verklaren geen relatie meer te hebben maar dat de ex-partner nog niet verhuisd was in afwachting van de behang- en schilderwerken van zijn studio. In de verhoren was ook ter sprake gekomen dat de elektriciteit op zijn studio pas opnieuw zou aangesloten worden zodra de achterstallige facturen werden betaald, wat niet wordt aangetoond.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat er geen sprake is van fraude in hoofde van de moeder maar de vordering **ongegrond** is in die zin dat niet wordt aangetoond dat de partner in de maanden oktober en november 2024 reeds in zijn studio zou hebben verbleven.

Beslissing GC nr. 2025/064 d.d. 13 juni 2025: Regelmatige aanwezigheid van de vader op het adres van de moeder voor de zorg van de dochter - verbouwingen

Op basis van een proces-verbaal van de sociale inspectie- en begeleidingsdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket, besloot de uitbetalingsactor dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming vanaf de geboorte van het kind.

De moeder stelt geen feitelijk gezin te hebben gevormd met de vader tijdens de betwiste periode. Bij vonnis d.d. 12 november 2024 heeft de Arbeidsrechtbank het verzoek van de moeder gegrond verklaard. Er kan volgens de rechtbank niet met voldoende zekerheid worden gesteld dat er in de periode van 1 september 2018 tot en met 31 december 2018 sprake was van samenwoning en het voeren van een gezamenlijke huishouding.

De raadsman meent dat dezelfde argumenten die toen golden ook van toepassing zijn voor de betwiste periode vanaf 1 januari 2019. Er was geen feitelijke gezinsvorming maar de vader was er wel vaak voor de zorg van de dochter. Zo kwam hij haar dagelijks ophalen om naar school te brengen, en zo ook 's avonds.

De Geschillencommissie stelt vast dat de vader in zijn verhoor d.d. 10 mei 2023 (dus ruim ná de periode (1 september 2018 tot en met 31 december 2018) waarover de arbeidsrechtbank zich heeft uitgesproken) aan de politie verklaard heeft dat hij met de moeder een afspraak had gemaakt om sinds 2014 tijdelijk in haar woning te verblijven aangezien zijn eigen woning toen nog niet bewoonbaar was, doordat het renoveren langer geduurd heeft dan voorzien.

De Geschillencommissie meent dat uit de eigen verklaring van de vader samen met de verklaringen van de buurtbewoners die stellen dat er op de woning op het domicilie-adres van de moeder een man, een vrouw en een kind wonen, alsook de regelmatige dagelijkse aanwezigheid van de vader op het adres van de moeder voldoende duidelijk blijkt dat er sprake was van samenwoning en feitelijke gezinsvorming.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/069 d.d. 13 juni 2025: Moeder onder bewindvoering

Nadat de gezinsinspecteur bij een sociale controle ter plaatse op zowel het adres van de moeder als op het adres van de vader heeft vastgesteld dat de beide ouders een feitelijk gezin vormen, heeft de uitbetalingsactor vastgesteld dat diensgevolge de sociale toeslag ten onrechte voor de helft aan elke ouder werd toegekend en het inkomen van beide ouders gezamenlijk in aanmerking diende te worden genomen voor de sociale toeslag.

De bewindvoerder van de moeder gaat er niet mee akkoord dat beide ouders een feitelijk gezin zouden vormen. Zij stelt dat de moeder een zware autismespectrumstoornis heeft en vele beperkingen. Zij wordt door haar ouders bijgestaan betreffende de opvoeding van de kinderen. Zelf ziet ze dit anders en beseft zij niet dat zij niet kan functioneren zonder haar ouders.

Rekening houdende met de initiële verklaring van de moeder aan de gezinsinspecteur van het VUTG bij de sociale controle ter plaatse, de vermeldingen van beide ouders op hun Facebookprofiel, de door de scholen van de kinderen verschaft informatie en inschrijvingsformulieren en de politionele vaststellingen op het adres van de vader, oordeelt de Geschillencommissie dat de feitelijke gezinsvorming dient te worden geacht te zijn bewezen volgens artikel 3, § 3, 1° BVR Sociale toeslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/057 d.d. 30 mei 2025: Attest vluchthuis – intrafamiliaal geweld

In juni 2023 werd de uitbetalingsactor op de hoogte gebracht van een proces-verbaal waarin de ex-vriendin van de vader zou hebben beweerd dat de vader (die op dat ogenblik nog op haar adres gedomicilieerd was) opnieuw samen zou zijn met de moeder en hij weigerde zijn domicilie te verplaatsen met het oog op het verkrijgen van meer gezinsbijslag.

De gezinsinspecteur concludeerde dat er sprake was van feitelijke gezinsvorming in de periode van 5 augustus 2018 tot 8 februari 2024 (zijnde de datum waarop de vader een wijziging adressaanvraag naar het adres van de moeder heeft ingediend, maar wat geweigerd werd na negatieve woonstcontroles door de politie). Er werd nadien nog een tweede controle van een gezinsinspecteur aangevraagd. De gezinsinspecteur concludeerde dat de ouders ook vanaf 2 april 2024 verder als feitelijk gezin dienen te worden beschouwd.

Op basis van het onderzoek van de gezinsinspecteur en de politiediensten heeft de uitbetalingsactor het dossier geregulariseerd waarbij enerzijds een bedrag van 10.496,78 euro voor de periode van 1 oktober 2019 tot 31 december 2022 en anderzijds een bedrag van 1.528,08 euro voor de periode van 1 januari 2023 tot 31 januari 2024 werd teruggevorderd.

Op basis van een attest van het vluchthuis waar de moeder verbleef in de periode van 5 mei 2022 tot 29 juli 2022, haar verhoor en twee vonnissen, ging de uitbetalingsactor over tot regularisatie van de terugvordering van de sociale toeslag voor de periode van 1 mei 2022 tot 31 juli 2022.

De moeder betwist de feitelijke gezinsvorming. Zij stelt dat de vader sinds september 2017 tot december 2023 een relatie had met een andere vrouw, waar hij mee samenwoonde. De moeder zou in die periode meerdere keren een zelfmoordpoging hebben ondernomen. Zij stelt dat zij in 2020 een klacht heeft ingediend tegen de vader waarna hij een contactverbod opgelegd kreeg. In 2022 heeft de moeder met

haar dochters in een vluchthuis verbleven. Zij stelt de vader in maart 2024 tijdelijk toestemming te hebben gegeven om bij haar te verblijven omdat hij geen woonruimte had en in het belang van de kinderen. Sinds 11 december 2024 is de vader gedomicilieerd op het adres van de moeder.

De Geschillencommissie meent dat er geen sprake is van samenwoning in de periode van 5 oktober 2018 tot en met 30 juni 2021. Uit de beschikking en het vonnis is gebleken dat de vader op 1 november 2020 de woning van de moeder is binnengedrongen, zoals bevestigd door de vaststellingen van de politiediensten. De Geschillencommissie meent dat daaruit blijkt dat de vader op dat ogenblik niet in de woning van de moeder aanwezig was en er dus op dat ogenblik geen sprake was van samenwoning. De vader zou ook zijn voorwaarden hebben geschonden door in de periode november-december 2020 naar het buitenland te gaan zonder toestemming. Voor het overige worden er geen bewijzen bijgebracht dat de ouders in die periode zouden samenwonen.

Aangezien de moeder in haar verhoor aan de politie zelf aangaf en ook blijkt uit het vonnis dat de vader vanaf juli 2021 effectief wel weer op het adres van de moeder woonde, meent de Geschillencommissie dat er sprake is van samenwoning en feitelijke gezinsvorming in de periode van juli 2021 tot en met mei 2022, zijnde het moment vanaf wanneer de moeder in een vluchthuis verbleef.

De politie stelt zelf dat er vanaf 13 juni 2022 tot en met 22 december 2023 geen tussenkomsten meer zijn geweest op het adres van de moeder waarbij beide ouders werden aangetroffen. Ook de burens hebben verklaard dat zij de vader niet meer in of aan de woning hebben opgemerkt in de periode van mei/juni 2023 en dat hij in die periode in Turkije was.

De Geschillencommissie meent dat niet louter uit de verklaringen van de ex-partner van de vader die stelt dat de vader sinds maart 2023 opnieuw bij zijn vrouw zou wonen maar zijn adres niet wil aanpassen, kan worden aangenomen dat de moeder vanaf die datum effectief opnieuw zou samenwonen, aangezien dat niet blijkt uit andere elementen en zelfs wordt tegengesproken.

Het feit dat de woning eigendom is van beide ouders en het feit dat de vader sommige facturen van de nutsvoorzieningen van de woning betaalt en dat er dus een zekere vorm van financiële ondersteuning tussen partijen is, is één element met betrekking tot de feitelijke gezinsvorming, maar er dient ook nog sprake te zijn van het effectief samenwonen onder één dak, en dat is volgens de Geschillencommissie onvoldoende bewezen.

De Geschillencommissie meent dat er in hoofdte van de moeder geen sprake is van fraude. De Geschillencommissie stelt vast dat de ouders een zeer turbulente relatie hadden, met heel wat tussenkomsten van de politie, een contactverbod in het kader van opgelegde voorwaarden na een agressie-incident, het verblijf van de moeder in een vluchthuis en dat de periodes van samenwoning geleidelijk tot stand kwamen of ingegeven waren in het belang van de kinderen om de vader op te vangen wanneer hij geen woonst meer had.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/071 d.d. 27 juni 2025: Dagelijkse aanwezigheid partner bij de moeder omwille van medische noodzaak – aspect fraude

Naar aanleiding van een anonieme melding werd op basis van de vaststellingen van de politie en de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket samenwoning vastgesteld. Er werd eveneens domiciliefraude weerhouden. Op basis hiervan ging de uitbetalingsactor over tot een terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag.

De raadsman van de moeder stelt dat er geen sprake is van samenwoning en dat er geen sociale fraude werd gepleegd. Er waren wel geregeld contacten tussen de moeder en haar partner, enerzijds gelet op de latrelatie tussen beiden, anderzijds als vader van het jongste kind. Ten slotte is de partner ook officieel geregistreerd als helper voor een ander kind van de moeder (via HELPPER, een platform voor hulp bij mensen met een beperking). De raadsman geeft ook aan dat door een hechtingsproblematiek die voortkomt uit een vroegere relatie, samenwonen voor de moeder niet evident is. De moeder is door haar eigen medische problemen aangewezen op externe hulp.

Na onderzoek stelt de Geschillencommissie vast dat de moeder en haar partner tijdens de betwiste periode samenwoonden en een feitelijk gezin vormden. Beiden verklaarden zowel aan de politie als aan de gezinsinspecteur dat de partner dagelijks bij de moeder was en dit zowel overdag als 's nachts waarbij hij haar ondersteuning en hulp bood. Hij nam ook de zorg voor de twee oudste kinderen van de moeder op zich. De vader gaf ook aan dat hij af en toe boodschappen deed en dat hij de moeder financieel ondersteunt wanneer dat nodig is.

De Geschillencommissie stelt echter dat er geen sprake is van fraude in hoofde van de moeder. Uit de omstandige stukkenbundel die door de moeder wordt bijgebracht blijkt dat de samenwoning tijdelijk was en ingegeven was uit medische noodzaak, maar dat de moeder geen idee had dat dit een impact zou kunnen hebben op haar Groeipakket omdat zij hulp kreeg van meerdere mensen (familie en vrienden) en zij in de gegeven omstandigheden weinig andere keuze had omdat zowel zijzelf als haar kinderen hulp nodig hadden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **deels gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/086 d.d. 14 augustus 2025: Latrelatie – beperkte tussenkomst in kosten nutsvoorzieningen - gezinsbubbel

Naar aanleiding van een steekproefcontrole stelde de gezinsinspecteur bij een huisbezoek vast dat er sprake is van samenwoning van de moeder en haar partner sinds maart 2020. Op basis van die vaststellingen vorderde de uitbetalingsactor een bedrag van 19.953,77 euro terug.

De moeder betwist dit. Zij stelt pas officieel samen te wonen sinds 23 september 2024, na het afstuderen van haar dochter. Voordien was er sprake van een latrelatie: de partner verbleef af en toe bij de moeder maar dit vormt volgens haar raadsman geen afdoende bewijs van samenwoning. De moeder stelt dat zij steeds alleen heeft ingestaan voor de financiële lasten en de opvoeding van de kinderen na het overlijden van haar echtgenoot op jonge leeftijd. Haar partner kwam slechts beperkt tussen in de kosten van de nutsvoorzieningen.

Na onderzoek besluit de Geschillencommissie dat er op basis van het geheel van de elementen in het dossier (meer bepaald het verslag van de gezinsinspecteur, het feit dat de partner reeds 8 à 9 jaar mee betaalt voor het verbruik van de nutsvoorzieningen, de eigen verklaring van de moeder dat zij en haar partner een gezinsbubbel hebben gevormd en dat hij sinds corona meer dan de helft van de tijd bij haar verblijft en dat er meer spullen van de partner aanwezig zijn in haar woning dan in zijn eigen woning) sprake is van samenwoning en feitelijke gezinsvorming in de betwiste periode.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/092 d.d. 5 september 2025: Gezamenlijke woning van de ouders

Op basis van haar inkomen als alleenstaande ouder ontving de moeder de helft van de sociale toeslag en de schooltoeslag voor haar kinderen.

Op basis van een proces-verbaal dat via het arbeidsauditoraat was ontvangen en de beoordeling van de dienst Sociale Begeleiding en toezicht van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket werd samenwoning van de ouders vastgesteld sinds de geboorte van hun eerste kind. Er werd eveneens fraude weerhouden.

De moeder stelt dat er geen sprake is van samenwoning. De vader kwam regelmatig langs maar hij verbleef op twee plaatsen. Het feit dat hij mede-eigenaar is van de woning, dat hij zijn motorfiets op zijn eigendom parkeert en dat hij bepaalde facturen betaalt, wijst niet op permanente samenwoning, aldus de moeder.

De Geschillencommissie stelt vast dat de politie op basis van uitgebreide vaststellingen besloot dat de ouders een gezin vormen en samen instaan voor hun financiële huishouden. Er werd een woonstcontrole

uitgevoerd op het officiële domicilie-adres van de vader. Daaruit is gebleken dat hij niet op zijn domicilieadres woont.

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de informatie uit het strafdossier voldoende blijkt dat de moeder in de betwiste periode samenwoonde en een feitelijk gezin vormde. Ingeval van samenwoning kan de feitelijke gezinsvorming overigens niet weerlegd worden wanneer er een gemeenschappelijk kind is of wanneer de gezinswoning gezamenlijk is aangekocht, zoals in casu het geval is.

De moeder stelt dat zij de uitbetalingsactor bericht zou hebben gegeven van het feit dat zij geen recht zou hebben op bepaalde toelagen. Daar wordt echter geen enkel bewijs van bijgebracht. Wel integendeel: de uitbetalingsactor brengt een e-mail van de moeder bij waarin zij uitdrukkelijk stelt alleenstaande moeder te zijn met twee kinderen. De Geschillencommissie oordeelt dat er sprake is van bedrog of bedrieglijke handelingen, zodat er overeenkomstig art. 101 Groeipakketdecreet interesten verschuldigd zijn.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/097 d.d. 5 september 2025: Tweewoonst – visitatiebevel Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)

Op basis van een proces-verbaal van de politie en de vaststellingen in het kader van een visitatiebevel waarbij de politiediensten bijstand verleenden aan de inspecteurs van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, besloot de uitbetalingsactor dat er sprake was van feitelijke gezinsvorming. Hierdoor werd overgegaan tot terugvordering van de sociale toeslag.

De moeder is van oordeel dat zij niet samenwoont met de vader en zij betaalt alle kosten zelf. Zij woont in een tweewoonst die erkend is door de gemeente. De politionele vaststellingen in het kader van de visitatie dateren van na haar zware bevalling toen zij op dat moment hulp nodig had van de vader en dit was slechts tijdelijk. Op dit ogenblik is haar situatie anders en heeft zij geen relatie met de vader.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit het proces-verbaal blijkt dat er sprake is van een ruime villa die is opgesplitst in twee wooneenheden, die via een doorgang met elkaar verbonden zijn en elk een apart adres hebben, zijnde de verschillende domicilie-adressen van de ouders.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit de vaststellingen van de politie blijkt dat de ouders tijdens de betwiste periode steeds feitelijk een gezin zijn blijven vormen, zodat de feitelijke gezinsvorming afdoende is bewezen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is. De Geschillencommissie wijst er de moeder op dat voor zover zij meent dat de situatie intussen in die mate is gewijzigd dat er geen sprake meer is van feitelijke gezinsvorming, zij de uitbetalingsactor steeds kan

contacteren om te vragen dat er nieuwe vaststellingen ter plaatse door een gezinsinspecteur zouden worden gedaan.

Beslissing GC nr. 2025/114 d.d. 31 oktober 2025: Ouders zijn gehuwd maar wonen niet voltijds samen

Op basis van het strafdossier waaruit bleek dat er sprake is van samenwoning van de moeder vanaf 22 juni 2020, ging de uitbetalingsactor over tot de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag ten belope van 4.996,50 euro.

De moeder stelt dat zij altijd alleen heeft gewoond met de kinderen. Zij huurt bij haar schoonouders maar dit was geen keuze omdat ze zes kinderen heeft en ze het financieel moeilijk had door een uitzetting uit haar huis, waardoor ze het moeilijk had op de reguliere huurmarkt. Bovendien hebben twee van haar kinderen een aandoening (ADHD en ASS), waardoor er zich in het verleden reeds conflicten hebben voorgedaan met haar huidige echtgenoot die de drukte van de kinderen, bij hem soms gepaard met angstaanvallen, niet aan kan. Hierdoor is het voor hen ook niet mogelijk om voltijds samen te wonen. Haar echtgenoot blijft bij haar slapen wanneer de kinderen op internaat zijn en hij brengt ook regelmatig de kinderen naar school. Haar echtgenoot is terug ingeschreven op zijn officieel adres na vaststelling door de wijkagent. De nutsvoorzieningen en de huishuur worden door haar betaald.

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de informatie uit het strafdossier voldoende blijkt dat de moeder tijdens de betwiste periode een feitelijk gezin vormde. De politie kwam tot deze conclusie op basis van haar onderzoek en de Geschillencommissie ziet geen reden om aan deze vaststellingen te twijfelen. De moeder brengt evenmin enig bewijs bij om de vaststellingen van de politie te weerleggen.

Integendeel: uit de verhoren blijkt dat haar echtgenoot dagelijks het grootste deel van de dag aanwezig is in de woning van de moeder (omdat hij daar een garage heeft en aan auto's zou werken en ze ook aldaar verkoopt), dat hij haar kinderen quasi dagelijks naar school brengt en ze ophaalt, met zijn wagen of met haar wagen waarbij hij ook tankt, dat ze samen op reis gaan waarbij hij de reis betaalt, evenals de verplaatsing en het vervoer en zij de maaltijden; er is heel wat van zijn kledij aanwezig in haar woning. Ten slotte zijn zij gehuwd in 2023. De Geschillencommissie oordeelt dat er in hoofde van de moeder echter geen sprake is van bedrog of bedrieglijke handelingen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/116 d.d. 31 oktober 2025: Vermeende onrechtmatige domiciliëring van de vader op het adres van de moeder – betwisting bij de FOD Binnenlandse Zaken

Nadat de vader het gezin had verlaten, ontving de moeder een sociale toeslag. Naderhand werd de vader echter opnieuw ingeschreven op het adres van de moeder waardoor de uitbetalingsactor rekening hield met de gezamenlijke inkomsten en overging tot een terugvordering van de sociale toeslag. De moeder stelt dat de inschrijving van de vader onrechtmatig zou zijn gebeurd en de vader hiertegen beroep heeft aangetekend bij de FOD Binnenlandse Zaken.

Bij toepassing van de bepalingen van artikel 3, § 1 BVR Sociale toeslag volgt uit een gezamenlijke domiciliëring het vermoeden van samenwoning dat enkel kan worden weerlegd door een officieel document zoals bepaald bij artikel 3, § 2 BVR Sociale toeslag.

Er dient te worden vastgesteld dat er op heden geen dergelijk officieel document wordt voorgelegd dat zou kunnen worden aanvaard om de gegevens in het Rijksregister te weerleggen, zodat er voor de sociale toeslag nog steeds dient te worden uitgegaan van samenwoning. Aangezien er gezamenlijke kinderen zijn, kan de feitelijke gezinsvorming niet worden weerlegd.

De moeder vordert dat de terugvordering zou worden opgeschort in afwachting van een beslissing van de FOD Binnenlandse Zaken betreffende het door de vader ingestelde beroep. Een betwisting in de zin van de bepalingen van artikel 8, § 1 van de Wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten, heeft echter geen betrekking op de bepalingen van het Groeipakket zodat die betwisting geen schorsende werking kan hebben. De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat de uitbetalingsactor terecht is overgegaan tot inhoudingen ten belope van 10% op verder verschuldigd Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is. Mocht blijken dat de FOD Binnenlandse zaken beslist dat de ambtshalve inschrijving onterecht was, dan dient de moeder het initiatief te nemen om die beslissing mee te delen aan de uitbetalingsactor zodanig dat hiermee kan rekening worden gehouden voor de vaststelling van het Groeipakket.

Beslissing GC nr. 2025/120 d.d. 14 november 2025⁷⁴: Aanvang van de feitelijke gezinsvorming

Op basis van een proces-verbaal van de politie besliste de uitbetalingsactor dat er sprake was van samenwoning vanaf 2021. De uitbetalingsactor vorderde de sociale toeslag voor de betwiste periode terug.

⁷⁴ Zie ook beslissing GC nr. 2025/121 d.d. 14 november 2025 waar de Geschillencommissie een identieke beslissing nam inzake de partner van de verzoeker.

De betrokkene kan hiermee niet instemmen: hij stelt dat hij zijn partner slechts voor het eerst ontmoette in 2021, maar dat er toen nog geen sprake was van enige samenwoning. Hij stelt zijn woning pas in april 2024 te hebben verkocht. Vanaf april 2024 zijn zij samen gedomicilieerd.

De Geschillencommissie is van oordeel dat op basis van de informatie uit het strafdossier onvoldoende blijkt dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming sinds 2021. De politie stelt in het aanvankelijk pv dat er sprake is van een relatie en dat “zij zouden samenwonen”, maar er wordt geen begindatum vermeld. Er is geen enkel element dat erop wijst dat de betrokkene reeds vanaf 2021 een feitelijk gezin vormt.

Het feit dat de ziekte-uitkeringen van de partner worden teruggevorderd door de mutualiteit voor de periode van 14 oktober 2021 tot en met 19 december 2023 op basis van een onderzoek van het RIZIV blijkt het gevolg te zijn van het feit dat de partner sinds 14 oktober 2021 een activiteit heeft hervat. Het kadert dus niet zozeer in de vermeende samenwoning.

De Geschillencommissie stelt vast dat het onderzoek zeer summier gevoerd is en dat er eigenlijk geen elementen zijn die de feitelijke gezinsvorming aantonen. Het is (in het kader van de Groeipakket-regelgeving) een gemiste kans dat de betrokkenen niet verhoord werden.

Op basis van de meterstanden die worden toegevoegd als bijlagen bij het pv, stelt de Geschillencommissie vast dat er slechts sprake is van een constante significante stijging in het elektriciteitsverbruik bij de partner en een daling in het elektriciteitsverbruik bij betrokkenen vanaf januari 2023. De Geschillencommissie merkt eveneens op dat zij zich in de krant (2023) een nieuw samengesteld gezin noemden en dat er spullen te koop werden aangeboden op Facebook in oktober 2023 “wegens een verhuis”. Het lijkt de Geschillencommissie aannemelijk dat er slechts vanaf dan beslist werd om te gaan samenwonen en dat zij zich vanaf dan begonnen te organiseren daarvoor, met dan de uiteindelijke gezamenlijke domiciliëring begin april 2024.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/125 d.d. 14 november 2025: Tijdelijke domiciliëring om praktische redenen (renovatie) – verklaring van niet-feitelijke gezinsvorming – (laattijdige) controle ter plaatse door gezinsinspecteur - bewijsvoering

De moeder ontving een sociale toeslag als alleenstaande ouder maar dit werd stopgezet nadat de uitbetalingsactor vaststelde dat er rekening diende te worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten van de moeder en de persoon die op haar adres werd gedomicilieerd. De moeder bezorgde aan de uitbetalingsactor een aparte verklaring op eer van haarzelf en van de andere persoon dat zij geen feitelijk gezin vormden, alsook het door beiden ondertekende formulier J.

Ingevolge de controle ter plaatse door een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG), bleek er onvoldoende bewijs ter weerlegging van de feitelijke gezinsvorming.

De moeder stelt dat het een collega betreft wiens appartement werd gerenoveerd en die derhalve om praktische redenen bij haar is komen inwonen. Omdat die collega graag haar post wou kunnen ontvangen heeft zij haar domicilieadres op het adres van de moeder gezet. De moeder stelt dat zij er niet bij stilgestaan heeft dat zij zo haar sociale toeslag kon verliezen. Zij geeft ook aan dat zij als alleenstaande mama van drie financieel moeilijk rondkomt, ook al werkt zij voltijds. Verder geeft zij aan dat de gezinsinspecteur pas laat is langsgekomen.

De Geschillencommissie dient vast te stellen dat er gelet op het gezamenlijke domiciliëring uit de bepalingen van artikel 2, § 2 BVR Sociale toeslag een wettelijk vermoeden van feitelijke gezinsvorming volgt. Zoals blijkt uit de bepalingen van artikel 3, § 4 BVR Sociale toeslag betreft dit een weerlegbaar vermoeden, hetgeen evenwel impliceert dat het aan de begunstigde toekomt om tegenbewijs te leveren om het vermoeden te weerleggen. In toepassing van de bepalingen van artikel 3, § 4, 1^e lid, 8° en artikel 3, § 4, 3^e lid BVR Sociale toeslag kan de feitelijke gezinsvorming op grond van een verklaring van de begunstigde en de niet-verwante persoon in het gezin worden weerlegd, doch enkel indien de verklaringen door een controle ter plaatse door een gezinsinspecteur worden gestaafd.

De Geschillencommissie dient vast te stellen dat de moeder terecht opmerkt dat de controle door een gezinsinspecteur bijzonder laat werd uitgevoerd: de uitbetalingsactor vroeg op 14 december 2022 een dringende controle door een gezinsinspecteur terwijl de controle pas plaatsvond op 24 oktober 2024, derhalve op een ogenblik dat de situatie achterhaald was doordat de collega toen al bijna een jaar niet meer op het adres van de moeder woonde.

De Geschillencommissie meent dat een controle ter plaatse door de gezinsinspecteur idealiter zou zijn gebeurd tijdens de periode van samenwoning gezien de gezinsinspecteur dan in de mogelijkheid zou hebben verkeerd om ter plaatse effectief eventuele vaststellingen te doen en beide betrokkenen meer gedetailleerd en gericht te bevragen omtrent eventuele afspraken op het vlak van kosten delen en de verdeling van huishoudelijke taken die er al dan niet tussen beiden werden gemaakt.

Desalniettemin meent de Geschillencommissie dat de woordkeuze van de wetgever van de bepalingen van artikel 3, § 4, 3^e lid BVR Sociale toeslag, die stellen dat “Een gezinsinspecteur **staft** de verklaringen, vermeld in het eerste lid, 6° tot en met 8°”, impliceert dat de gezinsinspecteur effectief dient te kunnen vaststellen dat er geen sprake is van feitelijke gezinsvorming waarbij rekening dient te worden gehouden met het feit dat de bewijslast steeds bij de begunstigde ligt, en het niet afdoende kan worden geacht indien de gezinsinspecteur de verklaring dat er geen feitelijk gezin werd gevormd niet aan de hand van vaststellingen op het ogenblik van de officiële samenwoning heeft kunnen weerleggen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de gezinsinspecteur en de bevoegde Sociale Begeleiding- en Toezichtdienst van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) in de gegeven omstandigheden gericht aan de moeder hebben gevraagd om bewijs voor te leggen dat zij zelf instond voor de aflossing van de hypotheek van de woning en betaling van de energiekosten (gas, water, elektriciteit). Vermits de moeder enkel een afschrift van de hypotheekaflossingen tijdens de betwiste periode heeft voorgelegd (die bovendien niet als betaalbewijs gelden) en geen enkel bewijs betreffende de betaling van de energiekosten, besluit de Geschillencommissie dat het wettelijk vermoeden van feitelijke gezinsvorming tijdens de betwiste periode niet afdoende wordt weerlegd en derhalve terecht rekening heeft gehouden met de gezamenlijke inkomsten.

De Geschillencommissie wees er de moeder op dat zij steeds de gelegenheid kan benutten om rekeninguittreksels aan de uitbetalingsactor voor te leggen waaruit blijkt dat zij alleen instond voor de betaling van de nutsvoorzieningen (zoals elektriciteit, water, gas, ...) met het oog op een mogelijke herziening van de beslissing van de uitbetalingsactor.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/127 d.d. 14 november 2025: Praktische hulp bij de opvang van de kinderen zonder financiële bijdrage – alleenstaande moeder van vier kinderen, waarvan één ernstig ziek kind

De moeder gaat er niet mee akkoord dat de sociale toeslag werd stopgezet door de uitbetalingsactor. Op basis van informatie ontvangen van het arbeidsauditoraat besliste de uitbetalingsactor dat er sprake is van samenwoning sinds 1 januari 2020 waarbij tevens fraude wordt weerhouden. Dit resulteerde in een terugvordering ten belope van 6.790,70 EUR te vermeerderen met intresten ten bedrage van 479,60 EUR.

De moeder stelt dat dit niet overeenkomt met haar werkelijke situatie: zij is een alleenstaande moeder van vier kinderen, waaronder één ernstig ziek kind met een aangeboren hartafwijking. Zij woont niet samen sinds 2018 en er zou enkel sprake zijn van praktische hulp bij de opvang van de kinderen, zonder financiële bijdrage of gezamenlijke huishouding. Er is pas sprake van een gezamenlijke domiciliëring in 2024 uit angst voor politiecontroles maar niet omwille van een feitelijke gezinssituatie. Zij kampte jarenlang met psychische problemen en is pas sinds 2023 deeltijds aan het werk. Het verlies van het Groeipakket heeft een zware financiële impact, zeker gezien de hoge medische kosten. Hun fiscale gegevens zouden aantonen dat er geen gedeelde middelen waren. Ze stelt eveneens dat ze niet verantwoordelijk is voor de situatie waarbij er een inschrijving van de partner op haar adres zonder toestemming zou zijn: ondanks herhaalde verzoeken weigerde hij zijn situatie recht te zetten, waardoor zij de negatieve gevolgen draagt – zowel financieel als psychologisch.

Op basis van de verschillende elementen in het dossier, oordeelt de Geschillencommissie dat er sprake blijkt te zijn van het vormen van een feitelijk gezin in de zin van het BVR Sociale Toeslagen: er is immers sprake van een leefeenheid waarin twee personen feitelijk samenwonen en samen een huishouden regelen, hetzij financieel, hetzij op een andere ondersteunende manier, wat in casu het geval is. Er blijkt i.c. sprake te zijn van samenwoning op duurzame en regelmatige basis waarbij de wetgeving geenszins vereist dat de samenwoning volledig of dagelijks is. Het gaat in het kader van de Groeipakketreglementering om de begrippen 'feitelijk gezin', 'leefeenheid', 'het vormen van het huishouden'. Het gaat niet over de intensiteit van de amoureuze relatie. Er is evenmin een volledige samenvoeging van financiën of het voorhanden zijn van een gezamenlijke rekening vereist. Betrokkenen mochten dan wel een apart domicilieadres hebben tijdens de betwiste periode, als het samenwonen niet blijkt uit het Rijksregister kan de vorming van een feitelijk gezin bewezen worden door een controle door een gezinsinspecteur of door een vaststelling die gemaakt is door een andere overheidsdienst waaruit de feitelijke gezinssamenstelling blijkt, zoals in casu het geval is gelet op het gevoerde strafonderzoek inzake oplichting in sociaal strafrecht waarbij tot vervolging wordt overgegaan.

De Geschillencommissie ziet geen redenen om de vaststellingen in het proces-verbaal van het Arbeidsauditoraat en de beoordeling van de Dienst Sociale Begeleiding en Toezicht (VUTG) die onder meer gebaseerd zijn op de verhoren van betrokkenen, vaststellingen ter plaatse, buurtbevraging, ... in twijfel te trekken, te meer gelet op het feit dat er naderhand ook een inschrijving van betrokkene op het adres van verzoekster gevolgd is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/135 d.d. 12 december 2025: Knipperlichtrelatie – aspect fraude

Op basis van haar inschrijving als alleenstaande ouder in het Rijksregister ontving de moeder voor haar drie kinderen een sociale toeslag en schooltoeslag. Op basis van politionele vaststellingen werd besloten dat er sprake was van domiciliefraude en dat betrokkenen onafgebroken samenwoonden sinds 2016. De uitbetalingsactor ging over tot terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag voor de schooljaren 2019-2020 en 2020-2021.

De moeder stelt geen feitelijk gezin te hebben gevormd in de betwiste periode voor hun officiële samenwoning op 30 december 2020. In het verleden zou zij een knipperlichtrelatie hebben gehad door de drank- en drugverslaving van haar partner. Er zou geen sprake zijn van sociale fraude.

Voor de periode voorafgaand aan 1 januari 2019 oordeelde de arbeidsrechtbank dat er onvoldoende bewijs voorlag van de samenwoning voor de periode van 1 augustus 2016 tot 31 december 2018.

De Geschillencommissie stelt vast dat de beslissing van de uitbetalingsactor onvoldoende gemotiveerd werd. Er werd niet verwezen naar de toepasselijke wettelijke bepalingen en er werd niet verduidelijkt hoe de concrete bedragen waren samengesteld of hoe de interesten werden berekend.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat op basis van de informatie uit het strafdossier onvoldoende blijkt dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming vanaf 1 januari 2019 (periode vanaf wanneer de Geschillencommissie bevoegd is).

Uit de eigen verklaringen van betrokkenen blijkt dat ze terug naar elkaar toe groeiden vanaf de eerste lockdownperiode in maart 2020. De partner kwam toen op de kinderen passen omdat hij minder werkte en de moeder net meer werkte. Dat wordt ook bevestigd door de vaststellingen van de politie, zowel wat de vaststellingen van de wijkagent betreft die beiden regelmatig samen zag in die periode, als uit de informatie uit de ANPR-camera als uit de informatie van het telefonie-onderzoek.

Of de partner daar al dan niet dagelijks bleef slapen, is in het kader van de Groeipakketregelgeving niet doorslaggevend, wel het feit dat zij op zeer regelmatige basis bij elkaar waren en samen een huishouden regelden, wat blijkbaar het geval was, want de partner was er dagelijks, paste op de kinderen en de moeder maakte 's avonds nog eten voor hem.

Hoewel de politie uit het verhoogde verbruik op het adres van de moeder (elektriciteit vanaf mei 2019 en gas vanaf 2017) meent te mogen afleiden dat de partner in die periode bij haar zou hebben verbleven, merkt de Geschillencommissie op dat de betreffende maatschappijen die conclusie niet trekken. Daartegenover staat dat er geen relevante informatie beschikbaar is met betrekking tot het verbruik op het toenmalige domicilie-adres van de partner.

De Geschillencommissie meent dan ook dat onvoldoende bewezen is dat betrokkenen reeds samenwoonden en een feitelijk gezin vormden vanaf 1 januari 2019. Vanaf maart 2020 zijn er wel voldoende elementen aanwezig die erop wijzen dat betrokkenen een feitelijk gezin vormen vanaf maart 2020 en meent de Geschillencommissie dat er vanaf die datum eveneens sprake is van fraude in hoofde van betrokkenen. Uit een aantal elementen blijkt dat de betrokkenen zich bewust waren van het feit dat de samenwoning financiële implicaties zou hebben en dat ze doelbewust getracht hebben te vermijden dat deze informatie de bevoegde instanties zou bereiken. Het is een gemiste kans dat er geen huiszoeking op de voormalige domicilie-adressen is gebeurd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/139 d.d. 12 december 2025: Drugsverslaving – aanwezigheid van de vader in de woning van de moeder

De uitbetalingsactor ging op basis van de processen-verbaal van de politie waarvan zij in kennis was gesteld door het arbeidsauditoraat over tot de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslag ingevolge feitelijke gezinsvorming.

De moeder betwist dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming. Zij is van de vader gescheiden ingevolge zijn drugsproblematiek en het kan niet geloofwaardig worden geacht dat zij desondanks toch een feitelijk gezin met hem zou willen vormen terwijl die problematiek zich nog steeds voordeed. De aanwezigheid van de vader in de woning was volgens haar dan ook louter occasioneel in het kader van de gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag over en van het omgangsrecht met de kinderen die een goede band met de vader bleven hebben.

De Geschillencommissie stelt evenwel vast dat de moeder ten aanzien van de politiediensten zelf heeft verklaard dat er sprake was van samenwoning en er tussen beiden nog steeds sprake was van een - zij het moeilijke - relatie. De vader bleek tevens in de woning over een kamer te beschikken die hij weliswaar deelde met zijn zoon. Uit de buurtbevraging bleek verder dat bekend was dat hij gedurende jaren op het adres van de moeder woonde. Een bevriende buurman verklaarde tevens dat hij de vader op de dag van zijn overlijden had gezien en deze naar huis ging, zijnde de woning van de moeder alwaar hij levenloos werd aangetroffen. Hoewel de moeder officieel instond voor alle kosten waaronder eveneens de afbetaling van de door haar aangegane lening voor haar woning, blijkt uit het proces-verbaal dat de vader haar wel hielp met de afbetaling van de lening en afhankelijk van zijn inkomen maandelijks tussen de 400 euro en de 800 euro aan de moeder gaf, dit vooral voor de aankoop van materiaal voor de woning.

Er dient hierbij tevens te worden opgemerkt dat de wetgever bij artikel 3, § 5, 1° BVR Sociale toeslagen en artikel 3, § 2, laatste lid BVR Selectieve participatietoelagen expliciet heeft uitgesloten dat feitelijke gezinsvorming kan worden weerlegd wanneer ouders met gezamenlijke kinderen samenwonen.

De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor de processen-verbaal van de politie terecht heeft beschouwd als bewijs van feitelijk gezinsvorming in de zin van de bepalingen van artikel 3, § 3, 2° BVR Sociale toeslagen en artikel 3, § 2, 8° lid, 2° BVR Selectieve participatietoelagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

2. VERBOD OP TERUGVORDERING BIJ EEN FOUT VAN DE UITBETALINGSACTOR TENZIJ DE BURGER ER ZICH REKENSCHAP KON VAN GEVEN DAT DE BETALING NIET VERSCHULDIGD WAS

1. Situering en belang

De Geschillencommissie behandelde in 2025 opnieuw een aantal verzoeken van burgers die het er niet mee eens waren een onverschuldigd bedrag aan gezinsbijslagen terug te moeten betalen omdat de uitbetalingsactor zelf een fout had gemaakt.⁷⁵

Het Groeipakketdecreet bepaalt dat de onverschuldigd uitbetaalde gezinsbijslagen niet mogen teruggevorderd worden door de uitbetalingsactor wanneer deze zelf een fout heeft gemaakt bij de toekenning. De burger moet in dat geval derhalve niet de gevolgen dragen van de fout van de uitbetalingsactor. Het moet wel gaan om een fout waar de burger zich normaal geen rekenschap van kon geven.⁷⁶

De Geschillencommissie diende derhalve te beoordelen aan de hand van de toepasselijke regelgeving, het referentiekader inzake rechtspraak en de beschikbare feitelijke en juridische elementen, of de burger er zich al dan niet terecht over beklagde dat de uitbetalingsactor zelf een fout had gemaakt en of de burger er zich rekenschap van had kunnen geven dat de uitbetaling niet correct was.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2025

2.1. Algemeen

Beslissing GC nr. 2025/004 d.d. 17 januari 2025: Toekenning zorgtoeslag terwijl gekend was dat er recht was op een inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming

Aangezien de FOD Sociale Zekerheid op 26 augustus 2022 had beslist dat er voor het kind een inkomensvervangende tegemoetkoming en een integratietegemoetkoming zou worden toegekend vanaf 1 februari 2023 en deze effectief werden betaald, is de uitbetalingsactor bij beslissing d.d. 26 september 2024 overgegaan tot terugvordering van de ten onrechte toegekende zorgtoeslag voor de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 augustus 2024 ten bedrage van in totaal € 8.627,62.

⁷⁵ Deze zaken kunnen geraadpleegd worden via het kennisportaal www.gpedia.be. Het secretariaat van de Geschillencommissie ontving een groter aantal verzoeken van burgers omtrent fouten in het dossierbeheer maar een deel van die verzoeken konden nog door spontane regularisatie door de uitbetalingsactor worden rechtgezet en dienden dus niet verder ten gronde te worden behandeld door de Geschillencommissie.

⁷⁶ Artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet.

De verzoekers gaan niet akkoord met de terugvordering en wijzen erop dat zij niet op de hoogte konden zijn van de onterechte betalingen, die het gevolg zouden zijn van een fout van de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor op het ogenblik van de toekenning van de zorgtoeslag voor de periode vanaf 1 februari 2023 reeds op de hoogte was van de beslissing van de FOD Sociale Zekerheid d.d. 26 augustus 2022 zodat dient te worden vastgesteld dat de onverschuldigde betalingen voor de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 augustus 2024 het gevolg zijn van een fout van de uitbetalingsactor.

Verder blijkt dat de verzoekers vóór de toekenning van de onterecht toegekende zorgtoeslag op afdoende wijze erover werden geïnformeerd door de uitbetalingsactor dat de toekenning van de zorgtoeslag niet cumuleerbaar is met het ontvangen van een inkomensvervangende tegemoetkoming of een integratietegemoetkoming, en dat zij derhalve redelijkerwijs dienden te weten dat de zorgtoeslag voor de betwiste periode ten onrechte werd toegekend. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing kan vinden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/006 d.d. 24 januari 2025: Gezamenlijke domiciliëring was gekende informatie

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering door de uitbetalingsactor van enerzijds de sociale toeslag voor de periode van 1 januari 2021 tot en met 31 december 2021 en de periode van 1 september 2023 tot en met 31 augustus 2024 ten bedrage van 3.714,96 euro en anderzijds van de schooltoeslagen ten bedrage van 6.844,33 euro. De uitbetalingsactor ging over tot terugvordering omdat ten onrechte enkel met het inkomen van de moeder en niet met de inkomsten van haar partner rekening werd gehouden.

De moeder stelt dat zij steeds te goeder trouw was. Zij gaat ervan uit dat er een fout begaan is in hoofde van de uitbetalingsactor. Sinds 2018 was zij opnieuw samen gedomicilieerd met haar partner en dienden zij ook steeds een gezamenlijke belastingaangifte in. Bovendien kreeg zij tijdens de betrokken periode regularisaties waaruit zij niet anders kon dan vermoeden dat de uitbetalingsactor beschikte over alle nodige gegevens.

De Geschillencommissie stelt vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de moeder vanaf 1 november 2018 op basis van het Rijksregister samenwoont. Het betreft dus informatie die door de uitbetalingsactor gekend was of gekend had moeten zijn, aangezien de uitbetalingsactor een wijziging in de gezinssituatie in het Rijksregister in principe

automatisch via een elektronische gegevensflux ontvangt. De uitbetalingsactor erkent ook een fout te hebben begaan.

Wat betreft het aspect rekenschap geven, meent de Geschillencommissie dat het niet-vermelden van het bedrag van het gezinsinkomen, noch het grensbedrag waaronder het gezinsinkomen zich diende te bevinden alsook het ontbreken van een detailberekening in de briefwisseling in combinatie met de overige elementen ertoe leidt dat de moeder niet wist of diende te weten dat zij geen recht had op de sociale toeslag. De Geschillencommissie meent dat de moeder op basis van de ontvangen briefwisseling en de gevoegde informatiebrieven wist of diende te weten dat er voor de schooltoeslag verkeerdelijk alleen rekening werd gehouden met haar inkomen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is wat betreft de terugvordering van de sociale toeslag maar **ongegrond** wat betreft de terugvordering van de schooltoeslag (cf. artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet).

Beslissing GC nr. 2025/010 d.d. 25 januari 2025: Afvoering van ambtswege van het gezin – kinderen gingen naar school in het buitenland (Egypte) – melding bij AGODI

De uitbetalingsactor ontving op 11 mei 2023 bericht via de Kruispuntbank dat het gezin van ambtswege was afgevoerd sinds 28 april 2023. Uit de controle door een gezinsinspecteur bleek dat de drie kinderen van 1 september 2017 tot 18 juni 2023 in Egypte verbleven, waar ze ook naar school gingen.

Op basis van de bekomen informatie is de uitbetalingsactor overgegaan tot terugvordering van de gezinsbijslagen voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 april 2023, ten bedrage van in totaal 38.664,16 euro waarvan de terugvordering voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 juli 2021 verjaard is ten bedrage van 21.837,53 euro.

Het gezin werd opnieuw ingeschreven in het Belgische Rijksregister vanaf 15 juni 2023, datum vanaf wanneer de uitbetalingsactor opnieuw overging tot betaling van gezinsbijslagen, evenwel in mindering gebracht van de openstaande schuld.

De raadsman stelt dat het gezin niets heeft verborgen en steeds transparant is geweest naar de instellingen zodat van kwade trouw geen sprake is en dat het bijzonder spijtig is dat de uitbetalingsactor gedurende jaren gewacht heeft om een terugvordering te formuleren, hetgeen niet zou getuigen van behoorlijk bestuur. De raadsman diende eveneens een verzoekschrift in bij de Arbeidsrechtbank dat in afwachting van de beslissing van de Geschillencommissie naar de bijzondere rol werd gestuurd.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder niet betwist dat de kinderen in Egypte verbleven en daar naar school gingen, hoewel zij in Vlaanderen gedomicilieerd bleven met uitzondering van de periode van 28 april 2023 tot 15 juni 2023, en dit minstens vanaf 1 januari 2019 (periode waarvoor de

Geschillencommissie bevoegd is) tot en met 15 juni 2023. Op grond van het interne recht is er derhalve binnen het Groeipakketdecreet geen rechtsgrond om gezinsbijslagen toe te kennen.

De Geschillencommissie merkt op dat er bij de kwalificatie van de schuld wel degelijk rekening werd gehouden met het feit dat de moeder AGODI op de hoogte heeft gebracht van het feit dat de kinderen in het buitenland studeerden. Er werd immers geen fraude weerhouden.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat er geen fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen. Naar aanleiding van de afvoering van ambtswege, heeft de uitbetalingsactor een controle door een gezinsinspecteur aangevraagd. Het is maar naar aanleiding van de ontvangst van het resultaat van deze controle dat de uitbetalingsactor een volledig beeld had over de werkelijke situatie van het gezin en kon overgaan tot de terugvordering. De Geschillencommissie besluit dan ook dat de uitbetalingsactor de nodige acties en stappen heeft ondernomen vanaf het ogenblik dat zij op basis van de automatische gegevensstromen op de hoogte werd gebracht van de afvoering van ambtswege van het gezin.

Na beraadslaging stelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/012 d.d. 7 februari 2025: ‘Déclaration d’inscription’ op de referentiedatum voor de schooltoeslag – betaling schooltoeslag niettegenstaande gekende uitschrijving – betaling schooltoeslag niettegenstaande overschrijding grensbedrag

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de toepasselijke regelgeving voor het bepalen van de gezinssituatie op de referentiedatum voor de schooltoeslag, in casu 31 augustus 2021, het samenwonen dient te blijken uit een gemeenschappelijk domicilie.

De Geschillencommissie stelt evenwel vast dat volgens de beschikbare gegevens er op de referentiedatum enkel sprake is van een ‘déclaration d’inscription’ (op 16 augustus 2021) en er pas sprake is van een effectieve gezamenlijke domiciliëring op 13 september 2021. De Geschillencommissie besluit dat op de referentiedatum enkel met de inkomsten van de moeder rekening diende te worden gehouden voor de (financiële voorwaarden voor de) toekenning van de schooltoeslag voor het schooljaar 2021-2022. De vordering is op dit punt **gegrond**.

Wat betreft de pedagogische voorwaarden voor de schooltoeslag voor het schooljaar 2021-2022 stelt de Geschillencommissie vast dat de uitbetalingsactor hiervoor rekening moet houden met de toestand op de laatste schooldag van juni van het schooljaar in kwestie, d.w.z. in casu 30 juni 2022. De uitbetalingsactor vermeldt in haar standpunt dat zij de schooltoeslag op 28 maart 2024 uitbetaalde voor het schooljaar 2021-2022 voor de drie kinderen en dat volgens haar aan de pedagogische voorwaarden voldaan was.

De Geschillencommissie stelt op basis van de schoolhistoriek vast dat het kind tijdens het schooljaar 2021-

2022 uitgeschreven werd op 1 december 2021 en derhalve een fout begaan werd door de uitbetalingsactor in de zin van artikel 92, §1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet door de schooltoeslag uit te betalen op 28 maart 2024. Wat betreft de vraag of de moeder er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de schooltoeslag, blijkt de moeder over de pedagogische voorwaarden te zijn geïnformeerd. De moeder kon er zich derhalve rekenschap van geven dat de schooltoeslag niet verschuldigd was. De vordering is op dit punt **ongegrond**.

Wat betreft de schooltoeslagen voor het schooljaar 2022-2023 lichtte de uitbetalingsactor toe dat zij de Nederlandse inkomsten ontving op 29 maart 2024 en hieruit bleek dat de gezamenlijke inkomsten het grensbedrag overschrijden en er daardoor geen recht is op de schooltoeslagen voor het schooljaar 2022-2023. De uitbetalingsactor stelt dat de automatische betaling van de schooltoeslag evenwel al definitief stond op het moment dat het dossier werd behandeld en niet meer kon worden tegengehouden. De betaling gebeurde effectief op 24 mei 2024 en de terugvorderingsbrief vertrok op 23 mei 2024. De Geschillencommissie besluit hieruit dat de uitbetalingsactor de schooltoeslagen voor het schooljaar 2022-2023 foutief uitbetaalde in de zin van artikel 92, §1, eerste en tweede lid Groeipakketdecreet. Wat betreft de vraag of de moeder er zich rekenschap kon van geven dat zij geen recht had op de schooltoeslagen voor het schooljaar 2022-2023, stelt de Geschillencommissie vast dat de moeder er in de briefwisseling over de voorwaarden geïnformeerd werd. De vordering is op dit punt derhalve **ongegrond**.

Beslissing GC nr. 2025/025 d.d. 7 maart 2025: Foutieve betaling ingevolge laattijdige verwerking domiciliëwijziging

Volgens de uitbetalingsactor verblijft het kind sinds 28 augustus 2024 op een ander adres dan dat van haar ouders waardoor het Groeipakket niet langer aan de ouders kon worden betaald. Het kind stelt evenwel bij verklaring op eer - medeondertekend door haar ouders - nog steeds financieel van hen afhankelijk te zijn waarbij haar ouders haar schoolfacturen betalen. Zij is ingeschreven in het secundair onderwijs.

De Geschillencommissie stelt vast dat de regels betreffende de aanwijzing van de begunstigde uitdrukkelijk in de regelgeving zijn opgenomen (cf. voormelde artikelen 57 en 73 Groeipakketdecreet) waarbij de financiële tenlasteneming van het kind door haar ouders hierbij geen relevant criterium is. Daarentegen is het domicilie van het kind wel bepalend. Het is met name ingevolge het gewijzigde domicilie van het kind correct dat de uitbetalingsactor de betalingen herzien heeft.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor in haar standpunt zelf aangeeft op de hoogte te zijn geweest van de domiciliëwijziging maar dit gegeven pas laattijdig werd verwerkt in het dossier, waardoor er verkeerdelijk aan de ouders werd uitbetaald. In de briefwisseling werd evenwel afdoende verwezen naar de regels betreffende de aanwijzing van de begunstigde waardoor de ouders er zich rekenschap konden van geven dat de onverschuldigde betalingen aan het kind dienden toe te komen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/028 d.d. 21 maart 2025: Dubbele toekenning schooltoeslag door twee verschillende uitbetalingsactoren

Ingevolge een mislukte synchronisatie van het kadaster, werd de schooltoeslag dubbel toegekend door twee verschillende uitbetalingsactoren.

De vader gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag. Hij wijst er op dat de schooltoeslag niet werd aangevraagd en dat het gezin voor het Groeipakket niet is aangesloten bij de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor op het ogenblik van de betaling van de onverschuldigde schooltoeslag ten bedrage van 883,02 euro op de hoogte was van het feit dat zij na het einde van de plaatsing van de jongere niet langer bevoegd was om het Groeipakket, inclusief de schooltoeslag, te betalen. De uitbetalingsactor heeft immers daartoe zelf een brevet afgeleverd aan de opnieuw bevoegde uitbetalingsactor. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de onverschuldigde betaling volgt uit een fout van de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat vanuit het standpunt van een ontvanger die handelt met 'normale voorzichtigheid en toewijding', de betrokkenen zich normaal rekenschap hadden kunnen geven van de dubbele betaling en dat er derhalve een bedrag van 883,02 euro te veel werd ontvangen. Bijgevolg kan het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu geen toepassing vinden zodat de ten onrechte uitbetaalde schooltoeslag wel degelijk dient te worden teruggevorderd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/043 d.d. 18 april 2025: Foutieve gezinssamenstelling

Aangezien de moeder als alleenstaande was ingeschreven in het Rijksregister ontving zij een sociale toeslag en schooltoeslagen.

De uitbetalingsactor had vernomen dat de moeder zou samenwonen en is daarom overgegaan tot de terugvordering van de sociale toeslag en de schooltoeslagen.

De moeder betwist de samenwoning. Zij stelt geen domiciliefraude te hebben gepleegd.

De Geschillencommissie stelt vast dat de politie na een uitgebreid onderzoek besloot dat de partner tot aan zijn officiële inschrijving reeds feitelijk verbleef bij de moeder. Dat blijkt onder andere uit de verbruiksgegevens, de huiszoeking, de buurtbevraging en de getuigenverklaringen.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de betrokkenen vanaf een bepaald moment (opnieuw) op basis van het Rijksregister op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn. Het betreft dus informatie die door de uitbetalingsactor gekend was of gekend had moeten zijn, aangezien zij een wijziging in de gezinssituatie in het Rijksregister in principe automatisch via een elektronische gegevensflux ontvangt. Het feit dat dit in casu niet gebeurd is, waardoor er geen correcte gezinssamenstelling is kunnen gebeuren, betreft bijgevolg een fout.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat voldoende bewezen is dat er sprake is van feitelijke gezinsvorming; hoewel er een fout aan de basis lag van de uitbetaling van de schooltoeslag voor het schooljaar 2024-2025 doordat de betrokkenen een gezamenlijke domicilie in het Rijksregister hebben vanaf 23 mei 2024, en besluit de Geschillencommissie dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast met betrekking tot de toekenning van de schooltoeslag voor het schooljaar 2024-2025, aangezien de moeder wist of kon weten dat deze uitbetaling niet correct was.

Beslissing GC nr. 2025/046 d.d. 27 juni 2025: Laattijdige uitvoering vonnis Familierechtbank door de uitbetalingsactor – (gebrekkige) motivering van de weigeringsbeslissing inzake de aanvraag om af te zien van de terugvordering.

De ouders zijn feitelijk gescheiden. De kinderen zijn gedomicilieerd bij de moeder. Vanaf 1 mei 2023 is er een overschakeling van een bijslagtrekkend dossier naar een begunstigdenkerndossier waarbij aan elk van de ouders de helft van de sociale toeslag wordt toegekend.

De uitbetalingsactor licht toe dat zij per e-mail d.d. 6 juni 2024 van de moeder een vonnis d.d. 23 mei 2023 van de Familierechtbank ontving over de opvoeding van de kinderen maar dit vonnis door de uitbetalingsactor foutief werd geïnterpreteerd waardoor er geen wijzigingen werden aangebracht in het dossier. De moeder bezorgde het vonnis opnieuw aan de uitbetalingsactor per e-mail d.d. 5 november 2024. De uitbetalingsactor stelde vast dat uit het vonnis blijkt dat de kinderen voornamelijk bij de moeder verblijven; ook wordt de moeder aangewezen als ontvanger van het Groeipakket. Daarom ging de uitbetalingsactor vervolgens over tot de terugvordering van de helft van de sociale toeslag die de vader had ontvangen voor de periode van juni 2024 tot november 2024 ten belope van 451,36 euro.

De vader gaat niet akkoord met de terugvorderingsbeslissing aangezien de uitbetalingsactor hem meedeelde dat hij recht had op de helft van de sociale toeslag en de kinderen ook regelmatig bij hem verbleven.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor zelf aangeeft een fout te hebben begaan. Pas nadat de moeder het vonnis opnieuw bezorgde, werd het dossier herzien.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is, in die zin dat de uitbetalingsactor overeenkomstig de toepasselijke regelgeving (cf. artikel 58 Groeipakketdecreet) rekening houdende met het vonnis d.d. 23 mei 2024 van de Familierechtbank waaruit de niet-gelijkmatig verdeelde huisvesting blijkt, terecht is overgegaan tot de terugvordering van de helft van de sociale toeslag voor de periode van 1 juni 2024 tot en met 30 november 2024 ten bedrage van 451,36 euro. De Geschillencommissie meent dat er weliswaar een fout in de zin van artikel 92, §1 Groeipakketdecreet ten grondslag ligt aan voormelde terugvordering maar meent dat de vader er zich op grond van de briefwisseling van de uitbetalingsactor voldoende rekenschap kon van geven dat hij geen recht had op de helft van de sociale toeslag aangezien er sprake is van gelijkmatig verdeelde huisvesting ingevolge voormeld vonnis van de Familierechtbank waarbij hij partij was.

Wat betreft de afwijzing van de aanvraag om af te zien van de terugvordering, stelt de Geschillencommissie vast dat de beslissing van de uitbetalingsactor zeer summier gemotiveerd is en geen eigenlijke inhoudelijke toetsing of motivering (noch in feite noch in rechte) bevat waardoor het niet duidelijk is op basis van welke elementen de uitbetalingsactor oordeelde en het evenmin duidelijk is binnen welke categorie van behartenswaardigheid de uitbetalingsactor de aanvraag beoordeelde. Voorts stelt de Geschillencommissie vast dat er in het kader van de voorliggende betwisting nieuwe elementen en stukken worden aangebracht waardoor het opportuun voorkomt dat de uitbetalingsactor deze nader onderzoekt zodat op basis daarvan een nieuwe gemotiveerde beslissing kan genomen worden.

Beslissing GC nr. 2025/056 d.d. 30 mei 2025: Partner van de moeder werd niet geïntegreerd in het dossier – gezamenlijke domiciliëring is gekende informatie

De moeder en haar partner waren op hetzelfde adres gedomicilieerd in de periode van 22 juni 2020 tot 7 oktober 2024. Doordat de partner evenwel in het dossierbeheer niet was geïntegreerd in het gezin van de moeder, hield de uitbetalingsactor verkeerdelijk geen rekening met de gezamenlijke inkomsten, maar slechts met de inkomsten van de moeder. Pas naar aanleiding van de uitschrijving van de partner ontving de uitbetalingsactor een flux (automatische melding) van een wijziging in de gezinssamenstelling, waardoor werd vastgesteld dat de schooltoeslagen in de schooljaren 2020-2021, 2022-2023 en 2023-2024 ten onrechte werden uitbetaald.

Wat betreft de argumentatie van de moeder dat haar partner financieel niet bijdraagt voor haar kinderen, kan de Geschillencommissie begrip opbrengen voor de redenering van de moeder inzake de organisatie van haar financiën voor haar kinderen, maar stelt vast dat het feit dat de partner niet zou bijdragen in de kosten van de kinderen van de moeder volgens de toepasselijke wettelijke bepalingen niet in aanmerking wordt genomen. Volgens de toepasselijke regelgeving wordt louter gekeken naar het inkomen van de personen die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn om het totale gezinsinkomen te bepalen en aldus te bepalen of het gezinsinkomen onder het maximumgrensbedrag valt.

De Geschillencommissie stelt vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de informatie inzake het gezamenlijke domicilie van de moeder en haar partner informatie is die door de uitbetalingsactor gekend was of gekend had moeten zijn, aangezien zij de gezinssituatie in het Rijksregister in principe automatisch via een elektronische gegevensflux in haar bezit heeft of ontvangt.

De Geschillencommissie meent evenwel dat de moeder wist of kon weten dat de beslissing tot toekenning van de schooltoeslagen niet correct was, aangezien er uit de berekening (en het bijgevoegde infoblad) in de brieven die de moeder ontving bij de provisionele toekenning blijkt dat enkel rekening werd gehouden met het inkomen van de moeder en niet met het gezamenlijk inkomen. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet niet kan worden toegepast.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/044 d.d. 18 april 2025: Studies hoger onderwijs in plaats van secundair onderwijs na rechtzetting

De schooltoeslag secundair onderwijs ten bedrage van 1.139,56 euro werd teruggevorderd, wegens het niet meer volgen van secundair onderwijs maar hoger onderwijs.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering omdat het niet haar schuld is dat de uitbetalingsactor een fout heeft gemaakt en zij nog expliciet heeft gevraagd of haar kind nog aanspraak maakt op een schooltoeslag aangezien zij 18 jaar is geworden en naar de universiteit gaat. De moeder wijst er ook op dat zij een alleenstaande moeder is en veel kosten heeft, waardoor zij niet in staat zou zijn om het gevorderde bedrag terug te betalen, zelfs niet via een aflossing.

Ingevolge de vraag van de moeder om kwijtschelding in haar verzoek bij de Geschillencommissie kon op basis van het inkomen en de situatie van behartenswaardigheid de helft van de debetsom kwijtgescholden worden.

Voor het schooljaar 2024-2025 werd voor het kind een schoolinschrijving elektronisch doorgegeven voor de secundaire school. Deze flux is in de Groeipakket-applicatie (GPA) gedateerd op 12 september 2024. De flux werd automatisch verwerkt in de GPA en de uitbetalingsactor deelde mee dat er recht was op een schooltoeslag bij brief d.d. 22 september 2024. Nadien volgde echter een elektronische annulatie van deze schoolinschrijving (datum 14 oktober 2025). Tevens ontving de uitbetalingsactor een elektronisch bewijs van inschrijving in het universitair onderwijs voor het academiejaar 2024-2025 (creatiedatum 7 september 2025). Uit Kring blijkt dat het kind voor het volgen van secundair onderwijs tot 31 augustus 2024 was ingeschreven in de secundaire school en voor het volgen van hoger onderwijs van 5 augustus 2024 tot 16 augustus 2024 was ingeschreven en vanaf 9 september 2024.

Zodoende bleek dat de schooltoeslag in eerste instantie terecht werd betaald op basis van de schoolinschrijving ontvangen uit authentieke bron. Door een latere rechtzetting van dat gegeven bleek deze betaling onterecht.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor de regelgeving en de administratieve instructies correct heeft gevolgd, maar dat het systeem niet voorziet dat de elektronische gegevensstroom inzake de annulatie de dossierbeheerder tijdig bereikt. Rekening houdende met het feit dat niet blijkt dat de uitbetalingsactor bij de toekenning van het recht op de schooltoeslag enige wettelijke bepaling en/of administratieve onderrichting niet of niet correct heeft toegepast, besluit de Geschillencommissie dat niet wordt aangetoond dat een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onterechte betaling, zodat het voordeel van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet geen toepassing kan vinden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/055 d.d. 14 augustus 2025: Zorgtoeslag – verblijf van de kinderen in het buitenland (Servië) bij de grootouders – mededeling gegevens aan Agodi en aanvraag om zorgtoeslag bij Opgroeien – bilaterale overeenkomst België-Servië

Uit een sociale controle door een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) is op basis van gegevens van Agodi gebleken dat de kinderen reeds sinds enige tijd naar school gingen in Servië waar ze verbleven bij de grootouders.

Tijdens de zitting van de Geschillencommissie lichten de ouders toe welk parcours ze inmiddels hebben afgelegd met hun zoon die autistisch is. Het was een heel moeilijk parcours waarbij ze telkens hebben gezocht naar de best mogelijke oplossing voor hun kind. Uiteindelijk werd hen vanuit medische hoek geadviseerd om hun kind in de moedertaal op te voeden, omdat het gelet op zijn autisme, de beste oplossing was voor zijn toekomst, waardoor ze in best vertrouwen hun kind hebben toevertrouwd aan de grootouders in Servië, aanvankelijk voor een korte periode, maar gelet op het feit dat hij bijzondere vorderingen maakte, werd er voorgesteld om de periode in Servië toch te verlengen, en ook met het oog op de beschikbare medische hulp. Ze hadden het verblijf meegedeeld aan Agodi en Opgroeien en ze

gingen ervan uit dat dit zo volstond. Ze hebben nooit de bedoeling gehad om enige fraude te plegen. Ze betreuren dat er vanuit de uitbetalingsactor veel argwaan was en ze zich niet altijd menselijk en respectvol voelden behandeld. Ze voelden zich ook van het kastje naar de muur gestuurd doordat er telkens weer andere documenten werden gevraagd, die ze in Servië moesten gaan ophalen met het vliegtuig, maar zonder het verwachte resultaat, en met tevens kosten voor o.a. de vertaling van de documenten. Tijdens alle schoolvakanties in Servië was de zoon in België en werd er telkens over en weer gereisd om het gezin bij elkaar te houden.

De ouders gaan niet akkoord met de terugvordering van het Groeipakket voor de periodes waarin de kinderen in het buitenland verbleven. De uitbetalingsactor kende wel alsnog Groeipakket toe voor een aantal maanden rekening houdende met de periodes van verblijf van de kinderen in België tijdens de schoolvakanties.

Wat betreft de periodes waarin de kinderen in het buitenland verbleven, stelt de Geschillencommissie vast dat er geen recht op gezinsbijslagen is op grond van artikel 8 Groeipakketdecreet. Er liggen geen elementen voor op grond waarvan zou kunnen voldaan zijn aan één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald in de artikelen 47, 48 en 49 BVR Rechtgevend kind.

Wat betreft de periodes waarin de kinderen in België verbleven, stelt de Geschillencommissie vast dat de bepalingen van artikel 5, §1, 2e lid Groeipakketdecreet inzake het ontstaan van het recht op Groeipakket dienen te worden samengelezen met de bepalingen van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet en aan die bepalingen geen afbreuk mogen doen. Met name dient er voor de maanden waarin er een schoolvakantie was voorzien, te worden vastgesteld dat de kinderen tijdens die maanden dienen te worden geacht nog steeds lessen in het buitenland te hebben gevolgd. Aangezien het volgen van lessen in het buitenland op grond van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet een beletsel vormt voor het recht op Groeipakket, stelt de Geschillencommissie vast dat de uitbetalingsactor terecht heeft besloten dat er geen Groeipakket kan worden toegekend voor de betwiste periodes.

Gelet op het feit dat de kinderen tijdens de betwiste maanden in België (Vlaanderen) bij de ouders waren gedomicilieerd, kan er evenmin gezinsbijslag in toepassing van artikel 63 van de overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Servië d.d. 15 juli 2010 worden toegekend.

Wat betreft de verklaring van de Servische onderwijsinstelling die door de ouders aan Opgroeien regie werd bezorgd in het kader van de aanvraag om zorgtoeslag dient te worden opgemerkt dat dit stuk deel uitmaakt van het medisch-sociale dossier bij Opgroeien regie en dat een dergelijk medisch-sociaal dossier door Opgroeien regie omwille van privacyredenen noch volledig noch gedeeltelijk aan de uitbetalingsactor wordt bezorgd.

Met betrekking tot het feit dat Agodi steeds door de ouders in kennis werd gesteld van het door de kinderen in Servië gevolgde onderwijs, dient te worden vastgesteld dat bij gebreke aan automatische

gegevensuitwisseling tussen Agodi en de sector Groeipakket een kennisgeving aan Agodi niet kan leiden tot de aanname dat de uitbetalingsactor van het in het buitenland gevolgde onderwijs op de hoogte was.

Voor het overige blijken er geen elementen die er op wijzen dat de uitbetalingsactor op het ogenblik van de onverschuldigde betalingen op de hoogte was van het feit dat de kinderen in het buitenland naar school gingen zodat niet blijkt dat de onverschuldigde betalingen het gevolg zijn van een fout van de uitbetalingsactor zelf. De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, §1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu niet kan worden toegepast.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/088 d.d. 14 augustus 2025: Afzonderlijk domicilie was gekende informatie

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 mei 2024 tot en met 28 februari 2025, ten bedrage van in totaal 2.604,40 euro. De uitbetalingsactor stelt dat de zoon in die periode alleen woonde waardoor de moeder ten onrechte het Groeipakket heeft ontvangen in plaats van haar zoon.

De moeder argumenteert dat de vader zonder enige aankondiging of overleg zijn domicilieadres zou gewijzigd hebben waardoor haar zoon op papier alleen woonde. De vader zou enkel om professionele redenen in het buitenland gedomicilieerd zijn. De wijziging van het domicilieadres leidde echter niet tot een wijziging in de opvoeding of in de kosten die zij voor haar zoon heeft gemaakt. Zij meent dat de afzonderlijke domiciliëring enkel zorgt voor een vermoeden dat haar zoon zelf zou instaan voor zijn eigen kosten en opvoeding maar dat dit vermoeden weerlegbaar is.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de argumenten van de moeder dat haar zoon slechts op papier alleen woonde maar dient erop te wijzen dat de uitbetalingsactor zich dient te baseren op de officiële gegevens in het Rijksregister (cf. artikel 3 BVR Gegevensverwerking).

Voorts heeft de Geschillencommissie tevens begrip voor het argument van de moeder dat haar zoon nog steeds door beide ouders werd opgevoed. De regelgeving voorziet evenwel in het geval dat het +16 jarig kind alleen gedomicilieerd is, niet in een procedure inzake de mate van opvoeding door de ouders, maar wel in een rechtstreekse uitkering van het Groeipakket aan het kind zelf zodra er sprake is van een afzonderlijke domiciliëring, zodanig dat de jongere die zelfstandig woont zijn eigen Groeipakket kan ontvangen (artikel 57, §3 Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie meent evenwel dat de opportuniteit van de terugvordering moet onderzocht worden aangezien de zoon sinds 1 april 2024 (tot 2 februari 2025) alleen gedomicilieerd was. Toch bleef de

uitbetalingsactor het Groeipakket verder uitbetalen aan de moeder en werd pas in april 2025 overgegaan tot een terugvordering.

De Geschillencommissie stelt vast dat er een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen vermits de aparte domiciliëring van de zoon informatie van het Rijksregister is die door de uitbetalingsactor gekend was of gekend had moeten zijn, aangezien zij een wijziging in de gezinssituatie in het Rijksregister in principe automatisch via een elektronische gegevensflux ontvangt. De uitbetalingsactor erkent ook effectief dat een fout te hebben begaan aangezien zij het dossier pas herzien heeft in functie van de gewijzigde gezinssamenstelling (afzonderlijk domicilie zoon) op het moment dat zij opnieuw een wijziging van de gezinssamenstelling ontving (vader opnieuw gezamenlijk gedomicilieerd met de zoon).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet moet worden toegepast aangezien de uitbetalingsactor een fout begaan heeft bij de verwerking van de domiciliegegevens inzake het afzonderlijk domicilie van de zoon (cf. artikel 57, §3 *juncto* artikel 61 Groeipakketdecreet) en de moeder er zich geen rekenschap kon van geven dat zij de betalingen onverschuldigd ontvangen had.

Beslissing GC nr. 2025/094 d.d. 5 september 2025: Betaling Groeipakket hoewel uit de loonfiches een uitkering wegens tijdelijke werkloosheid bleek

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van het Groeipakket (verhoogde wezenbijslag ten bedrage van 923,58 euro) voor de twee maanden waarin haar dochter een uitkering wegens tijdelijke werkloosheid ontving.

De dochter was tewerkgesteld met een gewoon arbeidscontract (halftijdse uurregeling 19u./week). Om terugvorderingen te vermijden was met de uitbetalingsactor afgesproken dat de betalingen van het Groeipakket geschorst werden in afwachting van een bewijs met het aantal gepresteerde uren dat stelselmatig werd voorgelegd. Op basis van de loonbrieven met vermelding van het aantal gewerkte uren werd het Groeipakket betaald voor de twee maanden waarvoor de uitbetalingsactor evenwel naderhand een attest inzake tijdelijke werkloosheid (ingevolge collectieve sluiting van de onderneming wegens jaarlijkse vakantie) ontving.

De moeder is van mening dat de tijdelijke werkloosheidsuitkeringen die haar dochter ontving een compensatie zijn voor het loonverlies dat zij leed voor de uren die zij niet kon presteren wegens jaarlijkse vakantie van de werkgever. Dat hierdoor het volledige Groeipakket voor de beide maanden werd teruggevorderd, lijkt volgens haar dan ook in strijd met de geest van de wet of wijst op een hiaat in de wetgeving. Zonder de collectieve sluiting van de onderneming had haar dochter deze dagen gewoon gewerkt en haar recht op Groeipakket voor de beide maanden behouden.

Niettegenstaande de Geschillencommissie begrip kan opbrengen voor de redenering van de moeder dient gelet op de duidelijke bepalingen van artikel 41, tweede lid BVR Rechtgevend kind en de voormelde rechtspraak van de arbeidsrechtbank, de tijdelijke werkloosheidsvergoeding te worden beschouwd als een beletsel voor het Groeipakket voor die maanden.

Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat op de loonfiches de uitkeringen voor vergoede werkloosheid werden vermeld. De Geschillencommissie meent dat de uitbetalingsactor een **fout** begaan heeft door alsnog het Groeipakket toe te kennen aangezien het ontvangen van een sociale uitkering (werkloosheid) een absoluut beletsel is voor het Groeipakket.

De Geschillencommissie meent dat de moeder op basis van de door de uitbetalingsactor verstrekte informatie kon weten dat het ontvangen van een sociale uitkering een impact heeft op de betaling van het Groeipakket en zij ook effectief de uitbetalingsactor hierover informeerde aan de hand van de loonfiches die zij bezorgde. Niettemin werd de betaling van het Groeipakket toch uitgevoerd, zodanig dat de Geschillencommissie meent dat de moeder er zich geen rekenschap meer kon van geven dat de betalingen onverschuldigd waren. De Geschillencommissie besluit dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet in casu wel toepassing kan vinden en de vordering daardoor **gegrond** dient te worden verklaard.

Beslissing GC nr. 2025/087 d.d. 14 augustus 2025: Samenloop Belgische invaliditeitsuitkering – gezin woont in Zweden – residuair recht – invaliditeitsuitkering was een gekend gegeven

Het gezin woont in Zweden sinds 3 oktober 2018. De ouders hebben geen tewerkstelling in Zweden. De vader ontvangt een Belgische invaliditeitsuitkering.

De uitbetalingsactor heeft het Groeipakket voor de periode van 1 juli 2022 tot en met 30 april 2024 ten bedrage van in totaal 12.574,79 euro teruggevorderd.

De moeder gaat hiermee niet akkoord en wijst erop dat zij zich informeerde bij diverse diensten waarbij volgens haar blijkt dat de meeste diensten invaliditeit bij pensioenen onderbrengen. Volgens haar dient de gezinsbijslag door België te worden uitbetaald. Zij is van mening dat alle uitbetalingsactoren dezelfde regels en wetgeving dienen te volgen en dat anderen in een gelijkaardige situatie wel kinderbijslag verkrijgen vanwege een Belgische uitbetalingsactor en zij hier ook recht op heeft.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 volgt dat een recht op grond van een ziekte- of invaliditeitsuitkering als een op basis van woonplaats verkregen recht dient te worden beschouwd, indien het geen toekenningssituatie betreft zoals bedoeld bij artikel 56, § 1 of artikel 56, § 2 behalve artikel 56, § 2, 3° Algemene Kinderbijslagwet. Bij de bepalingen van artikel 1, 1° Algemene Kinderbijslagwet wordt een 'werknemer' gedefinieerd als *“de persoon die verbonden is door een*

arbeidsovereenkomst” en bij artikel 1, 2° Algemene Kinderbijslagwet wordt een ‘zelfstandige’ gedefinieerd als de “zelfstandige, de helper of de medewerkende echtgenoot in de zin van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen”.

Uit de samenlezing van de voormelde bepalingen volgt dat een recht op Vlaamse gezinsbijslag op grond van een ziekte- en invaliditeitsuitkering steeds als een op basis van de woonplaats verkregen recht dient te worden beschouwd indien de betrokkene geen zelfstandige is of niet (langer) verbonden is door een arbeidsovereenkomst.

Gezien er in toepassing van de bepalingen van artikel 68.2 van de Europese Verordening nr. 883/2004 geen aanvullende betalingen verschuldigd zijn wanneer het recht is verkregen op basis van de woonplaats, zal er rekening houdende met de prioriteitsregels van artikel 68.1 van voormelde Verordening derhalve geen Vlaamse gezinsbijslag verschuldigd zijn indien er een tewerkstelling is of er zich een met arbeid gelijkgestelde situatie voordoet in de andere lidstaat, of een met pensioen of rente gelijkgestelde uitkering wordt verkregen in de andere lidstaat, of er in de andere lidstaat een recht kan worden toegekend op basis van woonplaats indien de desbetreffende kinderen in de andere lidstaat wonen.

De Geschillencommissie stelt vast dat na onderlinge communicatie tussen de uitbetalingsactor en de bevoegde Zweedse instantie werd meegedeeld dat de gezinsbijslag vanaf 1 juli 2022 door Zweden wordt toegekend.

Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat de uitbetalingsactor erkent dat het gegeven van de invaliditeitsuitkering gekend was in het dossier en dat de betalingen niet hadden mogen plaatsvinden voor de periode van de terugvordering gelet op de invaliditeitsuitkering. Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat de onverschuldigde betaling volgt uit een fout van de uitbetalingsactor.

Aangezien niet blijkt dat de moeder algemene of specifieke informatie ontving waardoor zij er zich rekenschap had van kunnen geven dat de betalingen onverschuldigd waren, besluit de Geschillencommissie dat de moeder zich hier geen rekenschap kon van geven en dat bijgevolg het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2e lid Groeipakketdecreet in casu dient te worden toegepast.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/090 d.d. 14 augustus 2025: Niet-tijdige verwerking domiciliwijziging

Na hun echtscheiding verbouwden de twee moeders hun woning zodanig dat er twee afzonderlijke wooneenheden werden ingericht opdat beide ouders apart konden wonen, waarbij de kinderen weliswaar

hun vaste slaapkamer behouden. De ouders hebben co-ouderschap met een week om weekregeling voor beide kinderen.

Betrokkenen gaan er niet mee akkoord dat zij worden beschouwd als een feitelijk gezin waardoor voor de sociale toeslag en de schooltoeslag rekening wordt gehouden met hun gezamenlijke inkomsten. Zij stellen dat uit het verslag van de gezinsinspecteur duidelijk blijkt dat zij apart wonen ondanks het feit dat er maar 1 huisnummer is. Dit was een bewuste keuze opdat de kinderen zo weinig mogelijk negatieve gevolgen zouden ondervinden van hun scheiding. Zij hebben gescheiden financiën. Er zijn geen aparte meters voor de nutsvoorzieningen; de kosten worden gedeeld. Ze geven toe dat hun situatie atypisch is maar hopen dat er begrip kan worden opgebracht voor hun situatie, ondanks de strikte regelgeving.

De Geschillencommissie stelt vast dat zij om kostenbesparende redenen bij de bevoegde gemeentelijke diensten geen aanvraag hebben ingediend om voor hun wooneenheden aparte huisnummers te verkrijgen. Hoewel dit uiteraard de vrije keuze is van de betrokkenen, brengt deze keuze eveneens rechtsgevolgen voor het Groeipakket met zich mee.

Op basis van de toepasselijke regelgeving dient voor de sociale toeslag en voor de schooltoeslag rekening te worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten bij gebreke aan een apart domicilie van de ouders of de voorlegging van een officieel document zoals bepaald bij artikel 3, § 2 BVR Sociale toeslag en bij artikel 3, § 2, 6^e lid BVR Selectieve participatietoelagen. Uit de bepalingen van artikel 3, § 5 BVR Sociale toeslag en artikel 3, § 2 laatste lid BVR Selectieve participatietoelagen, volgt dat het vermoeden van feitelijke gezinsvorming ingevolge de gezamenlijke domiciliëring niet kan worden weerlegd aangezien zij gezamenlijke kinderen hebben en zij de woning gezamenlijk hebben aangekocht.

De Geschillencommissie stelt vast dat de onverschuldigde betaling van de sociale toeslag voor de maand augustus 2024 en van de schooltoeslag voor het schooljaar 2024-2025, ten bedrage van in totaal € 861,38 volgt uit het feit dat het elektronisch bericht van een domiciliëwijziging van een nieuwe partner op 29 juli 2024 nog niet kon verwerkt worden en er derhalve voor de bepaling van de inkomstenkern nog rekening werd gehouden met de situatie zoals die bestond vóór 29 juli 2024. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat er voor de toekenning van een sociale toeslag en voor een schooltoeslag eveneens tot 29 juli 2024 rekening had moeten worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten van de ouders. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de onverschuldigde betaling volgt uit een fout van de uitbetalingsactor.

Gezien de feitelijke situatie in wezen niet was gewijzigd na de adreswijziging van de nieuwe partner op 29 juli 2024, kan redelijkerwijs evenmin worden verwacht dat betrokkene had kunnen weten dat vanaf 1 augustus 2024 toch met de gezamenlijke inkomsten rekening moest worden gehouden. De Geschillencommissie meent dat niet afdoende kan blijken dat betrokkene zich er redelijkerwijs rekenschap had kunnen geven van het feit dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met de gezamenlijke inkomsten zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet dient te worden toegepast en het onverschuldigde bedrag niet kan worden teruggevorderd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering voor het overige **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/107 d.d. 3 oktober 2025: Werkloosheidsuitkering – telefonische inlichtingen

Op 9 april 2025 ontving de uitbetalingsactor een digitaal bericht waaruit bleek dat de moeder in februari 2025 een werkloosheidsuitkering ontving, wat een beletsel vormt voor het Groeipakket. Om die reden ging de uitbetalingsactor bij beslissing d.d. 6 mei 2025 over tot terugvordering van het Groeipakket ten bedrage van 322,89 euro voor de maand februari 2025.

De moeder stelt dat zij na het ontvangen van een betaling op 14 februari 2025 (zijnde het totaalbedrag voor de maanden juli en augustus 2024 en januari 2025) contact zou hebben opgenomen met de uitbetalingsactor om te vragen of de betaling correct was en of zij de gelden mocht gebruiken. De moeder zegt dat de uitbetalingsactor haar dat bevestigde en dat zij dus door de uitbetalingsactor foutief geïnformeerd werd dat zij het bedrag terecht had ontvangen. Zij stelt tenslotte dat zij voltijds werkt, moeder is van twee jonge kinderen en financieel ook zorgt voor haar partner, waardoor de terugvordering zowel financieel als moreel een belasting is.

De uitbetalingsactor stelt dat er geen bewijs van het telefoongesprek in het dossier terug te vinden is, maar lijkt niet te betwisten dat het telefoongesprek plaatsvond. De Geschillencommissie stelt dat het inderdaad onmogelijk is om te weten of de moeder effectief contact opnam met de uitbetalingsactor en wat er precies tijdens het gesprek zou zijn gezegd geweest. De Geschillencommissie merkt op dat – voor zover de uitbetalingsactor effectief zou hebben bevestigd dat de betaling die zij ontving op 14 februari 2025 correct was – dit ook effectief correct was op basis van de informatie waar de uitbetalingsactor op dat ogenblik over beschikte. Overigens zou dit gesprek dan ook betrekking hebben gehad op de betaling die de moeder ontving op 14 februari 2025 met betrekking tot de maanden juli en augustus 2024 en januari 2025, en niet op de betaling die zij op 6 maart 2025 ontving.

Omdat niet blijkt uit de beschikbare gegevens dat de uitbetalingsactor op het ogenblik van het (vermeende) telefoongesprek, reeds wist of diende te weten dat de moeder een werkloosheidsuitkering had ontvangen in februari 2025, noch blijkt dat de moeder dit zelf aan de uitbetalingsactor zou hebben meegedeeld, dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor op dat ogenblik met de beschikbare informatie waarover zij beschikte geen fout heeft gemaakt overeenkomstig artikel 92, §1, 1^e en 2^e lid van het Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/109 d.d. 3 oktober 2025: Buitenlands aanslagbiljet – niet-correct onderzoek van de sociale toeslag door de uitbetalingsactor in de automatische en de manuele procedure

Op de zitting van de Geschillencommissie legde de vader uit dat hij altijd eerlijk en correct alle mogelijke gegevens doorgestuurd aan zijn uitbetalingsactor. Doordat zijn huidige echtgenote - die destijds in Spanje verbleef - nog geen verblijfsrecht had en volgens de vader niet kon werken en geen inkomen had, kon er ook geen belastingattest worden aangeleverd zoals gevraagd door de uitbetalingsactor. De belastingaangifte die aangeleverd werd, werd aanvankelijk aanvaard door de uitbetalingsactor maar hierop werd later teruggekomen. Hij begrijpt niet waarom er gegevens worden opgevraagd over 2023 wat betreft zijn huidige echtgenote daar hij in die periode alleen was, geen echtgenote had, en alimentatie betaalde. Hij begrijpt bovendien niet dat men inkomensgegevens opvroeg ten aanzien van hem, terwijl hij federaal ambtenaar was in België, hij hier steeds werkte en verbleef en dus geen inkomen had vanuit Spanje. De communicatie met de uitbetalingsactor verliep moeilijk waarbij telefoongesprekken bruusk werden afgesloten. Hij had het gevoel steeds tegen een muur aan te lopen. Hij vindt het jammer dat zijn dossier niet eerder kon worden opgelost, ondanks dat afdoende financiële attesten werden aangeleverd werd er geen gehoor aan gegeven bij de uitbetalingsactor, en ook niet bij de Klachten- en bemiddelingsdienst, waardoor hij genoodzaakt werd tot bij de Geschillencommissie te komen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor in het kader van het onderzoek van het recht op de sociale toeslag, een onderzoek voerde naar de gezamenlijke inkomsten sinds hun samenwoning vanaf 14 februari 2024.

In het kader van de zogenaamde automatische procedure wordt hierbij steeds rekening gehouden met de historische inkomensgegevens waarbij de inkomsten dienden te worden bepaald van het kalenderjaar dat twee jaar voorafgaat aan het kalenderjaar waarin het toekenningjaar begint (cf. art. 7, §1, eerste lid BVR Sociale Toeslagen). De vader wijst erop dat hij pas sinds 18 januari 2024 gehuwd is en de inkomenssituatie van het jaar 2022 een periode betrof waarin zij nog niet gehuwd waren en hij nog gehuwd was met zijn ex-echtgenote. De Geschillencommissie wijst er evenwel op dat conform de voormelde regelgeving er in de automatische procedure voor de sociale toeslag rekening wordt gehouden met de historische inkomensgegevens van het gezin zoals bepaald door de actuele gezamenlijke domiciliëring (cf. artikelen 2 en 3 van het BVR Sociale Toeslagen).

Aangezien er voor zijn partner geen Belgische inkomensgegevens beschikbaar waren via de elektronische gegevensstroom van de FOD Financiën, heeft de uitbetalingsactor per brief d.d. 23 september 2024 aan de vader gevraagd of zijn partner een (buitenlands) aanslagbiljet van 2023 (inkomsten van 2022) heeft.

Op basis van de buitenlandse inkomensgegevens die de vader bezorgde, heeft de uitbetalingsactor per brief d.d. 9 januari 2025 meegedeeld dat er recht is op een sociale toeslag voor de periode van 09/2024 tot 08/2025 op basis van het buitenlands aanslagbiljet en de inkomsten van de vader. Naderhand stelde de

uitbetalingsactor evenwel vast dat het (Spaanse) inkomensdocument waarop zij zich baseerde geen aanslagbiljet was, maar een inkomensaangifte.

Aangezien in artikel 7 BVR Sociale Toeslagen bepaald is dat het inkomensonderzoek gebeurt op basis van een aanslagbiljet (art. 7, §1, eerste lid BVR Sociale Toeslagen) of - ingeval van buitenlandse inkomsten - op basis van attesten uitgereikt door de buitenlandse belastingdienst, of, als die ontbreken, attesten uitgereikt door de werkgevers, diensten of instellingen als het inkomsten betreft die in het buitenland of bij een Europese of andere internationale instelling verworven zijn, dient de Geschillencommissie vast te stellen dat de uitbetalingsactor een juridische fout beging in de zin van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet dewelke ten grondslag ligt aan de beslissing d.d. 25 juni 2025 van de verwerende partij tot terugvordering van de sociale toeslag ten belope van € 499,08 voor de periode van 1 september 2024 tot en met 28 februari 2025.

Wat betreft de vraag of de vader er zich rekenschap kon van geven dat de sociale toeslag die hij ontving, onverschuldigd was, stelt de Geschillencommissie vast dat hij er zich geen rekenschap kon van geven dat er door de uitbetalingsactor een fout was gemaakt in de procedure voor de toekenning van de sociale toeslag. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet dient te worden toegepast wat betreft de terugvorderingsbeslissing d.d. 25 juni 2025.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Voor het overige stelt de Geschillencommissie vast dat niet blijkt dat de uitbetalingsactor zou overgegaan zijn tot een heronderzoek van de sociale toeslag op basis van het Spaanse aanslagbiljet dat de vader intussen bezorgde.

Bovendien stelt de Geschillencommissie vast dat de uitbetalingsactor had aangekondigd het recht op de sociale toeslag te zullen onderzoeken vanaf 14 februari 2024 maar dat niet blijkt dat de sociale toeslag werd onderzocht voorafgaandelijk aan de periode vanaf 1 september 2024 en vanaf 1 maart 2025.

De uitbetalingsactor startte wel het onderzoek in de manuele alarmbelprocedure op: de uitbetalingsactor deelt mee dat de actuele inkomsten het grensbedrag zouden overschrijden maar de uitbetalingsactor brengt hiervan geen beslissing of stavingstukken bij; de vader stelt geen beslissing in het kader van de manuele alarmbelprocedure te hebben ontvangen van de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor dient over te gaan tot een heronderzoek van de sociale toeslag, in de automatische procedure, vanaf 14 februari 2024 tot heden (behoudens voor de periode van 1 september 2024 tot en met 28 februari 2025 waarvoor de terugvordering van de sociale toeslag dient te worden geannuleerd, cf. supra). Immers, zoals duidelijk blijkt uit de cascaderегeling in de voormelde toepasselijke regelgeving en zoals toegelicht in de administratieve onderrichtingen heeft de

automatische procedure voorrang op de alarmbelprocedure: de verwerende partij dient derhalve eerst een gedegen onderzoek in de automatische procedure te voeren inzake het recht op de sociale toeslag op basis van de historische inkomensgegevens waarbij zij zich kan baseren op het (de) door de vader bezorgde aanslagbiljet(ten).

Beslissing GC nr. 2025/122 d.d. 14 november 2025: Onterechte betaling Groeipakket niettegenstaande werkloosheidsuitkering – verzending briefwisseling via e-box

Sinds de hervatting van studies in februari 2025 keerde de uitbetalingsactor het Groeipakket uit voor de maanden maart en april 2025. Omdat de studente een werkloosheidsuitkering ontving, vorderde de uitbetalingsactor het Groeipakket terug bij beslissing d.d. 12 mei 2025.

De studente bevestigt dat zij reeds sinds februari 2025 een werkloosheidsuitkering ontving. Zij zou nooit een melding ontvangen hebben over de infobrief die de uitbetalingsactor hierover zou verstuurd hebben op 28 april 2025 en zij was er niet van op de hoogte dat die brief in haar e-box zou zijn geplaatst. Aangezien de eerste betaling reeds werd uitgevoerd op 30 april 2025 en de tweede op 7 mei 2025, liet dit haar nauwelijks tijd om de situatie te begrijpen of actie te ondernemen. Aangezien zij het Groeipakket niet zelf heeft aangevraagd en zij ervan uitgaat dat de bevoegde instanties onderling gegevens uitwisselen om dergelijke situaties te vermijden, betwist zij de terugvordering.

De Geschillencommissie stelt vast dat er voor de maanden maart en april 2025 geen recht op Groeipakket in de hoedanigheid van student kon toegekend worden aangezien vaststaat dat de studente tijdens die maanden een werkloosheidsuitkering ontving, hetgeen een absoluut beletsel is in het kader van het Groeipakket.

De uitbetalingsactor lichtte toe dat de dossierbeheerder er bij de toekenning van het Groeipakket vanaf maart 2025 ten onrechte vanuit is gegaan dat de studente geen werkloosheidsuitkering meer zou ontvangen vanaf maart 2025 gelet op de hervatting van haar studies in de loop van februari 2025. De Geschillencommissie stelt hierbij verder vast dat op het moment van de toekenning en de uitbetaling van het Groeipakket voor de maanden maart en april 2025 de nodige info over de werkloosheidsuitkering beschikbaar was. De Geschillencommissie besluit dan ook dat er sprake is van een fout van de uitbetalingsactor overeenkomstig artikel 92, §1, 1^e en 2^e lid van het Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie stelt vast dat de betrokkene via briefwisseling werd geïnformeerd over de toekenningsvoorwaarden in de hoedanigheid van student (waarbij erop werd gewezen dat het ontvangen van een uitkering een beletsel vormt). Wat betreft de verzending van de briefwisseling via e-box wijst de uitbetalingsactor erop dat de verzending via e-box berust op een (eerdere) keuze van betrokkene om haar briefwisseling (voor alle relevante sectoren en overheidsdiensten) te ontvangen via e-box; de uitbetalingsactor brengt tevens bewijs bij van de geslaagde verzending via e-box.

Aangezien de betaling voor de maand maart 2025 werd uitgevoerd op 30 april 2025 en de betaling voor de maand april 2025 gebeurde op 7 mei 2025, dient derhalve te worden vastgesteld dat de betrokkene voorafgaandelijk aan de betaling afdoende op de hoogte werd gesteld en er zich dus rekenschap kon van geven dat de betaling van het Groeipakket voor de maanden maart en april 2025 onverschuldigd was. De Geschillencommissie besluit bijgevolg dat het voordeel van de bepaling van artikel 92, §1, tweede lid Groeipakketdecreet niet kan toegepast worden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/123 d.d. 14 november 2025: Foutieve cumul ondersteuningstoeslag en persoonlijk assistentiebudget (PAB) – telefonische melding

De ouders gaan niet akkoord met de terugvordering per beslissing d.d. 22 juli 2025 van de uitbetalingsactor dat er vanaf 1 juni 2024 geen recht meer was op de ondersteuningstoeslag voor hun kind aangezien er beroep wordt gedaan op een persoonlijk assistentiebudget vanaf 1 juni 2024. Om die reden werd er een bedrag van 4.372,06 euro teruggevorderd voor de periode van juni 2024 tot en met juni 2025.

De ouders vinden dat er hen geen schuld treft aangezien zij al hadden aangegeven aan de uitbetalingsactor dat hun kind PAB-budget ontvangt. Zij verwijzen hierbij naar een telefonisch gesprek op 26 augustus 2024 waarvan zij bewijs voorleggen. Als de regel is dat er geen ondersteuningstoeslag kan worden uitbetaald als er gebruik wordt gemaakt van een PAB-budget, dan begrijpen zij niet dat de ondersteuningstoeslag toen niet is stopgezet.

De uitbetalingsactor deelt mee dat de technische implementatie van de ondersteuningstoeslag binnen het Groeipakket vanaf 1 januari 2023 gepaard ging met een aantal moeilijkheden waarbij er geen automatische cumuldetectie was en de dossiers manueel moesten aangepakt worden. De uitbetalingsactor wijst erop dat de ouders aan de hand van de informatiebrieven die zij ontvingen op 1 en 4 juli 2023 op de hoogte waren van de beletsels voor de ondersteuningstoeslag. Wat betreft het telefonisch gesprek op 26 augustus 2024 waarnaar zij verwijzen, wijst de uitbetalingsactor erop dat er geen weerslag van deze melding terug te vinden is in het dossier en dat het een complex dossier is waardoor het gesprek betrekking kon hebben op elk van de vele aspecten van dit dossier.

Vooreerst dient de Geschillencommissie vast te stellen dat er geen recht meer was op de ondersteuningstoeslag vanaf 1 juni 2024 aangezien er vanaf die datum recht was op een persoonlijk assistentiebudget, hetgeen een beletsel vormt voor het ontvangen van de ondersteuningstoeslag (cf. voormeld artikel 56/1 Groeipakketdecreet en artikel 8, eerste lid, 2° BVR Ondersteuningstoeslag).

In die zin stelt de Geschillencommissie vast dat er sprake is van een fout in de zin van artikel 92, §1, 1° en 2° lid Groeipakketdecreet in hoofde van de uitbetalingsactor: de omstandigheden van de implementatie (in 2023) van de ondersteuningstoeslag in het kader van het Groeipakket waarop de uitbetalingsactor zich

beroept, doen niet af aan het feit dat er geen recht was op de ondersteuningstoeslag vanaf 1 juni 2024 gelet op het uitdrukkelijk in de regelgeving bepaalde beletsel en waarbij er derhalve een juridische fout werd begaan door de ondersteuningstoeslag alsnog te blijven uitbetalen voor de periode vanaf 1 juni 2024 tot en met 30 juni 2025 terwijl de gegevens betreffende het PAB wel gekend en raadpleegbaar waren.

Wat betreft de vraag of de ouders er zich rekenschap van hadden kunnen geven dat de betaling onverschuldigd was, komt het de Geschillencommissie gelet op het dossierverloop logisch voor dat de ouders de uitbetalingsactor contacteerden op 26 augustus 2024 (bewijs telefonisch gesprek voorgelegd) gelet op het feit dat hun kind recht had op een persoonlijk assistentiebudget vanaf 1 juni 2024 en het dus waarachtig lijkt dat dit aspect aan bod kwam tijdens het telefonisch gesprek. De Geschillencommissie meent dat dit aantoont dat de ouders er zich rekenschap van gaven dat het persoonlijk assistentiebudget een beletsel is voor de ondersteuningstoeslag, mede gelet op de twee informatiebrieven d.d. 1 en 4 juli 2023 van de uitbetalingsactor waarin de beletsels voor de ondersteuningstoeslag (waaronder het persoonlijk assistentiebudget) uitdrukkelijk worden vermeld. De ouders konden er zich derhalve rekenschap van geven dat het niet correct was dat de ondersteuningstoeslag verder werd doorbetaald voor de betwiste periode.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/130 d.d. 28 november 2025: Toekenning ondersteuningstoeslag niettegenstaande verblijf kinderen in residentiële gehandicaptenvoorziening in Nederland – Wajong-uitkering - jargon

De moeder diende een uitgebreid verzoekschrift in bij de Geschillencommissie met betrekking tot haar twee zonen die beiden een zeer ernstige beperking hebben. De kinderen verblijven in een instelling in Nederland.

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing d.d. 30 juli 2025 van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de ondersteuningstoeslag voor de jongste zoon, ten bedrage van 6.910,32 euro. Zij stelt dat ze het niet eerlijk vindt dat zij nu de ondersteuningstoeslag moet terugbetalen, dat zij de toeslag nooit heeft aangevraagd, maar dat dit werd toegekend door de uitbetalingsactor. Zij geeft ook aan dat zij niet kon weten dat er geen recht meer was aangezien ze meermaals verduidelijking aan de uitbetalingsactor zou hebben gevraagd en ze telkens een onduidelijk of een negatief antwoord kreeg. Ze stelt dat het heel moeilijk en ingewikkeld was om het juridisch allemaal te begrijpen, te meer omdat er verschillen zijn tussen België en Nederland en er ook andere termen gebruik werden voor dezelfde uitkering. Ze geeft aan dat zij nu het gevoel heeft gestraft te worden voor iets wat ze al jaren probeert te voorkomen. Zij heeft altijd heel open en transparant naar de uitbetalingsactor gecommuniceerd (voor haar beide zonen), werd reeds diverse malen geconfronteerd met een terugvordering (die ze ook elke keer betaald heeft), maar ze vindt de terugvordering niet correct. Ze stelt de uitbetalingsactor verschillende keren om verduidelijking te hebben gevraagd en geïnformeerd en ook te hebben gevraagd om de

uitbetaling stop te zetten. Ze stelt alles in het werk te hebben gesteld om een terugvordering net te kunnen vermijden:

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat het verblijf van het kind in een instelling in Nederland, evenals het ontvangen van een Wajong-uitkering voor het kind, principieel een beletsel vormt voor het ontvangen van een ondersteuningstoeslag (art. 56/1 Groeipakketdecreet *juncto* art. 8, eerste lid, 5° en 14° BVR Ondersteuningstoeslag). Met name was er geen recht meer op de ondersteuningstoeslag vanaf 1 januari 2023 aangezien het kind op 1 januari 2023 in een residentiële gehandicaptenvoorziening verblijft die een vergelijkbare hulp- en dienstverlening aanbiedt als in België, wat een beletsel vormt voor het ontvangen van de ondersteuningstoeslag. Aangezien het kind vanaf 27 juni 2024 eveneens een Nederlandse Wajong-uitkering ontving, was er om die reden ook geen recht meer op de zorgtoeslag evenals op de ondersteuningstoeslag.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor een fout heeft gemaakt bij het betalen van de ondersteuningstoeslag: ondanks het feit dat de moeder de uitbetalingsactor steeds onmiddellijk (op 17 augustus 2024) op de hoogte bracht van de uitkering die het kind ontving in Nederland (toegekend vanaf 27 juni 2024 bij beslissing d.d. 12 augustus 2024) en zij het bewijs van het verblijf van het kind in een instelling in Nederland bezorgde zodra de uitbetalingsactor daarom verzocht en zij zelf verschillende keren uitdrukkelijk vroeg om de betalingen stop te zetten, is de uitbetalingsactor de ondersteuningstoeslag verder blijven uitbetalen en is zij slechts bij beslissing d.d. 30 juli 2025 overgegaan tot terugvordering van de ondersteuningstoeslag voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 30 september 2024. De Geschillencommissie is van oordeel dat de moeder er zich geen rekenschap van kon geven dat het verblijf van het kind in een instelling in Nederland een beletsel was voor het ontvangen van de ondersteuningstoeslag zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2° lid Groeipakketdecreet in casu van toepassing is wat dat aspect betreft. De Geschillencommissie beslist dat de moeder er zich redelijkerwijs wel rekenschap kon van geven dat het ontvangen van de Wajong-uitkering voor het kind vanaf 27 juni 2024 een beletsel was voor het ontvangen van de ondersteuningstoeslag zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2° lid Groeipakketdecreet in casu niet van toepassing is wat dat aspect betreft.

De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor haar terugvorderingsbeslissing moet herzien en enkel kan overgaan tot terugvordering van de ondersteuningstoeslag in de maanden dat het ontvangen van de Wajong-uitkering een beletsel was voor het ontvangen van de ondersteuningstoeslag.

Beslissing GC nr. 2025/089 d.d. 19 december 2025: Toekenning zorgtoeslag niettegenstaande inkomensvervangende tegemoetkoming en integratietegemoetkoming – telefonische inlichtingen

Nadat de uitbetalingsactor had opgemerkt dat het kind reeds vanaf juli 2023 een integratietegemoetkoming en een inkomensvervangende tegemoetkoming ontving, heeft de

uitbetalingsactor het Groeipakket voor de periode van 1 september 2023 tot en met 31 augustus 2024 en de zorgtoeslag voor de periode van 1 september 2024 tot en met 31 januari 2025, teruggevorderd.

De ouders gaan niet akkoord met de terugvordering. Op de zitting van de Geschillencommissie licht de vader toe dat zij altijd hebben getracht de juiste dingen te doen. Hij heeft altijd alle informatie en wijzigingen correct doorgegeven aan de uitbetalingsactor en open gecommuniceerd. Toen hun dochter erkend werd als persoon met een handicap heeft hij gevraagd wat er moest gebeuren. De uitbetalingsactor heeft gezegd dat er retroactief een hogere kinderbijslag kon toegekend worden terwijl er zeer kort nadien dan toch een terugvordering volgde. Hij hoopt op begrip van de Geschillencommissie voor de situatie van een kind met een handicap; er zijn veel zorgen en veel kosten nodig. Het was voor hem een slag in het gezicht aangezien zij alles correct doorgegeven hadden terwijl die gelden al besteed waren voor de opvoeding van hun kind. Bovendien deelt hij mee dat hij naar aanleiding van het ontvangen van de informatiebrief in mei 2023 contact had opgenomen met de uitbetalingsactor om te vragen of er nog recht was op Groeipakket, en dat er uiteindelijk een bevestigend antwoord kwam van de uitbetalingsactor zodanig dat hij overtuigd was dat de betalingen correct waren. Als de werknemers bij de uitbetalingsactor het niet weten, hoe konden zij het dan weten.

De Geschillencommissie is van oordeel dat vermits het al dan niet ontvangen van een integratietegemoetkoming en een inkomensvervangende tegemoetkoming een gegeven is dat beschikbaar is in Kring⁷⁷ en uit geen enkel element blijkt dat dit nog niet het geval was op het ogenblik van de maandelijkse betalingen van de gezinsbijslag tijdens de periode van 1 september 2023 tot en met 31 augustus 2024, het gegeven als gekend dient te worden beschouwd. Of een betaling al dan niet automatisch wordt toegekend zonder bijkomende controle naargelang het al dan niet ontvangen van een integratietegemoetkoming en een inkomensvervangende tegemoetkoming doet hieraan niets af aangezien de uitbetalingsactor verantwoordelijk is voor de toekenning van het Groeipakket en derhalve voor de controle van de toekenningsvoorwaarden.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen ten bedrage van in totaal € 3.447,75.

Hoewel de uitbetalingsactor er op wijst dat de ouders schriftelijk steeds in kennis werden gesteld van de toepasselijke voorwaarden en er geen bewijs wordt voorgelegd van een telefonisch onderhoud in mei 2023 of wat daarbij precies zou zijn gezegd, acht de Geschillencommissie het - na het horen van de ouders - geloofwaardig dat uit voorzorg telefonisch contact werd opgenomen met de uitbetalingsactor en er mogelijks sprake was van tegenstrijdige informatie.

⁷⁷ Kruispunt Informatiestromen Groeipakket.

In die context acht de Geschillencommissie het niet onredelijk dat de ouders er nadien op vertrouwden dat de correcte bedragen werden toegekend. Gezien er gerede twijfel bestaat dat de ouders zich rekenschap hadden kunnen geven van de ten onrechte ontvangen gezinsbijslag, besluit de Geschillencommissie dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet toepassing dient te vinden.

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/145 d.d. 19 december 2025: Laattijdige vaststelling samenwoning niettegenstaande dit gegeven gekend was op basis van het Rijksregister

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de sociale toeslag waarbij zij stelt dat zij niet op de hoogte was van het feit dat er ten onrechte geen rekening werd gehouden met het inkomen van haar partner.

Op de zitting van de Geschillencommissie stelt de moeder dat zij gechoqueerd was toen ze de brief over de terugvordering ontving. Zij heeft zelf nooit de sociale toeslag aangevraagd. In de brieven van de uitbetalingsactor werd telkens vermeld dat het onderzoek automatisch gebeurt. Ze woont al samen met haar vriend sinds 2009. Voor haar is het onbegrijpelijk dat pas in 2025 aan het licht komt dat ze samenwoont terwijl die situatie al dateert van 2009. Ze is dan ook van oordeel dat de communicatie van de uitbetalingsactoren met de gezinnen op een duidelijkere manier moet gebeuren. Ook verbaast ze zich erover dat er een aanmaning gebeurt terwijl de procedure van de Geschillencommissie nog lopende is.

De uitbetalingsactor stelt dat de moeder elk jaar een informatiebrief ontving met betrekking tot het recht op een sociale toeslag. De uitbetalingsactor meent bijgevolg dat de moeder had moeten weten dat er ten onrechte geen rekening werd gehouden met het inkomen van haar partner.

De Geschillencommissie stelt vast dat de betrokkenen onafgebroken sinds 2009 samen gedomicilieerd zijn volgens het Rijksregister. De uitbetalingsactor heeft bij de toekenning van de sociale toeslag vanaf 1 januari 2019 ten onrechte geen rekening gehouden met het inkomen van de partner.

Aangezien de domiciliegegevens een gekend gegeven zijn en niet blijkt dat de uitbetalingsactor niet over deze gegevens beschikte of kon beschikken, kan er dan ook worden besloten dat er een **fout** ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betaling van de sociale toeslag vanaf 1 januari 2019.

De Geschillencommissie merkt op dat bij de brieven met betrekking tot de sociale toeslag geen detailberekening met betrekking tot het gezinsinkomen van de moeder werd gevoegd. Er wordt ook nergens vermeld wat het exacte bedrag aan gezinsinkomen is waarmee rekening wordt gehouden voor de toekenning van de sociale toeslag. Er wordt enkel algemeen geformuleerd “*dat haar gezinsinkomen onder*

het grensbedrag van € 32.882,77 (brief d.d. 28 september 2022) resp. € 46.885,06 (brief d.d. 23 september 2024) lagen.” Zoals de moeder opmerkt, wordt er nergens in de brief vermeld dat zij alleenstaande is, en evenmin wordt er uitdrukkelijk vermeld dat er alleen met haar inkomen rekening wordt gehouden voor de toekenning van de sociale toeslag.

Verder wordt in de brieven vermeld dat er elk jaar automatisch wordt onderzocht of er recht is op een sociale toeslag en wordt in de brief d.d. 28 september 2022 eveneens vermeld dat de gezinsinkomsten door de uitbetalingsactor jaarlijks worden opgevraagd bij de Federale Overheidsdienst Financiën. In de brief d.d. 23 september 2024 wordt nog uitdrukkelijk volgende passage toegevoegd: *“Is deze beslissing definitief? We onderzoeken je recht automatisch jaarlijks in september of wanneer je gezinssituatie wijzigt”*. De moeder merkt daarbij op dat zij op basis van de formulering dat het recht automatisch onderzocht en toegekend werd, gerustgesteld was dat zij kreeg waar zij recht op had, aangezien deze informatie voor een overheidsdienst beschikbaar is wanneer een onderzoek wordt gevoerd.

Ten slotte wordt er in de brieven vermeld dat de moeder de uitbetalingsactor op de hoogte dient te brengen wanneer er iets wijzigt in de gezinssituatie (als voorbeelden worden vermeld: *“je gaat alleen wonen, je trouwt of je gaat samenwonen, ...”*). De moeder merkt daarbij op dat zij niet wist dat zij iets moest melden aan de uitbetalingsactor net omdat er niets veranderd was; haar gezinssituatie was immers al 16 jaar onveranderd.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat uit de infobladen met algemene informatie over de sociale toeslag blijkt dat er ook rekening gehouden dient te worden met de persoon met wie een feitelijk gezin wordt gevormd en dat wijzigingen in de gezinssituatie gemeld dienen te worden aan de uitbetalingsactor. Aangezien de moeder echter reeds sinds 2009 onafgebroken op hetzelfde adres gedomicilieerd is en er in de brieven wordt vermeld dat de berekening en de toekenning automatisch gebeurt, meent de Geschillencommissie dat de moeder er mocht van uitgaan dat haar officiële gegevens van het Rijksregister gekend waren bij de uitbetalingsactor en dat er op basis daarvan een recht op de sociale toeslag werd onderzocht en werd vastgesteld. In deze specifieke individuele voorliggende situatie stelt de Geschillencommissie vast dat de informatiebrieven in combinatie met de brieven met betrekking tot de toekenning van de sociale toeslag en het ontbreken van de detailberekening van de gezinsinkomsten, niet in die zin waren opgesteld dat de moeder had dienen te weten dat de uitbetalingsactor een foutief feitelijk gezin had weerhouden en bijgevolg geen rekening had gehouden met het inkomen van de partner die al gedurende jaren op hetzelfde adres gedomicilieerd was.

De Geschillencommissie stelt in casu dan vast ook dat de moeder niet wist of kon weten dat zij de sociale toeslag ten onrechte had ontvangen. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in de mate dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet kan worden toegepast.

2.2. Verschilbetalingen (met Nederland en andere landen)

Aangezien de Geschillencommissie vaststelt dat er net zoals in 2024, ook in 2025 vrij veel verzoeken van burgers waren over verschilbetalingen met het buitenland die niet vlot verlopen zijn, worden de beslissingen van de Geschillencommissie hierover hierna gegroepeerd weergegeven.

Beslissing GC nr. 2025/020 d.d. 21 februari 2025: Verschilbetaling met Nederland

Uit de gegevens van de Sociale Verzekeringsbank (SVB) blijkt dat Nederland bij voorrang de Nederlandse gezinsbijslagen betaalt vanaf 1 oktober 2022, bij toepassing van de Europese socialezekerheidsverordeningen. Er is in Nederland en in België een tewerkstelling op basis van loondienst, maar het kind woont in Nederland. Vlaanderen is bevoegd om na te gaan of er recht is op een aanvullend bedrag aan Vlaamse gezinsbijslagen.

De veilige of voorzichtige Vlaamse voorschotten op Vlaamse gezinsbijslagen worden uitgekeerd door de uitbetalingsactor in afwachting van de melding van de definitieve bedragen door Nederland.

Na ontvangst in november 2024 via Rina⁷⁸ van nieuwe bedragen van de SVB deelt de uitbetalingsactor op 4 november 2024 aan de ouders mee dat zij over de periode van 1 januari 2024 tot 30 september 2024 te veel aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen hebben ontvangen ten bedrage van 668,61 EUR.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoekschrift dat de ouders melden dat ze niet op de hoogte waren van de regels met betrekking tot het doorgeven van Nederlandse kinderopvangtoeslag en hiervan ook niet tijdig zijn geïnformeerd.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor geen fout kan worden verweten, aangezien zij afhankelijk is van de informatie die ze opvraagt en ontvangt van de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank. Daarenboven heeft de uitbetalingsactor voordien verschillende specifieke informatiebrieven overgemaakt aan de ouders overeenkomstig de geldende procedures, met de vermelding dat de betaling gaat over een voorlopig aanvullend bedrag aan Vlaamse gezinsbijslagen, dat de uitbetalingsactor afhankelijk is van de overmaking van de definitieve Nederlandse bedragen door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank en dat de ouders de uitbetalingsactor zouden moeten verwittigen wanneer er een recht is op een Nederlands kindgebonden budget of een Nederlandse kinderopvangtoeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is. Indien de verzoekers de correctheid van de informatie in kwestie betwisten, dienen zij het SVB aan te spreken zodat deze dienst desgevallend aan de uitbetalingsactor gecorrigeerde informatie kan bezorgen om het dossier te herzien.

⁷⁸Reference Implementation for a National Application.

Beslissing GC nr. 2025/026 d.d. 7 maart 2025: 'Uitkeringsvoorziening Volledig Arbeidsongeschikten' in Nederland

De vader en zijn kinderen wonen in Nederland waar de vader vanaf 15 april 2019 een feitelijk gezin vormt. De moeder was nog tot 29 november 2019 in Vlaanderen tewerkgesteld. Nadien was zij niet meer tewerkgesteld en ontving zij een (Belgische) invaliditeitsuitkering. De uitbetalingsactor betaalde vanaf 1 juni 2019 Groeipakket voor de kinderen op grond van de invaliditeit van de moeder.

Nadat bleek dat de vader vanaf 1 september 2019 in Nederland een 'Uitkeringsvoorziening Volledig Arbeidsongeschikten' ontvangt, die in het kader van de Europese Verordeningen met een pensioen wordt gelijkgesteld, en er op grond van die uitkering een recht op Nederlandse gezinsbijslag kon worden toegekend vanaf 1 juli 2022, is de uitbetalingsactor overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 juli 2022 tot en met 31 januari 2024 ten bedrage van in totaal € 3.978,07.

De vader gaat niet akkoord met de terugvordering en wijst er op dat hij elk jaar de inkomensgegevens van het gezin aan de uitbetalingsactor heeft meegedeeld en dat hij elk jaar bericht kreeg dat er Groeipakket kon worden toegekend.

De uitbetalingsactor wijst erop onmiddellijk het nodige te hebben gedaan eenmaal zij in kennis werd gesteld van het feit dat er voor de betwiste periode een recht op Nederlandse gezinsbijslag kon worden toegekend.

De Geschillencommissie meent dat zolang niet bleek dat er een recht op Nederlandse gezinsbijslag kon worden toegekend, niet kan worden gesteld dat een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onverschuldigde betalingen van het Groeipakket. De Geschillencommissie besluit dan ook dat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet geen toepassing kan vinden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **ongegron**d is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat er in toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Europese Verordening nr. 883/2004 in samenlezing met de bepalingen aangaande Belgische socio-professionele situaties in het licht van de Europese Verordeningen en van het Samenwerkingsakkoord van de Belgische deelentiteiten d.d. 6 september 2017 geen Groeipakket kan worden toegekend tijdens de betwiste periode. De uitbetalingsactor is derhalve terecht overgegaan tot terugvordering van het desbetreffende Groeipakket, zij het dat gelet op de verrekening door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank enkel het verschil tussen de Nederlandse bedragen en de bedragen van het Groeipakket effectief dient te worden teruggevorderd.

Beslissing GC nr. 2025/075 d.d. 27 juni 2025: Communicatie over de verrekening met Nederland – veilige voorschotten

Het gezin woont in Nederland. De vader is tewerkgesteld in Nederland en de moeder is tewerkgesteld in België sinds 1 augustus 2012. Nederland betaalt in principe de volledige Nederlandse gezinsbijslag bij voorrang uit, aangezien de drie kinderen in Nederland wonen én de vader in Nederland tewerkgesteld is. De uitbetalingsactor is bevoegd om eventueel aanvullende Vlaamse gezinsbijslagen toe te kennen op basis van de tewerkstelling van de moeder in België, indien blijkt dat de Nederlandse gezinsbijslag lager is dan deze in Vlaanderen (cf. toepasselijke regeling inzake samenloop en verschil op basis van artikel 68 van de Europese Verordening nr. 883/2004).

De ouders gaan niet akkoord met de beslissing d.d. 18 februari 2025 van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de Vlaamse gezinsbijslagen voor de periode van 1 januari 2023 tot en met 30 juni 2024 ten bedrage van in totaal 2.296,85 euro. Deze terugvordering is volgens de uitbetalingsactor het gevolg van een nieuwe beoordeling van het recht op Vlaamse gezinsbijslagen n.a.v. de ontvangst van een overzicht afgeleverd door de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank (SVB) van de (definitieve) uitbetaalde Nederlandse gezinsbijslag voor de betreffende periode.

De ouders gaan hiermee niet akkoord omdat zij onmogelijk op de hoogte konden zijn van de informatie die de onterechte betaling veroorzaakte. Zij vragen dat de uitbetalingsactor de bedragen waarmee wordt verrekend met hen communiceert en de gegevens inzichtelijk maakt, zodat het ook voor hen te volgen en te controleren is en zij daar eventueel tijdig op kunnen reageren, en dat de uitbetalingsactor de definitieve berekeningen vanuit Nederland afwacht om te verrekenen. De ouders stellen ook *“Zoals u wellicht kunt lezen zit er enige emotie en onbegrip in deze mail. Wij worden op deze manier tweemaal gestraft; België moeten we ten onrechte gaan terugbetalen én Nederland.”*

De uitbetalingsactor licht toe dat zij verrekent op basis van de informatie die de andere Europese lidstaat, in casu Nederland, haar aanreikt en dat zij op geregelde tijdstippen documenten ontvangt vanuit Nederland, wat meermaals tot een uitbetaling en/of een terugvordering heeft geleid, waarvan de ouders steeds op de hoogte werden gebracht per brief. Eenmaal per jaar vraagt de uitbetalingsactor de bedragen op aan Nederland of wanneer er zich in de loop van het jaar een wijziging voor doet in de gezinssamenstelling. Als Nederland tussendoor bedragen aanlevert, dan is de uitbetalingsactor verplicht het dossier opnieuw te evalueren op basis van de uitbetaalde bedragen.

Op 12 augustus 2024 stuurde Nederland opnieuw de Nederlandse gezinsbijslagbedragen naar de uitbetalingsactor, dit keer betreffende de periode van 1 januari 2023 tot en met 30 juni 2024. Naar aanleiding van deze door Nederland opgegeven gezinsbijslagbedragen, werden de betalingen van de Vlaamse gezinsbijslagen opnieuw geëvalueerd met als gevolg de voormelde terugvorderingsbeslissing.

De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor geen fout kan worden verweten (in de zin van artikel 92, §1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet), aangezien zij artikel 68 van de Verordening (EG) 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en de bestaande administratieve instructies correct toepaste, zij hierbij afhankelijk is van de informatie die de andere Europese lidstaat, in casu Nederland, haar aanreikt en zij deze informatie steeds systematisch meedeelde per inlichtingsbrieven aan de ouders.

De Geschillencommissie stelt ook vast dat de ouders vragen of het mogelijk is om de definitieve bedragen vanuit Nederland af te wachten alvorens een berekening te maken. De uitbetalingsactor deelt mee dat er tussen alle uitbetalingsactoren in Vlaanderen en het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) een overeenkomst werd gesloten in die zin dat het Agentschap Uitbetaling Groeipakket zich akkoord heeft verklaard met het niet toekennen van een 'veilig voorschot' aan begunstigden, wanneer dit voldoende wordt gemotiveerd. Indien de ouders willen afstand doen van de betaling van het 'veilig voorschot', zouden zij aan de uitbetalingsactor een schriftelijke verklaring dienen te bezorgen, ondertekend met datum en handtekening, waarin zij dit meedelen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/037 d.d. 16 mei 2025: Niet-verwerking door de uitbetalingsactor van de mededeling van de moeder betreffende de start van haar tewerkstelling in Nederland.

De moeder en haar kinderen wonen in Nederland. De uitbetalingsactor betaalt de Vlaamse gezinsbijslagen bij voorrang uit op basis van de tewerkstelling van de vader in België bij toepassing van de Europese Verordening nr. 883/2004.

Sinds november 2022 is de moeder tewerkgesteld in Nederland waardoor er een voorrangrecht op Nederlandse gezinsbijslagen ontstaat. De uitbetalingsactor stelt dit pas te hebben vernomen in april 2023 via het door de moeder ingevulde formulier P12. Na de gegevensuitwisseling met de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank (SVB) voerde de uitbetalingsactor per beslissing d.d. 11 september 2024 een regularisatie van het dossier uit voor de periode van november 2022 tot en met juli 2023 ten bedrage van 3.903,94 euro, bedrag dat door de moeder moet terugbetaald worden aan de uitbetalingsactor.

De moeder betwist deze terugvordering. Volgens haar zijn er fouten gemaakt door de uitbetalingsactor en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank (SVB), waarvan zij nu de dupe is.

Op de zitting van de Geschillencommissie preciseert de moeder dat zij altijd tijdig de vragen van de uitbetalingsactor heeft beantwoord via mails en de formulieren tijdig heeft ingevuld. Ze heeft ook proactief telefonisch contact opgenomen met de uitbetalingsactor zodra haar situatie wijzigde (zoals het begin van haar werkcontract). In die zin heeft zij altijd voldaan aan de inlichtingsplicht ten aanzien van

de uitbetalingsactor. Zij is dan ook van oordeel dat zij niet mag belast worden met een schuld omdat de communicatie fout is gelopen tussen de uitbetalingsactor en de Nederlandse Sociale Verzekeringsbank. De moeder geeft op vraag van de Geschillencommissie aan dat zij nog een aantal mailberichten zal bezorgen aan het secretariaat.

Na communicatie van de mailberichten repliceert de uitbetalingsactor dat er inderdaad een fout werd begaan door een e-mail uit november 2022 niet te verwerken.

De Geschillencommissie concludeert dat de uitbetalingsactor erkent een fout te hebben begaan en dat de moeder steeds voldaan heeft aan de inlichtingsplicht ten aanzien van de uitbetalingsactor waardoor ze zich geen rekenschap kon geven van de ten onrechte betaling van de Vlaamse gezinsbijslagen. De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **gegrond** is, in de mate dat de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet van toepassing zijn waardoor de uitbetalingsactor onterecht is overgegaan tot de terugvordering.

Beslissing GC nr. 2025/035 d.d. 4 april 2025: Moeder woont met de kinderen in Polen - invaliditeitsuitkering in België

De moeder was sinds 2011 in België tewerkgesteld. Nadat zij arbeidsongeschikt werd verklaard, ontving zij een invaliditeitsuitkering en werd haar arbeidsovereenkomst beëindigd in 2018. Zij ontvangt tot op heden een invaliditeits- en een integratietegemoetkoming. Sinds 2020 woont de moeder met haar kinderen in Polen.

De uitbetalingsactor kende aanvankelijk het Groeipakket verder toe op basis van de geregelde tewerkstelling (via interim) van de vader.

De uitbetalingsactor ging over tot een terugvordering van het Groeipakket na een erkenning van één van de kinderen door de natuurlijke vader, ten bedrage van € 5.523,57. Daarnaast was er eveneens een terugvordering van het Groeipakket ten bedrage van € 517,48 voor de maanden dat de vader niet op de eerste dag van de maand in België was tewerkgesteld. Tevens werd het Groeipakket teruggevorderd ten belope van € 521,96 voor de maanden dat er een voorrangrecht op Poolse gezinsbijslag werd vastgesteld.

De moeder gaat hiermee niet akkoord en meent dat zij steeds recht had op Vlaamse gezinsbijslag gezien zij tijdens de kwestieuze periode Belgische invaliditeitsuitkeringen en een integratietegemoetkoming ontving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat er Vlaamse gezinsbijslag kan worden toegekend op basis van de tewerkstelling van de vader. De Geschillencommissie oordeelt verder dat de vordering **ongegrond** is in de mate dat de Poolse

gezinsbijslag bij voorrang verschuldigd is gelet op de prioriteitsregels zoals bepaald bij artikel 68.1 van de Europese Verordening nr. 883/2004 en het Groeipakket in toepassing van de bepalingen van artikel 68.2 van dezelfde Verordening voor deze periode evenmin aanvullend verschuldigd is gezien het recht op grond van de invaliditeit van de moeder een op basis van woonplaats verkregen recht betreft, gelet op de bepalingen van het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017.

Beslissing GC nr. 2025/142 d.d. 12 december 2025: Samenloop Vlaanderen - Nederland

De moeder en haar kinderen zijn gedomicilieerd in Vlaanderen. Volgens de gegevens van de uitbetalingsactor is de vader tewerkgesteld in Nederland en ontvangt de moeder een sociale uitkering in Nederland. Geen van beide ouders is in België tewerkgesteld en er wordt geen sociale uitkering in België ontvangen. De uitbetalingsactor deelt mee dat, bij toepassing van de Europese samenloopregeling inzake de gezinsbijslagen, Nederland bij voorrang bevoegd is om de gezinsbijslagen toe te kennen op grond van de tewerkstelling van de vader in Nederland en dat Vlaanderen aanvullend bevoegd is om de gezinsbijslagen toe te kennen op grond van de woonplaats van de ouders in Vlaanderen.

Bij beslissing d.d. 2 juni 2025 heeft de uitbetalingsactor de Vlaamse gezinsbijslagen voor de periode van 1 januari 2024 tot en met 28 februari 2025 ten bedrage van 46,72 euro van de ouders teruggevorderd. Volgens de uitbetalingsactor zou na ontvangst van een overzicht van de gezinsbijslagbedragen die Nederland voor de periode van 1 december 2023 tot en met 28 februari 2025 heeft betaald, zijn gebleken dat er een te hoog voorschot (Groeipakket) werd betaald.

De ouders zijn hiermee niet akkoord omdat de ten onterechte betaling van de Vlaamse gezinsbijslagen niet zou komen door hun fout en zij hierdoor gestraft worden door iets waar zij zelf geen schuld aan hebben.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor haar beslissing verantwoordt door te wijzen op de toepasselijke Europese samenloopregeling en door te vermelden dat er op basis van een nieuw overzicht van Nederland op 27 december 2023 van de gezinsbijslagbedragen voor de periode van 1 oktober 2022 tot 31 december 2023 blijkt dat er tot en met december 2023 recht was op een maandelijks bedrag van € 124,63, vanaf januari 2024 € 133,09, vanaf juli 2024 € 134,13 en vanaf januari 2025 € 136,40. Op basis van deze bedragen werden de aanvullende gezinsbijslagen opnieuw berekend door de uitbetalingsactor, wat voor de periode van januari 2024 tot en met februari 2025 tot een terugvordering van € 46,72 leidt. De uitbetalingsactor wijst er ook op dat de ouders niet lieten weten dat de bedragen van de Nederlandse gezinsbijslag zodanig werden vermeerderd.

Uit wat voorafgaat, concludeert de Geschillencommissie dat de uitbetalingsactor geen fout heeft begaan, correct de regelgeving en de administratieve instructies heeft toegepast en gehandeld heeft op basis van

de door Nederland verstrekte informatie. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

2.3. Samenloop tussen Vlaamse gezinsbijslagen en gezinsbijslagen voor Europese ambtenaren

Beslissing GC nr. 2025/007 d.d. 24 januari 2025: Tewerkstelling als Europees ambtenaar – verjaring – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Na het overlijden van de vader van de kinderen werd er vanaf 1 mei 2019 bovenop het basisbedrag een wezentoeslag toegekend. In het kader van een vraag van de moeder naar een betalingsattest, vernam de uitbetalingsactor telefonisch dat de moeder steeds was tewerkgesteld bij de Europese Commissie. De uitbetalingsactor ging daarom over tot terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 mei 2019 tot en met 30 juni 2024 ten bedrage van € 33.917,39 vermits het Groeipakket slechts aanvullend op de Europese bedragen kon worden toegekend en deze laatste hoger zijn dan de bedragen die in het Groeipakket kunnen worden toegekend.

De moeder gaat niet akkoord met deze terugvorderingsbeslissing en stelt in hoofddorde dat de betalingen tot en met juni 2021 zijn verjaard, er niet kan worden overgegaan tot terugvordering in toepassing van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet gelet op de vermeende fouten van de uitbetalingsactor die de moeder redelijkerwijs niet zou kunnen hebben opgemerkt, en dat in elk geval de wezentoeslag apart dient te worden toegekend vermits dit geen uitkering van dezelfde aard zou zijn als de gezinsbijslag waarin de statutaire bepalingen voor de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie voorzien.

Ingevolge de tewerkstelling van de moeder bij de Europese Commissie ontstaat er een samenloop tussen het recht op de gezinsbijslag in het Groeipakket en de gezinsbijslag op grond van de statutaire regels die van toepassing zijn voor ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie.

In het kader van deze samenloop, geldt het voorrangrecht op basis van het Groeipakketdecreet enkel in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder. Het moet hierbij gaan om effectieve prestaties en gelijkgestelde periodes zoals opgesomd in art. 53 van de Algemene kinderbijslagwet, zoals vakantiedagen, feestdagen, arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon.... Het betreft de situaties vermeld bij het eerste streepje van de kolom “op basis van arbeid verkregen recht” opgenomen in de bijlage bij het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen. Andere situaties zoals loopbaanonderbreking, werkloosheid, ziekte, vervroegd pensioen, ... worden hiermee niet gelijkgesteld.

Gezien er in casu geen beroeps- of zelfstandigenactiviteit van een ouder of echtgenoot van een ouder kan worden teruggevonden in België, is in casu bijgevolg de gezinsbijslagregeling voor Europese ambtenaren bij voorrang bevoegd en kan het Groeipakket enkel aanvullend worden toegekend. Vermits de Europese bedragen die kunnen worden toegekend hoger zijn dan de bedragen die in het Groeipakket kunnen worden toegekend (inclusief de wezentoeslag), is er voor de kwestieuze periode vanaf 1 mei 2019 geen Groeipakket verschuldigd en werd het Groeipakket voor de periode van 1 mei 2019 tot en met 30 juni 2024 ten onrechte toegekend.

In casu werd de wezentoeslag toegekend in toepassing van de overgangsbepalingen van artikel 216, § 1, 1^e lid Groeipakketdecreet waardoor er geen discussie kan over bestaan dat de tijdens de kwestieuze periode toegekende wezentoeslag geen andere uitkering dan gezinsbijslag betreft zodat het een uitkering van dezelfde aard is als gezinsbijslag die kan worden toegekend op grond van de statutaire regels voor ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie en derhalve de bepalingen van artikel 23, 2^e lid Groeipakketdecreet zowel van toepassing zijn op het basisbedrag als de daarbovenop toegekende wezentoeslag.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat uit geen enkel element blijkt dat de uitbetalingsactor voorafgaandelijk op de hoogte was van de tewerkstelling van de moeder bij de Europese Commissie en aangezien niet blijkt dat de uitbetalingsactor bij de toekenning van het recht op het Groeipakket tijdens de kwestieuze periode met ingang van 1 mei 2019 enige wettelijke bepaling en/of administratieve onderrichting niet of niet correct heeft toegepast, besluit de Geschillencommissie dat niet wordt aangetoond dat een fout van de uitbetalingsactor ten grondslag ligt aan de onterechte betalingen zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet geen toepassing kan vinden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat het door de uitbetalingsactor teruggevorderde Groeipakket verjaard is wat betreft de periode van 1 mei 2019 tot en met 30 juni 2021. De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **voor het overige ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/033 d.d. 27 juni 2025: Tewerkstelling bij een Europese instelling – noties ‘fout van de uitbetalingsactor’ en ‘rekenschap geven’

Ingevolge het overlijden van de vader van de kinderen op 6 december 2023 ontvingen de kinderen wezenbijslag. Op 21 december 2023 liet de moeder telefonisch aan de uitbetalingsactor weten dat zij voor de Europese Commissie werkt. Op 20 februari 2024 meldt de uitbetalingsactor dat er recht is op wezentoeslag.

Op 28 oktober 2024 liet de uitbetalingsactor weten dat er geen recht meer is op de Vlaamse gezinsbijslagen bij voorrang vanaf 1 januari 2024, omdat de moeder Europees ambtenaar is en er geen activiteit in loondienst of een zelfstandige activiteit in hoofdberoep meer in België wordt uitgeoefend. De

reeds uitbetaalde periode van 1 januari 2024 tot en met 30 september 2024 ten bedrage van 2.549,60 euro wordt teruggevorderd.

De moeder gaat er niet mee akkoord dat de uitbetalingsactor niet langer de Vlaamse gezinsbijslagen bij voorrang betaalt en ze vraagt onder meer dat in elk geval de wezentoeslag zou worden toegekend gelet op het feit dat er bij de statutaire regels voor ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie niet in een wezenbijslag is voorzien en de uitkeringen derhalve niet van dezelfde aard zouden zijn.

Daarnaast stelt de moeder dat ze op grond van het EU Ambtenarenstatuut voor haar kinderen uitsluitend en alleen de algemene kindertoelage ontvangt en geen recht heeft op een toelage onder het EU Ambtenarenstatuut die van gelijke aard is met de wezentoeslag. Er is volgens de moeder dan ook geen enkele grondslag om met betrekking tot de toekenning van de wezentoeslag te verwijzen naar de toepassing van artikel 67 § 2 van het EU Ambtenarenstatuut of artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet, aangezien er geen toelagen van gelijke aard met elkaar in conflict komen. Dit wordt volgens de moeder uitdrukkelijk bevestigd in een arrest van het Europese Gerecht voor ambtenarenzaken betreffende de zaak Guarneri tegen de Europese Commissie.

De Geschillencommissie stelt vast dat artikel 23 van het Groeipakketdecreet wordt toegepast in de zin van het arrest van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 in de Zaak 186/85.

De toekenningsvoorwaarden van de Vlaamse gezinsbijslagen zijn vergelijkbaar met de statutaire toelagen in de gevallen opgesomd in de eerste kolom, eerste streepje, in de bijlage bij het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 betreffende de aanknopingsfactoren. Het gaat dan om de op basis van arbeid verkregen rechten en de daarmee gelijkgestelde situaties (art. 53 Algemene kinderbijslagwet).

In het kader van deze samenloop, geldt het voorrangrecht op basis van het Groeipakketdecreet enkel in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder. Het moet hierbij gaan om effectieve prestaties en gelijkgestelde periodes zoals opgesomd in art. 53 van de Algemene kinderbijslagwet, zoals vakantiedagen, feestdagen, arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon,... Andere situaties zoals loopbaanonderbreking, werkloosheid, ziekte, vervroegd pensioen, ... worden hiermee niet gelijkgesteld. Gezien er in casu geen beroeps- of zelfstandigenactiviteit van een ouder of echtgenoot van een ouder kan worden teruggevonden in België, is in casu bijgevolg de gezinsbijslagregeling voor Europese ambtenaren bij voorrang bevoegd en kan het Groeipakket enkel aanvullend worden toegekend, zoals bepaald bij toepassing van artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet.

Daarenboven meent de Geschillencommissie dat de voormelde arresten van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 inzake *Commissie/België*, 186/85 en inzake *Commissie/Duitsland*, 189/85, in casu niet kunnen weerhouden worden zoals de moeder betoogt, aangezien de voormelde lezing en de tekst van artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet duidelijk zijn in de mate dat daarin expliciet verwezen wordt naar de actuele uitoefening van een beroepsactiviteit bij het bepalen van het voorrangrecht. Er

wordt door de moeder niet aangetoond dat het Hof zou refereren naar de context van een vroegere beroepsactiviteit van een (voormalig) echtgenoot van een Europees ambtenaar.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat de uitbetalingsactor erkent een fout te hebben begaan omdat ze op 21 december 2023 via een telefonisch onderhoud met de moeder in kennis werd gesteld van het feit dat zij tewerkgesteld was bij de Europese Commissie, maar het Groeipakket tijdens de betwiste periode met ingang van 1 januari 2024 tot en met 30 september 2024 bij voorrang bleef verder betalen. De Geschillencommissie meent dat de moeder zich normaal geen rekenschap kon geven van die fout.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond is**, in de mate dat

- het Groeipakket, zowel de basisbedragen als de wezentoeslagen, voor de periode van 1 januari 2024 tot en met 30 september 2024 ten bedrage van 2.549,60 euro in toepassing van de bepalingen van artikel 23, 2^e lid Groeipakketdecreet en gelet op het arrest van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 ten onrechte bij voorrang werd toegekend gelet op de tewerkstelling van verzoekster voor de Europese Commissie en het feit dat de basisbedragen en de wezentoeslagen gezinsbijslag betreffen en derhalve uitkeringen van dezelfde aard zijn als gezinsbijslag in het kader van de statutaire regelen voor ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie;
- de voornoemde bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet wel van toepassing zijn, aangezien er effectief een fout van de uitbetalingsactor blijkt die ten grondslag ligt aan de terugvordering en de moeder zich normaal geen rekenschap kon geven van die fout, waardoor het onverschuldigde bedrag niet kan worden teruggevorderd. De uitbetalingsactor is derhalve ten onrechte overgegaan tot de terugvordering ten bedrage van 2.549,60 euro.

Beslissing GC nr. 2025/034 d.d. 27 juni 2025: Tewerkstelling als Europees ambtenaar

Ingevolge de vaststelling door de uitbetalingsactor dat de moeder voor de Europese Commissie werkt aan de hand van het e-mailadres dat zij gebruikte om de jaarlijkse controledocumenten P7 te bezorgen, besliste de uitbetalingsactor dat bij toepassing van artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet de wezenbijslag slechts aanvullend kan toegekend worden op het totaal bedrag van de Europese Commissie.

De moeder gaat er niet mee akkoord dat de uitbetalingsactor niet langer bij voorrang de Vlaamse gezinsbijslagen betaalt. Zij verwijst naar twee arresten van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 inzake *Commissie/België*, 186/85 en inzake *Commissie/Duitsland*, 189/85.

Daarnaast stelt de moeder dat ze op grond van het EU Ambtenarenstatuut voor haar kinderen uitsluitend en alleen de algemene kindertoelage ontvangt en geen recht heeft op een toelage onder het EU Ambtenarenstatuut die van gelijke aard is met de wezentoeslag. Er is dan ook geen enkele grondslag om met betrekking tot de toekenning van de wezentoeslag te verwijzen naar de toepassing van artikel 67 § 2

van het EU Ambtenarenstatuut of artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet, aangezien er geen toelagen van gelijke aard met elkaar in conflict komen. Dit wordt volgens de moeder uitdrukkelijk bevestigd in een arrest van het Europese Gerecht voor ambtenarenzaken betreffende de zaak Guarneri tegen de Europese Commissie.

De Geschillencommissie meent dat artikel 23 van het Groeipakketdecreet wordt toegepast in de zin van het arrest van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 in de Zaak 186/85. De toekenningsvoorwaarden van de Vlaamse gezinsbijslagen zijn vergelijkbaar met de statutaire toelagen in de gevallen opgesomd in de eerste kolom, eerste streepje, in de bijlage bij het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 betreffende de aanknopingsfactoren. Het gaat dan om de op basis van arbeid verkregen rechten en de daarmee gelijkgestelde situaties (art. 53 Algemene kinderbijslagwet).

In het kader van deze samenloop, geldt het voorrangsrecht op basis van het Groeipakketdecreet enkel in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder. Het moet hierbij gaan om effectieve prestaties en gelijkgestelde periodes zoals opgesomd in artikel 53 van de Algemene kinderbijslagwet, zoals vakantiedagen, feestdagen, arbeidsongeschiktheid met gewaarborgd loon... Andere situaties zoals loopbaanonderbreking, werkloosheid, ziekte, vervroegd pensioen, ... worden hiermee niet gelijkgesteld. Gezien er in casu geen beroeps- of zelfstandigenactiviteit van een ouder of echtgenoot van een ouder kan worden teruggevonden in België, is in casu bijgevolg de gezinsbijslagregeling voor Europese ambtenaren bij voorrang bevoegd en kan het Groeipakket enkel aanvullend worden toegekend. Vermits de Europese bedragen die kunnen worden toegekend hoger zijn dan de bedragen die in het Groeipakket kunnen worden toegekend (inclusief de wezentoeslag), werd het Groeipakket voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 augustus 2024 ten onrechte toegekend, zoals bepaald bij toepassing van artikel 23, tweede lid Groeipakketdecreet.

Daarenboven meent de Geschillencommissie dat de voormelde arresten van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 inzake *Commissie/België*, 186/85 en inzake *Commissie/Duitsland*, 189/85, in casu niet kunnen weerhouden worden zoals de moeder betoogt, aangezien de voormelde lezing en de tekst van artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet duidelijk zijn in de mate dat daarin expliciet verwezen wordt naar de actuele uitoefening van een beroepsactiviteit bij het bepalen van het voorrangsrecht. In beide arresten wordt in het beschikkend gedeelte enkel verwezen naar een effectieve tewerkstelling en niet naar het in het verleden vervuld geweest zijn van een dergelijke activiteit. Deze twee arresten van het Europees Hof van Justitie hebben dan ook enkel betrekking op de situaties waarop de echtgenoot van de Europees ambtenaar simultaan met de tewerkstelling van de Europees ambtenaar een effectieve beroepsactiviteit in een Europese lidstaat uitoefent en niet op andere situaties. Er wordt door de moeder niet aangetoond dat het Hof zou refereren naar de context van een vroegere beroepsactiviteit van een (voormalig) echtgenoot van een Europees ambtenaar.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/040 d.d. 27 juni 2025: Tewerkstelling als Europees ambtenaar

Ingevolge de aanvraag van de vader om een betaalattest, merkte de uitbetalingsactor op dat hij bij de Europese Commissie werkt.

De uitbetalingsactor stelt vast dat het voorrangrecht sinds 1 mei 2021 bij de Europese Commissie ligt. Er wordt een debet opgesteld voor de bedragen uitbetaald voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 mei 2024 ten bedrage van in totaal 22.640,63 EUR. Volgens de uitbetalingsactor hebben geen van beide ouders sinds 1 mei 2021 in België een activiteit in loondienst of als zelfstandige in hoofberoep, zodat er m.i.v. 1 mei 2021 geen voorrangrecht op Vlaamse gezinsbijslagen zou bestaan. Ingevolge het overlijden van de moeder op 27 oktober 2024 wordt meegedeeld dat enkel een verschilberekening kan gebeuren met de bedragen uitbetaald door de Europese Commissie, hierbij wel in rekening nemend dat de Vlaamse bedragen verhoogd zijn omdat er recht is op een wezentoeslag.

De vader gaat er niet mee akkoord dat de uitbetalingsactor niet langer bij voorrang de Vlaamse gezinsbijslagen betaalt. Hij verwijst naar twee arresten van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 inzake *Commissie/België*, 186/85 en inzake *Commissie/Duitsland*, 189/85.

Daarnaast stelt de vader dat hij op grond van het EU Ambtenarenstatuut voor zijn kinderen uitsluitend en alleen de algemene kindertoelage ontvangt en geen recht heeft op een toelage onder het EU Ambtenarenstatuut die van gelijke aard is met de wezentoeslag. Er is dan ook geen enkele grondslag om met betrekking tot de toekenning van de wezentoeslag te verwijzen naar de toepassing van artikel 67 § 2 van het EU Ambtenarenstatuut of artikel 23, tweede lid Groeipakketdecreet, aangezien er geen toelagen van gelijke aard met elkaar in conflict komen. Dit wordt volgens de vader uitdrukkelijk bevestigd in een arrest van het Europese Gerecht voor ambtenarenzaken betreffende de zaak Guarneri tegen de Europese Commissie.

De Geschillencommissie oordeelt dat artikel 23 van het Groeipakketdecreet wordt toegepast in de zin van het arrest van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 in de Zaak 186/85.

De toekenningsvoorwaarden van de Vlaamse gezinsbijslagen zijn vergelijkbaar met de statutaire toelagen in de gevallen opgesomd in de eerste kolom, eerste streepje, in de bijlage bij het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 betreffende de aanknopingsfactoren. Het gaat dan om de op basis van arbeid verkregen rechten en de daarmee gelijkgestelde situaties (art. 53 Algemene kinderbijslagwet).

In het kader van deze samenloop, geldt het voorrangrecht op basis van het Groeipakketdecreet enkel in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder. Gezien er in casu geen beroeps- of zelfstandigenactiviteit van een ouder of echtgenoot van een ouder kan worden teruggevonden in België, is in casu bijgevolg de

gezinsbijslagregeling voor Europese ambtenaren bij voorrang bevoegd en kan het Groeipakket enkel aanvullend worden toegekend.

Daarenboven meent de Geschillencommissie dat de voormelde arresten van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 inzake *Commissie/België*, 186/85 en inzake *Commissie/Duitsland*, 189/85, in casu niet kunnen weerhouden worden zoals de vader betoogt, aangezien de voormelde lezing en de tekst van artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet duidelijk zijn in de mate dat daarin expliciet verwezen wordt naar de actuele uitoefening van een beroepsactiviteit bij het bepalen van het voorrangrecht.

In het arrest van 7 mei 1987 inzake *Commissie/België*, 186/85 en het arrest van 7 mei 1987 inzake *Commissie/Duitsland*, 189/85 wordt in het beschikkend gedeelte enkel verwezen naar een effectieve tewerkstelling en niet naar het in het verleden vervuld geweest zijn van een dergelijke activiteit. Deze twee arresten van het Europees Hof van Justitie hebben dan ook enkel betrekking op de situaties waarop de echtgenoot van de Europees ambtenaar simultaan met de tewerkstelling van de Europees ambtenaar een effectieve beroepsactiviteit in een Europese lidstaat uitoefent en niet op andere situaties. Er wordt door de vader niet aangetoond dat het Hof zou refereren naar de context van een vroegere beroepsactiviteit van een (voormalig) echtgenoot van een Europees ambtenaar.

De vader verwijst ook naar het arrest van het Europees Hof van Justitie: *Weissenfels/Europees Parlement*, C-135/06 P, EU:C:2007:812. Dit arrest van het Europees Hof van Justitie d.d. 18 december 2007 heeft volgens de vader betrekking op het mogelijke verschil tussen de Vlaamse gezinsbijslagen en de Europese kindertoelage, waardoor tussen beide bedragen ook geen samenloop en geen verschilbetaling kan bestaan. De Geschillencommissie meent dat voormeld arrest hier echter niet meer van toepassing is, aangezien op basis van de criteria uit het recentere arrest *Wiering* van het Europees Hof van Justitie d.d. 8 mei 2024 de kinderbijslag op basis van het EU-ambtenarenstatuut en de Vlaamse wezentoelage wel hetzelfde doel en voorwerp hebben. Op basis van de criteria in het Arrest *Wiering* zijn de Vlaamse wezentoelagen van dezelfde aard als de Europese kindertoelage.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/119 d.d. 31 oktober 2025: Groeipakket – samenloop met gezinsbijslagregeling voor Europese ambtenaren - moederschapsrust

Daar de moeder tijdens de betwiste periode geen DMFA (multifunctionele aangifte) met code 1 heeft wegens zwangerschapsrust (tijdvak van moederschapsbescherming), besliste de uitbetalingsactor dat het Europees Parlement bij voorrang bevoegd zou zijn en er geen aanvullend recht op Groeipakket zou kunnen vastgesteld worden, omdat het bedrag van het Europees Parlement hoger zou liggen.

De moeder gaat hiermee niet akkoord en meent dat de nationale organisaties voorrang hebben bij het toekennen van kinderbijslag, waardoor de uitbetalingsactor volgens haar bij voorrang de gezinsbijslagen moet betalen en het Europees Parlement aanvullend.

De Geschillencommissie oordeelt dat artikel 23 van het Groeipakketdecreet wordt toegepast in de zin van het arrest van het Europees Hof van Justitie van 7 mei 1987 in de Zaak 186/85. De toekenningvoorwaarden van de Vlaamse gezinsbijslagen zijn vergelijkbaar met de statutaire toelagen in de gevallen opgesomd in de eerste kolom, eerste streepje, in de bijlage bij het Samenwerkingsakkoord van 6 september 2017 betreffende de aanknopingsfactoren. Het gaat dan om de op basis van arbeid verkregen rechten en de daarmee gelijkgestelde situaties (art. 53 Algemene kinderbijslagwet). In het kader van deze samenloop, geldt het voorrangsrecht op basis van het Groeipakketdecreet enkel in geval van een beroepsactiviteit in loondienst of zelfstandigenactiviteit in België van een ouder van het kind of de echtgenoot van die ouder. Het moet hierbij gaan om effectieve prestaties en gelijkgestelde periodes zoals opgesomd in art. 53 van de Algemene kinderbijslagwet.

Gezien er in casu voor de betwiste periode geen beroeps- of zelfstandigenactiviteit van een ouder of echtgenoot van een ouder kan worden teruggevonden in België, maar de moeder zich in een tijdvak van moederschapsbescherming bevindt, besluit de Geschillencommissie dat de uitbetalingsactor terecht heeft beslist dat de gezinsbijslagregeling voor Europese ambtenaren bij voorrang bevoegd is en het Groeipakket enkel aanvullend kan worden toegekend. Vermits de Europese bedragen die kunnen worden toegekend, hoger zijn dan de bedragen die in het Groeipakket kunnen worden toegekend, werd het Groeipakket voor de betwiste periode ten onrechte toegekend, zoals bepaald bij toepassing van artikel 23, tweede lid, van het Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegron**d is.

3. DE SCHOOLTOESLAG

1. Situering en belang

De schooltoeslag is een jaarlijkse financiële steun voor gezinnen om de deelname van de kinderen aan het onderwijs te stimuleren.⁷⁹ Het Groeipakketdecreet voorziet met de selectieve participatietoeslag een vorm van financiële en sociale bijstand ten gunste van kinderen rekening houdend met de financiële draagkracht van het gezin waarin het kind opgroeit. De schooltoeslag, als maatregel van gezinsbeleid, ondersteunt op die manier de democratisering van het onderwijs en beoogt personen die het financieel minder gemakkelijk hebben, te ondersteunen en op die manier voor de leerling maximale kwalificatiekansen en ontplooiingsmogelijkheden in het onderwijs te creëren.⁸⁰

De schooltoeslag wordt provisioneel toegekend bij het begin van het schooljaar (tussen eind augustus en december) op voorwaarde dat de inkomsten van het gezin een bepaald inkomensplafond niet overschrijden. Daarnaast moet ook voldaan zijn aan de pedagogische voorwaarden: het kind moet ingeschreven blijven tot het einde van het schooljaar en voldoende aanwezig zijn; als het kind van school of van richting verandert, moet het binnen een welbepaalde termijn opnieuw ingeschreven zijn. Wanneer achteraf blijkt dat niet aan al deze voorwaarden is voldaan, wordt de schooltoeslag voor het volledige bedrag teruggevorderd.

In de vorige jaarverslagen signaleerde de Geschillencommissie reeds dat de terugvordering van de schooltoeslag absoluut geen evidentie is voor de gezinnen. Gezinnen geven immers vaak aan dat er zich in de loop van het schooljaar onvoorziene gebeurtenissen voordeden (vb. verhuis naar het buitenland, medische redenen, laattijdige herinschrijving door omstandigheden, ...) waardoor hun kind het geplande schoolparcours niet kon uitdoen.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2025

Beslissing GC nr. 2025/008 d.d. 24 januari 2025: Moeder betwist dat zij voor haar kinderen die de helft van de tijd bij haar verblijven via co-ouderschap geen schooltoeslag ontvangt

De moeder gaat er niet mee akkoord dat zij geen schooltoeslag ontvangt voor haar twee jongste kinderen van 8 en 10 jaar die bij hun vader zijn gedomicilieerd en 50% bij haar wonen via co-ouderschap. Zij betaalt voor deze kinderen ook de helft van de kosten maar ontvangt voor hen geen schooltoeslag.

⁷⁹ Zie ook Regeerakkoord Vlaamse Regering 2019-2024, p. 71.

⁸⁰ Artikel 37, eerste lid Groeipakketdecreet *juncto* artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling, BS 15.7.2019, hierna afgekort BVR Selectieve Participatietoelagen, cf. p. 56 en p. 61-62 MvT.

De uitbetalingsactor stelt dat voor de schooltoeslag op 31 augustus van het voorafgaande schooljaar wordt nagekeken waar de kinderen officieel gedomicilieerd zijn. Dit blijkt bij de vader te zijn. Uit het inkomensonderzoek blijkt dat de vader niet aan de financiële voorwaarden voldoet waardoor er geen schooltoeslag kan worden toegekend.

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de regelgeving in eerste instantie wordt uitgegaan van de domiciliegegevens van het Rijksregister. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is, in de mate dat de beslissing van de uitbetalingsactor waarbij de schooltoeslag wordt berekend op basis van de belastbare inkomsten en de gezinssituatie van de inkomensverstrekker(s) op het domicilie van de kinderen en de schooltoeslag voor de kinderen niet wordt berekend op het inkomen van de moeder omdat de kinderen niet op haar adres zijn gedomicilieerd, terecht is genomen.

Beslissing GC nr. 2025/021 d.d. 21 februari 2025: Te hoog aantal ongewettigde afwezigheden – geestesziekte van de moeder

De vader gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag ten bedrage van 977,60 euro. Hij geeft aan dat de afwezigheden een gevolg zijn van de geestesziekte van de moeder waarbij hij een document van gedwongen opname voorlegt als bewijs. De vader meent dat hij niet kan verantwoordelijk gesteld worden voor afwezigheden bij de moeder die niet woont op zijn adres en geestesziek is.

Wat betreft de terugvordering van de schooltoeslag stelt de Geschillencommissie vast dat het kind tijdens twee opeenvolgende schooljaren te veel ongewettigd afwezig was en er bijgevolg geen recht was op de schooltoeslag en dat er geen medische attesten werden voorgelegd voor de regularisatie van de ongewettigde afwezigheden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is.

Beslissing GC nr. 2025/027 d.d. 21 maart 2025: Duaal leren – nieuwe werkplek

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag voor haar zoon. De schooltoeslag werd teruggevorderd door de uitbetalingsactor omdat niet voldaan was aan de pedagogische voorwaarden voor de toekenning van de schooltoeslag: haar zoon was namelijk uitgeschreven uit het secundair onderwijs op 8 november 2023 zonder nieuwe inschrijving binnen de 21 dagen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder niet betwist dat haar zoon werd uitgeschreven in de loop van het schooljaar maar zij duidt de context van de uitschrijving en de tijdsduur voor de herinschrijving. Zij wijst erop dat er geen sprake is van schoolverzuim. Haar zoon volgde tijdens het schooljaar 2023-2024 les bij Syntra (duaal leren).

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitschrijving kadert in een plotse stopzetting van de samenwerking met de aanvankelijke werkplek waarbij er volgens de moeder geen sprake is van schoolverzuim en zij stelt inspanningen te hebben geleverd om zo snel mogelijk een nieuwe werkplek te voorzien. De moeder wijst erop dat de verlopen tijdsduur te wijten is aan de nodige attesten die moesten worden bekomen omdat de nieuwe werkplek nog niet gekend was bij het duaal leren. Omdat het aantal dagen om een werkplek te zoeken op was, heeft Syntra beslist om haar zoon uit te schrijven en pas terug in te schrijven zodra de nieuwe werkplek in orde was.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de argumenten van de moeder maar dient vast te stellen dat de regelgeving geen uitzonderingen voorziet op de pedagogische voorwaarde van de herinschrijvingstermijn van 21 kalenderdagen (die reeds een verlenging is van de aanvankelijk kortere termijn van 15 kalenderdagen). De Geschillencommissie meent dat zij deze strikt bepaalde voorwaarde in casu niet naast zich neer kan leggen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/029 d.d. 21 maart 2025: Afwezigheden kind ingevolge medische problematiek moeder

De ouders gaan niet akkoord met de beslissing tot terugvordering van de schooltoeslag voor hun zoon die gedurende twee opeenvolgende schooljaren onvoldoende op school aanwezig was waardoor niet voldaan was aan de pedagogische voorwaarden voor de schooltoeslag.

De ouders wijzen erop dat de moeder in de betrokken periode zware gezondheidsproblemen had, waarbij zij ter staving diverse medische verslagen bij hun verzoek voegen. Ingevolge deze gezondheidsproblemen kon zij het kind niet steeds regelmatig naar school brengen.

De Geschillencommissie kan begrijpen dat de medische problemen van de moeder het haar bemoeilijkten om haar zoon naar school te brengen. Evenwel dient de Geschillencommissie vast te stellen dat dit niet kan afdoen aan de strikte vereisten die de regelgeving bepaalt op het vlak van de vereiste aanwezigheden in het kleuteronderwijs. De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat het recht op de schooltoeslag gekoppeld is aan een minimaal vereiste aanwezigheid om de participatiegraad in het kleuteronderwijs te verhogen. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/036 d.d. 4 april 2025: Overstap van Nederlandstalige naar Franstalige school ingevolge taalbarrière

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag ten bedrage van 1.029,41 euro omdat er volgens de uitbetalingsactor niet voldaan is aan de pedagogische voorwaarden. Haar zoon werd

op 23 september 2023 uitgeschreven en volgt tijdens het schooljaar 2023-2024 geen onderwijs meer in een instelling die erkend is door de Vlaamse Gemeenschap.

De moeder betwist niet dat haar zoon werd uitgeschreven maar duidt de context van de uitschrijving waarbij haar zoon niet langer kon ingeschreven blijven in de Nederlandstalige school vanwege de taalbarrière en de moeilijkheden om de lessen te volgen. Zij wijst op de moeilijke omstandigheden en de onverwachte kosten om haar zoon vervolgens in te schrijven in een Franstalige school. Zij wijst erop dat de schooltoeslag werd geïnvesteerd in het onderwijs voor haar zoon en dat de terugvordering ervan voor haar financieel precair is als alleenstaande moeder onder begeleiding van het OCMW met twee kinderen ten laste.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek dat de moeder wil verduidelijken dat haar zoon omwille van taalmoeilijkheden werd uitgeschreven en dat hij daarna het onderwijs vervolgde in een Franstalige school. De Geschillencommissie kan hierbij ook aannemen dat de moeder de schooltoeslag heeft benut, zoals zij aangeeft, voor het onderwijs van haar zoon en de schooloverstap. Evenwel dient de Geschillencommissie vast te stellen dat dit niet kan afdoen aan de strikte vereisten die de regelgeving bepaalt op het vlak van de vereiste inschrijving in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling voor secundair onderwijs, en dit voor het volledige schooljaar, opdat de schooltoeslag definitief verworven zou zijn voor dat schooljaar.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/039 d.d. 4 april 2025: Problematische afwezigheden ten gevolge angststoornis kind - Bednet

Vermits het aantal toegestane ongewettigde afwezigheden gedurende twee opeenvolgende schooljaren werd overschreden (cf. uit de door het Departement Onderwijs en Vorming verstrekte gegevens is gebleken dat het kind 46 halve dagen onwettig afwezig is geweest in het schooljaar 2022-2023 en 100 halve dagen onwettig afwezig is geweest in het schooljaar 2023-2024) is de uitbetalingsactor overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024 ten bedrage van € 255,08.

Ter zitting wordt verduidelijkt dat de ouders alle mogelijke inspanningen hebben geleverd, maar zij zich finaal bestraft voelen door de terugvordering van de schooltoeslag, en van mening zijn dat ze onvoldoende geïnformeerd werden vanuit de school en het CLB. Normaal gezien volgens de regelgeving zou de school actie moeten ondernemen vanaf een afwezigheid van vijf halve dagen maar dat is niet gebeurd. De afwezigheden werden steeds gewettigd normaliter, maar tijdens bepaalde chaotische periodes is dit aan de aandacht van de ouders ontsnapt. Hadden de school en het CLB correct gereageerd, dan hadden de wettigingen kunnen gebeuren en was er geen probleem geweest voor het Groeipakket.

De afwezigheden dienen volgens de moeder te worden gekaderd in het licht van de angststoornis van haar kind waardoor het hem niet lukt regelmatig aanwezig te zijn op school en waarvoor hij al jaren in behandeling is bij een psycholoog en psychiater.

Er werd ook deeltijds fysiek en deeltijds onderwijs via Bednet (dat synchroon onderwijs organiseert voor leerlingen die langdurig of regelmatig ziek zijn) afgesproken, maar ook dit verliep moeilijk. Na verschillende pogingen, bleek ook het onderwijs via Bednet niet te lukken. De moeder stelt echter door niemand op de hoogte te zijn gebracht dat wanneer Bednet niet lukt, hiervoor ook codes van ongewettigde afwezigheid worden gegeven.

De Geschillencommissie kan begrip opbrengen voor de duiding bij de afwezigheden die de moeder verstrekt maar moet vaststellen dat zij niet bevoegd is om te oordelen of de schoolinstelling en/of het CLB hun rol correct hebben gespeeld gelet op de vragen die de moeder zich hierover stelt.

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat de beoordeling van de pedagogische voorwaarden in het kader van het recht op een schooltoeslag in toepassing van de bepalingen van artikel 36 Groeipakketdecreet uitsluitend kan gebeuren op basis van de officiële door het departement Onderwijs aangeleverde gegevens. De Geschillencommissie besluit dan ook dat, zonder aanpassing via de schoolinstelling van de door het departement Onderwijs geleverde gegevens, de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/030 d.d. 16 mei 2025: Plaatsing – geblokkeerde spaarrekening

Nadat een verbeterd schoolattest werd voorgelegd (cf. beslissing Geschillencommissie GC nr. 2024/101) bleek dat de jongere binnen de 21 dagen na de uitschrijving opnieuw in een schoolinstelling was ingeschreven. Evenwel bleek naderhand dat nog steeds niet aan de pedagogische voorwaarden was voldaan na verificatie van het aantal ongewettigde afwezigheden van de jongere.

De raadsman verwijst naar diverse medische attesten. De Geschillencommissie stelt vast dat enkel het attest d.d. 13 maart 2023 afgeleverd door de kinder- en jeugdpsychiater betrekking heeft op de schooljaren 2021-2022 en 2022-2023. De Geschillencommissie besluit dan ook dat de uitbetalingsactor haar terugvorderingsbeslissing correct heeft herzien zodat de schooltoeslag ten bedrage van € 3.387,57 nog steeds dient te worden teruggevorderd.

De uitbetalingsactor weigerde de aanvraag om af te zien van terugvordering omdat er onvoldoende feitelijke bewijzen zijn dat er disproportionele leedverzwaring wordt toegebracht aan de jongere. Het geld staat immers op een spaarrekening die wordt vrijgegeven zodra verzoekster 18 jaar wordt.

De Geschillencommissie stelt op basis van de bijgebrachte stukken vast dat de jongere zich in categorie 2 van behartenswaardigheid (behartenswaardige mentale gezondheidstoestand) bevindt en dat de

uitbetalingsactor de aanvraag om kwijschelding dient te beoordelen op het vlak van de financiële voorwaarden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is wat betreft de terugvordering van de schooltoeslag.

Beslissing GC nr. 2025/048 d.d. 18 april 2025: Uitschrijving – huisonderwijs – diploma secundair onderwijs behaald via de Examencommissie

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag ten bedrage van 312,33 euro. De uitbetalingsactor stelt dat er geen recht is op de schooltoeslag omdat haar zoon op de referentiedatum niet ingeschreven was in een onderwijsinstelling.

De moeder stelt dat haar zoon wel degelijk onderwijs heeft genoten en zijn diploma heeft behaald via de Examencommissie. Zij voegt een bevestigingsbrief van Agodi betreffende huisonderwijs toe.

Uit de beschikbare gegevens blijkt dat de zoon op 7 januari 2024 werd uitgeschreven tijdens het schooljaar 2023-2024. De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat op de referentiedatum van 30 juni 2024 niet voldaan was aan de pedagogische voorwaarden opdat de schooltoeslag definitief zou verworven zijn.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de argumentatie van de moeder die stelt dat haar zoon wel het onderwijs heeft voortgezet, zij het via huisonderwijs en ook zijn diploma secundair onderwijs behaald heeft via de Examencommissie op 22 november 2024. De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat op grond van het Groeipakketdecreet voor de schooltoeslag een inschrijving in een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling vereist is gedurende het volledige schooljaar tot 30 juni 2024.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/052 d.d. 16 mei 2025: Psychische problemen

Uit de door de uitbetalingsactor ontvangen elektronische gegevensstromen bleek dat het kind gedurende de opeenvolgende schooljaren 2022-2023 en 2023-2024 meer dan 29 halve dagen onwettig afwezig was en bijgevolg niet voldoet aan de pedagogische voorwaarden. Om die reden heeft de uitbetalingsactor de schooltoeslag teruggevorderd ten bedrage van 1029,41 EUR.

De moeder betwist de terugvordering en meldt dat haar inkomsten onder het gemiddelde liggen, ze invaliditeitsuitkeringen geniet en het kind lijdt aan psychische problemen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is, in die zin dat er voor het kind geen schooltoeslag kan worden toegekend voor het schooljaar 2023-2024.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor meedeelt dat zij openstaat om de kwijtschelding van de schuld te onderzoeken. De uitbetalingsactor merkt hierbij op dat de moeder langdurig ziek is sedert 15 september 2023, waardoor zij kan geplaatst worden in de behartenswaardigheids categorie 2 en dat, indien de moeder het wenst, ze haar een aanvraagformulier voor een kwijtschelding van een schuld kan sturen om het financiële luik te onderzoeken.

Beslissing GC nr. 2025/038 d.d. 4 april 2025: Ongewettigde afwezigheden

Vermits het aantal toegestane ongewettigde afwezigheden gedurende twee opeenvolgende schooljaren werd overschreden (cf. 62 halve dagen onwettig afwezig in het schooljaar 2022-2023 en 31 halve dagen onwettig afwezig in het schooljaar 2023-2024), heeft de uitbetalingsactor de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024 ten bedrage van € 1.029,41 teruggevorderd.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering. Zij argumenteert dat haar dochter ASS heeft, naar een gespecialiseerde school gaat, en bipolair is; er waren reeds afwezigheden die geattesteerd werden door de psychiater. Haar dochter zou attesten vergeten afgeven hebben op school en dit zou in juli 2023 door de school verrekend zijn.

Volgens de registratiefiche van het schooljaar 2023-2024 van het Buitengewoon Secundair Onderwijs zouden er bij deze school voor het desbetreffende schooljaar slechts 19 problematische afwezigheden zijn. Door de school werd meegedeeld dat de dossiers op 30 juni worden opgevraagd. Het secretariaat kan zich herinneren dat de moeder in juli nog is langsgekomen om attesten af te geven. Deze zullen niet meer meegerekend zijn voor de berekening van de afwezigheden; enkele afwezigheden zijn wel nog gewettigd.

Uit de historiek van de schoolinschrijving blijkt dat de dochter slechts op 29 november 2023 in de school was ingeschreven, met 3 december 2023 als eerste lesdag. Voor de periode van 1 september 2023 tot 3 december 2023 wordt er geen overzicht van aan- en afwezigheden voorgelegd. Er kan bijgevolg niet worden vastgesteld dat uit de voorgelegde stukken zou kunnen blijken dat de door Onderwijs geleverde gegevens voor de beide schooljaren niet zouden stroken met de realiteit.

Bovendien kan de beoordeling van de pedagogische voorwaarden in het kader van het recht op een schooltoeslag in toepassing van de bepalingen van artikel 36 Groeipakketdecreet uitsluitend gebeuren op basis van de officiële door het departement Onderwijs aangeleverde gegevens.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat, zonder aanpassing via de school van de door het departement Onderwijs geleverde gegevens waaruit zou blijken dat het kind tijdens minstens één van de schooljaren 2022-2023 en 2023-2024 minder dan 30 halve dagen onwettig afwezig is geweest, de uitbetalingsactor terecht is overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/072 d.d. 27 juni 2025: Overschrijding herinschrijvingstermijn 21 kalenderdagen – psychische moeilijkheden

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag ten bedrage van 582,35 euro omdat er meer dan 21 kalenderdagen zaten tussen de uitschrijving uit de school van haar kind op 4 december 2023 en haar nieuwe inschrijving op een andere school op 8 januari 2024. De moeder stelt dat zij door de school verkeerd geïnformeerd werd en dat haar dochter het psychisch heel moeilijk had. De moeder diende een verzoek om af te zien van de terugvordering in maar dit werd afgewezen omdat haar inkomen zich boven het grensbedrag (1.868,11 euro) bevindt.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek dat de moeder wenst te duiden dat haar dochter het psychisch heel moeilijk had en twee doktersattesten bijbrengt ter staving.

In het attest d.d. 9 januari 2024 wordt bij de extra informatie het volgende vermeld: *“fysiek niet in staat om lessen te volgen wegens psychische problemen en niet in staat om de lessen te volgen, vandaar de overschakeling naar BEDNET”*.

In het attest d.d. 19 juli 2024 wordt bij de extra informatie het volgende vermeld: *“overleg gevraagd met school/CLB”*.

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de terugvordering betrekking heeft op de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024 en er door de moeder geen documenten worden bijgebracht die betrekking hebben op de periode vanaf september 2023 tot en met december 2023. De Geschillencommissie stelt vast dat de toepasselijke regelgeving in het voorliggende individuele geval in casu geen ruimte laat betreffende de pedagogische voorwaarde inzake de laattijdige herinschrijving (d.w.z. meer dan 21 kalenderdagen na de uitschrijving).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/065 d.d. 13 juni 2025: Aantal ongewettigde afwezigheden – staking bus

De vader gaat niet akkoord met de terugvordering van de schooltoeslag ten belope van 1.029,41 EUR omdat zijn kind zowel in het schooljaar 2023-2024 als in het voorafgaande schooljaar minstens 30 halve schooldagen ongewettigd afwezig was, waardoor er geen recht was op de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024.

De vader wijst erop dat zijn dochter vorig jaar de meeste dagen afwezig was op school vanwege busstakingen en zij niet in dezelfde stad als de school wonen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is, in die zin dat er voor het kind geen schooltoeslag kan toegekend worden aangezien het kind problematisch afwezig was gedurende de schooljaren 2022-2023 en 2023-2024. Indien de vader meent dat de school de afwezigheden wegens een busstaking niet correct zou hebben geregistreerd, kan hij zich hieromtrent richten tot de school. De Geschillencommissie verwijst in dit verband naar de Omzendbrief SO/2005/04 d.d. 8 juli 2005 inzake de 'Afwezigheden en in- en uitschrijvingen in het voltijds gewoon secundair onderwijs en het deeltijds secundair onderwijs' waarin onder meer is voorzien dat overmachtsituaties als gewettigde afwezigheid kunnen worden beschouwd.

Beslissing GC nr. 2025/059 d.d. 30 mei 2025: Ongewettigde afwezigheden – ziekteattest – gecorrigeerde registratiefiche school

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de schooltoeslag voor haar dochter voor het schooljaar 2023-2024 ten bedrage van 1.235,42 euro.

Volgens de uitbetalingsactor was de dochter tijdens twee opeenvolgende schooljaren (2022-2023 en 2023-2024) onvoldoende op school aanwezig, waardoor er geen recht zou zijn op de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024.

De moeder wijst erop dat zij een doktersattest zou hebben voor haar dochter en een verlenging maar de school dit niet zou hebben aanvaard omdat de verlenging niet op het attest stond.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor zelf contact opnam met de school om na te gaan of er nog afwezigheidsdagen konden gecorrigeerd worden op basis van de ziekte-attesten. Op basis van de registratiefiche van de school blijkt dat de school voor het schooljaar 2023/2024 49 halve dagen ongewettigde afwezigheid noteerde (ipv 55 halve dagen cf. Groeipakketapplicatie) maar waarbij ook 49 halve dagen ongewettigde afwezigheid te veel is voor het recht op de schooltoeslag.

Op de vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie aan de moeder of zij het medisch attest waarnaar zij verwijst in haar verzoek kan bezorgen, en over welke periode het dan zou gaan, werd geen antwoord ontvangen.

De Geschillencommissie dient vast te stellen dat de toepasselijke regelgeving strikte vereisten bepaalt op het vlak van de vereiste aanwezigheden in het secundair onderwijs en dat de uitbetalingsactor zich in casu correct baseert op de elektronische gegevens van het departement Onderwijs, waarbij zij ook nog de school heeft bevestigd over de correctheid van de aangeleverde gegevens. Er worden dienaangaande geen bewijsstukken door de moeder voorgelegd en bovendien dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van de pedagogische voorwaarden in het kader van het recht op een schooltoeslag in toepassing van de bepalingen van voormeld artikel 36 Groeipakketdecreet uitsluitend kan gebeuren op basis van de officiële door het departement Onderwijs aangeleverde gegevens.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/060 d.d. 30 mei 2025: Ongewettigde afwezigheden – problematische familiale omstandigheden tijdens het schooljaar – motivering briefwisseling

De vader gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de schooltoeslag voor zijn zoon voor het schooljaar 2023-2024 ten bedrage van 1.029,41 euro. De vader duidt de bijzondere omstandigheden inzake de afwezigheden van zijn zoon op school.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de argumenten van de vader die wijst op de problematische familiale omstandigheden die zijn zoon heeft ervaren tijdens het schooljaar 2023-2024 (cf. *“Tijdens het schooljaar 2023-2024 werd (...) geconfronteerd met een zware familiale beproeving: zijn oom langs vaderskant, met wie hij een zeer sterke band had, werd getroffen door een ernstige ziekte. Deze situatie had een grote emotionele impact op hem, waardoor hij last kreeg van angst en slaapstoornissen, die zijn schoolregelmaat beïnvloedden. Hij kon helaas niet bij zijn oom zijn voor diens overlijden, wat zijn psychologische toestand nog verder verslechterde. (...) Ondanks deze moeilijkheden heeft (...) zijn schooljaar met succes afgerond, wat zijn inzet en vastberadenheid om zijn studies serieus voort te zetten aantoont. Zijn afwezigheden zijn geenszins een teken van een gebrek aan motivatie, maar eerder een situatie van overmacht die te wijten is aan zijn psychologische toestand.”*).

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de toepasselijke regelgeving strikte vereisten bepaalt op het vlak van de vereiste aanwezigheden in het secundair onderwijs en dat de uitbetalingsactor zich in casu correct baseert op de elektronische gegevens van het departement Onderwijs. Er worden dienaangaande geen bewijsstukken door de vader voorgelegd en bovendien dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van de pedagogische voorwaarden in het kader van het recht op een schooltoeslag in

toepassing van de bepalingen van artikel 36 Groeipakketdecreet uitsluitend kan gebeuren op basis van de officiële door het departement Onderwijs aangeleverde gegevens.

De vader wijst er verder op door de school te zijn geïnformeerd dat zijn zoon 20 halve dagen afwezigheid had bereikt, maar dat hij verder geen melding ontving dat de grens van 30 halve dagen was overschreden. De Geschillencommissie meent dat de contactname door de school wellicht kaderde in de opvolging van de (ongewettigde) afwezigheden op het niveau van de school, maar dat dit losstaat van de norm betreffende het maximum aantal ongewettigde afwezigheden voor het behoud van de schooltoeslag die kadert binnen de regeling van het Groeipakket. In de brief betreffende de provisionele toekenning van de schooltoeslag werd ook vermeld dat de schooltoeslag teruggevorderd wordt ingeval van onvoldoende aanwezigheid tijdens twee opeenvolgende schooljaren. De Geschillencommissie is wel van oordeel dat de briefwisseling beter had kunnen gemotiveerd worden door de uitbetalingsactor aangezien zowel de brief als het bijgevoegde infoblad weliswaar vermelden dat de schooltoeslag teruggevorderd wordt bij onvoldoende aanwezigheid tijdens twee opeenvolgende schooljaren maar zonder evenwel het precieze aantal van de toegelaten ongewettigde afwezigheden te vermelden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is. Aangezien de vader wijst op de zware financiële impact van de terugvordering voor het gezin, meent de Geschillencommissie dat het kan aangewezen zijn dat de vader een aanvraag om af te zien van de terugvordering (kwijtschelding) per e-mail indient bij de uitbetalingsactor indien hij meent hiertoe aan de voormelde voorwaarden te voldoen.

Beslissing GC nr. 2025/063 d.d. 13 juni 2025: Ongewettigde afwezigheden – afwezigheden van de kinderen kaderen in de eigen ziekte van de moeder (leukemie) – afzien van terugvordering

Vermits het aantal toegestane ongewettigde afwezigheden gedurende twee opeenvolgende schooljaren werd overschreden, is de uitbetalingsactor voor de twee kinderen overgegaan tot de terugvordering van de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024 ten bedrage van in totaal € 2.264,83.

De moeder gaat hier niet mee akkoord en wijst er op dat de afwezigheden van de kinderen moeten worden gekaderd in de moeilijke periode voor haar dochters ingevolge de eigen ziekte van de moeder (leukemie) en dat de kinderen steeds doktersattesten aan de school hebben bezorgd.

Er worden dienaangaande geen bewijsstukken door de moeder voorgelegd en bovendien dient te worden vastgesteld dat de beoordeling van de pedagogische voorwaarden in het kader van het recht op een schooltoeslag in toepassing van de bepalingen van artikel 36 Groeipakketdecreet uitsluitend kan gebeuren op basis van de officiële door het departement Onderwijs aangeleverde gegevens.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat, zonder aanpassing via de school van de door het departement Onderwijs geleverde gegevens waaruit zou blijken dat de kinderen tijdens minstens één van de schooljaren 2022-2023 en 2023-2024 minder dan 30 halve dagen onwettig afwezig zijn geweest, de uitbetalingsactor bij toepassing van artikel 34, § 2 Groeipakketdecreet terecht is overgegaan tot terugvordering van de schooltoeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/079 d.d. 1 augustus 2025: Onmogelijkheid van retroactieve registratie van medische attesten door de school – verklaring van de school

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de schooltoeslag voor haar dochter voor het schooljaar 2023-2024 ten bedrage van 1.029,41 euro omdat het toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden overschreden werd.

De moeder argumenteert dat haar dochter medische attesten aan de school zou hebben bezorgd maar er zou sprake zijn van een misverstand met de school en de attesten zouden niet geregistreerd zijn door de school. De moeder stelt dat zij de school heeft gecontacteerd met de ontbrekende medische attesten. De school zou evenwel de attesten niet retroactief kunnen registreren waarbij de moeder ter staving een brief van de school voorlegt samen met een overzicht van de afwezigheden aan de hand van de registratiefiches van de school.

In casu blijkt op grond van de door het Departement Onderwijs via elektronische gegevensstroom aangeleverde gegevens dat de jongere niet voldeed aan de pedagogische voorwaarden inzake het aantal ongewettigde afwezigheden.

De uitbetalingsactor dient hierbij rekening te houden met de beschikbare gegevens van het departement Onderwijs. De Geschillencommissie stelt vast dat de Toelichtingsnota nr. 13 bepaalt dat de uitbetalingsactoren zich baseren op de gegevens van Onderwijs tenzij ingeval van betwisting: in voorkomend geval kan het dossier enkel aangepast worden op basis van verbeterde gegevens meegedeeld door Onderwijs.

Uit het verzoek en de stavingstukken blijkt dat de na afloop van de schooljaren 2022-2023 en 2023-2024 op 30 januari 2025 door de moeder bij de school afgegeven medische attesten niet meer door de school konden worden geregistreerd aangezien er geen aanpassingen meer konden gebeuren voor de afgesloten schooljaren. De Geschillencommissie begrijpt hieruit dat de moeder met de medische attesten naar de school is gegaan nadat zij werd geconfronteerd met de beslissing d.d. 10 januari 2025 van de uitbetalingsactor tot terugvordering van de schooltoeslag op basis van de ongewettigde afwezigheden gedurende de afgelopen twee schooljaren.

Per brief (d.d. februari 2025) van de school verklaart de school de medische attesten niet meer retroactief te kunnen invoeren in het registratiesysteem. De school heeft wel op de registratiefiche manueel aangeduid welke geregistreeerde gegevens als dusdanig achterhaald zijn gelet op de binnengebrachte medische attesten. Concreet blijkt uit de brief van de school dat een aantal geregistreeerde ongewettigde afwezigheden alsnog gewettigd blijken op basis van de door de moeder binnengebrachte medische attesten.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit de samenlezing van de artikelen 32, 34 en 36 Groeipakketdecreet blijkt dat de schooltoeslag moet worden teruggevorderd wanneer het aantal toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden werd overschreden op basis van de registratiegegevens van het departement Onderwijs. In casu stelt de Geschillencommissie aan de hand van de verklaring van de school vast dat de geregistreeerde gegevens in casu niet meer actueel zijn aangezien een groot deel van de ongewettigde afwezigheden alsnog werd gewettigd door medische attesten.

Gelet op artikel 34, §1, eerste lid, 2° en §2 Groeipakketdecreet besluit de Geschillencommissie dat in casu op basis van het geheel van actuele beschikbare gegevens inzake de afwezigheden blijkt dat het toegelaten aantal ongewettigde afwezigheden niet werd overschreden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/080 d.d. 19 september 2025: NBMV – fysieke en mentale klachten – uitschrijving in de loop van het schooljaar - wijziging van opvangplaats waardoor een nieuwe school diende te worden gezocht

De uitbetalingsactor vorderde de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024 terug omdat niet voldaan was aan de pedagogische voorwaarden: enerzijds was de jongere meer dan 29 halve dagen onwettig afwezig tijdens twee opeenvolgende schooljaren; anderzijds was de jongere op 30 juni 2024 niet meer ingeschreven in een onderwijsinstelling.

De Geschillencommissie stelt vast dat de jongere (een niet-begeleide minderjarige vreemdeling) niet betwist dat hij werd uitgeschreven op 5 maart 2024 maar hij duidt het verloop van het schooljaar 2023-2024, de context en de samenloop van omstandigheden waaronder hij werd uitgeschreven op 5 maart 2024.

Hij wijst erop dat hij in september 2023 wegens fysieke en mentale klachten (vlucht-trauma) werd opgenomen in de PASO-afdeling van het ziekenhuis. Nadien heeft hij de school hervat voor de periode van oktober 2023 tot maart 2024. Na zijn meerderjarigheid in februari 2024 is hij in maart 2024 veranderd van opvangplaats hetgeen impliceerde dat hij zich moest uitschrijven op school en op zoek moest naar een

nieuwe school. Een nieuwe schoolinschrijving bleek niet meer mogelijk voor de paasvakantie.

De Geschillencommissie stelt vast dat de ongewettigde afwezigheden zich uitstrekken over twee schooljaren: de jongere geeft aan dat er een medische problematiek en opname was in september 2023. Voor de overige ongewettigde afwezigheden wordt geen reden of staving gegeven maar daarnaast is in elk geval niet voldaan aan een andere pedagogische voorwaarde, namelijk het feit dat de jongere werd uitgeschreven op 5 maart 2024 en niet meer ingeschreven was op 30 juni 2024.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is, in die zin dat er geen recht is op de schooltoeslag voor het schooljaar 2023-2024 vermits niet voldaan is aan de pedagogische voorwaarden zoals bepaald in artikel 24, eerste lid, 2°, artikel 25, derde lid Groeipakketdecreet *juncto* artikel 34, §1, eerste lid, 1°, 2° en §2 Groeipakketdecreet.

De jongere vraagt dat de terugvordering (gedeeltelijk) wordt kwijtgescholden omdat hij wel een gedeelte van het schooljaar 2023-2024 de lessen gevolgd heeft. De Geschillencommissie wijst erop dat dit geen voldoende reden is om in aanmerking te komen voor een kwijtschelding. Hiervoor dient de jongere te kunnen worden geplaatst in één van de categorieën van behartenswaardigheid. De Geschillencommissie meent dat tot de bevoegdheid van de uitbetalingsactor behoort om nader te onderzoeken of voldaan is aan de voorwaarden voor een kwijtschelding, in het bijzonder in het licht van de recent ingevoerde vijfde categorie van behartenswaardigheid.

Beslissing GC nr. 2025/108 d.d. 6 februari 2026: OKAN-traject – terugvordering schooltoeslag – attest LED-databank

De jongere volgde tijdens het schooljaar 2023-2024 het onthaaljaar voor anderstalige nieuwkomers (OKAN-traject). Op 28 januari 2024 werd hij uitgeschreven uit het secundair onderwijs en ingeschreven bij het CVO (Centrum voor Volwassenenonderwijs). Omwille van de schooluitschrijving en gelet op het feit dat niet bleek dat de jongere tijdens dat schooljaar zijn kwalificatie behaalde, vorderde de uitbetalingsactor de schooltoeslag ten bedrage van 855,17 euro terug (cf. artikel 34, §1, eerste lid, 3° en tweede lid Groeipakketdecreet).

De vader wijst erop dat zij het advies van de OKAN-klassenraad gevolgd hebben en zijn zoon is overgestapt naar het CVO sinds februari 2024. De vader wijst erop dat zij er niet van op de hoogte waren dat hun zoon in het tweede semester naar het CVO zou moeten overstappen. Zijn gezin beseft heel goed het belang van het aanleren van de Nederlandse taal om in Vlaanderen een leven te kunnen opbouwen. Zijn zoon vervolgt ook het onderwijs via het CVO. Het OCMW wijst erop dat de zoon van verzoeker vooruit wil in het leven en met een diploma op zak zijn kansen op de arbeidsmarkt aanzienlijk groter worden. De vader wijst er verder op dat de financiële situatie van het gezin precair is waardoor de

terugvordering financieel zeer zwaar is voor het gezin: het gezin heeft een beperkt inkomen en bevindt zich in een activeringstraject bij het OCMW.

De Geschillencommissie stelt vast dat de Inhoudelijke groep (Agentschap Uitbetaling Groeipakket) op 2 oktober 2025 richtlijnen formuleerde voor de uitbetalingsactoren inzake de schooltoeslag voor OKAN-leerlingen via de raadpleging van de LED-databank.

Op vraag van het secretariaat van de Geschillencommissie deed de uitbetalingsactor de nodige opzoekingen maar de consultatie van de databank leverde geen resultaat op. Vervolgens informeerde het secretariaat van de Geschillencommissie bij de school. Hierop bevestigde de school dat de jongere het OKAN-traject volledig en met succes heeft doorlopen: *“Het gezin heeft toen van ons bij uitschrijving het ARL op papier ontvangen. Ik voeg het nogmaals toe hier in bijlage. Ik bevroeg ons secretariaat daarnet ivm de LED-databank, iets wat mij niet bekend is. Ook zij hadden van deze databank nog nooit gehoord. Op het einde van elk schooljaar worden de attesten en diploma's via Wisa met de nodige instanties (Discimus, Agodi) gedeeld. Waarschijnlijk is er daar iets misgelopen, aangezien het hier om de periode eind januari gaat. Onze excuses voor deze verwarring.”.*

De Geschillencommissie is van oordeel dat in het licht van de richtlijnen van de Inhoudelijke groep (VUTG) d.d. 2 oktober 2025 inzake het behalen van een kwalificatie waarbij in casu het verstrekte attest van regelmatige lesbijwoning niet in de LED-databank terug te vinden is, maar uit de e-mail d.d. 3 februari 2026 van de school wel degelijk blijkt dat het OKAN-traject volledig en succesvol werd doorlopen en derhalve niet blijkt dat de eindduur of einddoelstelling van het traject niet zou bereikt zijn, er recht is op de selectieve participatietoeslag (schooltoeslag) voor de jongere voor het schooljaar 2023-2024. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

4. KADASTRAAL INKOMEN VREEMD GEBRUIK

1. Situering en belang

Via de 'KI-test' wordt bij de toekenning van de sociale toeslag en de schooltoeslag in het kader van het Groeipakketdecreet rekening gehouden met het kadastraal inkomen van bepaalde onroerende goederen.⁸¹

Zodoende worden naast de beroepsinkomsten, ook inkomsten uit onroerende goederen (KI vreemd gebruik) meegenomen in het inkomensbegrip voor het Groeipakket. De KI-test geldt alleen als er onroerende goederen vreemd gebruik zijn (vb. een huis dat verhuurd wordt) en geldt dus niet voor de eigen woning (domicilie in het Rijksregister) noch voor onroerende goederen voor eigen beroepsgebruik.

2. Overzicht van de beslissingen van de Geschillencommissie in 2025

Beslissing GC nr. 2025/005 d.d. 17 januari 2025: Schooltoeslag – garage/autostaanplaats afzonderlijk van de woning

De verzoeker betwist dat het kadastraal inkomen van zijn autostaanplaats gelegen op een afzonderlijk adres van de woning als kadastraal inkomen vreemd gebruik in rekening wordt gebracht voor de toekenning van de schooltoeslag.

Tegen de beslissing nr. 2023/005 d.d. 16 juni 2023 waarin de Geschillencommissie van oordeel was dat de uitbetalingsactor terecht het onroerend goed als kadastraal inkomen vreemd gebruik in aanmerking had genomen, tekenden de betrokkenen beroep aan bij de arbeidsrechtbank.

De Arbeidsrechtbank te Leuven verklaarde de vordering ongegrond bij vonnis d.d. 7 november 2023:

“(…) Artikel 1 van het BVR Selectieve participatietoelagen is helder waar het stelt dat het kadastraal inkomen van de onroerende goederen die noch als eigen hoofdverblijfplaats, noch voor eigen beroepsdoeleinden worden gebruikt, beschouwd worden als kadastraal inkomen vreemd gebruik.

In casu maakt de autostaanplaats geen deel uit van het onroerend goed dat als eigen hoofdverblijf voor eisende partij en haar echtgenoot dient. De autostaanplaats is ook geen onroerend goed dat voor eigen beroepsdoeleinden wordt gebruikt.

⁸¹ Cf. artikel 18 Groeipakketdecreet; besluit d.d. 21 september 2018 van de Vlaamse Regering (hierna BVR Sociale toeslagen).

De rechtbank oordeelt dat het kadastraal inkomen van de autostaanplaats dus een kadastraal inkomen vreemd gebruik is, dat op voornoemd bepaalde wijze dient te worden meegewogen in de bepaling van de gezinsinkomsten als basis om het recht op schooltoeslag te bepalen.”

In een nieuw verzoek bij de Geschillencommissie wijst de verzoeker er op dat het kadastraal inkomen van een garage of autostaanplaats als ‘eigen woning’ kan worden vrijgesteld bij de personenbelasting. De verzoeker verwijst hierbij naar het antwoord op de parlementaire vraag nr. 539 d.d. 6 september 2021, waaromtrent hij nog niet op de hoogte was bij de beroepsprocedure voor de Geschillencommissie.

De Geschillencommissie stelt vast dat expliciet blijkt dat de regelgever voor het Groeipakket bewust heeft afgeweken van de fiscale regelgeving. Zulks blijkt duidelijk uit de verschillende regelgevingen waarbij de fiscale vrijstelling veel ruimer is dan de vrijstelling bij artikel 1, 4° BVR Sociale toeslagen waar het gebruik van het onroerend goed als eigen hoofdverblijfplaats het enige criterium is. De regelgeving inzake de fiscale vrijstelling is dan ook niet per definitie toepasbaar voor het Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelde de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/017 d.d. 21 februari 2025: Sociale toeslag – eigenaarschap voormalige gezinswoning na echtscheiding

De uitbetalingsactor had het recht op een sociale toeslag geweigerd vanaf 1 september 2024 daar de KI-test niet zou zijn geslaagd voor het inkomensjaar 2022.

Op de zitting van de Geschillencommissie legt de moeder uit dat de vroegere gezinswoning werd toebedeeld aan haar ex-echtgenoot, zodanig dat wanneer ze haar nieuwe woning aankocht op 21 december 2022, ze die gezinswoning niet meer betrok. De kadastrale aanpassing is evenwel pas gebeurd op 18 april 2023. Ze verbaast er zich over dat dit toch nog in aanmerking zou worden genomen, terwijl ze er geen enkel voordeel meer aan had. Zij kon dat deel van de gezinswoning dan ook niet verhuren, vandaar dat ze het vreemd vindt dat dit toch in aanmerking wordt genomen voor het Groeipakket.

Vermits de betwisting de sociale toeslag vanaf 1 september 2024 betreft, dient er in de automatische procedure in toepassing van de bepalingen van artikel 7, § 1 BVR Sociale toeslagen rekening te worden gehouden met het aanslagbiljet van de moeder betreffende de inkomsten van 2022 en haar kadastraal inkomen in 2022.

Uit raadpleging van de eigendomstoestanden blijkt dat de moeder en haar ex-partner tot 6 januari 2023 elk voor de helft de volle eigendom hadden over de vroegere gezinswoning. Aangezien de moeder reeds voorafgaand aan 2022, nl. vanaf 28 juni 2021, niet langer is gedomicilieerd op dat adres, dient in

toepassing van de bepalingen van artikel 1, 4° BVR Sociale toeslagen de helft van het kadastraal inkomen van de woning als kadastraal inkomen vreemd gebruik van de moeder voor 2022 te worden beschouwd.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **ongegron**d is.

5. STUDENT - SCHOOLVERLATER

5.1. Jongeren die een opleiding tot lijnpiloot volgen

Zoals de Geschillencommissie reeds meldde in het jaarverslag van 2023 en 2024, ontving de Geschillencommissie in 2025 nog enkele verzoeken van ouders van studenten die een opleiding tot lijnpiloot volgen (o.m. bij Skywings en Ostend Air College) en geen Groeipakket meer ontvingen omdat deze scholen geen door de Vlaamse Gemeenschap georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstelling zijn.

De Geschillencommissie stelde vast dat de toepasselijke regelgeving werd gewijzigd met ingang van 1 januari 2019 waardoor er op grond van het volgen van lessen in een onderwijsinstelling uitsluitend een recht op gezinsbijslag kan worden toegekend voor zover de onderwijsinstelling door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd conform artikel 24 van de Grondwet.⁸²

Rekening houdende met de gewijzigde regelgeving maakt de Geschillencommissie in haar beslissingen een onderscheid tussen de periode voorafgaand aan 15 maart 2022 en de periode nadien.

- voorafgaand aan 15 maart 2022:

De Geschillencommissie stelt vast dat de regelgeving werd aangepast sinds de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2021/039 d.d. 8 oktober 2021 waarin de Commissie vaststelde dat noch in de toepasselijke regelgevende bepalingen noch in de parlementaire voorbereiding en de memorie van toelichting uitdrukkelijk was ingeschreven dat het Vlaamse Groeipakket enkel kan worden verleend voor het kind dat lessen volgt in een onderwijsinstelling die door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd conform

⁸² Besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2022 tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid' (BS 15.03.2022).

artikel 24 van de Grondwet (cf. zie ook het vonnis d.d. 22 februari 2023 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Antwerpen) dat de beslissing van de Geschillencommissie nr. 2021/039 bevestigde).

De wijziging van artikel 16 BVR Rechtgevend kind is retroactief, met ingang van 1 januari 2019, in werking getreden. Rekening houdende met het voorbehoud van de Raad van State inzake retroactiviteit toetste de Geschillencommissie in welke mate er effectief sprake is van een negatieve impact op de rechten op gezinsbijslagen in de mate dat de retroactieve inschrijving van de voorwaarde van het door Vlaanderen georganiseerd, erkend of gesubsidieerd onderwijs, leidt tot de uitsluiting van het Groeipakket in de hoedanigheid van student tot op het ogenblik van de publicatie van de gewijzigde voorwaarde in het Belgisch Staatsblad op 15 maart 2022.

- Voor de periode vanaf 15 maart 2022:

In de mate dat de opleiding tot lijnpiloot niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), is de Geschillencommissie van oordeel dat er vanaf 15 maart 2022 geen recht meer is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 23 BVR Rechtgevend kind, doch er vanaf die datum enkel recht is op Groeipakket als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind.

Beslissing GC nr. 2025/019 d.d. 21 februari 2025: opleiding tot lijnpiloot – statuten student en schoolverlater

De ouders gaan niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor dat er geen recht op Groeipakket is als student, maar enkel als schoolverlater, voor hun zoon die een opleiding tot lijnpiloot volgt.

Op de zitting van de Geschillencommissie legt de moeder uit dat haar zoon geen enkele hoedanigheid heeft, noch als student noch als werkzoekende en ze vraagt zich af welk statuut haar zoon nog heeft in de maatschappij. Hij kan ook niet gaan werken via een studentencontract vanwege het flexibele uurrooster. Zij wijst erop dat het gaat om zware studies en vindt het dan ook niet logisch in vergelijking met andere studenten die wel van alle voordelen kunnen genieten van het studentenstatuut. Die gemiste voordelen wegen zwaarder door gezien de dure kost van de opleiding tot lijnpiloot. Ze ziet de logica er niet van in dat haar zoon geen recht meer heeft op het Groeipakket in vergelijking met andere studerende jongeren.

De Geschillencommissie stelt vast dat de toepasselijke regelgeving bij het *besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2022 tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 15.03.2022)*, werd gewijzigd met ingang van 1 januari 2019 waardoor er op grond van het volgen van lessen in een

onderwijsinstelling uitsluitend een recht op gezinsbijslag kan worden toegekend in de hoedanigheid van student voor zover de onderwijsinstelling door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd conform artikel 24 van de Grondwet.

Er dient te worden vastgesteld dat de opleiding tot lijnpiloot in kwestie niet werd erkend door de Vlaamse overheid (cf. *Onderwijsaanbod in Vlaanderen*), zodat de zoon van de verzoekers die vanaf 8 januari 2024 gestart is met zijn opleiding lijnpiloot, niet rechtgevend is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind zoals gewijzigd op 15 maart 2022, doch er enkel recht op Groeipakket kan zijn als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind, en in de mate dat voldaan is aan de toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in de regelgeving.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/113 d.d. 31 oktober 2025: studies lijnpiloot - hoedanigheid student/schoolverlater

De vader gaat er niet mee akkoord dat er geen recht op Groeipakket zou zijn op basis van de studies (opleiding lijnpiloot) van zijn zoon.

De vader is het er niet mee eens dat zijn zoon uitgesloten wordt van het recht op Groeipakket omwille van het feit dat de onderwijsinstelling waar hij les volgt niet georganiseerd, erkend of gesubsidieerd is door de Vlaamse, Franse of Duitstalige gemeenschap. Hij meent dat de studies van een zwaar niveau zijn en gelijkaardig met universitair onderwijs waardoor hij niet begrijpt dat de studies niet in aanmerking komen voor de toekenning van het Groeipakket. Verder wijst hij erop dat sommige medestudenten wel Groeipakket zouden genieten waardoor hij meent dat er sprake lijkt van '2 maten 2 gewichten'.

Hij benadrukt dat zijn zoon als kind reeds gepassioneerd was door vliegen en later lijnpiloot wilde worden (cf. *"Voor alle duidelijkheid, het betreft hier geen rijkeluiszoontje dat een opleiding piloot volgt omdat hij van zijn vader een sportvliegtuigje krijgt voor zijn verjaardag, maar het gaat om iemand die gepassioneerd is door vliegen en die al sinds zijn 7e jaar zei dat hij later lijnpiloot wilde worden"*). Verder wijst hij erop dat het gaat om een tweejarige opleiding waarbij er in vergelijking met universiteiten en hogescholen nog geen enkele verlofperiode geweest is voor zijn zoon. In zijn leerovereenkomst heeft zijn zoon er zich moeten toe verbinden alle dagen oproepbaar te zijn om les te komen volgen, inclusief de weekends. De ouders moeten heel veel betalen voor deze opleiding en worden dan bovenop nog bijkomend gestraft door het niet genieten van het Groeipakket wat onbegrijpelijk is. Het initiatief om zich op te werken wordt op die manier volkomen in de grond geboord. De energie om een opleiding te volgen

om later een bovengemiddeld inkomen te verdienen, wordt op die manier ontmoedigd. De overheid zou moeten begrijpen dat het investeren van enkele maanden bijkomend Groeipakket, later een veelvoud zal teruggeven aan de overheid via de belastingen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de toepasselijke regelgeving bij het *besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2022 tot vaststelling van maatregelen voor gelegenheidsarbeiders voor de periode van 1 april 2020 tot en met 30 september 2021 ten gevolge van de uitbraak van het COVID-19-virus, wat betreft de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en tot wijziging van diverse besluiten over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 15.03.2022)*, werd gewijzigd met ingang van 1 januari 2019 waardoor er op grond van het volgen van lessen in een onderwijsinstelling uitsluitend een recht op gezinsbijslag kan worden toegekend in de hoedanigheid van student voor zover de onderwijsinstelling door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap wordt georganiseerd, erkend of gesubsidieerd conform artikel 24 van de Grondwet.

Er dient te worden vastgesteld dat er voor de jongere geen erkenning door de Vlaamse overheid blijkt (cf. Onderwijsaanbod in Vlaanderen), zodat hij niet rechtgevend is op Groeipakket als student overeenkomstig artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 16 en 23 BVR Rechtgevend Kind zoals gewijzigd op 15 maart 2022, doch er enkel recht op Groeipakket kan zijn als schoolverlater voor een periode van 12 maanden op basis van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind, en in de mate dat voldaan is aan de toekenningsvoorwaarden zoals bepaald in de regelgeving.

Waar de vader in zijn verzoek verwijst naar vroegere (andersluidende) beslissingen van de Geschillencommissie Groeipakket (cf. *“Tel. wist men mij te vertellen dat de geschillencommissie elk dossier individueel onderzoekt en dat men weet had van afwijkingen op de wet.(lees dat het groeipakket wel nog verder wordt toegekend).”*) wijst de Geschillencommissie erop dat die beslissing van de Geschillencommissie (cf. beslissing nr. 2022/111 d.d. 2 december 2022) betrekking had op studies (opleiding lijnpiloot) waarop de voormelde regelgevende wijziging retroactief werd toegepast. In het voorliggende geval dateren de studies evenwel van na de voormelde wetswijziging waardoor niet dezelfde juridische redenering geldt als in de beslissing nr. 2022/111 van de Geschillencommissie.

Waar de vader erop wijst dat *“Die studies worden vergeleken met een “bachelor”* merkt de Geschillencommissie op dat de gelijkstelling van de opleiding tot lijnpiloot zoals voorzien in artikel II,378, §3 Codex Hoger Onderwijs werd opgeheven bij Decreet van 18 juli 2025 (van kracht sinds 1 september 2025).

Wat betreft de opwerping van de vader dat medestudenten van zijn zoon wel nog recht zouden hebben op Groeipakket, dient de Geschillencommissie erop te wijzen dat elk dossier individueel moet worden bekeken waarbij onder meer rekening dient te worden gehouden met de datum van

het einde van het onvoorwaardelijk recht op Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/134 d.d. 28 november 2025: opleiding tot lijnpiloot – attest AHOVOKS

De Geschillencommissie had eerder bij beslissing d.d. 28 juli 2023 nr. 2023/085 beslist dat er voor de jongere die een opleiding lijnpiloot volgt bij Ostend Air College, geen recht op Groeipakket als student maar wel nog in de hoedanigheid van schoolverlater voor maximaal 12 maanden kon worden toegekend.

Na de afronding van de opleiding vragen de ouders nu om op basis van een attest van AHOVOKS d.d. 30 augustus 2025 aangaande de gelijkschakeling van de opleiding tot lijnpiloot bij Ostend Air College met een professionele bachelor, een herziening van het recht op Groeipakket met terugwerkende kracht. Zij wijzen er ook op dat hun situatie identiek zou zijn aan de casus die de Geschillencommissie heeft beoordeeld met haar beslissing nr. 2022/111 dd. 2 december 2022.

De Geschillencommissie moet er de ouders op wijzen dat de beslissing nr. 2022/111 d.d. 2 december 2022 van de Geschillencommissie betrekking heeft op studies waarop de voormelde wetswijziging retroactief werd toegepast. In het voorliggende geval dateert de opleiding lijnpiloot (gestart op 16 september 2022) van na de wetswijziging (cf. BS 15 maart 2022) waardoor niet dezelfde juridische redenering geldt als in de beslissing nr. 2022/111 van de Geschillencommissie. Het attest van AHOVOKS d.d. 30 augustus 2025 vormt hierbij dus ook geen nieuw element dat aanleiding kan geven tot een herziening van dit standpunt.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

5.2. Overige betwistingen

Beslissing GC nr. 2024/113 d.d. 7 februari 2025: Schoolverlater – juridische kwalificatie jeugdvakantie-uitkering - terugvordering

De uitbetalingsactor heeft het Groeipakket teruggevorderd voor de maanden waarin de jongere een jeugdvakantie-uitkering ontving.

De betrokkenen zijn van mening dat de jeugdvakantie-uitkering geen werkloosheidsuitkering is, en zelfs geen sociale uitkering. Zij menen dat het niet correct is dat het Groeipakket wordt teruggevorderd en dat de jeugdvakantie-uitkering geen beletsel is om het Groeipakket te ontvangen: het wetgevend werk dat destijds is gedaan om jeugdvakantie mogelijk te maken zou dit tegenspreken. De gemachtigde verwijst

hiervoor naar het koninklijk besluit van 13 juni 2001 tot wijziging van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering in het kader van de jeugdvakantie en meer bepaald artikel 4,4° zeggende *“De jeugdvakantie-uitkering wordt, in afwijking van artikel 27, 4°, niet als een uitkering beschouwd voor de toepassing van de artikelen 42, 79, § 4, 92 en 93.”*

Jeugdvakantie vloeit volgens de gemachtigde voort uit het interprofessioneel akkoord 2001 gesloten tussen de sociale partners, gevalideerd door de Regering. De gemachtigde vermeldt dat, wanneer de loonfiche van augustus 2023 als voorbeeld wordt genomen, de jongere door slechts één dag jeugdvakantie te nemen een uitkering ontvangt van +- 34,06 euro en daardoor 228 euro verliest van het Groeipakket.

De Geschillencommissie stelt vast dat de regelgeving inzake het Groeipakket het beletsel van de sociale uitkering om rechtgevend te zijn op Vlaamse gezinsbijslagen als student en schoolverlater als volgt bepaalt: *“een sociale uitkering op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen”*.

De Geschillencommissie stelt vast dat de jeugdvakantie-uitkering een uitkering is met als rechtsgrond het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering (artikelen 36bis, art. 78bis en 131ter van het KB van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering). Derhalve gaat het principieel vanuit juridisch oogpunt om een uitkering op basis van een Belgische regeling over werkloosheid. De Geschillencommissie meent dan ook dat aangezien het koninklijk besluit de specifieke situaties benoemt waarin de uitkering niet als werkloosheidsuitkering mag worden beschouwd, en het niet algemeen als een werkloosheidsuitkering uitschakelt, de uitkering principieel wel dient te worden beschouwd als een werkloosheidsuitkering.

De zaak werd tijdens de zitting van de Geschillencommissie van 20 september 2024 in beraad genomen, gelet op de beslissing van de Geschillencommissie om de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening te bevragen over de juridische kwalificatie van de jeugdvakantie.

De Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) deelde mee dat de RVA enkel kan duiden wat “jeugdvakantie-uitkeringen” volgens haar zijn en dat het vervolgens aan de betrokken instelling is om uit te maken hoe deze dit in zijn regelgeving zal beoordelen. De RVA bevestigde dat, aangezien de jeugdvakantie-uitkeringen via de uitbetalingsinstellingen worden uitbetaald door de RVA, zij ook overeenkomsten vertonen met de werkloosheidsuitkeringen en in principe gelijkgesteld zijn met werkloosheidsuitkeringen voor de toepassing van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering.

Na beraadslaging besluit de Geschillencommissie dat de jeugdvakantie-uitkering principieel dient te worden beschouwd als een werkloosheidsuitkering en dat hierop geen uitzondering voorzien is in de Groeipakketregelgeving en dat in die zin in casu de uitbetalingsactor correct gehandeld heeft volgens de

toepasselijke regelgeving en de geldende administratieve onderrichtingen. De Geschillencommissie oordeelt daarom dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/081 d.d. 1 augustus 2025: Hoedanigheid zieke student

Op 27 augustus 2024 had de moeder aan de uitbetalingsactor gemeld dat haar dochter een zwaar jaar achter de rug had en dat zij in september 2024 geen studies zou aanvatten. Er volgde ook effectief geen schoolinschrijving voor het schooljaar 2024-2025.

De Geschillencommissie stelt vast dat de moeder aangeeft dat zij beroep indiende bij de Geschillencommissie om haar rechten op het Groeipakket te vrijwaren.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor bij beslissingen d.d. 30 januari 2025 op grond van de beschikbare gegevens inzake schoolinschrijvingen (de zogenaamde decemberbatch) overging tot een terugvordering van het Groeipakket voor de periode van 1 oktober 2024 tot 31 december 2024 waarbij zij aangeeft dat op grond van de naderhand op 2 februari 2025 van de moeder ontvangen medische attesten, meent dat er alsnog recht kan zijn voor de periode van de terugvordering in het statuut van zieke student (cf. artikel 26, §3 Groeipakketdecreet – kind kan niet inschrijven als student wegens ziekte).

Sinds de indiening van het verzoek bij de Geschillencommissie werd het Groeipakket dan ook opnieuw toegekend voor de periode van 1 oktober 2024 tot 31 maart 2025 op basis van de medische attesten. De uitbetalingsactor geeft aan dat de 'OLTV' (Onmogelijkheid de lessen te volgen) werd aangevraagd.

De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor op grond van de beschikbare gegevens ten tijde van de terugvorderingsbeslissingen d.d. 30 januari 2025 terecht besliste dat bij gebrek aan schoolinschrijving het Groeipakket voor de periode van 1 oktober 2024 tot 31 december 2024 diende te worden teruggevorderd.

De Geschillencommissie meent dat de moeder correct gehandeld heeft door op 27 augustus 2024 aan te kondigen bij de uitbetalingsactor dat haar dochter de studies niet meteen zou hernemen omwille van medische redenen en dat de uitbetalingsactor op basis van de naderhand ontvangen medische attesten vaststelde dat er nog recht op Groeipakket kan zijn in de hoedanigheid van zieke student.

Uit navraag bij de bevoegde dienst van het agentschap Opgroeien blijkt dat er een aanvraag werd gestart waarvoor ook 'OLTV' gekoppeld is maar dat de (digitale) aanvraag nog niet effectief werd ingediend door de moeder. Indien de moeder inschat dat het dossier voor de zorgtoeslag-aanvraag/OLTV volledig is, kan zij de aanvraag indienen en zal de bevoegde dienst van het agentschap Opgroeien met de evaluatie aan de slag gaan. De uitbetalingsactor wacht op de beslissing 'OLTV' om te bepalen op welke manier het dossier moet aangepast worden vanaf 1 april 2025.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **zonder voorwerp** is in die zin dat tijdens de procedure voor de Geschillencommissie de uitbetalingsactor de voormelde nieuwe beslissing heeft genomen.

Beslissing GC nr. 2025/091 d.d. 14 augustus 2025: Europese School te Mol

De uitbetalingsactor meent dat er geen recht is op Groeipakket en schooltoeslag voor een jongere die les volgt bij de Europese School te Mol.

Evenwel maakte de uitbetalingsactor onterecht een manueel schoolattest aan (voor het schooljaar 2024-2025) waardoor de schooltoeslag voor dat schooljaar automatisch werd uitbetaald. Bij nader onderzoek heeft de uitbetalingsactor het dossier rechtgezet en de schooltoeslag teruggevorderd. Omdat de moeder volgens de uitbetalingsactor niet kon weten dat zij ten onrechte de schooltoeslag had ontvangen, werd de terugvordering geannuleerd.

De moeder betwist dat haar dochter niet erkend wordt als student maar wordt beschouwd als schoolverlater, omdat de onderwijsinstelling waar ze les volgt niet erkend is door de Vlaamse Overheid. Ze verwijst hierbij naar een voorgaande casus van de Geschillencommissie d.d. 8 oktober 2021⁸³, waarbij er beslist werd dat het feit dat een betrokken onderwijsinstelling die niet erkend is door de Vlaamse Overheid op zich geen reden is om het Groeipakket niet toe te kennen.

De moeder vindt het bizar dat wanneer een kind in het buitenland onderwijs volgt dat erkend is, wel recht heeft, terwijl er voor haar dochter die les volgt in België bij de Europese school er geen recht op Groeipakket is, temeer het een zeer dure opleiding is, en het diploma wordt gelijkgesteld, terwijl de reden van de toekenning van het Groeipakket toch is om een kind alle kansen te geven. Ze heeft vooraf geen informatie ontvangen over de niet-erkenning van de opleiding in de Europese school. Bovendien was de behandeling van haar dossier chaotisch, waarbij er eerst wel en dan geen recht was.

Wat betreft de verwijzing naar een vroegere beslissing van de Geschillencommissie, duidt de Geschillencommissie dat de regelgeving ten tijde van deze uitspraak van de Geschillencommissie nog de oude versie van artikel 16 BVR Rechtgevend kind betrof (cf. de voorwaarde dat het moet gaan om onderwijs gevolgd bij een door de Vlaamse Gemeenschap erkende, gefinancierde of gesubsidieerde onderwijsinstelling was toen nog niet in de regelgeving ingeschreven).

Er dient te worden vastgesteld dat de Europese School te Mol tot op heden niet werd erkend door de Vlaamse overheid zodat er voor de jongere na het einde van het onvoorwaardelijk recht op Groeipakket,

⁸³ Beslissing van de Geschillencommissie Groeipakket nr. 2021/039 d.d. 8 oktober 2021.

enkel nog recht kan zijn in de hoedanigheid van schoolverlater voor een periode van 12 maanden onder de voorwaarden van art. 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* art. 40 BVR Rechtgevend kind, maar niet in de hoedanigheid van student.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/096 d.d. 5 september 2025: Europese School IV te Laken

De moeder gaat er niet mee akkoord dat voor haar dochter die les volgt aan de Europese School IV te Laken geen Groeipakket in de hoedanigheid van student wordt toegekend. Zij meent dat de Europese Scholen wel erkende onderwijsinstellingen zijn en dat de door die scholen afgeleverde diploma's eveneens zijn erkend. Zij verwijst naar de bepalingen van de artikelen 5 en 6 van het Verdrag houdende het Statuut van de Europese Scholen.

De Geschillencommissie stelt vast dat de Europese School IV te Laken deel uitmaakt van de Europese Scholen (Schola Europaea) zodat voormelde bepalingen van het Verdrag houdende het Statuut van de Europese Scholen van toepassing zijn.

Er bestaat geen twijfel over dat de door de Europese Scholen en derhalve eveneens de afgeleverde diploma's door de Vlaamse Overheid zijn erkend (cf. Buitenlandse diploma's die automatisch erkend zijn in Vlaanderen | Vlaanderen.be⁸⁴).

De Geschillencommissie stelt echter vast dat dit niet afdoende is opdat voldaan zou zijn aan de voorwaarden van artikel 16 BVR Rechtgevend kind aangezien die bepalingen uitdrukkelijk stellen dat de onderwijsinstelling (waar het onderwijs wordt gevolgd) zélf dient te zijn georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap.

De Geschillencommissie meent dienaangaande dat de voormelde bepalingen van artikel 6, 2° lid van het Verdrag houdende het Statuut van de Europese scholen dat de Europese scholen in hun rechten en plichten dienen te worden behandeld als onderwijsinstellingen die onder het publiek recht vallen, niet impliceert dat de Europese scholen ingevolge deze bepalingen automatisch onderwijsinstellingen zijn die onder het publiek recht vallen, zonder dat zij expliciet als zodanig zouden zijn erkend door de daartoe bevoegde Belgische overheden. Bovendien stellen de bepalingen van artikel 16 BVR Rechtgevend kind uitdrukkelijk dat de onderwijsinstelling dient georganiseerd, erkend of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap of de Duitstalige Gemeenschap. Er dient daarbij te worden vastgesteld dat een dergelijke erkenning tot op heden niet door de Belgische overheden is gebeurd (cf.

⁸⁴ <https://www.vlaanderen.be/met-een-buitenlands-diploma-werken-in-vlaanderen/buitenlandse-diplomas-die-automatisch-erkend-zijn-in-vlaanderen#sb-internationale-diplomas-d9a669e9-f1d9-484a-ae3b-84a26a1a8585>

Erkende en niet-erkende onderwijsinstellingen | Vlaanderen.be⁸⁵) zodat de Europese School IV te Laken niet kan worden beschouwd als een onderwijsinstelling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 16 BVR Rechtgevend kind.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/102 d.d. 19 september 2025: Verhuis van Wallonië naar Vlaanderen – studies bij school op Brussels grondgebied

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor sinds de verhuis van de moeder en haar drie kinderen van Wallonië naar Vlaanderen in mei 2025, terecht het recht op het Groeipakket voor de kinderen heeft onderzocht vanaf 1 juni 2025. Om te bepalen welke deelentiteit bevoegd is voor de kinderbijslag, is het prevalerende criterium de lokalisatie van het kind in België: zodoende wordt de bevoegde deelentiteit bepaald op basis van het domicilie van het kind.⁸⁶ Conform artikel 6 van het Samenwerkingsakkoord is de uitwerking *ratione temporis* van de bevoegdheidswijziging zo bepaald dat een bevoegdheidswijziging die zich voordoet tijdens een maand, uitwerking heeft op de eerste dag van de maand die erop volgt.

Voor één van de kinderen deelde de uitbetalingsactor mee dat er geen Groeipakket kon toegekend worden omdat niet zou voldaan zijn aan de voorwaarde dat het kind is ingeschreven in een onderwijsinstelling voor het schooljaar 2024-2025. De moeder geeft evenwel aan dat haar kind nochtans studies volgt bij een onderwijsinstelling en wel Waalse kinderbijslag ontving.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor sinds het verzoek bij de Geschillencommissie aan de moeder een formulier P7 bezorgde om te laten invullen door de school om het recht op Vlaams Groeipakket te kunnen onderzoeken. Aangezien het kind namelijk naar een school op Brussels grondgebied zou gaan, ontvangt de uitbetalingsactor hierover geen elektronische gegevensstroom (zoals wel het geval is voor scholen in Vlaanderen). De uitbetalingsactor wijst er hierbij ook op dat de Waalse kinderbijslagregeling verschilt van de Vlaamse kinderbijslagregeling: in de Waalse kinderbijslagregeling is er voor kinderen geboren vanaf 1 januari 2001 recht op kinderbijslag zonder voorwaarden tot 21 jaar. Binnen het Vlaamse Groeipakket is er evenwel slechts een onvoorwaardelijk recht tot 18 jaar, waarna het kind tot 25 jaar nog verder recht op Groeipakket kan hebben in de hoedanigheid van student of schoolverlater.

⁸⁵ <https://www.vlaanderen.be/onderwijs-en-vorming/kwaliteitszorg-in-het-onderwijs/erkende-en-niet-erkende-onderwijsinstellingen>

⁸⁶ Artikel 2 van het Samenwerkingsakkoord d.d. 6 september 2017 betreffende de aanknopingsfactoren, het beheer van de lasten van het verleden, de gegevensuitwisseling inzake de gezinsbijslagen en de praktische regels betreffende de bevoegdheidsoverdracht tussen de kinderbijslagfondsen (BS 26.01.2018).

Voor de andere kinderen werd er Groeipakket toegekend maar geeft de verzoekster aan dat één van de kinderen gespecialiseerde therapie volgt (multidisciplinaire begeleiding voor slechtzienden).

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek dat er voor één van de kinderen een zorgnood is en stelt vast dat het secretariaat van de Geschillencommissie van de moeder een vervuld aanvraagformulier voor de zorgtoeslag (= aanvullende toeslag voor een kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte) heeft ontvangen voor het kind en dit heeft bezorgd aan de bevoegde dienst Zoë (Zorgtoeslagevaluatie) binnen het agentschap Opgroeien voor verder onderzoek van het recht op zorgtoeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/129 d.d. 28 november 2025: Voorlopige schorsing Groeipakket ingevolge automatisch bericht van tewerkstelling – jobstudent/werknemer

Op basis van de beschikbare gegevens stelt de Geschillencommissie vast dat de dochter ingeschreven was als student aan de hogeschool voor 60 studiepunten en zij in de hoedanigheid van student tot maximaal 25 jaar recht kan hebben op Groeipakket op voorwaarde dat voldaan is aan de voorwaarden inzake het uitoefenen van een winstgevende activiteit (cf. artikel 8, §2, 3° Groeipakketdecreet *juncto* artikel 29, §1 BVR Rechtgevend kind).

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor overging tot de voorlopige schorsing van het Groeipakket om reden dat er voor de dochter een elektronisch bericht met betrekking tot een tewerkstelling van meer dan 10 dagen werd ontvangen.

De Geschillencommissie stelt vast dat deze werkwijze conform de administratieve onderrichtingen in de Toelichtingsnota nr. 14, bijlage 1 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket is. Zodoende is namelijk voorzien dat de betaling van het Groeipakket voorlopig wordt opgeschort omdat een tewerkstelling van meer dan 10 dagen in een gegeven maand erop kan wijzen dat de tewerkstellingsnorm van maximaal 80 uren per maand wordt (zal worden) overschreden waardoor er niet langer recht is op Groeipakket. Zo worden onverschuldigde betalingen van het Groeipakket vermeden.

De moeder stelt dat haar dochter als student en niet als werknemer tewerkgesteld was. De Geschillencommissie stelt op basis van de beschikbare gegevens in KRING vast dat er in de loop van de maand juli 2025 een wijziging in het personeelsregister van de KSZ (Kruispuntbank van de Sociale zekerheid) was, waarbij de dochter niet langer als student gerepertorieerd was. In de mate dat het hier zou gaan om een foutieve registratie dient de moeder zich te wenden tot de betrokken werkgever voor nadere informatie of een rechtzetting indien dit nodig zou zijn.

Op basis van de voorliggende gegevens dient evenwel te worden uitgegaan van de beschikbare DMFA-gegevens die gebaseerd zijn op de kwartaalaangifte van de werkgever en waarmee de uitbetalingsactor verplicht dient rekening te houden (cf. artikel 3 BVR Gegevensverwerking).

In het kader van de tewerkstellingsnorm van maximaal 80 uur per maand als werknemer voorziet de administratieve procedure dat de betaling van het Groeipakket kan hervat worden indien via bewijsstukken (loonfiches) wordt aangetoond dat het aantal gepresteerde uren per maand onder de 80-urennorm ligt of zodra de uitbetalingsactor op basis van de kwartaalgegevens (DmFa) vaststelt dat de 80-urennorm niet werd overschreden.

In casu stelt de Geschillencommissie vast dat een tewerkstelling ten belope van 31 uren in de maand juli 2025 blijkt tijdens het derde kwartaal van 2025. Indien dit bevestigd wordt aan de hand van de kwartaalgegevens voor het derde kwartaal 2025 die de verwerende partij automatisch ontvangt, is er principieel recht op Groeipakket in de mate dat aan de overige toekenningsvoorwaarden voldaan is.

De Geschillencommissie besluit dat de vordering **ongegrond** is.

6. SOCIALE TOESLAG

De sociale toeslag is een tegemoetkoming voor gezinnen die met hun inkomen de opvoedingskosten moeilijker kunnen dragen. De toeslag is afhankelijk van het inkomen en de gezinsgrootte.

Beslissing GC nr. 2025/022 d.d. 21 februari 2025: Automatische procedure – inkomsten van het gezin

De moeder begrijpt niet waarom ze actueel geen recht meer heeft op de sociale toeslag en de schooltoeslag. Ze wijst erop dat ze vier schoolgaande kinderen heeft, waarvan een kind in het middelbaar waardoor de kosten hoger zijn. Ze geeft aan dat ze de toeslagen financieel nodig heeft.

Vermits de betwisting de sociale toeslag voor de periode met ingang van 1 september 2024 betreft, dient er in de automatische procedure in toepassing van de bepalingen van artikel 7, § 1 BVR Sociale toeslagen rekening te worden gehouden met het aanslagbiljet van de moeder en haar echtgenoot betreffende de inkomsten van 2022. Van deze belastbare inkomsten werden de forfaitaire beroepskosten afgetrokken. Gezien het gaat om een gezin met vier rechtgevende kinderen, zijn de grensbedragen van artikel 18, 1^e lid, 2° en 3° Groeipakketdecreet van toepassing. Rekening houdende met de indexering geldig vanaf 1 september 2024 bedraagt het hoogste bij artikel 18, 1^e lid, 2° en 3° bepaalde grensbedrag € 75.593,05. Gezien de inkomsten van het gezin van het inkomensjaar 2022 dit bedrag hebben overschreden, dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor in het kader van de automatische procedure terecht het recht op de sociale toeslag heeft geweigerd voor de periode vanaf 1 september 2024.

Voor wat betreft de schooltoeslag kunnen er voor het gezin 5 punten worden toegekend, met name op basis van art. 42, §1, 1° (4 kinderen fiscaal ten laste) en 4° (categorie van het gezin: leerling heeft zijn woonplaats bij de ouder(s)) Groeipakketdecreet. Voor het schooljaar 2024-2025 geldt voor een gezin met 5 punten een minimuminkomensgrens van € 33.762,81 en een maximuminkomensgrens van € 73.261,57. Gezien in toepassing van de bepalingen van artikel 12, § 1 BVR Selectieve participatietoeslagen in het kader van de automatische procedure voor de schooltoeslag voor het schooljaar 2024-2025 rekening dient te worden gehouden met de gezinsinkomsten van het inkomensjaar 2022 en er conform de bepalingen van artikel 7 BVR Selectieve participatietoeslagen rekening dient te worden gehouden met dezelfde inkomsten naar hun aard als bij de sociale toeslag, dienen de gezinsinkomsten in het kader van de selectieve participatietoeslagen in de automatische procedure op hetzelfde bedrag te worden vastgesteld. Bijgevolg was de maximuminkomensgrens van € 73.261,57 overschreden zodat voor het schooljaar 2024-2025 geen schooltoeslag kan worden toegekend.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **ongegrond** is. De Geschillencommissie wijst de moeder wel op de mogelijkheid om voor zowel de sociale toeslag als voor de selectieve participatietoeslag desgevallend een beroep te doen op de alarmbelprocedure op grond van de actuele inkomsten van het gezin, waartoe zij de nodige bewijsstukken aan de uitbetalingsactor dient te bezorgen.

Beslissing GC nr. 2025/024 d.d. 7 maart 2025: Nieuwe partner draagt niet financieel bij voor de eigen kinderen van de moeder

De moeder gaat er niet mee akkoord dat er rekening wordt gehouden met het inkomen van 2022 terwijl zij toen nog alleenstaande was; zij heeft met haar partner gescheiden financiën; zij draagt de zorg voor haar drie kinderen volledig; en haar partner draagt niet bij in de kosten voor de kinderen omdat hij noch de wettelijke noch de biologische vader is.

De Geschillencommissie kan begrip opbrengen voor de redenering van de moeder maar stelt vast dat de voormelde aspecten volgens de toepasselijke wettelijke bepalingen niet als criterium in aanmerking worden genomen. Volgens de toepasselijke regelgeving wordt er gekeken naar het inkomen van de personen die op hetzelfde adres gedomicilieerd zijn om het totale gezinsinkomen te bepalen en aldus te bepalen of het gezinsinkomen onder het maximumgrensbedrag valt.

Er kan wel worden opgemerkt dat indien het inkomen gedaald zou zijn gedurende zes opeenvolgende maanden, de moeder mogelijks toch in aanmerking kan komen voor een sociale toeslag, overeenkomstig art. 12 BVR Sociale toeslag (de zogenaamde ‘alarmbelprocedure’).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/082 d.d. 1 augustus 2025: Ambtshalve afvoering – buitenlandse inkomsten

De raadsman vordert de retroactieve toekenning van het Groeipakket en de sociale toeslag. Volgens de uitbetalingsactor was er niet voldaan aan de verblijfsvoorwaarden maar volgens de raadsman was er een administratieve vergissing van de gemeente waardoor er geen wettelijke woonplaats was; hij meent dat de feitelijke verblijfplaats wel kan worden aangetoond aan de hand van een vonnis van de familierechtbank, een officieel attest van de woonplaats van de vader en bewijzen van Kind en Gezin. De raadsman gaat er niet mee akkoord dat enkel door de toevalligheid dat er een vaccinatie nodig was in een bepaalde maand, er dan voor de andere maanden niet kan betaald worden.

Wat betreft de sociale toeslag voor maart 2023 meent de Geschillencommissie dat op basis van het aanslagbiljet het grensbedrag niet werd overschreden en er principieel recht is op een sociale toeslag.

Wat betreft de sociale toeslag voor de periode van maart 2024 tot en met augustus 2024, blijkt in het kader van de automatische procedure dat voor de periode dat de vader ambtshalve was afgevoerd, er in principe niet kan worden uitgesloten dat hij in die periode in het buitenland zou zijn geweest en aldaar inkomsten zou hebben gehad. De Geschillencommissie meent dan ook dat de vader zijn reële inkomsten voor de betwiste periode dient voor te leggen voor verder onderzoek.

Wat betreft de sociale toeslag voor de maanden september en oktober 2024, wordt een door een beëdigde vertaler naar het Nederlands vertaald attest van het Ministerie van Financiën van de Republiek Moldavië voorgelegd met een overzicht van de inkomsten van de moeder in Moldavië. Uit dit attest blijkt dat zij geen inkomsten zou hebben genoten in Moldavië. De Geschillencommissie stelt dat voor die periode de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing dient te nemen.

Beslissing GC nr. 2025/100 d.d. 19 september 2025: Onderzoeksprocedure leefloon bij OCMW – negatieve beslissing leefloon

In het kader van het onderzoek naar het recht op sociale toeslag in de manuele alarmbelprocedure, verklaarden de ouders dat zij beiden over geen enkel inkomen beschikten tijdens de voorafgaande zes maanden.

De uitbetalingsactor weigerde het recht op sociale toeslag in de manuele alarmbelprocedure. Vanaf het moment dat de ouders een leefloon ontvingen, werd de sociale toeslag wel toegekend in de elektronische alarmbelprocedure.

De uitbetalingsactor verwijst hierbij naar de administratieve richtlijnen van de Toelichtingsnota nr. 8 van het VUTG (cf. 5.2): *“Een verklaring op een “zonder inkomsten” wordt enkel in aanmerking genomen als de andere toeslagpartner wel over inkomsten beschikt en consultatie van de beschikbare fluxen de verklaring bevestigt. Een verklaring op een dat beide toeslagpartners geen inkomsten hebben kan niet in aanmerking worden genomen. De gezinnen moeten in die situaties naar het OCMW verwezen worden. Als de uitbetalingsactor naar aanleiding daarvan een verklaring ontvangt dat het gezin **geen** leefloon of het equivalent ervan ontvangt, dient ervan uitgegaan te worden dat het gezin toch andere inkomsten heeft en kan bij gebrek aan bewijs geen sociale toeslag betaald worden in het kader van de manuele alarmbelprocedure.”*

De raadsman wijst erop dat het gezin zich in een erg precarie situatie bevond. Nadat de ouders erkend werden als vluchtelingen moesten ze vertrekken uit het lokaal opvanginitiatief. Zij leefden van leningen en giften.

De raadsman acht het niet correct dat de uitbetalingsactor zich baseert op een negatieve beslissing van het OCMW voor de inkomstenvoorwaarde in het Groeipakket. Hij meent dat de voormelde onderrichtingen onterecht voorwaarden aan de wet toevoegen, dat het zou moeten gaan om een weerlegbaar vermoeden en dat het bovendien een foutief vermoeden betreft (cf. *“Het (onweerlegbaar) vermoeden dat ervan uitgaat dat gezinnen die geen leefloon ontvangen niet behoeftig zijn omdat zij per definitie andere inkomsten ontvangen, is strijdig met de OCMW-wet en de RMI-wet, en is feitelijk onjuist. Dit wordt in het geval van verzoekers bewezen door het feit dat zij inmiddels leefloon en sociale toeslagen ontvangen. Indien zij in de drie maanden voorafgaand aan de leefloonaanvraag andere*

inkomsten hadden ontvangen en dus niet behoeftig waren geweest, dan zouden zij geen recht hebben op leefloon.”).

De Geschillencommissie meent dat de onderrichtingen van de Toelichtingsnota nr. 8 van het VUTG moeten worden begrepen in het licht van de manuele alarmbelprocedure waarbij de gezinsinkomsten dienen te worden aangetoond aan de hand van bewijsstukken en de bewijslast derhalve bij de betrokkene ligt (cf. artikel 12 BVR Sociale toeslag). Uit het feit dat een OCMW een leefloon voor een bepaalde periode toekent, volgt dat er door het OCMW een onderzoek naar de bestaansmiddelen is uitgevoerd met gunstig gevolg.

Vermits men per definitie over enig bestaansmiddel moet beschikken, maar er niet afdoende bewijs van het gebrek aan inkomsten in de zin van artikel 4 BVR Sociale toeslag kan blijken op basis van een verklaring op eer, kan niet worden vastgesteld dat de toepasselijke grensbedragen voor de betwiste periode niet waren overschreden zodat er voor die periode geen sociale toeslag kan worden toegekend in toepassing van artikel 18 Groeipakket. De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat de uitbetalingsactor correct heeft gehandeld.

De Geschillencommissie meent dat de raadsman wel terecht opmerkt dat het feit dat er geen leefloon door een OCMW voor een gegeven periode wordt toegekend of een aanvraag om een leefloon door een OCMW werd geweigerd, niet automatisch impliceert dat de bestaansmiddelen te hoog zouden zijn, gezien een aanvraag tevens om een andere reden kan zijn geweigerd, bijvoorbeeld doordat de aanvragers naar het oordeel van het OCMW niet voldoende werkbereid zouden zijn.

De Geschillencommissie meent dat de voormelde onderrichting van de Toelichtingsnota nr. 8 van het VUTG evenmin impliceert dat geen enkel bewijs meer geleverd zou kunnen worden. De Geschillencommissie stelt vast dat uit het syntheserapport van het OCMW blijkt dat tijdens de betwiste periode verschillende onderzoeken zijn uitgevoerd, maar dat het leefloon werd geweigerd wegens andere dan financiële redenen (niet volgen van Nederlandse les, onvoldoende blijf van werkbereidheid, onvoldoende medewerking en transparantie bij het sociaal onderzoek), doch ook mede doordat geen uitleg werd gegeven betreffende een storting op de rekening. Bij een later onderzoek werd evenwel volledig en transparant medewerking aan het onderzoek verleend waarbij werd vastgesteld dat het gezin steeds van leningen en Groeipakket heeft geleefd en bij gebreke aan inkomsten een grote schuldenlast werd opgebouwd. Uit geen enkel element blijkt dat het gezin enige inkomsten zou hebben ontvangen die zouden kunnen worden beschouwd als een inkomen in de zin van de bepalingen van artikel 4 BVR Sociale toeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, in de mate dat voldoende werd aangetoond dat de gezinsinkomsten tijdens de betwiste periode maandelijks het bij artikel 18, § 1, 2° Groeipakketdecreet bepaalde grensbedrag niet hebben overschreden, zodat er recht is op de sociale toeslag voor die periode (artikel 12 BVR Sociale toeslag).

Beslissing GC nr. 2025/101 d.d. 19 september 2025: Sociale toeslag – betaling bij helften - notariële akte – homologatie door de familierechtbank

Bij notariële akte hebben de ouders een 'Afstand & kindregeling' opgesteld, waaruit het volgende blijkt met betrekking tot de kinderen:

- gezamenlijk ouderlijk gezag;
- inschrijving in het bevolkingsregister bij de moeder;
- ongelijkmatig verdeelde huisvesting: hoofdverblijf bij de moeder, secundair verblijf bij de vader: de kinderen verblijven bij de moeder, met uitzondering van het vierde weekend per maand waarin ze bij de vader verblijven.

De uitbetalingsactor meent dat de notariële akte niet volstaat en dat deze akte gehomologeerd dient te worden door de familierechtbank. Zij verwijst daarvoor naar artikel 18 Groeipakketdecreet en naar Bijlage 2 bij Toelichtingsnota 7 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket.

Op de zitting van de Geschillencommissie legde de moeder uit dat de kinderen bijna altijd bij haar zijn en bijna nooit bij de vader. Zij begrijpt dan ook niet waarom de helft van de sociale toeslag wordt betaald aan de vader. Zij stelt vast dat de familierechtbank ook niet begreep waarom de uitbetalingsactor vraagt de notariële akte waarover zij beschikte nog te laten bekrachtigen door de rechtbank. Zij begrijpt dan ook niet waar het nog hapert. Volgens de rechtbank was een notariële akte een uitvoerbare titel dus zij stelt de vraag wat zij hier nog kan aan bijbrengen om het opgelost te krijgen.

Uit artikel 144, eerste lid Ger.W. blijkt dat geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting behoren tot de bevoegdheid van de rechtbank. Daaruit kan worden afgeleid dat de rechtbank in principe niet kan worden aangesproken wanneer er geen sprake is van een geschil, zoals in casu het geval is. Partijen hebben dan geen belang meer overeenkomstig art. 17 en 18 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals ook bevestigd werd door het vonnis van de Familierechtbank d.d. 22 april 2025. Wanneer partijen het geschil zonder aanhangige procedure weten op te lossen en zij willen dat hun akkoord uitvoerbare kracht heeft, dan dienen zij zich te richten tot een notaris⁸⁷.

De Geschillencommissie stelt vast dat - hoewel de notariële akte d.d. 10 september 2024 reeds een uitvoerbare titel betreft overeenkomstig art. 19 van de wet van 25 ventose jaar XI op het notarisambt - de moeder op vraag van de uitbetalingsactor toch het nodige trachtte te doen om een homologatie van de familierechtbank te bekomen.

⁸⁷ MERTENS, A., De bevoegdheden van de notaris in het personen- en familierecht, kritische analyse en hervormingsvoorstellen, Masterproef UGent, academiejaar 2019-2020, 17-18, https://libstore.ugent.be/fulltxt/RUG01/002/835/932/RUG01-002835932_2020_0001_AC.pdf.

De familierechtbank heeft de vordering van de moeder bij vonnis d.d. 22 april 2025 ontoelaatbaar verklaard bij gebrek aan belang. De rechtbank heeft uitdrukkelijk het volgende opgenomen in het vonnis: *“Op de inleidingszitting van 15 april 2025 verklaarde mevrouw ... dat ... weigert om haar aanvraag tot een verhoogde kinderbijslag te behandelen zolang er niet bij vonnis wordt bepaald dat de kinderen hoofdzakelijk bij haar verblijven. Ten overvloede stelt de rechtbank vast dat partijen over een notariële akte en dus over een uitvoerbare titel beschikken waarin duidelijk en ondubbelzinnig wordt bepaald dat de kinderen bij moeder verblijven, met uitzondering van het vierde weekend van de maand en dit doorlopend tijdens de schoolvakanties.”.*

De Geschillencommissie stelt vast dat het weerlegbaar vermoeden van gelijkmatig verdeelde huisvesting wordt weerlegd door de voormelde notariële akte d.d. 10 september 2024 en het voormeld vonnis van de familierechtbank waarin uitdrukkelijk wordt opgenomen dat de kinderen bij de moeder verblijven, met uitzondering van het vierde weekend per maand.

Er kan daarbij eveneens verwezen worden naar de memorie van toelichting die het volgende stelt: *“Aangezien met de sociale toeslag beoogd wordt de draagkracht van een gezin gericht te ondersteunen en bevorderen, is het belangrijk dat de toeslag terecht komt in het gezin waar het kind opgroeit.”*

Er in casu anders over oordelen, zou de bedoeling van de sociale toeslag onderuit halen, aangezien de moeder zich in de onmogelijkheid bevindt om een homologatievonnis van de familierechtbank te bekomen, aangezien er een bij notariële akte opgesteld akkoord is tussen partijen, zodat de rechtbank zich niet meer ten gronde over deze vordering kan uitspreken. De moeder kan bijgevolg niet meer doen dan wat zij reeds gedaan heeft.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/124 d.d. 14 november 2025: Sociale toeslag – grensbedrag inkomsten – beroepskosten – gezinsgrootte – automatische procedure

De moeder wijst erop dat zij voor haar gezin met negen kinderen, waarvan vier kinderen intensieve zorg nodig hebben van psychologen en dokters, door de stopzetting van de sociale toeslag zonder voorafgaande mededeling, omdat zij door hun beroepskosten boven de toegestane grens zou zitten, zich in een uiterst moeilijke financiële situatie bevindt waardoor zij gedwongen worden om de zorg voor de kinderen terug te schroeven omdat zij meer dan 300 euro verliezen. Verder vindt zij het ook verwarrend dat zij steeds twee verschillende bedragen als maximum te horen krijgt en dat de uitbetalingsactor belangrijke informatie niet heeft meegedeeld.

Wat betreft het verweer dat zij door hun beroepskosten boven de toegestane inkomensgrens zit, dient de Geschillencommissie vast te stellen dat overeenkomstig artikel 4, eerste lid, 1°, a) BVR Sociale Toeslagen

bepaald is dat rekening wordt gehouden met de belastbare inkomsten voor aftrek van de aftrekbare bestedingen (cf. wat betreft beroepsinkomsten in loonverband: vóór de aftrek van beroepskosten).

In het kader van het onderzoek van het recht op de sociale toeslag in de automatische procedure wordt rekening gehouden met de historische inkomensgegevens zoals gekend op basis van de aanslagbiljetten van de FOD Financiën (cf. artikel 7, §1 BVR Sociale toeslagen). De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor in casu voor het recht op de sociale toeslag in het toekenningsjaar van 1 september 2025 tot en met 31 augustus 2026 rekening diende te houden met het totaal gezinsinkomen op grond van de inkomensgegevens van 2023 die de FOD Financiën ter beschikking stelt. Indien de gegevens van de FOD Financiën niet correct zouden zijn, kan de moeder hiertoe contact op te nemen met de bevoegde diensten van de FOD Financiën.

Het gezinsinkomen moet vervolgens getoetst worden aan de inkomensgrenzen bepaald in artikel 18 Groeipakketdecreet om zo te bepalen of er recht is op een sociale toeslag. Er zijn verschillende gezinscategorieën met overeenkomstige inkomensgrenzen in de regelgeving bepaald (cf. artikel 18 Groeipakketdecreet – geïndexeerde bedragen vanaf 1 september 2025 cf. mededeling T/5 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

Aangezien de kinderen geboren zijn vóór 1 januari 2019 (cf. inwerkingtreding van het Vlaamse Groeipakketdecreet), dient rekening te worden gehouden met de overgangsbepaling van artikel 222, §1 Groeipakketdecreet waaruit volgt dat de in artikel 18 laatst vermelde categorie van gezinnen met meer dan twee kinderen en gezinsinkomsten tussen € 40.701,59 en € 76.560,64 (€ 75.593,05 tot 31.8.2025) enkel van toepassing kan zijn op voorwaarde dat er een nieuw (derde of volgend) kind in het gezin komt vanaf 1 januari 2019. Bijgevolg dient de Geschillencommissie vast te stellen dat de uitbetalingsactor correct heeft vastgesteld dat overeenkomstig de gezinsgrootte, enkel artikel 18, tweede lid, 2° Groeipakketdecreet kan toegepast worden. De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor correct heeft vastgesteld dat het gezinsinkomen het toepasselijke grensbedrag heeft overschreden waardoor er in de automatische procedure geen recht is op de sociale toeslag vanaf 1 september 2025.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor het recht op de sociale toeslag onderzocht in de automatische procedure overeenkomstig de toepasselijke regelgeving (art. 7 BVR Sociale toeslagen). De uitbetalingsactor deelt verder mee dat zodra de gezinsinkomsten van 2025 raadpleegbaar zijn in 2027, zij het recht op de sociale toeslag zal herbekijken. Als blijkt dat de inkomensgrens niet werd overschreden, wordt de sociale toeslag voor de maanden waarvoor geen sociale toeslag werd ontvangen, alsnog met terugwerkende kracht toegekend (cf. artikelen 10 en 13 BVR Sociale toeslagen).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/131 d.d. 28 november 2025: De ouders wonen op hetzelfde domicilieadres maar in aparte gezinskernen

De vader is samen met de kinderen ingeschreven in de gezinskern van zijn ouders. De moeder is op hetzelfde adres gedomicilieerd maar niet ingeschreven in dezelfde gezinskern. Bijgevolg werden de ouders door de uitbetalingsactor als alleenstaande beschouwd en werd er een sociale toeslag en schooltoeslag betaald.

Ingevolge een elektronische melding op 25 juni 2025 dat de gezinssamenstelling werd aangepast (waarbij de moeder met terugwerkende kracht vanaf 3 november 2017 werd ingeschreven in de gezinskern van de ouders van de vader) ging de uitbetalingsactor over tot een herziening van het dossier aangezien de ouders dienden te worden geacht steeds te hebben samengewoond en er voor de sociale toeslag en de schooltoeslag steeds rekening had moeten worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten van beide ouders.

De ouders gaan niet akkoord met de terugvordering vermits zij steeds te goeder trouw hebben gehandeld en de schuld volgens hen is ontstaan ingevolge een foutieve interpretatie van de gegevens van het Rijksregister.

Aangezien het domicilieadres van de ouders steeds door de uitbetalingsactor was gekend en er gelet op het feit dat zij steeds op hetzelfde adres woonden en steeds dezelfde woonplaats hadden, dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor op het ogenblik van de betalingen van de onverschuldigde bedragen, steeds rekening had moeten houden met de gezamenlijke inkomsten van de ouders, stelt de Geschillencommissie vast dat er sprake is van een fout in hoofde van de uitbetalingsactor.

Evenwel blijkt uit de briefwisseling die de ouders ontvingen van de uitbetalingsactor dat zij er zich rekenschap van hadden kunnen geven dat de sociale toeslag en de schooltoeslag ten onrechte werden toegekend.

De Geschillencommissie oordeelt dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/133 d.d. 28 november 2025: Beroepskosten - inkomsten uit een bezoldigd mandaat

Vermits de inkomsten van het gezin van het referentiejaar 2023 het maximum toegelaten grensbedrag hadden overschreden, werd er geen schooltoeslag en sociale toeslag meer toegekend.

De moeder gaat hiermee niet akkoord. Zij stelt dat de gezamenlijke belastbare inkomsten zoals deze blijken uit het aanslagbiljet voor het inkomensjaar 2023 de inkomensgrens niet overschrijden.

Er dient hierbij evenwel te worden vastgesteld dat in het kader van het Groeipakket voor de toekenning van de sociale toeslag en de schooltoeslag voor de beroepsinkomsten uit loonverband rekening dient te worden gehouden met de belastbare beroepsinkomsten vóór aftrek van de beroepskosten (cf. artikel 4, 1e lid, 1º, a), 1. BVR Sociale toeslagen en artikel 7, 1e lid, 1º, a), 1) BVR Selectieve participatietoelagen). In toepassing van de bepalingen van artikel 4, 1e lid, 1º, a), 2. BVR Sociale toeslagen en van artikel 7, 1e lid, 1º, a), 2) BVR Selectieve participatietoelagen dient er met de beroepsinkomsten als zelfstandige wel rekening te worden gehouden met de inkomsten ná aftrek van de beroepskosten, maar dienen deze beroepsinkomsten te worden vermenigvuldigd met de factor 100/80 ofwel 1,25.

De moeder betwist dat de op het aanslagbiljet vermelde inkomsten als zelfstandige met een factor 100/80 wordt vermenigvuldigd daar het niet ging om inkomsten als zelfstandige maar om een bezoldiging van een mandaat. De Geschillencommissie merkt dienaangaande op dat de code B9624 wanneer het om een inkomen uit een zelfstandigenactiviteit gaat, het netto gezamenlijk belastbaar inkomen als zelfstandige bevat, derhalve ná aftrek van de forfaitaire dan wel werkelijke beroepskosten. Deze beroepskosten in het kader van een activiteit als zelfstandige zijn echter niet beschikbaar in deze officiële gegevens. De toepassing van de vermenigvuldiging van het netto belastbare inkomen als zelfstandige met de factor 1,25 dient te worden beschouwd als een door de wetgever bepaalde bruteringswijze ter compensatie van het ontbreken van het gegeven van de beroepskosten waarbij deze dan per definitie op 25% van het netto belastbare inkomen worden bepaald.

Dit impliceert dat uit de bepalingen van artikel 4, 1e lid, 1º, a) BVR Sociale toeslagen en artikel 7, 1e lid, 1º, a) BVR Selectieve participatietoelagen volgt dat voor alle inkomsten waarvoor er door de FOD Financiën beroepskosten in mindering worden gebracht (forfaitaire dan wel werkelijke beroepskosten), er in het kader van het Groeipakket steeds beroepskosten in rekening dienen te worden genomen voor het bepalen van het gezinsinkomen. Anders gesteld dient in het kader van het Groeipakket steeds het bruto belastbaar inkomen te worden weerhouden na aftrek van eventuele andere aftrekposten die geen beroepskosten betreffen.

In casu blijkt het inkomen geen inkomen uit een zelfstandigenactiviteit maar een bezoldiging in het kader van een ambt te betreffen. Uit het aanslagbiljet blijkt dat het inkomen van € 1.286,60 een netto belastbaar inkomen betreft na aftrek van de forfaitaire beroepskosten ten bedrage van € 517,89 en het bruto belastbaar inkomen € 1.804,49 bedroeg vermits er door de FOD Financiën geen andere bedragen dan de beroepskosten in mindering werden gebracht. De Geschillencommissie stelt vast dat indien er geen toepassing wordt gemaakt van de bruteringsfactor van 1,25 zoals bij een inkomen uit een zelfstandigenactiviteit, er derhalve voor de bezoldiging in het kader van de uitoefening van een ambt van verzoekster, een bedrag van € 1.804,49 i.p.v. € 1.608,25 en derhalve een hoger bedrag in rekening dient te worden genomen zodat de inkomsten eveneens de toepasselijke maximaal toegelaten grensbedragen voor de sociale toeslag en de schooltoeslag hebben overschreden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/137 d.d. 12 december 2025: Gezinsgrootte (kinderen uit vorige relaties van de partners)

De moeder heeft twee kinderen uit een vorige relatie; haar partner heeft drie kinderen uit een vorige relatie.

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor dat er geen recht meer is op een sociale toeslag vanaf 1 september 2025 omdat het gezinsinkomen zich boven het grensbedrag bevindt. Zij geeft aan dat de drie kinderen van haar partner niet bij hen verblijven en er fictief worden bijgeteld, waardoor zij geen recht heeft op een sociale toeslag. Zij stelt dat het niet logisch is dat er met meer kinderen en dus ook meer kosten, minder steun is. Naderhand geeft zij aan dat één van de drie kinderen van haar partner bij hen woont maar dat het tegenstrijdig en discriminerend is dat het kind mee in rekening wordt genomen om de gezinsgrootte te bepalen, terwijl het basisbedrag van het Groeipakket niet aan hen, maar aan de moeder van het kind wordt uitbetaald.

Uit de regelgeving (artikel 222 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 18 Groeipakketdecreet) blijkt dat er bepaalde inkomensgrenzen werden bepaald waaronder er binnen een gezin, afhankelijk van de gezinsgrootte, recht is op een sociale toeslag. Indien deze inkomensgrenzen overschreden worden, is er in de regelgeving geen graduele of gedeeltelijke toekenning van de sociale toeslag mogelijk.

De Geschillencommissie dient verder op te merken dat er in de regelgeving een onderscheid wordt gemaakt tussen enerzijds gezinnen met maximaal twee rechtgevende kinderen en gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen.

Voor gezinnen met maximaal twee rechtgevende kinderen, zijn er regelgevend twee inkomensgrenzen voorzien: enerzijds een (niet-geïndexeerd) grensbedrag van maximaal 31.897,53 euro⁸⁸ (art. 18, 1° Groeipakketdecreet) en anderzijds een (niet-geïndexeerd) grensbedrag van maximaal 37.213,79 euro⁸⁹ (18, 1/1° Groeipakketdecreet). Deze laatste categorie werd toegevoegd bij art. 67 van het Programmadecreet d.d. 16 december 2022 bij de begroting 2023 met inwerkingtreding vanaf 1 april 2023.

⁸⁸ Vanaf 1 september 2025 bedraagt het geïndexeerde bedrag 40.701,59 euro (Mededeling T/5 van 9 september betreffende de indexering van de bedragen vanaf 1 september 2025 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

⁸⁹ Vanaf 1 september 2025 bedraagt het geïndexeerde bedrag 47.485,19 euro (Mededeling T/5 van 9 september betreffende de indexering van de bedragen vanaf 1 september 2025 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

Voor gezinnen met meer dan twee rechtgevende kinderen, zijn er regelgevend eveneens twee inkomensgrenzen voorzien: enerzijds een (niet-geïndexeerd) grensbedrag van maximaal 31.897,53 euro⁹⁰ (art. 18, 2° Groeipakketdecreet) en anderzijds een (niet-geïndexeerd) grensbedrag van maximaal 60.000 euro⁹¹ (18, 3° Groeipakketdecreet). Deze laatste categorie kan in het kader van de overgangsmaatregelen enkel van toepassing zijn op voorwaarde dat er in het gezin van de bijslagtrekkende een derde of volgend rechtgevend kind bij komt vanaf 1 januari 2019 dat recht geeft op de 'nieuwe bedragen' aan gezinsbijslagen in het Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie merkt op dat uit de toevoeging van de bepaling voorzien in 1/1° in artikel 18 van het Groeipakketdecreet de uitdrukkelijke bedoeling van de Vlaamse regelgever blijkt om enerzijds de laagste inkomensgrens voor alle gezinnen te verhogen én anderzijds een nieuwe inkomenscategorie toe te voegen voor gezinnen met maximum twee rechtgevende kinderen.

De Geschillencommissie stelt vast dat er op 1 september 2025 (start van het toekenningsjaar van de sociale toeslag, cf. art. 1, 6° van het BVR Sociale toeslagen) rekening gehouden dient te worden met drie kinderen binnen het gezin van de moeder om de gezinsgrootte te bepalen in het kader van het recht op de sociale toeslag, overeenkomstig artikel 16 van het BVR Sociale toeslagen.

Het feit dat het basisbedrag aan Groeipakket voor het kind van haar partner niet betaald wordt binnen het gezin van de moeder, maar wel aan de moeder van het kind, is geen criterium dat in rekening wordt genomen bij het bepalen van de gezinsgrootte in het kader van de toekenning van de sociale toeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/141 d.d. 12 december 2025: Verwarring over in aanmerking te nemen bedrag inkomsten ten aanzien van het grensbedrag

De moeder wijst erop dat uit haar aanslagbiljet van 2024 (inkomstenjaar 2023) blijkt dat haar netto belastbaar gezinsinkomen 47.429 euro bedraagt en in de brief van de uitbetalingsactor als grensbedrag 47.485 euro wordt vermeld. Zij meent derhalve dat zij wel recht heeft op de sociale toeslag en dat zij echt rekent op de sociale toeslag om elke maand rond te komen als alleenstaande moeder terwijl zij geen alimentatie ontvangt.

⁹⁰ Vanaf 1 september 2025 bedraagt het geïndexeerde bedrag 40.701,59 euro (Mededeling T/5 van 9 september betreffende de indexering van de bedragen vanaf 1 september 2025 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

⁹¹ Vanaf 1 september 2025 bedraagt het geïndexeerde bedrag 76.560,64 euro (Mededeling T/5 van 9 september betreffende de indexering van de bedragen vanaf 1 september 2025 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

De moeder verwijst naar haar aanslagbiljet 2024 en meent dat haar inkomsten van 2023 zich wel situeren onder het toepasselijke grensbedrag. De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat aangezien op basis van de toepasselijke regelgeving (artikel 4 BVR Sociale toeslag) dient te worden rekening gehouden met de belastbare inkomsten voor aftrek van de aftrekbare bestedingen (wat betreft beroepsinkomsten in loonverband: vóór de aftrek van beroepskosten), de beroepsinkomsten van de moeder ten belope van 52.949,92 euro zoals vermeld op het aanslagbiljet 2024 van de moeder, moeten worden getoetst aan het toepasselijke grensbedrag.

Voor het gezin van de moeder met twee kinderen bedraagt het toepasselijke grensbedrag om recht te hebben op een sociale toeslag, 47.485,19 euro (cf. artikel 18, tweede lid, 1°/1 Groeipakketdecreet). De Geschillencommissie besluit dat de uitbetalingsactor correct heeft vastgesteld dat het gezinsinkomen ten bedrage van 52.949,92 euro (inkomsten 2023) het toepasselijke grensbedrag van 47.485,19 euro heeft overschreden waardoor er in de automatische procedure geen recht is op de sociale toeslag vanaf 1 september 2025 (toekenningjaar 1 september 2025 tot en met 31 augustus 2026, cf. artikelen 7 en 8 BVR Sociale toeslag).

De Geschillencommissie kan er wel begrip voor opbrengen dat er sprake is van verwarring in hoofde van de moeder die verwijst naar het bedrag van haar beroepsinkomsten na aftrek van de forfaitaire beroepskosten, derhalve ten belope van 47.429,92 euro. De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat het in aanmerking te nemen bedrag niet concreet wordt vermeld in de beslissing d.d. 21 september 2025 van de verwerende partij (cf. *“Uit de gegevens van het laatst gekende inkomstenjaar 2023 blijkt dat je gezinsinkomsten boven het grensbedrag van 47 485, 19 euro lagen.”*) waardoor het voor de moeder niet evident is om concreet te weten welk inkomensbedrag werd getoetst. In het infoblad gevoegd bij de betwiste beslissing d.d. 21 september 2025 van de uitbetalingsactor wordt wel nader toegelicht dat rekening wordt gehouden met de belastbare beroepsinkomsten voor aftrek van de beroepskosten. De Geschillencommissie merkt hierbij wel op dat in de beslissing de toepasselijke regelgeving voor de situatie van de moeder niet wordt vermeld en dat in het infoblad slechts op algemene wijze wordt verwezen naar artikel 18 Groeipakketdecreet, zonder specifieke vermelding van het toepasselijke onderdeel van artikel 18 Groeipakketdecreet. De Geschillencommissie meent dat de betwiste beslissing beter had kunnen gemotiveerd worden met het oog op de transparantie ervan ten aanzien van de moeder (cf. artikel 88, eerste lid Groeipakketdecreet: *“Elke individuele beslissing die in rechten raakt, moet met redenen worden omkleed. (...)”*).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is.

7. WEZENTOESLAG

Beslissing GC nr. 2025/085 d.d. 14 augustus 2025: Bewijs van overlijden van de vader

De moeder vordert de toekenning van een wezentoeslag gelet op het overlijden van de vader van de kinderen. Zij stelt dat er vóór de verhuis naar Vlaanderen wel wezentoeslag werd toegekend in de regeling van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Volgens de Vlaamse regelgeving moet op grond van de artikelen 2 en 3 BVR Zorgtoeslag het overlijden blijken uit hetzij het Rijksregister hetzij uit een overlijdensakte, én het feit dat betrokkene de vader is van beide kinderen moet blijken uit hetzij het Rijksregister hetzij een geboorteakte met randvermelding.

Uit raadpleging van de actuele gegevens van Kring⁹² blijkt de betrokkene niet te zijn gekend en blijkt dat de afstamming van de kinderen niet is vermeld. De moeder heeft weliswaar een door een beëdigde vertaler naar het Engels vertaalde Syrische overlijdensakte voorgelegd maar er werden geen geboorteaktes voorgelegd. Gezien derhalve niet overeenkomstig artikel 2 BVR Zorgtoeslag kan worden vastgesteld dat betrokkene de vader is van de kinderen, stelt de Geschillencommissie vast dat de uitbetalingsactor op heden terecht geen wezentoeslag heeft toegekend.

De moeder gaat er niet mee akkoord dat de uitbetalingsactor eist dat de betrokkene (en zijn overlijden) in het Rijksregister wordt ingeschreven. De gemeente zou reeds hebben meegedeeld dat zulks onmogelijk zou zijn gezien de betrokkene nooit in België heeft verbleven. De uitbetalingsactor wijst hierbij op de administratieve richtlijnen van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket bij Toelichtingsnota nr. 20 d.d. 20 oktober 2021 (cf. supra 5.2) waar uit de voetnoot blijkt dat zowel een buitenlandse overlijdensakte als een buitenlandse geboorteakte (behalve EER-landen en Zwitserland) slechts kunnen worden aanvaard “*indien de situatie wordt bevestigd na consultatie van het Rijksregister. Betrokkenen dienen via de gemeente de situatie in het Rijksregister te laten registreren.*”

Vermits het geen wettelijke verplichting is om een dergelijke buitenlandse akte in de Belgische registers te laten registreren, meent de Geschillencommissie dat deze administratieve richtlijn zo dient te worden begrepen dat zij garanties biedt voor de echtheid van het desbetreffende document. Uit het feit dat het desbetreffende gegeven (overlijden van de ouder en/of afstamming van de desbetreffende weeskinderen) in het Rijksregister werd opgenomen, volgt dat de desbetreffende overlijdensakte en/of geboorteakte(s) werd erkend, hetgeen dan weer impliceert dat de handtekening van de akte en van de beëdigde vertaler

⁹² Kruispunt Informatiestromen Groeipakket.

van de vertaling naar één van de drie Belgische officiële landstalen⁹³, werd gelegaliseerd indien zulks is vereist.

Opdat een buitenlands document in België als bewijs zou kunnen worden aangewend, dient het document in principe te worden gelegaliseerd tenzij er bij verdrag een vrijstelling werd verleend of werd bepaald dat een apostille volstaat⁹⁴.

Gezien er voor het gebruik van Syrische documenten in België op heden wel degelijk een legalisatie is vereist⁹⁵, dient de moeder derhalve een gelegaliseerde overlijdensakte (en gelegaliseerde vertaling naar één van de drie Belgische officiële landstalen daarvan) van de betrokkene en de gelegaliseerde geboorteaktes (en gelegaliseerde vertaling naar één van de drie Belgische officiële landstalen daarvan) van de kinderen voor te leggen opdat zou kunnen worden vastgesteld dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 2 en 3 BVR Zorgtoeslag.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/138 d.d. 12 december 2025: Wezenbijslag – kind met nieuwe partner – partners zijn officieel apart gedomicilieerd – steekproefcontrole en huisbezoek door gezinsinspecteur Agentschap Uitbetaling Groeipakket

Na het overlijden van de moeder in 2003, ontving de vader verhoogde wezenbijslag voor zijn drie kinderen aangezien hij als alleenstaande ouder in het Rijksregister was ingeschreven. Naderhand kreeg de vader samen met zijn nieuwe partner een kind in 2008. De nieuwe partner bleef verder gedomicilieerd op het adres van haar vader, samen met het kind.

Naar aanleiding van een steekproefcontrole werd er een huisbezoek uitgevoerd door een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket. Op basis van de controle van de gezinsinspecteur en een navolgend onderzoek door de politie, werd door de uitbetalingsactor samenwoning vastgesteld minstens sinds 21 augustus 2009. Op basis van die vaststellingen is de uitbetalingsactor overgegaan tot een terugvordering van de verhoogde wezenbijslag.

De vader betwist dat hij een gezin zou hebben gevormd met zijn partner.

⁹³ In principe vertaald naar de officiële taal/talen van de gemeente waar het document zal worden geregistreerd, cf. bijvoorbeeld aangaande de overschrijving van buitenlandse geboorteaktes: https://www.belgium.be/nl/familie/kinderen/geboorte/in_het_buitenland ; en aangaande de overschrijving of melding van een overlijden in het buitenland: <https://www.vlaanderen.be/buitenlandse-overlijdensakte-erkennen-en-overschrijven-in-belgie>

⁹⁴ Cf. <https://diplomatie.belgium.be/nl/legalisatie-van-documenten/legalisatie-gedetailleerdere-informatie/hoe-buitenlandse-documenten-legaliseren-voor-gebruik-belgie>

⁹⁵ Cf. <https://diplomatie.belgium.be/nl/legalisatie-van-documenten/zoekcriteria-legalisatie>

De Geschillencommissie meent dat uit de verschillende elementen in het dossier blijkt dat betrokkenen minstens sedert 21 augustus 2009 een gezin vormen.

Dat blijkt o.a. door de geboorte van het kind in 2008; de verklaring van de partner in 2009 naar aanleiding van een ongeval van de vader met haar wagen waarbij zij verklaarde dat zij saemnwonen; het facebook-profiel; het feit dat er bij de controle door de gezinsinspecteur in mei 2023 nauwelijks kledij van de partner op haar domicilie-adres werd aangetroffen terwijl er een kledingkast vol dameskledij en -schoenen werd aangetroffen op het adres van de vader, er was evenmin kledij voor het kind aanwezig (het komt de Geschillencommissie ongeloofwaardig voor dat de kledij van het kind zich op de zolder zou bevinden), het feit dat de grootvader aan de gezinsinspecteur verklaarde dat de partner daar niet vaak is, de gezamenlijke betaling van facturen, en de gezamenlijk rekening om boodschappen en vrijetijdsbesteding te betalen. Ook geven zij in hun verhoor aan de politie en aan de gezinsinspecteur aan dat ze veel samen zijn: elk weekend en vaak ook nog minstens 1 à 2 keer in de week.

Het feit dat zij niet voortdurend samen zijn of niet elke nacht samen overnachten, doet geen afbreuk aan het feit dat zij in de betreffende periode wel degelijk een gezin vormden en een gezamenlijk huishouden voerden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is. De Geschillencommissie meent verder dat uit de verschillende elementen van het dossier voldoende blijkt dat de betrokkenen bewust getracht hebben te verdoezelen dat zij samen een gezin vormen en dat er dus sprake is van frauduleus handelen, zodat de uitbetalingsactor terecht interesten terugvordert.

8. KLEUTERTOESLAG

Beslissing GC nr. 2025/009 d.d. 30 mei 2025: Geen tijdige inschrijving mogelijk omwille van wachtlijsten in de regio

De moeder vroeg om de beslissing van de uitbetalingsactor dat er geen recht is op een kleutertoeslag voor 3-jarigen wegens niet tijdige inschrijving in een door Vlaanderen erkende, gesubsidieerde of gefinancierde kleuterschool te herbekijken.

De moeder deelt hierbij mee dat ze ontzettend veel inspanningen geleverd hebben om hun dochter in te schrijven in een school in haar thuisregio vanaf haar 2-jarige leeftijd. Ze bleef telkens op wachtlijsten staan, waarna ze een verlenging in de kinderopvang hebben moeten aanvragen en waarna ze na verschillende aanmeldingsrondes ook in buurgemeentes zijn gaan zoeken voor een plaats voor hun dochter. Uiteindelijk kregen ze in de zomervakantie van 2024 groen licht om hun dochter in te schrijven. Echter door de zomersluiting kon de effectieve inschrijving pas einde augustus plaats vinden, wat te laat was om te kunnen genieten van de kleutertoeslag voor 3-jarigen. De moeder staft dit aan de hand van diverse stukken.

De Geschillencommissie stelt vast dat er afdoende bewijzen zijn voorgelegd dat er geen tijdige inschrijving mogelijk was van het kind in een door Vlaanderen erkende, gesubsidieerde of gefinancierde kleuterschool (ten laatste 2 maanden na de derde verjaardag), omwille van moeilijkheden (ondanks veel inspanningen en volledig buiten de eigen wil van de moeder) inzake onder andere het op wachtlijsten blijven staan, het na verschillende aanmeldingsrondes ook in buurgemeentes moeten gaan zoeken voor een inschrijving en het niet effectief kunnen inschrijven door de zomersluiting.

De Geschillencommissie verwijst hierbij naar haar beslissing GC nr. 2024/036 d.d. 22 maart 2024 die werd bevestigd bij vonnis d.d. 12 februari 2025 van de arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Gent (rolnr. 24/6236/A) waarbij de rechtbank oordeelde over de toepassing van de juridische figuur van overmacht.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, in die zin dat er voor het kind recht is op een kleutertoeslag voor 3-jarigen (cf. artikelen 53 en 54 Groeipakketdecreet), in het licht van voormeld vonnis d.d. 12 februari 2025 van de arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Gent (rolnr. 24/6236/A) en gelet op de afdoende bewijzen die werden voorgelegd waaruit blijkt dat er geen tijdige inschrijving van het kind mogelijk was.

9. BEGUNSTIGDENKERN

De begunstigde is diegene aan wie het Groeipakket wordt toegekend. Doorgaans zijn de beide ouders de begunstigten van het Groeipakket. De ouders vormen samen de begunstigdenkern zowel wanneer ze samenwonen als wanneer ze gescheiden zijn, ongeacht het domicilie van het kind.

Beslissing GC nr. 2025/053 d.d. 16 mei 2025: Schooltoeslag – terugvordering bij de vader die de schooltoeslag niet ontving

De vader betwist dat hij de schooltoeslag die wordt teruggevorderd, zou moeten terugbetalen om reden dat hij niet op de hoogte was van het schoolparcours van zijn zoon aangezien hij geen contact meer heeft met zijn zoon en zijn ex-partner. Hij vindt het niet logisch dat hij een schuld moet terugbetalen waarvan hij niets heeft ontvangen of weet had.

De Geschillencommissie stelt vast dat inzake de terugvordering van onverschuldigde betalingen, principieel degene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, verplicht is tot teruggave (cf. artikel 5.133 en artikel 5.134 nieuw BW (cf. oud artikel 1376 BW); zie in dezelfde zin artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie meent dat het derhalve op grond van voormelde bepalingen principieel de moeder is – die de onverschuldigde betalingen heeft ontvangen – die gehouden is tot terugbetaling.

Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat voor het Groeipakket administratieve onderrichtingen werden gegeven aan de uitbetalingsactoren op basis waarvan de beide ouders in de begunstigdenkern worden aanzien als 'ontvangers' (waarbij van beiden kan teruggevorderd worden) en dat zij hierover worden geïnformeerd en aldus de kans krijgen om de unanimité te verbreken (cf. toelichtingsnota nr. 7 d.d. 18 april 2019 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket; toelichtingsnota nr. 19 d.d. 26 oktober 2021 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

Op de vraag van de Geschillencommissie of er in het kader van de overschakeling naar een begunstigdenkern ingevolge de plaatsing van het kind, werd meegedeeld in de brief of het infoblad dat de vader mee instaat voor desgevallende schulden als hij niet reageert, deelde de uitbetalingsactor mee: *“Deze brief is zo als hij op het ogenblik van de verzending was. Er is geen bijkomend infoblad.”*.

Met verwijzing naar de beslissing van de Geschillencommissie nr. GC 2024/047 d.d. 3 mei 2024 oordeelt de Geschillencommissie dat uit de brief, en bij gebreke aan infoblad, niet kan begrepen worden dat de vader bij gebrek aan reactie, mede gehouden is tot de terugbetaling van schulden inzake het Groeipakket. De Geschillencommissie meent dat de motiverings- informatie- en raadgegingsverplichting waartoe de

uitbetalingsactor gehouden is⁹⁶, noopten tot duidelijke informatie, zeker aangezien het mechanisme binnen het Groeipakket afwijkt van de algemeen geldende regeling van het burgerlijk recht. De Geschillencommissie meent dan ook dat niet kan aangenomen worden dat de vader ingestemd heeft medeschuldenaar te worden aangezien hij niet afdoende werd geïnformeerd over de gevolgen van de overschakeling naar de begunstigdenkern.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat er geen terugvordering mogelijk is bij de vader.

Beslissing GC nr. 2025/067 d.d. 13 juni 2025: Verhuis van het kind van de moeder naar de vader – impact op het financieel evenwicht

De Geschillencommissie stelt vast dat bij toepassing van het algemene principe van de omkering van de rangen en het vastklikken van de bedragen overeenkomstig het Groeipakketdecreet, de kinderen sinds de inwerkingtreding van het Groeipakketdecreet op 1 januari 2019 recht gaven op de volgende bedragen: het jongste kind: 128,64 euro; het oudste kind: 241,78 euro.

Ingevolge de domiciliwijziging van de zoon, wat aanzien wordt als een wijziging in de opvoedingssituatie, gebeurt er een overschakeling van het bijslagtrekkend dossier met de moeder als bijslagtrekkende naar een begunstigdenkerndossier (met beide ouders als begunstigen), cf. artikel 225, §1 Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek van de moeder dat de verhuis van het kind voor haar als concrete implicatie heeft dat zij enkel nog het vastgekleikte bedrag voor het kind dat bij haar woont, ontvangt (cf. bedrag 'laag' ten bedrage van 128,64 euro). De moeder duidt hierbij de context waarbij gekozen werd voor een verhuis voor haar zoon, die autisme heeft, na een problematisch voorval en gegeven die omstandigheden. Daarbij geeft de moeder aan dat zij het er moeilijk mee heeft dat haar ex-partner een hoger bedrag ontvangt voor hun zoon in vergelijking met het lagere bedrag dat zij ontvangt voor haar dochter.

De Geschillencommissie heeft begrip voor het standpunt van de moeder dat het algemene principe van de omkering van de rangen en het vastklikken van de bedragen toegepast op haar individuele situatie onbillijk aanvoelt, maar wijst er op dat dit conform de regeling van art. 210, §2 en 3 van het Groeipakketdecreet wettelijk als dusdanig wel zo diende te worden toegepast, waarbij de betaling van het Groeipakket op het niveau van de beide kinderen samen evenwel niet verminderd is.

⁹⁶ Cf. artikelen 79, 80 en 88 Groeipakketdecreet; zie ook vonnis d.d. 5 januari 2023 van de Arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Aalst, rolnummer 21/739/A.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat de moeder erop wijst dat een kind geboren na 1 januari 2019 in de nieuwe regeling een hoger bedrag ontvangt. De Geschillencommissie heeft er begrip voor dat dit gegeven voor de moeder onrechtvaardig kan aanvoelen. De moeder ontvangt evenwel sinds 1 januari 2019 geen lager bedrag voor haar kinderen geboren onder de toepassing van de oude kinderbijslagregeling. Voorts heeft het Grondwettelijk Hof bij arrest nr. 198/2019 d.d. 5 december 2019 geoordeeld dat het verschil in basisbedrag tussen de oude en de nieuwe kinderbijslagregeling gebaseerd is op de geboortedatum als objectief criterium en aldus juridisch geen discriminatie inhoudt.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/078 d.d. 1 augustus 2025: Vraag om betaling van de sociale toeslag met terugwerkende kracht – vonnis van de Familierechtbank – toetreding tot de begunstigdenkern

De Geschillencommissie stelt vast dat de vader bij vonnis van de Familierechtbank d.d. 14 december 2023 werd aangeduid als ontvanger van het Groeipakket. Aangezien de moeder nog bijslagtrekkende was voor het kind en de vader slechts de ontvanger werd van het Groeipakket, werd het recht op een sociale toeslag overeenkomstig de toepasselijke regelgeving (de artikelen 222 en 225 Groeipakketdecreet) nog steeds onderzocht binnen het gezin van de moeder. Aangezien er binnen haar gezin geen recht was op een sociale toeslag, kon dit door de uitbetalingsactor ook niet aan de vader worden betaald.

De vader stelt dat hij reeds vanaf september 2023 recht zou hebben op de sociale toeslag, maar dat hem eerst zou zijn meegedeeld dat hij een vonnis nodig had en pas nadien dat hij een aanvraag om toe te treden tot de begunstigdenkern moest indienen.

De Geschillencommissie merkt op dat de rechtbank niet heeft gesteld dat de vader recht heeft op het Groeipakket voor het kind vanaf september 2023. Aangezien het vonnis dateert van 14 december 2023, kan het vonnis slechts vanaf die datum worden toegepast. De Geschillencommissie stelt wel vast dat de uitbetalingsactor foutief gesteld heeft dat zij het vonnis van de Familierechtbank d.d. 13 december 2023, ontvangen op 29 december 2023, slechts diende toe te passen vanaf 1 januari 2024, terwijl dit reeds vanaf de datum van ontvangst van het vonnis was (cf. art. 16 BVR Begunstigden).

De Geschillencommissie merkt op dat de uitbetalingsactor verschillende malen informatie heeft verstrekt aan de vader over de toepasselijke regelgeving, maar dat er toch sprake was van een gebrek aan transparantie aangezien het finaal voor de vader niet duidelijk bleek wat de concrete juiste stappen waren die hij diende te nemen om zijn doel te bereiken.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor niettemin op 15 februari 2024 een volledige en duidelijke uitleg over het recht op de sociale toeslag aan de vader heeft bezorgd en dat de vader vanaf die

datum volledig geïnformeerd was over de berekening van de sociale toeslag en over de mogelijkheden om het recht op een sociale toeslag binnen zijn gezin te berekenen en aan hem toe te kennen. De vader heeft het verzoek om toe te treden tot de begunstigdenkern slechts op 10 december 2024 aan de uitbetalingsactor gericht. De uitbetalingsactor kon het recht op een sociale toeslag bijgevolg niet eerder onderzoeken binnen het gezin van de vader aangezien hij niet eerder medebegunstigde voor het kind was.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/099 d.d. 19 september 2025: Interpretatie vonnis Familierechtbank – informatie betalingsoverzicht

De vader meent dat de uitbetalingsactor het vonnis van de Familierechtbank verkeerd toepast door hem 25% van het totale Groeipakket van alle kinderen uit te betalen, in plaats van het respectievelijke aandeel voor de kinderen die exclusief bij hem wonen. Volgens hem dient het volledige Groeipakket voor die kinderen (en niets van de andere kinderen) aan hem toe te komen. Bovendien wordt volgens de website van de uitbetalingsactor elk kind beschouwd als een individueel dossier waardoor hij niet begrijpt dat de uitbetalingsactor het vonnis van de familierechtbank interpreteert door te vertrekken van een globale som voor de vier kinderen samen.

De Geschillencommissie meent dat de bewoordingen in het vonnis duidelijk zijn: de rechtbank spreekt uitdrukkelijk van “*één vierde van het totale groeipakket voor de vier kinderen*”. Indien de rechtbank vond dat het respectievelijk aandeel van bepaalde kinderen aan de vader betaald dienden te worden, zou zij dat op die manier geformuleerd hebben. Het feit dat de rechtbank uitdrukkelijk spreekt over twee maal “*één vierde van het totale groeipakket voor de vier kinderen*”, maakt duidelijk dat zij van oordeel was dat het totale bedrag van het Groeipakket waarop de vier kinderen recht geven als basis genomen diende te worden en dat de vader twee maal recht heeft op 1/4de van het totale bedrag voor de twee kinderen die bij hem wonen.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat de vader meent dat hij van de uitbetalingsactor omwille van privacyredenen niet de nodige informatie ontving met betrekking tot het Groeipakket dat aan de moeder van de kinderen werd betaald, zodat hij onmogelijk aan haar kon vragen om de correcte bedragen door te storten. De Geschillencommissie stelt vast dat de vader intussen de nodige informatie ontving zodat dit aspect van de vordering zonder voorwerp geworden is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/070 d.d. 27 juni 2025: Plaatsing – verdeelsleutel 1/3 2/3 – voorlopige maatregel jeugdrechter

Het kind verblijft als interne leerling in een medisch pedagogisch instituut van het Gemeenschapsonderwijs. Op basis van een gerechtelijke maatregel die werd opgelegd, wordt het Groeipakket uitbetaald via de verdeling $1/3^{\text{de}}$ (aan de moeder) – $2/3^{\text{de}}$ (aan de instelling).

De moeder is het niet eens met de verdeling $1/3^{\text{e}}$ – $2/3^{\text{e}}$. Zij stelt dat er door de jeugdrechter slechts een voorlopige maatregel werd opgelegd, maar dat er geen vonnis was uitgesproken. De moeder meent dat op basis daarvan geen verdeling $1/3^{\text{de}}$ – $2/3^{\text{de}}$ mogelijk is. Daarnaast heeft de moeder heel wat klachten met betrekking tot het verloop van de plaatsing.

De raadsman licht toe dat het kind gedurende twee maanden volledig thuis is geweest door feiten die gebeurden op het internaat. Op dit ogenblik is ze vier dagen per week op het internaat. De raadsman vindt het dan ook niet correct dat de moeder onder die omstandigheden slechts $1/3$ van de kinderbijslag geniet daar ze toch veel kosten voor haar kind moet dragen.

Overeenkomstig artikel 68 van het Groeipakketdecreet *juncto* artikel 8 BVR Begunstigden wordt het Groeipakket bij een plaatsing verdeeld tussen de begunstigden en de instelling met een verdeelsleutel $1/3^{\text{de}}$ – $2/3^{\text{de}}$. Mededeling A/49 d.d. 10 juni 2024 (supra) bepaalt echter dat de $1/3^{\text{de}}$ – $2/3^{\text{de}}$ verdeling niet geldt voor kinderen die verblijven in een internaat dat de transitie (van Onderwijs naar Welzijn) maakt en dat de ouders het volledige Groeipakket behouden tot er zich een schakelmoment voordoet; één van deze schakelmomenten is dat er een gerechtelijke maatregel aan het kind wordt opgelegd.

In casu werd een gerechtelijke maatregel opgelegd wat door de moeder ook niet betwist wordt. Bij beschikking heeft de Jeugdrechter aan het kind de functies verblijf, begeleiding, training, behandeling en dagopvang tot aan het vonnis ten gronde opgelegd; maatregelen met tussenkomst van de subsidiërende overheid in de kosten. De beslissing werd gesteund op de Jeugdbeschermingswet van 8 april 1965 (o.m. artikelen 44, 52ter en 58) en op het Decreet betreffende de integrale jeugdhulp van 12 juli 2013 (o.m. artikelen 47, 48 §1 4°-5°-7°-8°-9°, 58).

De Geschillencommissie wijst erop dat de $1/3^{\text{de}}$ – $2/3^{\text{de}}$ verdeling de decretaal bepaalde verdeelsleutel van het Groeipakket is zodra er sprake is van een plaatsing overeenkomstig art. 68 Groeipakketdecreet *juncto* art. 8 BVR Begunstigden.

De Geschillencommissie begrijpt uit het verzoek dat de moeder erop wijst dat de beschikking van de Jeugdrechtbank voorlopig is, maar dit neemt niet weg dat een beschikking wel degelijk rechtskracht heeft en uitvoerbaar is, ook al wordt er later door de jeugdrechtbank nog een definitieve uitspraak gedaan.

De Geschillencommissie heeft begrip voor de bezorgdheden die de moeder vermeldt betreffende de problemen die zich hebben voorgedaan in het kader van de plaatsing, maar is hiervoor niet bevoegd. De moeder kan met betrekking tot die klachten contact opnemen met Opgroeipunt (<https://www.opgroeien.be/opgroeipunt>) indien zij hierover een vraag heeft of een klacht wenst te formuleren.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/104 d.d. 19 september 2025: Uitvoering gerechtelijke uitspraak – uitvoering dadingsovereenkomst van de ouders

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor erkent dat zij op basis van de meest recente gerechtelijke uitspraak, namelijk een arrest van het Hof van beroep, het volledige Groeipakket had moeten betalen aan de vader, maar dat zij de regularisatie van de sociale toeslag over het jaar 2022 en vanaf 1 september 2023 aan de moeder heeft betaald. Deze sociale toeslag had via een sommandelegatie betaald moeten worden aan de vader.

De Geschillencommissie stelt bijgevolg vast dat er sprake is van een fout in de zin van de bepalingen van artikel 92, § 1, 1^e en 2^e lid Groeipakketdecreet. De uitbetalingsactor wijst erop dat de moeder twee brieven ontving waarin bevestigd werd dat zij recht had op een sociale toeslag. De uitbetalingsactor meent dan ook dat de moeder niet kon weten dat zij er geen recht op had en neemt het debet zelf ten laste. De Geschillencommissie besluit dat de vordering wat dit aspect betreft, **gegrond** is aangezien het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet dient te worden toegepast: de terugvorderingsbeslissing dient derhalve te worden geannuleerd.

Wat betreft de betaling van het Groeipakket vanaf 1 april 2025 vindt de moeder het ongehoord dat de dadingsovereenkomst, zijnde een gezamenlijke beslissing van haarzelf en de vader van de kinderen, niet in aanmerking wordt genomen door de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie stelt vast dat de ouders in de dadingsovereenkomst onderling beslisten tot gezamenlijke uitoefening van het ouderlijk gezag, met gelijkmatig verdeelde huisvesting van de kinderen bij beide ouders. Wat betreft het Groeipakket is bepaald dat dit aan de moeder toekomt, onder de verplichting om binnen de 10 dagen na ontvangst ervan de helft door te storten aan de vader van de kinderen.

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat bij toepassing van artikel 65 Groeipakketdecreet principieel de beide begunstigden in de begunstigdenkern samen bepalen aan wie van hen het Groeipakket wordt betaald tenzij de rechtbank hierover een uitspraak heeft gedaan. In dat laatste geval zal de uitbetalingsactor het vonnis van de rechtbank uitvoeren, zoals in casu het geval is. Aangezien de

ouders zich hadden gewend tot de rechtbank en de uitbetalingsactor de voormelde gerechtelijke uitspraken die haar ter kennis werden gebracht, uitvoert tenzij haar een andersluidende gerechtelijke uitspraak ter kennis wordt gebracht, is de onderlinge dadingsovereenkomst tussen de ouders niet voldoende om het Groeipakket voortaan aan de moeder uit te betalen (die vervolgens doorstort aan de vader). De moeder dient zich alsnog te wenden tot de rechtbank om een nieuw vonnis te bekomen waarin de rechtbank uitspraak doet over de ontvanger van het Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering wat betreft de uitvoering van de dadingsovereenkomst tussen de ouders **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/115 d.d. 31 oktober 2025: Terugvordering bij de begunstigdenkern voor het Groeipakket dat slechts aan één van beide begunstigden werd betaald

De vader en zijn huidige partner kunnen er niet mee instemmen dat er van hen onverschuldigd betaald Groeipakket wordt teruggevorderd terwijl de moeder van de kinderen dit ontvangen heeft:

“(…) de brief waarover het groeipakket het heeft (in bijlage) van december 2023, informeert ons over het feit dat (de kinderen) hun officiële adres bij (hun moeder) hebben geplaatst. Hierna wordt er gegooid met grote termen zoals een “begunstigdenkern”. Iet wat verder in de brief staat: “indien er geen keuze wordt gemaakt, dan blijven we het bedrag verder uitkeren aan de ouder die hem oorspronkelijk ontving. Als er geen overeenkomst is zal de ouder die het bedrag krijgt alleen aansprakelijk zijn voor de schulden”. Wij hebben nooit gereageerd op de brief, dat klopt. Wij hadden begrepen dat alles dan bleef zoals het was, dat staat er toch ook? De kinderen zijn allemaal meerderjarig. Mevrouw krijgt dat geld al sinds de scheiding 15 jaar geleden, waarom zouden we nu iets wijzigen? Wij hebben dus niet gehandeld, omdat we dachten dat dat niet nodig was !

(…)

Wij wisten niet dat zij dit geld nog ontving en laat staan hoeveel!

(…)

Zij weet dat als er brieven komen, zoals nu, ze beide ouders aanspreken. Mijn partner en ik hebben meer te verliezen. Zij huurt alles, en als ze op een zwarte lijst komt voor wanbetalingen neemt 1 van de kinderen wel een lening of iets op zijn naam. Zij kent de achterpoortjes. Wij werken beiden heel hard, wij betalen een huis af en wij hebben 4 jonge kinderen met extra zorg (van een mentale beperking tot ASS en ADHD). Wij kunnen het ons niet veroorloven om een deurwaarder aan de deur te krijgen en daar wordt van geprofiteerd door (…)! Wij hebben haar ook al een aantal keren gecontacteerd over de brieven en ze gaat het telkens “oplossen”, maar er gebeurt niets!

Ik hoop dat de geschillencommissie dit wil bekijken en een juist oordeel velt zonder zich te verschuilen

achter een standaard document waar de modale burger niet aan uit kan. Stilzwijgend jezelf aansprakelijk stellen voor andermans schulden ? Want dat is de brief van 19/12/2023 he, en niet meer dan dat. Dat lijkt me niet oké !"

De Geschillencommissie stelt vooreerst vast dat er ingevolge de verhuis van de kinderen van de vader naar de moeder, werd overgeschakeld naar een begunstigenkern, bestaande uit de vader en de moeder van de kinderen. Principieel worden beide ouders van het kind aangewezen als begunstigen van de gezinsbijslagen (artikel 57, §1 Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie stelt vast dat inzake de terugvordering van onverschuldigde betalingen, principieel degene die een onverschuldigde betaling heeft ontvangen, verplicht is tot teruggave (cf. artikel 5.133 en artikel 5.134 nieuw BW⁹⁷ (cf. oud artikel 1376 BW); zie ook artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet). De Geschillencommissie meent dat het derhalve op grond van voormelde bepalingen principieel de moeder is – die de onverschuldigde betaling heeft ontvangen – die gehouden is tot terugbetaling.

Evenwel stelt de Geschillencommissie vast dat voor het Groeipakket administratieve onderrichtingen werden gegeven aan de uitbetalingsactoren op basis waarvan de beide ouders in de begunstigenkern worden aanzien als 'ontvangers' (waarbij van beiden kan teruggevorderd worden) en dat zij hierover worden geïnformeerd en aldus de kans krijgen om de unanimité te verbreken (cf. toelichtingsnota nr. 7 d.d. 18 april 2019 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket; toelichtingsnota nr. 19 d.d. 26 oktober 2021 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket).

De Geschillencommissie merkt op dat de brief d.d. 19 december 2023 van de uitbetalingsactor de volgende alinea vermeldt: *"Indien er geen keuze wordt gemaakt, dan blijven we de basis gezinsbijslag verder uitkeren aan de ouder die hem oorspronkelijk ontving.*

Indien er geen overeenkomst is, dan zal de basis gezinsbijslag worden uitbetaald aan de jongste van de ouders. Die is vanaf dan alleen aansprakelijk voor eventuele schulden.

Als je samen een rekeningnummer kiest of je reageert niet, worden jullie allebei aanspreekbaar bij eventuele schulden. Jullie worden beschouwd als ontvanger van het Groeipakket."

De Geschillencommissie merkt op dat de wijze van libellering in de brief verwarrend is en stelt vast dat door de formulering dat betrokkenen er op basis van de eerste zin in de alinea logischerwijze van uit mochten gaan dat er verder zou worden uitbetaald aan de moeder zoals voordien het geval was, als er geen keuze (waarin dus geen actie vereist is) werd gemaakt aan wie de gezinsbijslag uitbetaald mocht worden (zoals in casu het geval was). De derde zin in de alinea handelt dan in eerste instantie over de situatie waarin beide begunstigen samen een rekening kiezen (waarin dus een actie vereist is), waardoor

⁹⁷ Wet d.d. 28 april 2022 houdende boek 5 "Verbintenissen" van het Burgerlijk Wetboek, BS 01.07.2022.

zij beiden ontvanger worden en ze beiden aanspreekbaar zijn bij eventuele schulden. Daarbij wordt dan ongelukkig geformuleerd dat dit ook het geval is als 'je niet reageert'.

De Geschillencommissie merkt op dat dit allesbehalve duidelijk is en dat beide zinnen in deze alinea elkaar lijken tegen te spreken als het gaat over de situatie waar de begunstigden niet reageren, zoals in casu het geval is. Ook het infoblad dat bij de brief gevoegd werd, bracht geen soelaas: er wordt op geen enkele manier duidelijk vermeld of en wanneer beide begunstigden aansprakelijk worden voor eventuele schulden. Er wordt enkel vermeld dat het Groeipakket aan de jongste wordt betaald wanneer de begunstigden het niet (meer) eens zijn en dat die dan alleen aansprakelijk is voor eventuele schulden. Er wordt nergens vermeld wanneer beide begunstigden aansprakelijk zijn voor eventuele schulden.

De Geschillencommissie stelt dan ook dat uit de brief en het infoblad niet ondubbelzinnig kan begrepen worden dat de vader bij gebrek aan reactie, mede gehouden is tot de terugbetaling van schulden inzake het Groeipakket. De Geschillencommissie stelt dat het uitblijven van een reactie door de vader in casu niet beschouwd kan worden als een geïnformeerde impliciete instemming om medeschuldenaar te worden aangezien hij niet ondubbelzinnig, duidelijk en voldoende werd geïnformeerd over de gevolgen van de overschakeling naar de begunstigdenkern.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is in die zin dat dient te worden vastgesteld dat het onverschuldigde Groeipakket niet bij de vader kan teruggevorderd worden aangezien hij door de uitbetalingsactor niet duidelijk, ondubbelzinnig en voldoende geïnformeerd werd over de gevolgen van het overschakelen naar een begunstigdenkern en meer bepaald over het feit dat hij medeschuldenaar werd. Het door de vader reeds afbetaalde bedrag van deze schuld, dient door de uitbetalingsactor opnieuw te worden uitbetaald aan de vader.

Beslissing GC nr. 2025/118 d.d. 31 oktober 2025: Betaling aan opvoeder – laattijdige domiciliewijziging van de zoon na de verhuis van moeder en zoon ingevolge een partnerbreuk

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor om het Groeipakket voor haar zoon uit te betalen aan haar voormalige partner die als opvoeder wordt beschouwd voor het Groeipakket. Zij legt uit dat zij en haar zoon de woning verlieten van haar toenmalige partner ingevolge diens agressieve gedrag:

“Beste, Ik stuur jullie deze mail omdat ik ten einde raad ben. In december 2024 heb ik samen met mijn zoon de woning verlaten van mijn toenmalige partner. Wij waren bij hem ingetrokken in juni 2024, maar door zijn agressieve gedrag, was ik genoodzaakt om hem te verlaten. Ik ben toen tijdelijk ingetrokken bij iemand van mijn familie omdat ik mijn huis verhuurd had. Begin april dit jaar, heb ik gelukkig vroegtijdig mijn sleutel van mijn woning terug gekregen. Ik heb heel veel opknapwerk gehad in mijn woning, uiteindelijk 3x verhuisd in 12 maanden. In mei nog zware gezondheidsproblemen bij mijn

dochter, waardoor de druk in mijn leven heel zwaar werd, ondertussen ook nog steeds fulltime aan het werk.... Hierdoor heb ik even te weinig aandacht geschonken aan mijn administratie.

Op 14/7 heb ik telefonisch contact opgenomen met de kinderbijslag. Ik kreeg toen te horen dat ik het document, verklaring dat mijn zoon nog steeds ter mijne laste was, te laat had teruggestuurd en ik weet dat, maar ik was op, compleet op.... Dus hadden ze, omdat zijn adres nog steeds bij mijn ex partner stond, de kinderbijslag aan hem uitbetaald. Mijn ex partner had ik op alle vlakken geblokkeerd omdat ik hem nooit meer wil horen en ik nu ik terug in mijn eigen stekje woon, eindelijk alles zou kunnen verwerken. Ik heb hem dan toch op 14/7 gebeld, en wij hebben toen afgesproken dat hij het bedrag, het zou ongeveer 1000€ zijn, zou terugbetalen. Tot op vandaag is dit niet gebeurd.

(...)

Ik hoop dat jullie mij kunnen helpen om dit op te lossen?"

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor erop wijst dat zij de moeder ruim de kans geboden hebben om haar dossier aan te passen. De uitbetalingsactor heeft op 20 maart 2025 de moeder uit eigen beweging gecontacteerd om na te vragen of het correct is dat haar zoon zijn adres heeft bij haar ex-partner. De moeder verklaarde telefonisch op 27 maart 2025 dat zij het adres van haar zoon zo snel mogelijk zou aanpassen. Uiteindelijk duurt het tot 7 juli 2025 alvorens haar zoon op haar adres wordt ingeschreven, maar niet met terugwerkende kracht. Op 27 maart 2025 verstuurt de uitbetalingsactor een verklaring op eer per e-mail aan de moeder nadat ze telefonisch contact opnam. Op 7 april 2025 stuurt de uitbetalingsactor een eerste herinnerings-e-mail en op 22 april 2025 een tweede herinnerings-e-mail.

De Geschillencommissie stelt vast dat artikel 59 Groeipakketdecreet bepaalt dat als één ouder of beide ouders het rechtgevende kind niet hoofdzakelijk opvoedt/opvoeden, de werkelijke opvoeder of twee werkelijke opvoeders begunstigde kan/kunnen worden voor het rechtgevende kind. Er ontstaat een weerlegbaar vermoeden van hoofdzakelijke opvoeding als het kind zijn woonplaats heeft bij de werkelijke opvoeder(s) en geen van de ouders in het gezin verblijven. Dit vermoeden kan weerlegd worden met alle middelen van recht, ook een verklaring op eer.

Gelet op de voormelde elementen oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is, aangezien de moeder overeenkomstig de toepasselijke regelgeving sinds 17 december 2024 niet langer kan beschouwd worden in te staan voor de opvoeding van haar zoon omdat hij vanaf die datum samenwoonde met een opvoeder.

Beslissing GC nr. 2025/144 d.d. 19 december 2025: Vonnis familierechtbank – toekenning sociale toeslag met terugwerkende kracht

Ingevolge een vonnis van de familierechtbank waaruit bleek dat er geen sprake was van gelijkmatig verdeelde huisvesting, heeft de uitbetalingsactor de volledige sociale toeslag aan de moeder toegekend.

De moeder gaat niet akkoord dat de volledige sociale toeslag niet met terugwerkende kracht wordt toegekend vanaf 1 april 2025.

In het vonnis van de familierechtbank werd er onder meer voor recht gezegd dat beide ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen en werd er een omgangsregeling bekrachtigd waarbij beide ouders zijn overeengekomen dat het kind steeds bij de moeder verblijft en de vader tijd met het kind kan doorbrengen op het adres van de moeder op maandag, woensdag en vrijdag van 17 tot 21 uur.

Op grond van dit vonnis dient de sociale toeslag in toepassing van de bepalingen van artikel 18, 4^e lid Groeipakketdecreet volledig aan de moeder te worden toegekend waarbij zij de enige mogelijke begunstigde van een sociale toeslag wordt in toepassing van de bepalingen van artikel 58, § 2 Groeipakketdecreet.

Gezien de wetgever bij de bepalingen van artikel 16, 2^e lid BVR Begunstigden uitdrukkelijk heeft bepaald dat een vonnis in dat geval niet met terugwerkende kracht kan worden toegepast, maar slechts uitwerking kan hebben vanaf de maand volgend op de maand waarin de uitbetalingsactor het vonnis heeft ontvangen, stelt de Geschillencommissie vast dat de moeder bijgevolg slechts voor de toekomst enige begunstigde voor de sociale toeslag wordt.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

10. DOMICILIE OF FEITELIJK VERBLIJF VAN HET KIND IN VLAANDEREN

Beslissing GC nr. 2025/105 d.d. 19 september 2025: Startbedrag geboorte - bewijs van het verblijf van het kind in Vlaanderen

Pas sinds 16 augustus 2024 is het kind officieel ingeschreven op het adres van de ouders. Van 23 mei 2023 tot 16 augustus 2024 was het kind volgens het Rijksregister als niet-verblijfhouder DABS (Databank van Akten van de Burgerlijke Stand) geregistreerd in de Belgische bevolkingsregisters. Bijgevolg bestaat er volgens de uitbetalingsactor vanaf 16 augustus 2024 recht op het Groeipakket. Voordien was volgens de uitbetalingsactor immers niet voldaan aan de toekenningsvoorwaarden van artikel 8, §1, 1°, van het Groeipakketdecreet.

De ouders stellen dat het kind hier geboren is en dat zij het verblijf kunnen aantonen aan de hand van bewijsstukken.

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van artikel 3, §1, 49° van het Groeipakketdecreet wordt vermeld dat onder 'woonplaats' wordt verstaan: *"de woonplaats, vermeld in artikel 32, 3° van het Gerechtiglijk Wetboek en, bij gebrek daaraan, de verblijfplaats van de persoon;"*. Op basis van artikel 3, §1, 47° van het Groeipakketdecreet wordt vermeld dat onder 'verblijfplaats' wordt verstaan: *"de feitelijke plaats waar de persoon gewoonlijk verblijft;"*.

In de Toelichtingsnota 3 van 21 december 2018 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) wordt er in het kader van het bepalen van de bevoegde deelentiteit binnen België op basis van de vastgelegde aanknopingsfactoren, bepaald hoe de feitelijke verblijfplaats kan bewezen worden. Het prevalerende criterium om de bevoegde deelentiteit binnen België te bepalen, is de lokalisatie van het kind in België. Als er geen wettelijke woonplaats is, moet naar de feitelijke verblijfplaats van het kind worden gekeken.

De bewijsstukken van feitelijke verblijfplaats in Vlaanderen, waaronder consultaties bij Kind en Gezin, een ontslagbrief van het ziekenhuis, een geboortebewijs,... volstaan volgens de uitbetalingsactor niet als sluitend bewijs dat het kind sinds de geboorte in Vlaanderen verbleef, omdat het volgens de uitbetalingsactor slechts momentopnames zijn.

De Geschillencommissie stelt enerzijds vast dat er verschillende elementen zijn die kunnen wijzen op het feitelijk verblijf in Vlaanderen van het kind zoals de verschillende consultatiebrieven van Kind & Gezin die consultaties vermelden op 6 juni 2023, 15 juni 2023, 13 juli 2023, 4 april 2024, 30 mei 2024 en 12 september 2024. Op 13 juli 2023, 31 augustus 2023 en 15 oktober 2024 werden door Kind & Gezin de polio vaccinaties toegediend. Op 6 juni 2023 en op 9 juni 2023 werden door Kind & Gezin de gehoortesten uitgevoerd.

De Geschillencommissie stelt anderzijds vast dat er geen diverse mogelijke bewijsstukken van feitelijke verblijfplaats in Vlaanderen worden voorgelegd zoals opgenomen in de voormelde Toelichtingsnota 3 - Bijlage 1 van 4 januari 2019 van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) en dat niet wordt gestaafd waarom er een vrij lange periode is verstreken tussen de geboorte van het kind en de inschrijving in het Rijksregister.

De Geschillencommissie oordeelt dat er afdoende bewijzen van het feitelijke verblijf in Vlaanderen van het kind zijn voorgelegd voor de periode van de geboorte van het kind (mei 2023) tot 16 augustus 2024 waaruit blijkt dat het kind gewoonlijk in Vlaanderen verblijft zoals bedoeld in artikel 8, §1, eerste lid, 1° *juncto* artikel 3, §1, 47° en 49° van het Groeipakketdecreet. Er kan bijgevolg wel een recht op Groeipakket (Vlaamse gezinsbijslagen en startbedrag geboorte) toegekend worden voor de betrokken periode.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/111 d.d. 28 november 2025: Verblijf van de kinderen in het buitenland (Pakistan) – bewijs van verblijf in Vlaanderen – kind met zorgnood - aspect frauduleuze intenties

Naar aanleiding van een sociale controle en een buurtonderzoek werd vastgesteld dat er onvoldoende elementen aanwezig zijn die bewijzen dat de kinderen duurzaam in België verblijven, maar gedurende de periode van november 2019 tot en met januari 2023 in Pakistan verbleven bij de grootmoeder en af en toe naar Vlaanderen op bezoek kwamen en dat de ouders op 30 november 2023 het CLB erover informeerden dat de kinderen opnieuw naar school gaan in Pakistan.

De uitbetalingsactor vorderde daarom het Groeipakket voor de periode van 1 november 2019 tot en met 31 januari 2024 ten bedrage van in totaal 33.538,85 euro terug. De uitbetalingsactor besloot dat de ouders het Groeipakket ontvingen door frauduleuze handelingen waardoor ook interesten ten belope van 3.769,04 EUR teruggevorderd werden.

De ouders stellen dat er geen sprake is van fraude en wijzen op de diverse bewijsstukken. Zij wijzen ook op de bijzondere situatie van één van hun kinderen dat lijdt aan een ernstige vorm van autisme, waardoor de ouders genoodzaakt waren haar tijdelijk in het buitenland onder te brengen voor aangepaste zorg en onderwijs. Zij vorderen om het Groeipakket niet terug te vorderen voor de periode van januari 2023 - januari 2024 en om geen Groeipakket terug te vorderen voor het jongste kind.

Alvorens een definitieve beslissing te nemen tijdens de zitting van 17 oktober 2025, heeft de Geschillencommissie de ouders nog de kans gegeven om het bewijs van het feitelijke verblijf van de kinderen van januari 2023 tot en met januari 2024 aan te tonen.

De ouders delen mee dat, aangezien zij reeds meermaals contact hadden gehad met het CLB in verband met de situatie van hun dochter, zij er te goeder trouw van uit gingen dat alle schoolgerelateerde aangelegenheden via het CLB dienden te verlopen. Bovendien speelde de taalbarrière een bijkomende rol. De ouders delen mee dat ze niet volledig op de hoogte waren van de verplichting om de tijdelijke verblijfssituatie te melden en hen dit niet werd meegedeeld door het CLB of enige andere bevoegde instantie die op de hoogte was van de situatie: het CLB gaf aan dat de kinderen mochten gaan waar ze wilden, zolang ze maar naar school gaan, eveneens het voormalige kinderbijslagfonds heeft exact hetzelfde aangegeven. Zij begrijpen niet wat zij verkeerd zouden hebben gedaan. Het CLB was op de hoogte van de intentie van de ouders om één van de kinderen in het buitenland verdere gespecialiseerde hulp te laten krijgen, aangezien zij in België enkel op wachtlijsten werd geplaatst en meermaals geweigerd werd door reguliere scholen waardoor de toestand van hun dochter aanzienlijk dreigde te verslechteren indien er niet tijdig werd ingegrepen. Ter onderbouwing van hun vaste intentie om in België te blijven en hun leven hier verder op te bouwen, verwijzen de ouders naar de aankoop van hun woning in november 2023 in Vlaanderen.

De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de door de ouders bijkomend overgemaakte bewijsstukken er sprake is van een duurzaam feitelijk verblijf in Vlaanderen, en het niet gaat om momentopnames, waardoor deze bewijsstukken wel afdoende zijn om aan te tonen dat de kinderen voor de betwiste periode voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 8 van het Groeipakketdecreet.

Wat betreft het aspect bedrog of bedrieglijke handelingen van verzoekers, besluit de Geschillencommissie dat uit de bijgebrachte elementen en stukken blijkt dat de ouders niet wetens en willens informatie hebben achtergehouden: de Geschillencommissie besluit dat geen fraude kan weerhouden worden. De Geschillencommissie oordeelt hierbij dat er geen sprake is van frauduleuze intenties: de ouders stelden rechtmatig vertrouwen in het CLB waarmee ze tijdens een zeer lange periode in overleg geweest zijn en er ook een taalbarrière was terwijl het verblijf in Pakistan was ingegeven door de zorg van de ouders om hun dochter die in Vlaanderen nergens terecht kon en steeds opnieuw op wachtlijsten bleef staan.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

De Geschillencommissie merkt op dat er voor het kind met een zorgproblematiek een aanvraag om Vlaamse zorgtoeslag kan ingediend worden bij het Agentschap Opgroeien, team Zoë (Zorgtoeslagevaluatie).

11. GROEIPAKKET VOOR EEN KIND MET NIET-BELGISCHE NATIONALITEIT

Om recht te hebben op Groeipakket moet een kind principieel de Belgische nationaliteit hebben.⁹⁸ In bepaalde gevallen kunnen ook kinderen die niet de Belgische nationaliteit hebben, recht hebben op Groeipakket.

Beslissing GC nr. 2025/136 d.d. 12 december 2025: Moeder werkt als leerkracht op Vlaamse school en is met de kinderen in Vlaanderen gedomicilieerd

De moeder gaat er niet mee akkoord dat het Groeipakket voor haar kinderen geweigerd werd omdat niet zou voldaan zijn aan de nationaliteitsvoorwaarden. De moeder wijst erop dat het gezin zeer goed in België is geïntegreerd en dat het niet betalen van gezinsbijslag in strijd is met het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind.

De moeder licht haar situatie toe als volgt:

“Ik richt mij tot u om mijn gezinssituatie en de daarmee samenhangende problemen onder uw aandacht te brengen.

Ik woon sinds 2021 in België, samen met mijn vier kinderen. Wij zijn sindsdien onafgebroken hier gevestigd. Twee van mijn kinderen volgen voltijds onderwijs. Twee kinderen studeren en werken hier. Ikzelf werk sinds meerdere schooljaren als leerkracht Nederlands in het secundair onderwijs.

Ik betaal belastingen, ben aangesloten bij een ziekenfonds en lever actief bijdragen aan de samenleving (o.a. via vrijwilligerswerk en bloedgiften). Ik heb een attest inburgering en een attest van tewerkstelling. Mijn strafregister is blanco. Mijn aanvraag regularisatie is al in proces en de wijkagent is reeds langs geweest.

Volgens de Kinderbijslagwetgeving (artikelen 1-8 KBW en art. 1-19 van het Groeipakketdecreet in Vlaanderen) heeft ieder kind dat in België zijn gewone verblijfplaats heeft en school loopt, recht op kinderbijslag (Groeipakket). Mijn kinderen voldoen al vier jaar aan deze voorwaarden. Toch ontvangen wij tot op heden geen kinderbijslag. Dit is niet alleen onbegrijpelijk, maar ook onrechtvaardig. Het niet uitbetalen van kinderbijslag druist in tegen het belang van het kind (Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, IVRK).

Mijn eerdere aanvragen (gezinshereniging en asiel) werden afgewezen. Momenteel loopt er een regularisatieaanvraag (artikel 9bis Vreemdelingenwet) via mijn advocaat. Ondanks mijn aantoonbare integratie, arbeidsbijdrage en stabiel gezinsleven, leef ik hierdoor nog steeds in onzekerheid.”

⁹⁸ Artikel 8, §1, eerste lid, 1° Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie stelt vast dat de asielaanvraag van de moeder die werd ingediend op 17 augustus 2023 door het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen werd geweigerd op 12 maart 2025. Ook het schorsend beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 11 september 2025 afgewezen. De moeder en haar gezin waren steeds ingeschreven in het wachtregister. De regularisatieaanvraag bij toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet leidde vooralsnog nog niet tot een gunstige beslissing. De Geschillencommissie dient derhalve vast te stellen dat tot op heden niet blijkt dat het gezin toegelaten of gemachtigd werd om in België te verblijven of er zich te vestigen conform de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Vermits de moeder zelf tot op heden niet is toegelaten of gemachtigd om in België te verblijven of er zich te vestigen, de kinderen geen niet-begeleide minderjarige vreemdelingen zijn en niet blijkt dat zij het slachtoffer zijn van mensenhandel of -smokkel en zij zich niet in een situatie van pleegzorg bevinden, dient te worden vastgesteld dat de kinderen evenmin in aanmerking komen voor één van de bij ministerieel besluit van 13 maart 2019 bepaalde gelijkstellingen. De kinderen kunnen bijgevolg tot op heden niet worden geacht te hebben voldaan aan de voorwaarden van artikel 8, § 1, 1e lid, 1° Groeipakketdecreet.

De Geschillencommissie merkt inzake het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind op dat dit verdrag zich slechts richt tot de Staten zodat de meeste bepalingen ervan slechts verplichtingen inhouden in hoofde van deze laatsten zonder rechtstreeks subjectieve rechten aan particulieren te verlenen waarvoor geen interne uitvoeringsmaatregel zou zijn vereist.

De Geschillencommissie heeft het volste begrip voor de situatie van de moeder die tewerkgesteld is, blijkt geeft van integratie en verzoekt om kinderbijslag voor haar schoolgaande kinderen, maar dient vast te stellen dat er voor het Groeipakket expliciete voorwaarden betreffende het toegelaten of gemachtigd verblijf bepaald zijn in het Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/050 d.d. 16 mei 2025⁹⁹: Bijzondere identiteitskaart model P – toelating of machtiging in het kader van studies

De uitbetalingsactor ontving vanwege FAMIWAL (caisse publique wallonne d'allocations familiales) een brevet met het oog op het onderzoek naar het recht op gezinsbijslag voor de verzoeker (*2006) naar aanleiding van zijn verhuis naar Vlaanderen. De uitbetalingsactor heeft het recht op gezinsbijslag in het Groeipakket geweigerd daar een machtiging om in België te verblijven om er te studeren of een

⁹⁹ Zie ook beslissing GC nr. 2025/051 d.d. 16 mei 2025.

beroepsopleiding te volgen, om er vrijwilligerswerk uit te oefenen of om er als au-pairjongere te werken, geen recht geeft op gezinsbijslag.

De verzoeker gaat hier niet mee akkoord omdat hij gemachtigd of toegelaten is tot een verblijf in België van meer dan drie maanden. Hij heeft de Spaanse nationaliteit.

Aangezien hij op 11 oktober 2024 uit het Rijksregister werd geschrapt wegens einde functie, dient te worden vastgesteld dat de bijzondere identiteitskaart model P, afgeleverd op 21 juni 2024 en met 31 december 2024 als vervaldatum, vanaf 11 oktober 2024 niet langer als geldig kan worden beschouwd en derhalve niet in aanmerking kan komen als bewijs van toelating of machtiging in België te verblijven zoals bepaald bij artikel 8, § 1, 1° Groeipakketdecreet.

Er kan derhalve geen discussie over bestaan dat enkel het wettig verblijf vanaf 6 november 2024 in aanmerking kan worden genomen voor de kwestieuze periode met ingang van 1 december 2024. Uit dat wettig verblijf blijkt dat de verzoeker derhalve terecht stelt dat hij beschikt over een toelating of machtiging in België te verblijven of er zich te vestigen en daarmee tijdens de betwiste periode vanaf 1 december 2024 voldaan is aan de voorwaarde van artikel 8, § 1, 1° Groeipakketdecreet.

Gezien de bij dit wettig verblijf vermelde code impliceert dat de toelating of machtiging verleend is in het kader van de studies van de verzoeker aan de UC Louvain, dient echter te worden vastgesteld dat hij in toepassing van de bepalingen van 8, § 1, 5^e lid Groeipakketdecreet geen recht heeft op gezinsbijslagen in het Groeipakket.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is.

12. GROEIPAKKET VOOR EEN KIND DAT VERBLIJFT IN HET BUITENLAND

Om recht te hebben op het Groeipakket, dient het kind in Vlaanderen gedomicilieerd te zijn en mag het kind niet worden opgevoed of lessen volgen in het buitenland.¹⁰⁰

Deze territorialiteitsvoorwaarde verbiedt dus de export van gezinsbijslag buiten België maar er zijn wel een aantal uitzonderingen op de verblijfsvoorwaarde:

- hetzij op grond van de Europese Verordeningen (bij verblijf van het kind in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte);
- hetzij op grond van de bilaterale overeenkomsten inzake sociale zekerheid (bij verblijf van het kind in een land waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten);
- hetzij op grond van één van de algemene vrijstellingen voorzien op grond van artikel 8, §3, tweede lid, Groeipakketdecreet (bij verblijf van het kind in een ander land dan een lidstaat van de Europese Economische Ruimte of dan een land waarmee België een bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid heeft afgesloten).

Beslissing GC nr. 2025/143 d.d. 12 december 2025: Ouders pendelen tussen België en Portugal waar zij een zelfstandige activiteit uitoefenen – kinderen studeren in Portugal

Begin september 2025 meldde de moeder aan de uitbetalingsactor dat het gezin over en weer pendelt tussen België en Portugal, waar de ouders een zelfstandige activiteit uitoefenen, en dat de kinderen vanaf september 2025 school lopen in Portugal.

De uitbetalingsactor concludeerde dat het centrum van belangen van het gezin zich in Portugal situeert, en bezorgde het gezin de formulieren voor het onderzoek op een recht in het raam van de Europese Verordening 883/2004 (model P12 en gezinssamenstelling model E401) om in te vullen. Ondanks een herinnering ontving de uitbetalingsactor geen reactie op de gevraagde formulieren. Teneinde uit de impasse te geraken heeft de uitbetalingsactor beslist om een dringende controle aan te vragen bij de Dienst Sociale Begeleiding en Toezicht van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) om na te gaan sinds wanneer het gezin naar Portugal vertrokken is en de afwezigheid te laten registreren bij de Dienst Bevolking van de woonplaats in België. Tevens is gevraagd om na te gaan of de aansluiting als zelfstandige met onderworpenheid aan de Belgische sociale zekerheid nog valabel is aangezien het gezin

¹⁰⁰ Artikel 8, §3 Groeipakketdecreet; besluit van de Vlaamse Regering d.d. 5 oktober 2018 tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoelagen (hierna BVR Rechtgevend kind genoemd).

in Portugal woont en werkt. In afwachting van het resultaat van dit onderzoek heeft de uitbetalingsactor het dossier voorlopig afgesloten met ingang van 1 september 2025.

De moeder gaat niet akkoord met de stopzetting van het Groeipakket door de uitbetalingsactor. Zij wijst erop dat de kinderen gedomicilieerd blijven in België en het zou gaan om een tijdelijke situatie waarbij de kinderen in Portugal studeren om een stabiele schoolsituatie te hebben.

In de mate dat niet met zekerheid zou blijken dat de kinderen in Vlaanderen verblijven, is er geen recht op gezinsbijslagen zoals bepaald in artikel 8 Groeipakketdecreet. De Geschillencommissie oordeelt dat op basis van de beschikbare gegevens de algemene vrijstellingen op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 47 BVR Rechtgevend kind, niet van toepassing zijn voor de kinderen tijdens hun verblijf in Portugal.

De Geschillencommissie oordeelt dat de moeder de formulieren voor de gezinssamenstelling in Portugal (E401) en de samenloop van rechten (P12) dient over te maken aan de uitbetalingsactor zodat de uitbetalingsactor een definitieve beslissing kan nemen. De Geschillencommissie oordeelt dat het resultaat van het onderzoek dient te worden afgewacht vooraleer de uitbetalingsactor een definitieve beslissing kan nemen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/083 d.d. 1 augustus 2025: Bilaterale overeenkomst België-Algerije – dubbele nationaliteit

Bij nazicht stelde de uitbetalingsactor vast dat de vader de Algerijnse nationaliteit had tot 1 juni 2018 en sindsdien de Belgische. Hierop nam de uitbetalingsactor de door de vader betwiste beslissing dat het bilateraal akkoord met Algerije niet zou kunnen worden toegepast voor de periode dat het gezin in Algerije verbleef omdat de vader niet meer over de Algerijnse nationaliteit zou beschikken.

De raadsman legt stukken voor waaruit blijkt dat de vader naast de Belgische ook de Algerijnse nationaliteit bezit.

De uitbetalingsactor wijst erop dat de bilaterale overeenkomst tussen België en Algerije betrekking heeft op Algerijnse werknemers in België wier kinderen in Algerije worden opgevoed, en omgekeerd Belgische werknemers in Algerije wier kinderen in België worden opgevoed. Aangezien de kinderen werden opgevoed in Algerije, en de vader niet langer de Algerijnse nationaliteit bezat, kan er geen recht worden vastgesteld voor de periode dat de kinderen in Algerije bij de moeder verbleven.

De Geschillencommissie stelt vast dat in de infofiche die het Agentschap Uitbetaling Groeipakket heeft opgesteld en waarop de uitbetalingsactor zich baseert, het volgende wordt vermeld: *“Als de betrokken persoon een dubbele nationaliteit heeft waaronder de Belgische, wordt hij in België als Belg beschouwd en kan het Verdrag niet worden toegepast, → de werknemer mag in dit geval alleen de Algerijnse nationaliteit hebben.”*

De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat voormelde infofiche teruggaat op de informatienota nr. 1993/20 van de voormalige Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers waarbij ingeval van dubbele nationaliteit van de werknemer volgens de juridische principes van het internationaal privaatrecht (met name M. Verwilghen, *Nationalité et statut personnel*, Brussel, Bruylant et Paris, 1984; Vander Elst en Weser, *Droit international privé belge et droit conventionnel international*, Brussel, Bruylant, 1983; nota Dekkers, Brussel, 19 juni 1933, Belg. jud., 1933; F. Rigaux, *Droit international privé*, Brussel, Larcier, 1987; J. Crauw, *Beginselen van I.P.R.*, 1985, Story-Scientia) als volgt is bepaald: *“de betrokken persoon moet in België beschouwd worden als Belg en de Belgische wet moet op hem worden toegepast. Een werknemer die de Belgische nationaliteit heeft en de nationaliteit van een andere Staat waarmee België een overeenkomst gesloten heeft moet beschouwd worden als een Belg. De bilaterale overeenkomst kan op hem dus niet worden toegepast en de kinderbijslag van het Belgische stelsel zal aan hem moeten uitgekeerd worden voor zijn kinderen, ongeacht hun nationaliteit, die op het grondgebied van de andere Staat verblijven, voor zover hen een individuele afwijking werd toegestaan op basis van art. 52 G.W.”*).

Rekening houdende met het voorgaande, is de Geschillencommissie van oordeel dat de uitbetalingsactor terecht heeft beslist dat het Groeipakket niet kan worden toegekend voor de betwiste periodes.

Na beraadslaging beslist de Geschillencommissie om de vordering **ongegrond** te verklaren.

Beslissing GC nr. 2025/128 d.d. 19 december 2025: Verblijf van het gezin in het buitenland (Turkije) – aspect fraude – melding aan AGODI – bilaterale overeenkomst met Turkije

Uit onderzoek van de politie en de sociale inspectiediensten blijkt dat het gezin sedert september 2017 niet meer in Vlaanderen verblijft, maar in Turkije. Op basis van de beslissing van het Fraudeplatform (VUTG) besliste de uitbetalingsactor om het Groeipakket terug te vorderen over de periode van februari 2020 tot en met januari 2024. Rekening houdend met de 5-jarige verjaringstermijn zijn de ten onrechte betalingen van het Groeipakket die gebeurd zijn voor 1 maart 2020 volgens de uitbetalingsactor verjaard. In totaal dienen de ouders 22.310,66 euro terug te betalen: dit bedrag bestaat uit de onterecht betaalde toelagen aan Groeipakket ten bedrage van 19.786,55 euro, te vermeerderen met intresten ingevolge frauduleuze handelingen ten bedrage van 2.524,11 euro.

De ouders gaan niet akkoord met de terugvorderingsbeslissing. Zij leggen bewijsstukken voor: de kinderen hebben hun studies in het buitenland voortgezet vanwege zorgproblemen tijdens de coronaperiode, maar

verbleven altijd meer dan zes maanden per jaar in België. Zij wisten niet dat zij dit aan de uitbetalingsactor moesten melden, maar hebben het wel aan andere officiële instanties gemeld. De ouders vragen om het woord "fraude" niet meer te gebruiken: als ze fraude zouden willen plegen, zouden zij niet elk jaar documenten over hun kinderen die in het buitenland studeren naar de bevoegde instanties sturen (leerplichtcontrole). De ouders leggen bewijzen voor van de melding aan Agodi voor het schooljaar 2020-2021 en 2023-2024. De Geschillencommissie gaf een termijn van 14 dagen na de datum van de zitting om de bewijzen van Agodi bij te brengen voor de schooljaren 2021-2022 en 2022-2023 + eventuele andere bewijzen van het verblijf van het gezin in België.

Volgens de uitbetalingsactor is de bilaterale overeenkomst betreffende de sociale zekerheid en Administratieve schikking tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Turkije van 11 april 2014 enkel van toepassing is als de kinderen in Turkije gedomicilieerd zijn: hier had het gezin een officieel adres in Vlaanderen en proberen ze via bewijsstukken aan te tonen dat ze effectief in Vlaanderen woonden, ook tijdens hun afvoering uit het Rijksregister, waardoor deze bilaterale overeenkomst in casu niet van toepassing is.

De Geschillencommissie stelt vast dat de kinderen in Turkije verblijven en niet voldoen aan de voorwaarden voor een algemene vrijstelling op de territorialiteitsvoorwaarde bepaald in artikel 8, §3 Groeipakketdecreet *juncto* artikel 47 BVR Rechtgevend kind.

Per e-mails d.d. 17 november 2025 bezorgden de ouders aan het secretariaat van de Geschillencommissie de e-mails van AGODI met mededeling dat de ouders voldaan hebben aan de wettelijke meldingsplicht voor de schooljaren 2021-2022 en 2022-2023 in het kader van de Leerplichtcontrole. Per e-mails d.d. 24 november 2025 maken de ouders nog aanvullende bewijsstukken over die volgens hen de aanwezigheid van het gezin in België aantonen.

De Geschillencommissie oordeelt dat de briefwisseling van de ouders aan AGODI, hen er niet van vrijstelt om de uitbetalingsactor eveneens te verwittigen zoals gevraagd wordt op de briefwisseling. Wat de aanvullende bewijsstukken betreft, oordeelt de Geschillencommissie dat deze niet wijzen op enig duurzaam verblijf in Vlaanderen tijdens de betwiste periode.

De Geschillencommissie meent dat uit de voormelde elementen en de bijgebrachte stukken blijkt dat de ouders niet wetens en willens informatie hebben achtergehouden ten aanzien van de uitbetalingsactor: de Geschillencommissie besluit dat geen fraude kan worden weerhouden.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is, aangezien de ouders niet wetens en willens informatie hebben achtergehouden ten aanzien van de uitbetalingsactor. De uitbetalingsactor dient haar terugvorderingsbeslissing in die zin te herzien, rekening houdend met de driejarige verjaringstermijn (in plaats van de thans weerhouden vijfjarige verjaringstermijn) en rekening houdend met het niet verschuldigd zijn van interesten.

Beslissing GC nr. 2025/015 d.d. 7 februari 2025: (Onvrijwillig) verblijf van moeder en kinderen in het buitenland (Marokko)

Op basis van een proces-verbaal van de politie waaruit bleek dat de moeder en de kinderen naar het buitenland (Marokko) zijn vertrokken sinds 26 mei 2023, was er niet voldaan aan de voorwaarde dat de kinderen in Vlaanderen dienen te worden opgevoed of er lessen volgen om het Groeipakket te kunnen uitbetalen (cf. artikel 8 Groeipakketdecreet). De uitbetalingsactor vorderde daarom het Groeipakket ten bedrage van 2.673,55 euro terug van de moeder.

Het verblijf in Marokko was echter volgens de moeder buiten haar eigen wil en die van de kinderen, en te wijten aan de handelingen van haar echtgenoot. De moeder zou een tweetal weken in Marokko verblijven om voor haar zieke moeder te zorgen. Aangekomen in Marokko zou haar echtgenoot echter al haar documenten (paspoort, bankkaart, ...) afgenomen hebben, wat ervoor zorgde dat zij niet meer terug naar België kon reizen. Hij zou haar achtergelaten hebben bij haar familie en na een aantal dagen alleen teruggekeerd zijn naar België. Zij heeft dan nieuwe reisdocumenten moeten aanvragen, wat een hele tijd in beslag genomen heeft.

Tijdens haar verblijf in Marokko zou ze erachter gekomen zijn dat haar echtgenoot via schriftvervalsing zijn bedrijf, dat in financiële moeilijkheden verkeerde, aan haar had proberen over te dragen. Op dat moment werd haar wantrouwen nog veel groter en toen haar reisdocumenten in orde waren, kwam zij dan ook terug naar België om erger te voorkomen. Haar kinderen liet ze noodgedwongen achter in Marokko. De moeder verbleef gedurende een bepaalde periode in een vrouwenopvangcentrum maar dit valt buiten de betwiste periode. De moeder betwist niet dat haar kinderen in Marokko verbleven, maar meent dat er geen verblijf in Vlaanderen mogelijk was omwille van de diverse moeilijkheden.

Na beraadslaging stelt de Geschillencommissie vast dat de vordering **ongegrond** is, in de mate dat er voor de kinderen voor de periode van 1 juni 2023 tot en met 30 november 2023 geen recht meer is op Vlaamse gezinsbijslagen, vermits zij volgens het proces-verbaal van de politie d.d. 27 september 2023 samen met de moeder minstens sedert 26 mei 2023 in Marokko verblijven.

Beslissing GC nr. 2025/047 d.d. 18 april 2025: Verblijf van het gezin in het buitenland (Canada) – notie fraude - AGODI

Op basis van de beschikbare gegevens bleek er geen rechtsgrond voorhanden voor de betaling van het Groeipakket (ten belope van 17.700,75 euro) tijdens de periode dat het gezin in het buitenland (Canada) verbleef aangezien niet voldaan was aan de voorwaarde dat de kinderen in Vlaanderen dienen te worden opgevoed of er lessen volgen (cf. artikel 8 Groeipakketdecreet).

De vader stelt dat zijn gezin altijd twee adressen had: één in Canada en één in België en voor elk jaar dat ze in het ene land woonden, ze ook geruime tijd in het andere land verbleven, waardoor er geen eenduidige verhuisdatum is. De vader erkent dat, omdat ze in de betreffende periode meer dan de helft van de tijd in Canada verbleven, ze wettelijk gezien hun Belgisch domicilieadres hadden moeten opgeven, maar dit hebben nagelaten omdat ze vreesden voor moeilijkheden bij het bekomen of behouden van voorzieningen in België zonder officieel adres, identiteitskaart of rijbewijs. De vader vermeldt ook dat ze er van uit gingen dat de gezinsbijslagregeling gebaseerd was op het administratieve domicilieadres, waardoor ze de betalingen die ze ontvingen, lieten doorlopen.

Op de zitting van de Geschillencommissie stelt de vader dat het pas vier jaar na datum is dat AGODI hem heeft bevraagd over het gebrek aan schoolinschrijving in België. Hij verbaast zich hierover. Hadden zij tijdig gereageerd dan had het dossier sneller kunnen in orde gebracht worden. Wat betreft zijn antwoord betreffende de precieze verhuisdatum, was de vraagstelling voor hem onduidelijk gelet op hun specifieke situatie waarbij ze meerdere keren verhuisd zijn zowel van België naar Canada als omgekeerd.

Op de vraag van de Geschillencommissie waarom op het formulier inzake de sociale toeslag geen buitenlandse inkomsten waren opgegeven, antwoordt de vader dat hij uitging van de inkomsten vanuit belastingtechnisch oogpunt, waarbij hij in België geen aangifte dient te doen van zijn inkomsten in Canada. Hij licht verder toe dat op basis van de definitie van fraude er dient sprake te zijn van opzet, financieel voordeel en vervalsing. Mede gelet op het feit dat hij nooit een aanvraag om kinderbijslag heeft gedaan in Canada, er niet voldaan is aan de voorwaarde inzake het financieel voordeel. Er is nooit een opzet of intentioneel handelen geweest.

De Geschillencommissie meent dat uit de bijgebrachte stukken blijkt dat de vader niet wetens en willens informatie heeft achtergehouden: de Geschillencommissie besloot dat geen fraude kan weerhouden worden. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is.

Noot:

Ingevolge het beroep van de uitbetalingsactor tegen de beslissing van de Geschillencommissie, besliste de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout op 8 januari 2026 de vordering van de uitbetalingsactor gegrond aangezien de Arbeidsrechtbank van oordeel is dat er door de uitbetalingsactor fraude wordt aangetoond en derhalve toch de vijfjarige verjaringstermijn toepassing dient te vinden.

Beslissing GC nr. 2025/084 d.d. 14 augustus 2025: Verblijf in het buitenland (Tanzania) van moeder en kind – melding aan AGODI

Naar aanleiding van een automatische melding via de Kruispuntbank dat het kind op 20 november 2020 uitgeschreven werd uit het kleuteronderwijs met als reden “verhuisd naar het buitenland en loopt school in het buitenland”, vroeg de uitbetalingsactor een controle door een gezinsinspecteur aan.

Op basis van een onaangekondigde controle op het domicilieadres van moeder en kind, concludeerde de gezinsinspecteur dat zij sinds maart 2017 in Tanzania verblijven. De uitbetalingsactor vorderde een bedrag van 8.242,78 euro terug (periode 1 april 2017 tot en met 30 november 2021).

De moeder licht toe dat zij pas effectief in Tanzania verbleef vanaf 2021 en zij dit ook had meegedeeld aan haar uitbetalingsactor. De reden was dat de vader terminale botkanker had. Wat betreft de periode vanaf 2019 was haar verblijf voornamelijk in België. Ze heeft wel veel gereisd samen met haar zoon naar de Verenigde Staten, Griekenland, Tanzania.

De Geschillencommissie merkt op dat geen van de bijgebrachte documenten het verblijf van het kind in België aantoont in de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 december 2022. Het kindboekje van Kind & Gezin (zoals de arbeidsrechtbank opmerkt: met notities in het Engels) heeft betrekking op de periode 2017-2018, periode waarover de Arbeidsrechtbank zich reeds heeft uitgesproken. Een eenmalige MRI en RX scan in augustus 2020 toont geenszins aan dat zij hun hoofdverblijf in België hadden. De betaalverzoeken met betrekking tot de ziekenfondsbijdrage en de hospitalisatieverzekering hebben betrekking op 2021, net zoals de covid-19 vaccinaties.

Uit het overzicht van de tussenkomsten voor geneeskundige verzorging blijkt niet dat het kind in de betwiste periode hoofdzakelijk in België verbleef. De prestaties hebben allemaal betrekking op de periode in de zomervakantie, wat aansluit bij de overige elementen in het dossier die erop wijzen dat zij hoofdzakelijk in Tanzania verbleven, maar af en toe voor enkele weken naar België kwamen. Uit de verbruiksgegevens van Fluvius blijkt er een enorme daling van het jaarlijks elektriciteitsverbruik is. Een buurvrouw bevestigt dat de moeder al jaren in het buitenland woont en haar kindje ook. Zij zouden af en toe een paar weken naar België komen.

De Geschillencommissie besluit daaruit dat het kind in de periode vanaf 1 januari 2019 tot en met 30 november 2021 (periode van terugvordering waarvoor zij bevoegd is) hoofdzakelijk werd opgevoed in Tanzania en niet in België, zodat er noch op basis van artikel 8 van het Groeipakketdecreet, noch op basis van de vrijstellingen in de artikelen 47-49 BVR Rechtgevend kind recht is op Groeipakket. Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

De Geschillencommissie sluit zich aan bij het oordeel van de Arbeidsrechtbank dat er in hoofde van de moeder geen sprake is van fraude. De moeder had aangegeven dat haar kind enkel in een Belgische kleuterschool was ingeschreven om plaats te houden, maar dat zij sinds begin 2021 voornamelijk in Tanzania verbleef en het kind daar ook inschreef voor het schooljaar 2021-2022. Zij heeft ook correct aan de gezinsinspecteur gemeld dat zij die periode in Tanzania verbleef. Zij heeft ook aan Agodi laten weten dat het kind school liep in Tanzania, zodat de Geschillencommissie meent dat het niet onaannemelijk is dat de moeder in de (weliswaar verkeerde) veronderstelling was dat dit zou volstaan.

Beslissing GC nr. 2025/093 d.d. 5 september 2025: Studies in het Verenigd Koninkrijk – informatieverplichting – motiveringsverplichting - noties fout van de uitbetalingsactor en rekenschap geven

Naar aanleiding van de informatiebrief die de moeder in maart 2025 ontving voor de 18de verjaardag van haar zoon, meldde zij aan de uitbetalingsactor dat haar zoon sinds september 2023 in het Verenigd Koninkrijk studeert.

Op basis van deze informatie ging de uitbetalingsactor over tot een terugvordering voor een bedrag van € 4.603,90 voor de periode van 1 september 2023 tot en met 31 maart 2025.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvordering. Zij stelt dat zij niet verwacht had dat er geen recht meer zou zijn op Groeipakket door de studies van haar zoon in het buitenland, aangezien haar zoon wel nog in België was gedomicilieerd. Bovendien kwam haar zoon in de weekends en in de vakanties naar huis. Zij stelt door de uitbetalingsactor niet voldoende geïnformeerd te zijn en zich gebaseerd te hebben op de informatie die terug te vinden was op de website van de uitbetalingsactor die volgens haar echter gebrekkig, misleidend en verwarrend zou zijn geweest. Zij stelt ten slotte dat er verschillende Vlaamse leerlingen in dezelfde school wel kinderbijslag zouden ontvangen.

Gezien het Verenigd Koninkrijk geen lidstaat (meer) is waarop de Europese Verordeningen van toepassing zijn en er evenmin tussen België en het Verenigd Koninkrijk een bilateraal akkoord betreffende de sociale zekerheid / gezinsbijslag werd afgesloten, dient in casu te zijn voldaan aan één van de algemene vrijstellingen op grond van artikel 8, § 3, tweede lid Groeipakketdecreet opdat er recht zou kunnen zijn op Groeipakket maar hiertoe zijn geen elementen voorhanden.

De Geschillencommissie besluit dan ook dat er terecht geen Groeipakket meer kon worden toegekend gelet op de bepaling van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet (territorialiteitsvoorwaarde). De Geschillencommissie merkt wel op dat de uitbetalingsactor haar brief niet correct motiveerde: zij verwijst in haar motivering enkel naar artikel 8, §1 van het Groeipakketdecreet, terwijl in casu art. 8, §3 Groeipakketdecreet van toepassing is.

De moeder stelt dat er gebrekkige, misleidende of verwarrende informatie op de website van de uitbetalingsactor stond maar de moeder heeft zelf nagelaten om de uitbetalingsactor op de hoogte te brengen van de studies in het buitenland. De uitbetalingsactor kon bijgevolg ook geen dossiergebonden informatie geven. De moeder brengt een screenshot bij van de website van de uitbetalingsactor waar op dat ogenblik inderdaad vermeld werd dat het Verenigd Koninkrijk deel uitmaakt van de EER. De Geschillencommissie weerhoudt dit echter niet als een fout omdat op de website duidelijk kan worden teruggevonden wat de regelgeving is in die concrete situatie. De Geschillencommissie meent dan ook dat er geen sprake is van een fout in de zin van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/098 d.d. 5 september 2025: Tewerkstelling van de vader in Spanje – domiciliëring van moeder en kind in Vlaanderen – veelvuldig verblijf in Spanje ingevolge studies kind – aspect fraude

In december 2019 verwittigde de moeder de uitbetalingsactor telefonisch dat de vader naar Spanje zou vertrekken om professionele redenen, maar zij en hun zoon in Vlaanderen blijven maar vaak naar Spanje gaan en de zoon ook in Spanje naar school gaat. Moeder en zoon werden in januari 2020 gedomicilieerd bij familie in Vlaanderen. In februari 2020 verwittigde de moeder de uitbetalingsactor per mail dat zij en haar zoon in België blijven wonen met veelvuldig verblijf in het buitenland omdat de zoon de lessen is gestart in Spanje. Het laatste schoolbewijs in België van de zoon dateert van 2019-2020 met een uitschrijving op 30 september 2019 (uitschrijving wegens ‘verhuisd naar het buitenland’).

Naar aanleiding hiervan vroeg de uitbetalingsactor een sociale controle aan om de werkelijke (verblijfs)situatie na te gaan. Na een huisbezoek door de Dienst Sociale Begeleiding en Toezicht van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) in juni 2020 werd vastgesteld dat moeder en zoon al minstens sinds januari 2020 in het buitenland verbleven. Na een onderzoek naar samenloop bij toepassing van de Europese Verordeningen, aangezien de vader werkt in Spanje en de moeder een sociale uitkering geniet in België, werd geconcludeerd dat Spanje de bij voorrang bevoegde lidstaat is. De bevoegde Spaanse instanties informeerden de uitbetalingsactor dat zij het recht op gezinsbijslag niet onderzoeken wegens gebrek aan medewerking van het gezin en dat er geen gezinsbijslag werd betaald (wegens geen aanvraag). De uitbetalingsactor kon dus geen aanvullend recht op Groeipakket vaststellen door de ontbrekende Spaanse bedragen.

Daarnaast concludeerde de gezinsinspecteur tot domiciliërfraude in hoofde van de moeder vanaf januari 2020; dit werd bevestigd door het Fraudeplatform (VUTG).

Hieruit volgde een terugvordering van het Groeipakket voor de periode februari 2020 tot april 2021. Aangezien fraude werd weerhouden, worden tevens interesten teruggevorderd ten belope van een totale schuld van € 4.277,28.

De moeder betwist de terugvorderingsbeslissing omdat haar zoon nooit aan de voorwaarden heeft voldaan om Spaanse gezinsbijslagen te kunnen ontvangen, er geen permanente verhuis naar Spanje is geweest, er geen dubbele uitkering is geweest en er geen sprake is van fraude.

De Geschillencommissie stelt vast dat de uitbetalingsactor een E401 (= buitenlandse gezinssamenstelling) ontving, die aantoont dat het (ganse) gezin in Spanje is ingeschreven sedert 26 september 2019 en dat Spanje bij toepassing van artikel 68, 1. a) van de Europese Verordening nr. 883/2004 derhalve de prioritair bevoegde lidstaat is, aangezien de vader er tevens is tewerkgesteld. De Geschillencommissie concludeert

dat de uitbetalingsactor terecht is overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor de betwiste periode.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, aangezien de uitbetalingsactor de onterechte betalingen voor de betwiste periode terecht heeft teruggevorderd, doch dat de moeder niet wetens en willens informatie heeft achtergehouden ten aanzien van de uitbetalingsactor gelet op de voormelde meldingen die zij gedaan heeft en hierdoor de Geschillencommissie meent dat er geen fraude kan weerhouden worden; de uitbetalingsactor dient haar beslissing tot terugvordering in die zin te herzien, rekening houdend met de driejarige verjaringstermijn (in plaats van de thans weerhouden vijfjarige verjaringstermijn) en rekening houdend met het niet verschuldigd zijn van interesten.

Beslissing GC nr. 2025/110 d.d. 3 oktober 2025: Verblijf van de kinderen in Marokko

Op basis van de vaststellingen van de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (VUTG) is de uitbetalingsactor overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket ten belope van 27.135,93 euro (periode van 1 juni 2022 tot en met 31 mei 2025) voor de maanden waarvoor het feitelijk verblijf van de kinderen in België niet werd aangetoond daar zij in Marokko zouden hebben verbleven.

Het gezin gaat niet akkoord daar zij in Vlaanderen zouden verblijven en de kinderen in Vlaanderen medische en sociale opvolging krijgen.

Uit het verslag van de gezinsinspecteur blijkt dat het gezin bij onaangekondigde controles op 29 januari en 27 februari 2025, en eveneens bij een aangekondigde controle op 3 maart 2025 niet op hun adres werd aangetroffen.

Ingevolge bevraging van de schoolinstelling, AGODI, onderwijsinspectie en het loket huisonderwijs, is gebleken dat de reeds schoolplichtige kinderen naar school gingen tot en met juni 2022 en vanaf het schooljaar 2022-2023 verder huisonderwijs volgden, waarbij er evenwel op dat ogenblik (15 januari 2025) door de onderwijsinspectie nog geen controle werd uitgevoerd.

Gelet op de vaststelling van de politiediensten dat het gezin tussen België en Marokko 'schippert', de impliciete erkenning door de vader bij de verklaring ten aanzien van de gezinsinspecteur bij de controle ter plaatse op 31 maart 2025 dat het gezin geregeld naar Marokko reist (*"We zijn wel eens naar het buitenland geweest, naar Marokko. De laatste periode, ik weet niet meer wanneer we vertrokken. De 14de kwam we terug. Of we nog terug gaan dit jaar weet ik niet. Ik heb geen bewijzen van mijn reizen naar Marokko."*) en bij gebreke aan een aannemelijke verklaring aangaande het drastisch verminderde waterverbruik, zoals reeds gebleken bij de opname in november 2022 en zeker bij de volgende opnames

van september 2023 en september 2024, kan niet worden aangenomen dat het gezin en derhalve de kinderen steeds effectief in België werden opgevoed en/of geen lessen volgden in het buitenland.

Bijgevolg kan enkel worden vastgesteld dat er aan de verblijfsvoorwaarde van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet was voldaan voor zover een effectief verblijf van de kinderen in België blijkt of desgevallend bij een verblijf in het buitenland één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij de artikelen 47 tot en met 49 BVR Rechtgevend kind toepassing zouden kunnen hebben, opdat er voor de desbetreffende maand effectief Groeipakket zou kunnen worden toegekend.

Behoudens voor de periodes waarin een effectief verblijf in Vlaanderen wordt aangetoond op basis van stukken, kan voor het overige het feitelijke verblijf van de kinderen in België niet als zijnde aangetoond worden beschouwd, noch blijken er elementen dat één van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij artikel 47 tot en met 49 BVR Rechtgevend kind toepassing zouden kunnen vinden. De Geschillencommissie besliste dat de uitbetalingsactor derhalve terecht is overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor de overige maanden gezien niet kan worden vastgesteld dat werd voldaan aan de verblijfsvoorwaarde van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **gedeeltelijk gegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/041 d.d. 4 april 2025: Kinderen gaan naar gespecialiseerde school voor dove kinderen in het buitenland (Verenigd Koninkrijk) – toepassing Terugtrekkingsakkoord (Brexit)

De raadsman betwist niet dat de kinderen zijn uitgeschreven bij de Vlaamse school in België en dat zij, vergezeld van hun moeder, naar school gaan in Engeland. De raadsman wijst er evenwel op dat het gaat om een gespecialiseerde school voor dove kinderen en er in België geen vergelijkbare gespecialiseerde school is of aangepast aan de beperkingen en noden van de kinderen (cf. de kinderen zijn alle drie doof, net als hun ouders). Het gezin wenst de band met België te behouden: de vader werkt hier en het gezin heeft hier hun woning. Het gezin is te goeder trouw; zij waren verbaasd over de stopzetting van de Vlaamse kinderbijslag. De kinderen communiceren met hun ouders via de Engelse en de Nederlandse gebarentaal.

Bij beslissing d.d. 21 februari 2025 besloot de Geschillencommissie dat er op grond van artikel 8, §3 Groeipakketdecreet geen rechtsgrond is om de gezinsbijslagen toe te kennen sinds het vertrek van de kinderen. De Geschillencommissie stelt verder vast dat op basis van de beschikbare gegevens er geen van de algemene vrijstellingen kan toegepast worden. Verder besloot de Geschillencommissie dat er gerede twijfel bestaat of de ouders van de kinderen zich ten laatste op 31 december 2020 reeds in een grensoverschrijdende situatie bevonden zoals vereist voor de toepassing van het Terugtrekkingsakkoord tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie.

Na beraadslaging besliste de Geschillencommissie daarom om op basis van artikel 110 van het Groeipakketdecreet een deskundige uit te nodigen, namelijk de heer Hendrik Hermans, Adviseur-Generaal, Directie-generaal Beleidscoördinatie & Internationale Relaties, Internationale Relaties, van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid, om inlichtingen te verschaffen over de interpretatie en toepassing van het Terugtrekkingsakkoord tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie, in het kader van de uittrede van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie.

Op grond van de beschikbare gegevens blijkt de vader van Britse afkomst; hij heeft de Britse nationaliteit en is houder van een M-kaart.

Na raadpleging van het advies d.d. 10 maart 2025 van de aangestelde deskundige besloot de Geschillencommissie dat de vordering **gegrond** is, aangezien, op grond van dit advies de ouders van de kinderen zich ten laatste op 31 december 2020 reeds in een grensoverschrijdende situatie bevonden zoals vereist voor de toepassing van het Terugtrekkingsakkoord tussen het Verenigd Koninkrijk en de Europese Unie en in die zin er een recht is op gezinsbijslagen voor de periode van 1 mei 2023 tot en met 31 oktober 2023, zodat de beslissing d.d. 12 januari 2024 van de uitbetalingsactor inzake de terugvordering van de gezinsbijslagen voor de periode van 1 mei 2023 tot en met 31 oktober 2023 dient vernietigd te worden.

Beslissing GC nr. 2025/073 d.d. 27 juni 2025: Verblijf van het kind in het buitenland (Verenigde Arabische Emiraten) – tijdelijk verblijf

Nadat de moeder in de loop van september 2024 aan de uitbetalingsactor had meegedeeld dat haar zoon reeds vanaf 1 mei 2024 bij zijn vader in Dubai, Verenigde Arabische Emiraten, verbleef, werd het Groeipakket voor de periode van 1 mei 2024 tot en met 30 november 2024 ten bedrage van in totaal € 2.768,25 teruggevorderd.

De moeder gaat niet akkoord met de terugvorderingsbeslissing vermits het verblijf van haar zoon in het buitenland tijdelijk zou zijn tot er een geschikte school in Vlaanderen wordt gevonden gelet op zijn autismespectrumstoornis, er steeds een band met Vlaanderen blijft en haar zoon buiten haar wil om uit het Rijksregister werd afgevoerd.

De Geschillencommissie stelt vast dat geen van de algemene vrijstellingen zoals bepaald bij artikel 48 en 49 BVR Rechtgevend kind toepassing lijken te kunnen vinden.

Hoewel het kind in Dubai (Verenigde Arabische Emiraten) onderwijs volgt, betreft dit geen secundair of hoger onderwijs, waarbij dient te worden opgemerkt dat het kind evenmin reeds beschikt over een diploma secundair onderwijs in België (cf. artikel 47, §1, 1° en 2° BVR Rechtgevend kind).

Hoewel de moeder er op wijst dat haar zoon een autismespectrumstoornis heeft, lijkt dit niet van dien aard dat hij om die reden niet terug naar België zou kunnen reizen. Zulks wordt in elk geval niet aangetoond zodat hij evenmin in aanmerking komt voor de algemene vrijstelling zoals bepaald bij artikel 47, § 1, 4° BVR Rechtgevend kind.

Voor het overige zijn er geen elementen voorhanden op basis waarvan zou kunnen blijken dat aan één van de andere mogelijke algemene vrijstellingen zoals bepaald bij artikel 47 BVR Rechtgevend kind zou kunnen voldaan zijn zodat dient te worden vastgesteld dat met ingang van 1 mei 2024 niet langer is voldaan aan de verblijfsvoorwaarde van artikel 8, § 3 Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/132 d.d. 28 november 2025: Verblijf van moeder en kind in Thailand ingevolge een gerechtelijk onderzoek

Ingevolge een controle door een gezinsinspecteur bleek dat de moeder en haar zoon gedomicilieerd zijn bij de grootouders van het kind in Vlaanderen maar dat zij hun hoofdverblijf sinds 2023 voornamelijk in Thailand hadden. De uitbetalingsactor vordert het Groeipakket terug voor een bedrag van 9.244,80 euro.

De raadsman betwist in se niet dat moeder en zoon sinds 2023 bepaalde periodes in Thailand verbleven, maar stelt dat dit kaderde in het gerechtelijk onderzoek naar aanleiding van het overlijden van de vader van het kind.

De Geschillencommissie merkt in eerste instantie op dat de uitbetalingsactor weliswaar in haar beslissing had vermeld dat de terugvordering het gevolg was van het feit dat het kind niet in België verbleef, maar ze had in haar brief ook kunnen vermelden dat het Belgische domicilie volgens het Rijksregister niet volstaat en dat uit een controle van de gezinsinspecteur is gebleken dat het kind in Thailand opgevoed wordt en daar lessen volgt, met de verwijzing naar de voorwaarde van artikel 8, §3 van het Groeipakketdecreet. De Geschillencommissie meent dus dat de brief beter had kunnen gemotiveerd zijn gelet op de bepalingen van de artikelen 88 – 90 Groeipakketdecreet.

In casu dient te zijn voldaan aan één van de algemene vrijstellingen op grond van artikel 8, § 3, tweede lid Groeipakketdecreet opdat er Groeipakket zou kunnen worden toegekend tijdens het verblijf van het kind in Thailand. Er zijn evenwel geen elementen voorhanden op basis waarvan aan één van de algemene vrijstellingen kan voldaan zijn.

De Geschillencommissie stelt vast dat er onduidelijkheid is over de periode van 1 februari 2023 tot 3 juli 2023. De Geschillencommissie stelt vast dat het kind in het schooljaar 2022-2023 ingeschreven was in een school in Vlaanderen. De Geschillencommissie stelt dat in principe wordt uitgegaan van de

informatiegegevens verkregen bij authentieke bon, tot bewijs van het tegendeel. De Geschillencommissie stelt vast dat op basis van de door de uitbetalingsactor bezorgde verklaring van de school waaruit blijkt dat het kind niet effectief aanwezig was op school en het feit dat de gezinsinspecteur dit heeft gemeld aan de raadsman en werd nagelaten andere documenten bij te brengen waaruit het verblijf van het kind in de betwiste periode zou blijken, voldoende is aangetoond dat het kind niet in België werd opgevoed/lessen volgde, maar wel in Thailand in de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 augustus 2025, en dat bijgevolg niet voldaan is aan de voorwaarde van artikel 8, §3 Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

13. STARTBEDRAG GEBORTE VOOR EEN KIND DAT GEBOREN IS IN HET BUITENLAND

Het startbedrag geboorte is een eenmalige toelage die uitbetaald wordt naar aanleiding van de geboorte van een rechtgevend kind.

Voor kinderen die in het buitenland geboren zijn, kan onder bepaalde voorwaarden eveneens recht zijn op het startbedrag geboorte.

Beslissing GC nr. 2025/058 d.d. 30 mei 2025: Geboorte van het kind in het buitenland (Cyprus)

Ingevolge een aanvraag van de moeder heeft de uitbetalingsactor een voorafbetaling van het startbedrag ten bedrage van € 1.238,78 uitgevoerd. Het kind is uiteindelijk geboren in het buitenland (Cyprus). Aangezien het kind niet binnen de twee maanden na de geboorte in België (Vlaanderen) verbleef, heeft de uitbetalingsactor het startbedrag teruggevorderd.

De moeder gaat hier niet mee akkoord en stelt dat zij en haar kind niet eerder naar België konden afreizen ingevolge administratieve moeilijkheden.

Hoewel de Republiek Cyprus vanaf 1 mei 2004 een lidstaat is van de Europese Unie, is de geboorteplaats van het kind gelegen in de zelfverklaarde Turkse Republiek Noord-Cyprus, die enkel door Turkije wordt erkend en waarover de Republiek Cyprus geen daadwerkelijk gezag heeft waardoor de EU-wetgeving voor dat deel van Cyprus werd opgeschort. Bijgevolg kunnen de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels niet worden toegepast voor een eventuele export van de

Vlaamse gezinsbijslagen.

Aangezien de zelfverklaarde Turkse Republiek Noord-Cyprus geen deel uitmaakt van de Republiek Turkije, bestaat er evenmin de mogelijkheid tot een eventuele export van de Vlaamse gezinsbijslagen op grond van de bilaterale Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek Turkije d.d. 11 april 2024 (B.S. 13.09.2018).

Evenmin kan de Europese Verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie worden toegepast voor een eventuele export van het Vlaamse startbedrag geboorte.

De Geschillencommissie oordeelt dat de algemene vrijstelling inzake de gezinsbijslagen, op basis van artikel 47, 7°, van het BVR Rechtgevend kind, en de algemene vrijstelling inzake het startbedrag geboorte, op basis van artikel 50, eerste lid 1°, van het BVR Rechtgevend kind, enkel in het concrete geval mogelijk van toepassing kunnen zijn indien het verblijf van de moeder en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt.

De Geschillencommissie stelt vast dat door de moeder niet afdoende wordt aangetoond dat het gezin ingevolge buitensporige administratieve moeilijkheden niet in de mogelijkheid verkeerde om binnen de twee maanden na de geboorte naar België terug te reizen gezien dient te worden vastgesteld dat de aanvraag tot het bekomen van een paspoort laat aan de Belgische ambassade te Griekenland werd gericht en die aanvraag binnen een redelijke termijn gunstig werd afgehandeld.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/112 d.d. 19 december 2025: Geboorte van het kind op Nederlands grondgebied (Belgische enclave) – domiciliëring – feitelijk verblijf - motiveringsplicht

De moeder gaat niet akkoord met de beslissing tot terugvordering van het startbedrag geboorte ten bedrage van 1.238,78 euro omdat haar kind niet binnen de twee maanden na de geboorte in België ingeschreven zou zijn geweest. De moeder legt uit dat er medische problemen waren alsook administratieve problemen waardoor zij haar kind niet eerder kon inschrijven.

De Geschillencommissie stelt vast dat het kind op 20 januari 2025 geboren is in het buitenland (Nederland) en vanaf 21 mei 2025 gedomicilieerd was in Vlaanderen. Er is derhalve niet voldaan aan de toekenningsvoorwaarden opdat het kind zou kunnen worden beschouwd als 'rechtgevend kind' voor het startbedrag geboorte.

Bijgevolg dient te worden onderzocht of één van de algemene vrijstellingen van toepassing is. De Geschillencommissie stelt hierbij vast dat de situatie zou kunnen beantwoorden aan de algemene vrijstelling omschreven in het voormeld artikel 47, §1, 7° BVR Rechtgevend kind (*“7° kinderen die buiten België geboren worden, terwijl een van de ouders zijn woonplaats in het Nederlandse taalgebied heeft, op voorwaarde dat het verblijf van een van de ouders en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt;”*).

Niettegenstaande het kind pas op 21 mei 2025 werd gedomicilieerd in Vlaanderen, stelt de Geschillencommissie vast dat de regelgeving (art. 47, §1, 7° BVR Rechtgevend Kind) preciseert dat het verblijf van een van de ouders en van het kind buiten België niet langer dan twee maanden na de geboorte duurt. Aangezien de moeder vermeldt dat zij na de nodige medische zorg voor haarzelf en haar zoontje na de bevalling op 20 januari 2025, het ziekenhuis mocht verlaten en zij vervolgens begin februari 2025 startte met de administratieve inschrijvingsprocedure, waarbij zij ook steeds gedomicilieerd was op haar adres in Vlaanderen, kan worden vermoed dat zij begin februari 2025 opnieuw op haar domicilieadres in Vlaanderen verbleef met haar zoontje.

De Geschillencommissie stelt derhalve vast dat de motivering in de betwiste beslissing van de uitbetalingsactor, namelijk *“Er is enkel recht op het Startbedrag of Kraamgeld als je kindje binnen de 2 maanden in België wordt ingeschreven. Aangezien de inschrijving niet is gebeurd binnen de wettelijke termijn, wordt het Startbedrag teruggevorderd.”* niet coherent is met de bewoordingen en de teneur van voormeld artikel 47, §1, 7° BVR Rechtgevend kind aangezien de tijdige terugkeer naar Vlaanderen in termen van een feitelijk verblijf in Vlaanderen moet worden beoordeeld, wat niet noodzakelijk gelijkloopt met het tijdstip van domiciliëring van het kind in België. In die zin is de beslissing niet correct gemotiveerd overeenkomstig artikel 90, eerste lid, 3° Groeipakketdecreet (*“de inhoud en de refertes van de bepalingen in strijd waarmee de betalingen zijn gedaan;”*).

Desalniettemin dient voor de toepassing van de voormelde algemene vrijstelling te zijn voldaan aan bepaalde cumulatieve voorwaarden waarbij in casu hieraan niet voldaan is aangezien er een tewerkstelling is in Nederland waarbij Nederland bij voorrang bevoegd is voor de betaling van de gezinsbijslag. Wat betreft de toepassing van artikel 50, eerste lid, 2° BVR Rechtgevend kind is niet voldaan aan de voorwaarde dat één van de ouders een zelfstandige is.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

14. TEWERKSTELLING OP DE EERSTE DAG VAN DE MAAND IN EUROPESE CONTEXT

Beslissing GC nr. 2025/023 d.d. 7 maart 2025

Na de verhuis van de moeder met de kinderen naar Nederland, werd er voor de kinderen verder Groeipakket toegekend op grond van de tewerkstelling van hun vader in Vlaanderen.

Nadat bleek dat de vader tijdens de maand juli 2023 via interim was tewerkgesteld, is de uitbetalingsactor overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor de maand juli 2023 ten bedrage van in totaal € 1.803,43 aangezien er in Nederland gezinsbijslag bleek te kunnen worden toegekend en er geen tewerkstelling van één van de ouders in Vlaanderen bleek op de eerste dag van de maand juli.

In acht genomen de tekst van de Europese Verordeningen die primeren op het nationale recht van de lidstaten, die een recht op gezinsbijslagen in een lidstaat doet ontstaan, ongeacht of er een tewerkstelling is op de eerste dag van een maand en zelfs bij samenloop met verschilbetaling, en om de rechten op gezinsbijslagen van werknemers niet te benadelen, lijkt het de Geschillencommissie moeilijk verdedigbaar dat met een tewerkstelling in België die zich niet situeert op de eerste dag van deze maand, er geen recht op Vlaamse gezinsbijslagen (bij voorrang of aanvullend) zou kunnen worden toegekend. Hierdoor zou eveneens het realiseren van de ratio legis van de Europese Verordeningen nr. 883/2004 van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels en nr. 987/2009 van 16 september 2009 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening nr. 883/2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels onmogelijk gemaakt worden.

In die zin meent de Geschillencommissie dat er tijdens de maand juli 2023 een recht op Vlaamse gezinsbijslag kan toegekend worden, ook al is er geen tewerkstelling op de eerste dag van de maand. Aangezien men bij tewerkstellingen in het raam van een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid meestal werkt met tijdelijke contracten, wat eigen is aan deze sector, is het niet evident om telkens op de eerste dag van de maand een tewerkstelling uit te oefenen. Daarenboven is de eerste dag van de maand niet noodzakelijk een werkdag, indien het een weekenddag of feestdag is. Gegeven het feit dat er wel degelijk sprake was van een tewerkstelling in de loop van de maand juli 2023, lijkt het eveneens discriminatoir ten opzichte van andere werknemers, die telkens op de eerste dag van een maand in België tewerkgesteld zijn en wel rechten kunnen doen ontstaan op Vlaamse gezinsbijslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat het verzoek **gegrond** is in de mate dat er op grond van de tewerkstelling van de vader in toepassing van de bepalingen van artikel 68 van de Europese Verordening nr. 883/2004 een voorrangrecht op Vlaamse gezinsbijslag bestaat voor de maand juli 2023.

15. AFZIEN VAN TERUGVORDERING

Wanneer onverschuldigde gezinsbijslag werd toegekend, kan de uitbetalingsactor in welbepaalde gevallen afzien van de terugvordering.¹⁰¹

Beslissing GC nr. 2025/014 d.d. 7 februari 2025: Cumulatieve voorwaarden voor afzien van terugvordering

De moeder gaat niet akkoord met de weigeringsbeslissing van de uitbetalingsactor betreffende haar aanvraag om af te zien van terugvordering. Zij wijst op de fouten die door de uitbetalingsactor zouden zijn gemaakt, naar de gebrekkige dienstverlening en het laattijdig antwoorden van de uitbetalingsactor.

De Geschillencommissie dient evenwel vast te stellen dat de vraag of de uitbetalingsactor al dan niet een fout heeft gemaakt geen uitsluitsel kan geven omtrent de voorwaarde van het bij artikel 13, 2e lid, 1° BVR Rechten en plichten begunstigden 'te goeder trouw zijn' vermits in elk geval dient te blijken dat de situatie van de moeder valt onder één van de drie bij artikel 3/1, § 2 Ministerieel besluit d.d. 13 maart 2019 bepaalde categorieën van behartenswaardigheid.

Bovendien zijn de voorwaarden van artikel 13, 2e lid BVR Rechten en plichten begunstigden, 'te goeder trouw zijn' en 'zich in een onzekere financiële situatie bevinden' cumulatief, zodat eveneens dient te blijken dat de bestaansmiddelen van het gezin tijdens een periode van 6 maanden waarin de maand van de aanvraag is inbegrepen, het hoogste grensbedrag niet hebben overschreden opdat er minstens gedeeltelijk van terugvordering zou kunnen worden afgezien.

Gezien er geen discussie over bestaat dat de bestaansmiddelen van het gezin het hoogste grensbedrag hebben overschreden, stelt de Geschillencommissie vast dat de aanvraag om af te zien van terugvordering terecht werd geweigerd door de uitbetalingsactor. De vordering is dienaangaande **ongegrond**.

Beslissing GC nr. 2025/032 d.d. 21 maart 2025: Motiveringsplicht

In het kader van het onderzoek van haar aanvraag om af te zien van de terugvordering inzake onverschuldigd betaald Groeipakket (tewerkstelling van meer dan 80u./maand) gaat de moeder niet akkoord met de weigeringsbeslissing van de uitbetalingsactor.

¹⁰¹ Artikel 103, §2 Groeipakketdecreet; artikel 13, derde lid BVR Rechten en plichten begunstigden *juncto* artikel 3/1, §2, eerste lid, 1° van het ministerieel besluit van 13 maart 2019.

Cf. "(...) Mijn inkomsten liggen onder het vermelde grensbedrag en als afwijzing terugvordering kreeg ik enkel een ongemotiveerde beslissing.

Mijn mail met ingevulde vragenlijst is doorgestuurd op 15 januari om 17u03, Het antwoord zat in mijn ebox op 16 januari om 9u25.

Voor een mail met 15 bijlagen lijkt mij dit niet ernstig om deze met een nietszeggend antwoord zo snel aan de kant te schuiven. Graag vraag ik dan ook om mijn situatie te herbekijken . Momenteel is het voor mij ook onmogelijk om dit terug te betalen wegens heel geringe inkomsten."

Na onderzoek oordeelt de Geschillencommissie dat op basis van de beschikbare gegevens, de uitbetalingsactor de aanvraag om af te zien van de terugvordering heeft beoordeeld binnen de regelgevend bepaalde categorieën en op basis van de aangeleverde bewijzen, de behartenswaardigheid in geen enkele van deze categorieën voldoende kon aangetoond of bewezen worden zodoende dat er niet kan worden afgezien van de terugvordering van de openstaande schuld.

Niettegenstaande de Geschillencommissie meent dat de uitbetalingsactor op basis van de beschikbare gegevens die door de moeder werden aangebracht, correct kon beslissen dat er geen feitelijke elementen voorhanden waren om de behartenswaardigheid aan te tonen, meent zij wel dat de uitbetalingsactor haar weigeringsbeslissing beter had kunnen motiveren door de categorieën uitdrukkelijk te vermelden en daarbij aan te geven dat er geen elementen worden aangebracht om de moeder in één van de categorieën te kunnen plaatsen (d.w.z. motivering in feite en in rechte). De beslissing mist op dit punt de nodige motivering in de zin van voormeld artikel 88, eerste lid Groeipakketdecreet en de Geschillencommissie kan dan ook begrip opbrengen voor het verzoek van de moeder bij de Geschillencommissie waarbij blijkt dat zij het gevoel had dat haar aanvraag niet grondig werd onderzocht.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2024/126 d.d. 18 april 2025: Inkomsten van de begunstigde-pleegzorger

In het kader van de terugvordering van de schooltoeslag (wegens onvoldoende aanwezigheden) ten bedrage van € 3.387,57 werd een aanvraag om af te zien van de terugvordering ingediend.

De gevolmachtigde gaat niet akkoord met de beslissing van de uitbetalingsactor dat er slechts ten belope van 50% van de totale schuld kan worden afgezien van de terugvordering. Hij wijst erop dat de jongere enkel een leefloon ontvangt terwijl de bestaansmiddelen waarmee rekening werd gehouden volgens de gevolmachtigde de gezinsinkomsten betreffen van de jongere en diens broer die ook pleegzorger is.

Gezien in casu de aanvraag om af te zien van terugvordering werd ingediend op 28 februari 2024 dient rekening te worden gehouden met de gezinssituatie zoals die geldt op die datum, waarbij dient te worden vastgesteld dat niet de jongere zelf begunstigde was, maar de pleegzorger. De inkomsten van de

pleegzorger behelzen diens leefloon en de ontvangen pleegzorgvergoeding, die tijdens de zes maanden voorafgaand aan de aanvraag om af te zien van terugvordering gemiddeld € 1.524,76 bleken te bedragen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is in de mate dat dient te worden vastgesteld dat de uitbetalingsactor in toepassing van de administratieve instructies terecht bij de beoordeling van de financiële situatie van het gezin van de jongere enkel rekening heeft gehouden met de inkomsten van de pleegzorger die vanaf 1 januari 2023 begunstigde is voor het Groeipakket van de jongere. Gezien blijkt dat de inkomsten van de pleegzorger tijdens de zes maanden voorafgaand aan de aanvraag om af te zien van terugvordering gemiddeld € 1.524,76 bedroegen, kan er in toepassing van de bepalingen van artikel 103, § 2 Groeipakketdecreet gedeeltelijk van terugvordering van de totale hoofdsom van € 3.387,57 kan worden afgezien, doch ten belope van niet meer dan 50%.

Beslissing GC nr. 2025/030 d.d. 16 mei 2025: Geblokkeerde spaarrekening tot meerderjarigheid

De schooltoeslag ten bedrage van € 3.387,57 werd teruggevorderd door de uitbetalingsactor vermits de jongere niet binnen de 21 kalenderdagen opnieuw in een schoolinstelling ingeschreven zou zijn geweest (cf. artikel 34, § 1, 1^e lid, 3° Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie oordeelde in deze zaak bij beslissing nr. 2024/101 d.d. 23 augustus 2024 reeds eerder als volgt:

“Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat verzoekster contact dient op te nemen met de onderwijsinstelling voor een eventuele rechtzetting van de officiële gegevens, zodat de gegevens uit de authentieke bron waarop de verwerende partij zich actueel baseert zouden kunnen geregulariseerd worden.

Indien er geen (aangetoonde) mogelijkheid/bereidheid is van de school om de nodige aanpassingen door te voeren, kan verzoekster opnieuw contact opnemen met het secretariaat van de Geschillencommissie met het verzoek voor de Geschillencommissie om ten gronde te oordelen of verwerende partij terecht geweigerd heeft om af te zien van terugvordering.”

Inmiddels werden de officiële gegevens aangepast waarbij blijkt dat de jongere slechts werd uitgeschreven op 8 januari 2023 en er toch voldaan was aan de voorwaarde van artikel 35, § 1, 1^e lid, 3° Groeipakketdecreet.

De uitbetalingsactor heeft bijgevolg haar beslissing herzien maar daarbij vastgesteld dat er nog steeds geen schooltoeslag kan worden toegekend gezien niet zou zijn voldaan aan de voorwaarde van artikel 34, § 2 Groeipakketdecreet.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is wat betreft de terugvordering van de schooltoeslag.

Het behartenswaardigheidsplatform meende dat niet voldaan was aan de voorwaarden om af te zien van terugvordering wegens onvoldoende feitelijk bewijs om te stellen dat er sprake is van een disproportionele leedverzwaring. Het geld staat op een geblokkeerde rekening die vrijgegeven wordt bij de meerderjarigheid. Mocht het debet nog bestaan als het spaarboekje wordt vrijgegeven, dan kan de jongere een nieuwe aanvraag doen.

De Geschillencommissie stelt op basis van de intussen bijgebrachte stukken vast dat de jongere zich in categorie 2 van behartenswaardigheid (behartenswaardige mentale gezondheidstoestand) bevindt en dat de uitbetalingsactor de aanvraag om af te zien van terugvordering opnieuw dient te beoordelen wat de financiële voorwaarden betreft.

Beslissing GC nr. 2025/074 d.d. 27 juni 2025: Terugvordering op basis van tijdelijke domiciliëring van het kind bij de vader – precaire woonsituatie van de moeder

De moeder diende een aanvraag in om af te zien van de terugvordering van de schooltoeslag (ten bedrage van € 1.135,64) omdat haar dochter op de referentiedatum van 31 augustus 2024 ingeschreven was bij de vader en diens inkomsten het hoogste grensbedrag bleken te hebben overschreden. Het ging om een tijdelijke domiciliëring van 28 augustus 2024 tot 4 november 2024.

De moeder verwijst naar haar precare woonsituatie die heeft geleid tot het tijdelijke verblijf van haar dochter bij de vader en de hoge kosten ingevolge deze precare woonsituatie.

Op de zitting van de Geschillencommissie legt de moeder uit dat recht op wonen een bestaansrecht is wat haar ontnomen geweest is, wat een domino-effect met zich heeft meegebracht. Ze heeft altijd proberen te zorgen voor de nodige stabiliteit voor haar dochter. De gemeente had haar geadviseerd om het domicilie bij haar te laten staan maar dat vond ze zelf te riskant. Door het domino-effect dreigt ze de schooltoeslag te moeten terugbetalen terwijl ze alles gedaan heeft om haar dochter in een psychologisch veilige en comfortabele situatie te laten opgroeien. Ondanks het afgelopen moeilijke jaar heeft haar dochter dankzij haar veerkracht gegroeid vanuit haar eigen parcours, het schooljaar goed doorgezet en gelukkig een mooi rapport behaald.

De aanvraag om af te zien van terugvordering werd door de uitbetalingsactor geweigerd omdat er te weinig bewijsstukken naar voor werden gebracht die aantoonen dat de behartenswaardigheid kan worden weerhouden.

De moeder legt gedetailleerd de omstandigheden en oorzaken weer die hebben geleid tot een precare woonsituatie van haarzelf en haar dochter. Nadat de eigenares van het appartement eenzijdig de

huurovereenkomst had opgezegd om haar eigen zoon in het appartement te laten wonen, is de moeder met haar dochter verhuisd. Ingevolge verschillende mankementen en problemen rond dit appartement heeft de moeder beslist een andere woonst te zoeken en het huurcontract voortijdig opgezegd.

Vermits de moeder echter niet tijdig een geschikte woning vond, zijn de ouders overeengekomen dat de dochter tijdelijk bij haar vader zou verblijven. Zij werd op 28 augustus 2024, derhalve 3 dagen voor de toepasselijke referentiedatum voor de beoordeling van de financiële voorwaarden voor het recht op de schooltoeslag voor het schooljaar 2024-2025, op het adres van haar vader ingeschreven. De moeder zelf was immers genoodzaakt tijdelijk via co-housing op verschillende adressen te verblijven (met stockage van haar spullen op een opslagplaats) waar haar dochter niet kon meewonen.

De moeder wijst tevens op de financiële gevolgen van de situatie (onder meer drie keer de kosten van het inhuren van een verhuysfirma op een half jaar tijd en het verlies van een deel van de huurwaarborg) en toont aan dat zij ter compensatie van het verblijf van haar dochter bij de vader aan deze laatste de som van € 1.500 (waaronder naar eigen zeggen de door de uitbetalingsactor teruggevorderde schooltoeslag) heeft overgeschreven.

Hoewel buiten kijf staat dat er een precaire woonsituatie is ontstaan voor de moeder en haar dochter en de diverse verhuizen met grote kosten gepaard zijn gegaan, zijn deze financiële gevolgen niet van dien aard dat de moeder in aanmerking zou komen voor de behartenswaardigheid in categorie 3. Wat betreft behartenswaardigheid in categorie 1 meent de Geschillencommissie dat niet aan de voorwaarden is voldaan.

De Geschillencommissie merkt op dat de moeder wel nog steeds aan de uitbetalingsactor stukken kan voorleggen betreffende de psychische problemen van haar dochter waarvan zij melding maakt of haar eigen situatie.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/076 d.d. 1 augustus 2025: Inschrijving als zelfstandige in hoofdberoep

Een jongere die het Groeipakket als begunstigde voor zichzelf ontvangt, is vanaf 27 januari 2025 ingeschreven als zelfstandige in hoofdberoep. Op basis van de elektronische gegevensuitwisseling (ontvangst attest loopbaan (ARZA)) heeft de uitbetalingsactor het Groeipakket voor de maand januari 2025 teruggevorderd in toepassing van de bepalingen van artikel 29, §1, 3° BVR Rechtgevend kind. De uitbetalingsactor weigerde de aanvraag om af te zien van de terugvordering met als motivering dat het hebben van weinig inkomsten niet voldoende is om een gedeeltelijke kwijtschelding van de schuld te verkrijgen.

De jongere stelt evenwel dat hij door een administratieve fout reeds op 27 januari 2025 was ingeschreven als zelfstandige in hoofdberoep, maar dat hij pas een inkomen als zelfstandige had vanaf 1 februari 2025. Hij stelt dat hij niet op de hoogte was dat de betaling onterecht ontvangen werd. Daarenboven stelt hij dat hij het financieel moeilijk heeft, mede doordat hij recent verhuisd is.

De Geschillencommissie is van oordeel dat de regelgeving betreffende het Groeipakket zeer duidelijke bepalingen bevat inzake de mogelijkheid om het recht op Groeipakket te behouden tussen 18 en 25 jaar. Met name kan er geen recht op Groeipakket als student worden vastgesteld ingeval van de uitoefening van een zelfstandige activiteit in hoofdberoep waarvoor sociale bijdragen als zelfstandige in hoofdberoep verschuldigd zijn. De concrete inkomsten en uitgaven van de individuele tewerkstelling worden in de Groeipakketregelgeving niet als criterium in rekening gebracht¹⁰², zo blijkt ook uit de beleidskeuze om een activiteit als zelfstandige in hoofdberoep of een tewerkstelling als werknemer (van meer dan 80u.) uit te sluiten van de combinatie met het Groeipakket, terwijl een activiteit als zelfstandige in bijberoep of een tewerkstelling als werknemer (van niet meer dan 80u.) wel nog kan gecombineerd worden met het Groeipakket. De Geschillencommissie meent dat - tenzij de jongere een rechtzetting van de gegevens uit de authentieke bron bekomt – de uitbetalingsactor zich terecht baseert op de gegevens uit de authentieke bron.

De Geschillencommissie merkt op dat de jongere aanhaalt dat hij niet op de hoogte was of kon zijn van de onterechte betaling. De Geschillencommissie wijst er op dat in de infobundel die gevoegd was bij de brief van de uitbetalingsactor met betrekking tot het recht op Groeipakket wel de nodige informatie werd verstrekt.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat de aangehaalde argumenten niet van die aard zijn om te voldoen aan de voorwaarden van één van de voormelde categorieën van behartenswaardigheid (categorie 1, 2 en 3) in de zin van artikel 13, tweede en derde lid BVR Rechten en plichten begunstigden *juncto* artikel 3/1, §2 van het ministerieel besluit van 13 maart 2019¹⁰³ zodat er niet van de terugvordering kan worden afgezien ten belope van het onverschuldigde Groeipakket voor de maand januari 2025.

Evenwel meent de Geschillencommissie dat het aan de uitbetalingsactor toekomt om de behartenswaardigheid van de jongere desgevallend opnieuw te evalueren in het licht van de recent toegevoegde nieuwe categorieën van behartenswaardigheid (zie *supra*, in het bijzonder “5° de kinderen zijn begunstigde voor zichzelf conform artikel 57, § 3, en artikel 73 van het Groeipakketdecreet van 2018,

¹⁰² Cfr. Beslissing nr. 2023/014 d.d. 10 februari 2023 van de Geschillencommissie Groeipakket.

¹⁰³ Ministerieel besluit d.d. 13 maart 2019 tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, BS 07.06.2019.

tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt, behoudens tegenindicatie die de behartenswaardigheid van de zwaar nalatige of verzuim plegende begunstigde ernstig ondergraaft”).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/077 d.d. 17 oktober 2025: Bepalen van de (gezamenlijke) inkomsten voor het inkomensonderzoek – één huisnummer voor beide naast elkaar gelegen woningen van de ex-partners

Gezien uit de duiding van de moeder op de hoorzitting van de Geschillencommissie d.d. 7 februari 2025 bleek dat zij meende in wezen geen feitelijk gezin te vormen met haar ex-echtgenoot daar zij apart zouden wonen, heeft de Geschillencommissie een controle ter plaatse door een gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket gelast teneinde uitsluitsel te verkrijgen over de feitelijke situatie en de in aanmerking te nemen inkomsten. De moeder duidde op de zitting namelijk dat zij zou wonen in een woning die volledig apart staat van een woning die ernaast gelegen is en betrokken wordt door de vader van de kinderen; door het feit dat zij destijds de beide woningen samen hebben aangekocht (maar de actuele eigendomssituatie anders is), is er momenteel slechts één huisnummer voor de beide woningen, terwijl het voordien twee aparte huisnummers waren).

De Geschillencommissie stelt op grond van de vaststellingen van de gezinsinspecteur vast dat de ouders de woning zo hebben ingericht dat zij apart van elkaar kunnen leven doch dat de wooneenheid van de moeder vooralsnog niet als een aparte wooneenheid werd erkend door de gemeente en dat dit afhankelijk is van de vaststellingen van een ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening.

Op vraag van de Geschillencommissie heeft het secretariaat van de Geschillencommissie bij e-mail d.d. 8 augustus 2025 bij de moeder geïnformeerd of zij (inmiddels) al dan niet beschikt over een officieel document ter weerlegging van de samenwoning zoals bepaald bij artikel 3, § 2BVR Sociale toeslagen. Bij e-mail d.d. 20 augustus 2025 heeft de moeder bevestigd dat er eerst een vaststelling door de ambtenaar van de dienst ruimtelijke ordening zou dienen te gebeuren en merkte zij op dat het onderzoek van de gezinsinspecteur net diende om vast te stellen of er al dan niet sprake was van samenwoning.

Er kan derhalve niet worden gesteld dat de samenwoning zoals blijkt uit de inschrijving in het Rijksregister op hetzelfde adres werd weerlegd aan de hand van één van de officiële documenten zoals bepaald bij artikel 3, § 2 BVR Sociale toeslagen.

Bijgevolg blijft er op grond van de bepalingen van artikel 3, § 1 BVR Sociale toeslagen een wettelijk vermoeden van samenwoning bestaan, waarbij de feitelijke gezinsvorming niet kan worden weerlegd aangezien de akte van de woning op naam van zowel de moeder als de vader (ex-partner) blijkt te staan en zij gemeenschappelijke kinderen hebben.

Er dient dan ook te worden besloten dat, in het kader van de beoordeling van de financiële voorwaarde om van terugvordering te kunnen afzien, vooralsnog rekening dient te worden gehouden met de gezamenlijke inkomsten gelet op de bepalingen van artikel 2, § 1 BVR Sociale toeslagen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/117 d.d. 31 oktober 2025: Motivering van de weigering om kwijtschelding

De aanvraag van de vader om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde gezinsbijslag werd afgewezen om reden dat er onvoldoende elementen zouden zijn om te besluiten dat de vader zich in een behartenswaardige positie zou bevinden.

De vader deelt mee over geen inkomsten te beschikken en legt hierbij een aanslagbiljet voor ter staving dat hij geen inkomsten heeft in België.

De Geschillencommissie stelt vast dat onverschuldigd uitgekeerd Groeipakket principieel dient te worden teruggevorderd (cf. artikel 103, §1, eerste lid Groeipakketdecreet).

Enkel indien voldaan is aan bepaalde strikte voorwaarden kan (geheel of gedeeltelijk) worden afgezien van de terugvordering. Om te kunnen afzien van de terugvordering dient te zijn voldaan aan twee cumulatieve voorwaarden (cf. artikel 103, §2, eerste lid, 1° Groeipakketdecreet *juncto* artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden).

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

1. de goede trouw: de betrokkene moet zich in een behartenswaardige positie bevinden.
2. de financiële voorwaarde: het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.

Wat betreft de voorwaarde van de goede trouw moet de betrokkene in één van de categorieën van behartenswaardigheid kunnen worden geplaatst, zoals bepaald bij artikel 3/1 van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van voormeld BVR Rechten en plichten begunstigden.

Op basis van de voorliggende elementen is de Geschillencommissie van oordeel dat er geen beschikbare elementen zijn om de vader te kunnen plaatsen in één van de voormelde categorieën van behartenswaardigheid. De vader wijst erop dat hij niet wist dat kostendelend samenwonen een beletsel kon vormen voor het Groeipakket maar dit is als dusdanig geen element dat als behartenswaardig zoals bepaald in de voormelde categorieën kan worden beschouwd.

De Geschillencommissie merkt wel op dat de beslissing van de uitbetalingsactor om niet af te zien van de terugvordering zeer summier werd gemotiveerd.

Zo vermeldt de uitbetalingsactor in haar standpunt dat zij bezorgde aan de Geschillencommissie dat zij beide cumulatieve voorwaarden onderzocht, maar wordt in de brief niet gemotiveerd per cumulatieve voorwaarde in welke mate daaraan voldaan is en worden de door de vader aangebrachte elementen niet voldoende in feite en in rechte getoetst aan de toepasselijke regelgeving.

De Geschillencommissie stelt verder vast dat de uitbetalingsactor aan de vader meedeelde dat een maandelijks afbetalingsplan a rato van 50 euro per maand kan toegestaan worden. De vader geeft in zijn beroep bij de Geschillencommissie aan dat hij niet beschikt over inkomsten. De Geschillencommissie besluit dat de vader steeds opnieuw de uitbetalingsactor kan contacteren omtrent een passend afbetalingsplan, maar dat de spreiding van de afbetaling beperkt is in de tijd overeenkomstig de geldende administratieve onderrichtingen. De Geschillencommissie wijst er de verzoeker ook op dat de regelgeving voorziet in een terugvordering door de Vlaamse Belastingdienst (Vlabel) bij niet-uitvoering van het afbetalingsplan (cf. artikel 103, §1, tweede lid Groeipakketdecreet).

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is.

Beslissing GC nr. 2025/146 d.d. 19 december 2025: Foutief gevoerd onderzoek bestaansmiddelen

De uitbetalingsactor deelde aan de moeder mee dat de ingevulde vragenlijst voor kwijtschelding samen met de gevraagde bewijsstukken werd ontvangen maar er geen positief gevolg kan worden gegeven aan het verzoek omdat na onderzoek zou zijn gebleken dat de moeder zich volgens de ontvangen bewijsstukken, niet in een behartigenswaardige situatie bevindt: het hebben van een onstabiele financiële situatie is niet voldoende om in aanmerking te komen voor een (gedeeltelijke) kwijtschelding.

In haar standpunt ten aanzien van de Geschillencommissie wijst de uitbetalingsactor er evenwel op dat het dossier niet ten gronde kon worden onderzocht ten aanzien van de moeder bij gebreke aan gegevens (cf. de moeder zou het formulier inzake kwijtschelding niet terugbezorgd hebben en de aanvraag van de moeder zou zijn onderzocht op basis van documenten van de vader).

De Geschillencommissie stelt vast dat enerzijds door de uitbetalingsactor geen stukken worden voorgelegd waarop deze zich zou gebaseerd hebben om de aanvraag om af te zien van de terugvordering te weigeren, en dat anderzijds door de moeder geen bewijzen worden voorgelegd om aan te tonen dat zij zich in een behartigenswaardige situatie zou bevinden.

Het secretariaat van de Geschillencommissie heeft bijgevolg enerzijds aan de moeder gevraagd om de nodige stukken over te maken aan de uitbetalingsactor om het afzien van terugvordering te staven en

anderzijds aan de uitbetalingsactor gevraagd om op basis van deze overgemaakte stukken het afzien van terugvordering opnieuw te beoordelen.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegron**d is in de mate dat momenteel niet is aangetoond dat voldaan is aan de voorwaarden om af te zien van (gedeeltelijke) terugvordering bij toepassing van artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigden. De moeder bracht op de zitting argumenten aan inzake haar medische toestand en tewerkstelling in een maatwerkbedrijf waardoor door de uitbetalingsactor kan onderzocht worden of zij in aanmerking komt voor behartenswaardigheid. Het is belangrijk dat de moeder bij haar invulformulier attesten toevoegt over haar medische situatie en/of tewerkstelling.

16. STARTBEDRAG GEBOORTE

Beslissing GC nr. 2025/095 d.d. 5 september 2025: Stil geboren tweeling – akte van levenloos kind – terugvordering startbedragen geboorte

De uitbetalingsactor had de startbedragen geboorte voorafbetaald op basis van het medisch attest (voor een tweeling). De aanstaande moeder was op dat moment 23 weken en 4 dagen zwanger. Aangezien de regelgeving voorschrijft dat een startbedrag geboorte kan worden uitbetaald ten vroegste twee maanden voor de vermoedelijke geboortedatum werd deze grens bereikt doordat de vermoedelijke geboortedatum was aangepast ingevolge complicaties in het kader van de zwangerschap.

Naderhand vernam de uitbetalingsactor dat de kindjes stil geboren waren; er werd een akte van levenloos kind voor beide kinderen voorgelegd. Op basis van die aktes stelde de uitbetalingsactor vast dat de zwangerschapsduur minder dan 180 dagen (meer bepaald 159 dagen) bedroeg; hierdoor was de uitbetalingsactor genoodzaakt om de startbedragen geboorte terug te vorderen.

De moeder meent dat de beslissing van de uitbetalingsactor tot voorafbetaling, gebaseerd is op de eigen interne beoordeling van het medisch attest dat zij tijdig had verstrekt. Zij benadrukt dat zij op geen enkel moment onjuiste of onvolledige informatie heeft verstrekt. Daarnaast wijst zij op de ingrijpende persoonlijke situatie rondom het overlijden van haar tweeling. Zij acht de terugvordering dan ook niet redelijk of passend. Zij heeft het geld besteed in het kader van de zwangerschap en de kosten voor de gynaecoloog. Zij dacht dat het een verworven recht was. Zij hoopt op begrip voor haar situatie en dat er tot een rechtvaardige oplossing kan gekomen worden.

De Geschillencommissie stelt vast dat het Groeipakketdecreet een aanvraagprocedure voorziet waarbij het startbedrag reeds kan aangevraagd worden na minstens 5 maanden zwangerschap, maar juridisch wordt het recht op het startbedrag geboorte gevalideerd aan de hand van het geboortecertificaat dat wordt opgesteld op het moment van de geboorte. Het is immers de geboorte die het recht op het startbedrag doet ontstaan. De voorafbetaling van het startbedrag is een provisionele betaling die ten vroegste twee maanden voor de geschatte geboortedatum kan gebeuren. De financiële ondersteuning laat toe om de geboorte van het kind voor te bereiden.

De Geschillencommissie dient erop te wijzen dat de uitbetalingsactor geen keuze heeft in de al of niet voorafbetaling van het startbedrag. Zodra een uitbetalingsactor een aanvraag om voorafbetaling ontvangt en vaststelt dat het medisch attest aan de voorwaarden van minimale zwangerschapsduur voldoet, zal zij overgaan tot de voorafbetaling (ten vroegste twee maanden voor de vermoedelijke bevallingsdatum) aangezien dit in de regelgeving zo is bepaald. Er werd derhalve geen fout begaan (zoals bedoeld in artikel 92, §1, 2^e lid Groeipakketdecreet) door over te gaan tot de voorafbetaling van het startbedrag.

Wat betreft het recht op het startbedrag geboorte stelt de Geschillencommissie vast dat het Groeipakketdecreet bepaalt dat er recht is op het startbedrag geboorte op voorwaarde dat uit de akte van levenloos kind blijkt dat er een zwangerschapsduur van minstens 180 dagen is (cf. akte van levenloos kind bij toepassing van artikel 58, §1 BW waarnaar verwezen wordt in artikel 9, §2 Groeipakketdecreet).

De Geschillencommissie stelt vast dat de voorgelegde akten een zwangerschapsduur van 159 dagen vermelden, zijnde een situatie waarvoor overeenkomstig artikel 58, §2 BW een akte van levenloos kind kan worden opgesteld. Het recht op het startbedrag geboorte is in het Groeipakketdecreet evenwel strikt beperkt tot een minimale zwangerschapsduur van 180 dagen (cf. artikel 58, §1 BW) en hierop is geen afwijking mogelijk. Er werd derhalve geen fout begaan (zoals bedoeld in artikel 92, §1, 2^e lid Groeipakketdecreet) bij de terugvordering van de startbedragen geboorte.

Na beraadslaging diende de Geschillencommissie te oordelen dat de vordering **ongegrond** is.

17. ZORGTOESLAG

Beslissing GC nr. 2025/066 d.d. 13 juni 2025: Tewerkstelling van meer dan 80u./maand

De uitbetalingsactor vorderde de zorgtoeslag (voor kinderen met een specifieke ondersteuningsbehoefte) terug voor de maand september 2024 ten bedrage van 466,54 euro, omdat het kind tijdens de maand september 2024 meer dan 80 uren zou tewerkgesteld geweest zijn.

De moeder stelt dat zij er niet van op de hoogte was dat er een maximale tewerkstelling van 80u./maand geldt voor een kind dat zorgtoeslag geniet. Daarnaast stelt zij dat de terugvordering een zeer zware financiële impact heeft voor haar gezin, gelet op de beperkte gezinsinkomsten om een groot gezin te onderhouden, waarbij een van haar kinderen zeer zwaar hulpbehoevend is en het gezin een grote schuldenlast heeft.

De Geschillencommissie stelt vast dat uit het verzoek niet blijkt dat de moeder het gewerkte aantal uren betwist. Indien zij evenwel van mening zou zijn dat het gewerkte aantal uren niet klopt, dient zij hiervoor contact op te nemen met de werkgever zodat desgevallend een rechtzetting ter kennis kan gebracht worden aan de uitbetalingsactor.

Na beraadslaging oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering **ongegrond** is in die zin dat op basis van de beschikbare gegevens, waaruit blijkt dat het kind tijdens de maand september 2024 het toegelaten uren tewerkstelling (80u./maand) heeft overschreden (cf. uit de Dmfa-gegevens blijkt dat het kind tijdens de maand september 2024 80,5 uren heeft gewerkt), de uitbetalingsactor terecht, overeenkomstig artikel 8, eerste lid, 3° BVR Zorgtoeslag *juncto* artikel 14 BVR Rechtgevend kind, is overgegaan tot de terugvordering van de zorgtoeslag voor de maand september 2024 ten bedrage van 466,54 euro. De Geschillencommissie

stelt tevens vast dat de moeder via de briefwisseling van de uitbetalingsactor voldoende werd geïnformeerd over de toepasselijke regelgeving.

DEEL V – DE RECHTSPRAAK VAN DE ARBEIDSRECHTBANK EN HET ARBEIDSHOF IN 2025 OVER BESLISSINGEN VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

1. FEITELIJK GEZIN

Bij **vonnis d.d. 22 april 2025 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Tongeren)**¹⁰⁴ in een beroep van de betrokkene tegen de beslissing nr. 2024/107 d.d. 18 oktober 2024 van de Geschillencommissie heeft de rechtbank geoordeeld dat inzake de bewijslast betreffende de feitelijke gezinsvorming, er onvoldoende elementen worden aangebracht waaruit met voldoende mate van zekerheid kan afgeleid worden dat er sprake is van samenwoning.

Bij **vonnis d.d. 22 mei 2025 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Turnhout)**¹⁰⁵ in een beroep van de betrokkene tegen de beslissing nr. 2024/120 d.d. 18 oktober 2024 van de Geschillencommissie heeft de rechtbank geoordeeld dat er op grond van de vaststellingen van de gezinsinspecteur niet kan worden besloten tot feitelijke gezinsvorming en dat het feit dat de partner (die weliswaar de woning op het adres van de moeder samen met haar heeft aangekocht waarbij beiden de hypothecaire lening aflossen), gedurende drie nachten per week bij de moeder overnacht (voornamelijk in het weekend) niet aantoont dat er sprake is van samenwoning.

Bij **vonnis d.d. 18 december 2025 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Mechelen)**¹⁰⁶ in een beroep van de betrokkene tegen de beslissing nr. 2024/056 d.d. 4 oktober 2024 van de Geschillencommissie heeft de rechtbank geoordeeld dat afdoende bewezen is dat er sprake was van feitelijke gezinsvorming tijdens de kwestieuze periode; tevens wordt fraude weerhouden. De vordering werd dan ook ongegrond verklaard waarbij de betwiste beslissing van de Geschillencommissie werd bevestigd.

¹⁰⁴ Rolnr. 24/922/A en 25/71/A.

¹⁰⁵ Rolnr. 25/40/A.

¹⁰⁶ Rolnr. 25/65/A.

2. VERBLIJF IN HET BUITENLAND (ISRAËL) - FRAUDE

Bij **vonnis d.d. 8 oktober 2025 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Antwerpen)**¹⁰⁷ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing nr. 2024/131 d.d. 31 oktober 2024 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank in een betwisting betreffende het verblijf van het gezin in Israël alsook de weerhouden fraude om de beslissing van de Geschillencommissie te bevestigen.

De Arbeidsrechtbank trad de Geschillencommissie bij in haar motivering dat de beslissing van de uitbetalingsactor gedeeltelijk diende te worden hervormd aangaande het geleverde bewijs van een effectief hoofdverblijf in België. De rechtbank besloot dat er door het gezin geen overtuigende stukken werden bijgebracht dat de kinderen in de betwiste periodes wel hun daadwerkelijke hoofdverblijfsplaats in België (Vlaanderen) zouden gehad hebben. De rechtbank bevestigde eveneens de beslissing van de Geschillencommissie dat niet voldaan was aan de voorwaarden voor de toepassing van een algemene vrijstelling. De rechtbank besloot derhalve dat het gezin het ten onrechte ontvangen Groeipakket voor de betwiste periode diende terug te betalen.

Verder treedt de rechtbank de beslissing van de Geschillencommissie dat er sprake is van bedrieglijk inzicht bij:

“(…) Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat er bij een sociale controle uitgevoerd door de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket op 5 november 2019 reeds werd vastgesteld dat er geen Groeipakket kon worden toegekend gezien het gezin hoofdzakelijk in Israël verbleef. (...) heeft op 17 juni 2020 aan de uitbetalingsactor gevraagd om het recht op Groeipakket opnieuw te onderzoeken daar zij en de kinderen vanaf 18 maart 2020 ingevolge corona opnieuw in België (Vlaanderen) verbleven. Bijgevolg kan er geen twijfel over bestaan dat (...) zich bewust was van de eventuele gevolgen voor het recht op Groeipakket bij een verblijf van haarzelf en haar kinderen in het buitenland.

Bij een sociale controle uitgevoerd door de gezinsinspecteur van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket op 24 november 2020 werd aan (...) uitdrukkelijk gevraagd om de uitbetalingsactor in te lichten indien het gezin in Israël zou verblijven. Zoals reeds uiteengezet, verbleef het gezin ook na november 2020 regelmatig voor langere periodes in Israël. Niettemin hebben noch (...) noch (...) de uitbetalingsactor hiervan op de hoogte gebracht, wel integendeel.

Volgens de verklaring van de Belgische consul in Israël had het gezin zijn hoofdverblijfplaats in Israël maar wou het zich niet in de consulaire bevolkingsregisters inschrijven om de voordelen van domicilie in Antwerpen te behouden. Pas na een nieuwe controle in september 2023, waarbij de kinderen niet op het

¹⁰⁷ Rolnr. 25/385/A.

domicilieadres in Antwerpen werden aangetroffen, heeft (...) aangegeven dat zij voor langere tijd met het gezin in Israël verbleef.

Op grond van deze vaststellingen besluit de rechtbank dat (...) met bedrieglijk inzicht handelde. De verjaringstermijn van vijf jaar is bijgevolg van toepassing, en er kon terecht overgegaan worden tot het vorderen van interesten.”

3. BILATERALE OVEREENKOMST MET TURKIJE

Bij **vonnis d.d. 12 februari 2025 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Gent)**¹⁰⁸ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing nr. 2023/129 d.d. 17 november 2024 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank dat de vader, op grond van de tijdens de gerechtelijke procedure voorgelegde stavingstukken, steeds in Vlaanderen woonde terwijl zijn echtgenote en kinderen ambtshalve werden afgeschreven uit het Rijksregister en in Turkije wonen.

De arbeidsrechtbank besloot dat de bilaterale overeenkomst met Turkije bijgevolg toepassing kon vinden.

Opgroeien regie tekende beroep aan tegen de beslissing van de arbeidsrechtbank omdat de rechtbank stelt dat de vader gerechtigd is op het Groeipakket in het kader van het Groeipakketdecreet voor de kinderen.

Bij **arrest d.d. 16 februari 2026 van het Arbeidshof te Gent (afdeling Gent)**¹⁰⁹ heeft het Arbeidshof het hoger beroep van Opgroeien regie gegrond verklaard en voor recht gezegd dat de kinderen tijdens de kwestieuze periode geen recht hadden op het Groeipakket en er enkel gezinsbijslag aan de in de bilaterale overeenkomst bepaalde bedragen kan worden toegekend.

4. BEVOEGDHEID VAN DE GESCHILLENCOMMISSIE

Bij **vonnis d.d. 27 oktober 2025 van de Nederlandstalige Arbeidsrechtbank te Brussel**¹¹⁰ in een beroep van de betrokkenen tegen de beslissing nr. 2022/016 d.d. 25 februari 2022 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank in een dossier waarbij de kinderen in Marokko naar school gaan, om de vordering ongegrond te verklaren (noch recht op basis van de bilaterale overeenkomst, noch

¹⁰⁸ Rolnr. 24/199/A.

¹⁰⁹ Rolnr. 2025/AG/57.

¹¹⁰ Rolnr. 24/2947/A.

recht op grond van het Groeipakketdecreet).

Wat betreft de bevoegdheid van de Geschillencommissie oordeelt de arbeidsrechtbank in navolging van het advies van de arbeidsauditeur dat de Geschillencommissie Groeipakket een volle administratieve controle kan uitoefenen op de bestuurlijke rechtshandelingen van de uitbetalingsactor. De Geschillencommissie Groeipakket kan deze beslissing immers "hervormen" en niet louter vernietigen (zie art. 112, §2 Groeipakketdecreet). Dit betekent dat de Geschillencommissie een beslissing kan nemen op andere rechtsgronden dan de uitbetalingsactor. De Geschillencommissie Groeipakket heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt en heeft een nieuwe beslissing genomen op andere rechtsgronden, namelijk op basis van artikel 8, §3 Groeipakketdecreet en de bilaterale overeenkomst inzake sociale zekerheid tussen België en Marokko van 18 februari 2014. Op deze rechtsgronden werd de beslissing van de uitbetalingsactor bevestigd.

5. OVERMACHT

Bij **vonnis d.d. 12 februari 2025 van de Arbeidsrechtbank te Gent (afdeling Gent)**¹¹¹ in een beroep van de uitbetalingsactor tegen de beslissing nr. 2024/036 d.d. 22 maart 2024 van de Geschillencommissie besloot de arbeidsrechtbank inzake het begrip 'overmacht' in het kader van het Groeipakket om de vordering ongegrond te verklaren.

De Arbeidsrechtbank oordeelde dat het kind na de geboorte laattijdig in België (Vlaanderen) was ingeschreven ingevolge overmacht en heeft de beslissing van de Geschillencommissie om een startbedrag geboorte toe te kennen, bevestigd.

Tegen dit vonnis werd er door de uitbetalingsactor hoger beroep aangetekend. Bij **arrest d.d. 1 september 2025 heeft het Arbeidshof te Gent (afdeling Gent)**¹¹² geoordeeld dat het klassieke begrip van 'overmacht' eveneens toepassing kan vinden in de regeling van het Groeipakket: omwille van het ontbreken van een specifiek begrip van "overmacht" in het Groeipakketdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, dient er te worden teruggevallen op de klassieke definitie van dit begrip. De uitbetalingsactor gaat er ten onrechte van uit dat de algemene vrijstellingsvoorwaarden zoals opgenomen in het BVR rechtgevend kind, voor het geval van het gezin, als een regeling die overmacht definieert zou kunnen worden aanzien, aldus het Arbeidshof.

¹¹¹ Rolnr. 24/623/A.

¹¹² Rolnr. 2025/AG/59.

6. VERBLIJF IN HET BUITENLAND – MEDISCHE REDENEN

Bij **vonnis d.d. 17 december 2025 van de Arbeidsrechtbank te Antwerpen (afdeling Antwerpen)**¹¹³ in een beroep van de betrokkene tegen de beslissing nr. 2024/155 d.d. 20 december 2024 van de Geschillencommissie besloot de rechtbank nadat in de loop van de procedure voor de Arbeidsrechtbank nog bijkomende medische attesten werden voorgelegd, om de vordering gegrond te verklaren. De rechtbank heeft voor recht gezegd dat de algemene vrijstelling van 47, § 1, 4° Rechtgevend Kind dient te worden toegepast.

De Geschillencommissie had bij haar beslissing geoordeeld dat die vrijstelling geen toepassing kon vinden gezien niet bleek dat het onmogelijk was om naar België terug te reizen hetgeen ook bleek uit het feit dat het kind tijdens de schoolvakanties uit Israël naar België terugkeerde. De rechtbank heeft gesteld dat de onmogelijkheid om naar België terug te keren niet enkel betrekking heeft op de fysieke en/of praktische onmogelijkheid maar eveneens op het feit dat het 'onmogelijk is naar België terug te reizen' gezien er in België in tegenstelling tot het land van effectief verblijf geen gepaste/gelijkaardige behandeling in België zou bestaan zoals in casu het geval zou zijn.

Hoewel de algemene vrijstellingen als uitzondering op het territorialiteitsbeginsel restrictief geïnterpreteerd moeten worden, sluit de rechtbank zich aan bij het advies van het arbeidsauditoraat dat het vereiste dat het "onmogelijk is om terug te reizen naar België" niet enkel geïnterpreteerd kan worden als een fysieke en/of praktische onmogelijkheid om zich te verplaatsen. De in artikel 47 §1, 40 BVR Rechtgevend Kind vereiste onmogelijkheid moet in die zin begrepen worden dat zij ook bestaat wanneer het medisch onverantwoord is om naar België terug te reizen om er de opvoeding verder te zetten of er lessen te volgen. Hier anders over oordelen zou immers betekenen dat het kind dat om medische redenen buiten België verblijft naar België moet terugkeren van zodra het fysiek en praktisch mogelijk is, ook al is het medisch (nog) niet verantwoord.

¹¹³ Rolnr. 25/723/A.

